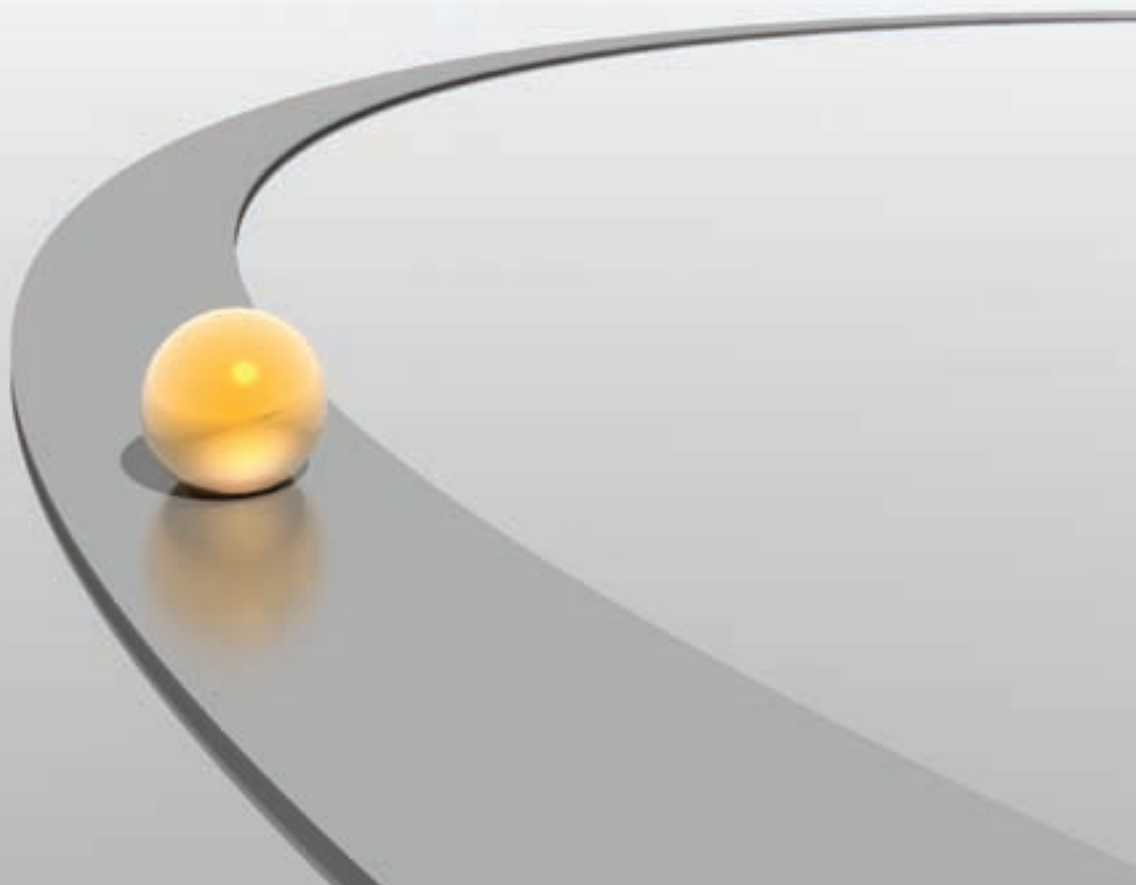

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

V Ý R O Č N Í   Z P R Á V A   2 0 0 7

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

V Ý R O Č N Í   Z P R Á V A   2 0 0 7

© Evropská společnost, 2008

Užití pro účely vzdělávací a nekomerční je povoleno, je-li uveden pramen.

ISBN 978-92-9212-150-1

DOI 10.2869/62554

Fotografie na přední obálce: © iStockphoto.com/Silence

Tato zpráva je dostupná na internetu na adrese: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

VYTIŠTĚNO NA PAPIŘE BĚLENÉM BEZ POUŽITÍ CHLÓRU

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING
předseda
Evropský parlament
Rue Wiertz
1047 Brusel
BELGIE

Ve Štrasburku dne 10. března 2008

Vážený pane předsedo,

v souladu s čl. 195 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a s čl. 3 odst. 8 rozhodnutí Evropského parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv Vám zasílám svou zprávu za rok 2007.

S pozdravem

ÚVOD	11
1 VÝTAH	17
2 STÍŽNOSTI A ŠETŘENÍ	29
2.1 PRÁVNÍ ZÁKLAD ČINNOSTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	29
2.2 PŮSOBNOST EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	29
2.3 PŘÍPUSTNOST STÍŽNOSTÍ A DŮVODY PRO ŠETŘENÍ	32
2.4 ANALÝZA STÍŽNOSTÍ ŠETŘENÝCH V ROCE 2007	34
2.5 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ	35
2.6 POSTUPY VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	38
2.7 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ	40
2.8 ROZHODNUTÍ O UZAVŘENÍ PŘÍPADŮ V ROCE 2007	43
3 SHRNUÍ ROZHODNUTÍ	51
3.1 PŘÍPADY, U NICHŽ NEBYL ZJIŠTĚN NESPRÁVNÝ ÚŘEDNÍ POSTUP	51
3.2 PŘÍPADY VYŘEŠENÉ ORGÁNEM	60
3.3 SMÍRNÁ ŘEŠENÍ DOSAŽENÁ VEŘEJNÝM OCHRÁNCEM PRÁV	63
3.4 PŘÍPADY UZAVŘENÉ KRITICKOU POZNÁMKOU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	65
3.5 NÁVRHY DOPORUČENÍ PŘIJATÉ ORGÁNEM	80
3.6 PŘÍPADY UZAVŘENÉ Z JINÝCH DŮVODŮ	82
3.7 PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PŘEDLOŽENÍ ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY	87
3.8 ŠETŘENÍ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU	88
3.9 DOTAZY, KTERÝMI SE VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV ZABÝVAL	90
4 VZTAHY S ORGÁNY A INSTITUCEMI EVROPSKÉ UNIE	95
4.1 EVROPSKÝ PARLAMENT	96
4.2 EVROPSKÁ KOMISE	97
4.3 DALŠÍ ORGÁNY A INSTITUCE	98

5	VZTAHY S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A OBDOBNÝMI ORGÁNY	101
5.1	EVROPSKÁ SÍŤ VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV	101
5.2	DALŠÍ SEMINÁŘE A KONFERENCE VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV	112
5.3	DALŠÍ AKCE S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A JEJICH ZAMĚSTNANCI	113
6	KOMUNIKACE	117
6.1	NEJVÝZNAMNĚJŠÍ UDÁLOSTI ROKU	117
6.2	INFORMAČNÍ NÁVŠTĚVY	119
6.3	KONFERENCE A SETKÁNÍ	124
6.4	VZTAHY SE SDĚLOVACÍMI PROSTŘEDKY	125
6.5	PUBLIKACE	127
6.6	INTERNETOVÁ KOMUNIKAČNÍ ČINNOST	127
7	PŘÍLOHY	
A	STATISTIKY	131
B	ROZPOČET VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	138
C	ZAMĚSTNANCI	139
D	REJSTŘÍK ROZHODNUTÍ	148
	JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	153

ÚVOD

ÚVOD

Rok 2007 byl z hlediska práva evropských občanů na řádnou správu důležitým rokem. Listina základních práv EU, která byla původně vyhlášena v prosinci roku 2000, byla dne 12. prosince podepsána a znovu vyhlášena předsedy tří hlavních orgánů EU – Parlamentu, Komise a Rady. Přihlášení se k právně závazné Listině, které je obsaženo v Lisabonské smlouvě, je výrazem rostoucího porozumění skutečnosti, že středem zájmu Evropy by se měli stát občané. Z pohledu veřejného ochránce práv je Listina průkopnická v tom, že poprvé uznává právo na řádnou správu za základní právo spojené s občanstvím Unie (článek 41).

Řádná správa

Od 1. dubna 2003, kdy jsem se ujal funkce evropského veřejného ochránce práv, je pro mě prosazování řádné správy naprostou prioritou. Orgánům a institucím EU neustále připomínám, že řádná správa od úředníků zdaleka nevyžaduje jen to, aby se vyvarovali nezákonného počínání. Úředníci svou činnost musejí chápat jako službu veřejnosti a dbát na to, aby se s občany řádně jednalo a aby občané mohli plně požívat svých práv.

Zdá se, že toto komunikační úsilí přináší konkrétní výsledky. S potěšením mohu uvést, že orgány a instituce EU v roce 2007 vyvíjely velké úsilí při řešení stížností a nápravě křivd a chyb. V uvedeném roce bylo zaznamenáno zdvojnásobení počtu případů vyřešených dotčenou institucí – 35 % z našich šetření bylo uzavřeno poté, co příslušná instituce souhlasila s tím, že záležitost vyřeší, což byl bezprecedentní podíl. Význam tohoto výsledku pro stěžovatele a obecněji pro občany bychom neměli podceňovat. Jsem pevně přesvědčen, že dosahujeme významného pokroku v přibližování ke skutečně vysoké úrovni služeb.

O této změně přístupu svědčí i sedm nejdůležitějších případů, které jsou v této zprávě zvlášť uvedeny. Celkem čtyři z nich se týkají Evropské komise, která postupovala rychle a konstruktivně při řešení řady stížností. Musím také konkrétně zmínit Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví. Již druhý rok po sobě se totiž jeden z jejích případů zařadil mezi nejdůležitější případy a agentura tak prokázala svou ochotu konstruktivně spolupracovat s veřejným ochráncem práv na řešení problémů. Rada se omluvila stěžovateli poté, co jsem ji upozornil na určitý jazykový problém, a potvrdila svůj závazek vyvarovat se podobných problémů v budoucnosti. Konečně Evropská centrální banka poskytla znepokojené občance velice vstřícnou odpověď, v níž zdůraznila, že vyjasnění vznesených otázek pokládá za velmi důležité, a vyzvala ji, aby se na odborníky banky obrátila s jakýmkoli dalšími dotazy. Na tyto případy upozorňuji s úmyslem představit vzorové příklady řádné správy, kterými by se mohly všechny orgány a instituce EU inspirovat a podle nichž by mohly poměřovat svou vlastní praxi. V roce 2008 budu i nadále vybízet k pečlivému pěstování vysoké úrovně služeb s cílem naplňovat očekávání občanů.

Některé z výsledků, kterých jsme pro občany dosáhli a které jsou zdokumentovány v této zprávě, byly docíleny bez formální korespondence s dotyčnou institucí. Nyní jsme se dostali do fáze, kdy nám naše vztahy s institucemi dovolují řešit rostoucí počet případů rychle, bez nutnosti vést zdoluhavé šetření. Neformálnějších postupů jsem začal šířeji využívat pro pružné řešení problémů a v rozvíjení tohoto přístupu budu pokračovat i v roce 2008. Domnívám se, že to pro naši instituci představuje významný předěl – svědčí to o míře, v jaké je veřejný ochránce práv respektován a instituce jsou připraveny pomáhat občanům.

Všechny problémy samozřejmě nezmizely. V roce 2007 bylo opět 15 % případů uzavřeno kritickou připomínkou, neboť dotčená instituce nevyhověla standardům služeb, na které mají občané nárok. Příklady takovýchto případů jsou v této zprávě uvedeny. Patří sem mimo jiné případy, kdy jedna

instituce odmítla změnit své náborové postupy v podstatě proto, aby si usnadnila své vlastní správní činnosti a jiná instituce neúměrně protahovala řízení o porušení právních předpisů, aniž by konkrétně vysvětlila důvody, které ji k tomu vedou. Jelikož chceme zajistit, aby se instituce z těchto kritických připomínek poučily, v roce 2008 znovu vypracujeme zprávu o následných opatřeních, která byla na základě těchto připomínek přijata. Mám rovněž v úmyslu prozkoumat způsoby, jak dosáhnout větší srozumitelnosti rozhodnutí veřejného ochránce práv, aby mohla ještě účinněji sloužit jako vodítko pro občany i úředníky ohledně toho, co znamená řádná správa.

Je zřejmé, že na prosazování zásad řádné správy v orgánech a institucích EU je třeba dále pracovat. Kvůli vypracování užitečných strategií v této oblasti jsem v Bruselu v listopadu 2007 uspořádal seminář, na němž došlo k živé výměně názorů na to, jak může evropský veřejný ochránce práv přispět k praktickému uplatňování práva na řádnou správu. Tyto diskuze přinesly mnoho podnětných a inovačních myšlenek pro nadcházející léta. Těším se na to, že je budu uskutečňovat ve prospěch občanů celé Evropy.

Lepší komunikace

Úvod k výroční zprávě 2006 jsem uzavřel uvedením svého dvojího cíle pro nadcházející rok: jednak pracovat s institucemi na prosazování řádné správy a jednak zaměřit své úsilí v oblasti komunikace tak, aby každý, kdo může potřebovat služby evropského veřejného ochránce práv, byl řádně informován o tom, jak postupovat.

S ohledem na druhý uvedený cíl byl rok 2007 velmi důležitý. Konečně se nám podařilo dosáhnout zlepšení, pokud jde o podíl přípustných stížností. Díky ambiciózní a pečlivě zacílené informační kampani počet přípustných stížností oproti roku 2006 stoupl, a to jak v absolutním, tak v relativním vyjádření. V důsledku toho bylo na základě přijatých stížností v daném roce zahájeno o 17 % více šetření. Současně se díky našemu úsilí o lepší informování občanů o možnostech evropského veřejného ochránce práv a mezích těchto možností podařilo pomoci dosud největšímu počtu občanů najít vhodné prostředky k dosažení nápravy na národní, regionální či místní úrovni.

Důležitou událostí v roce 2007 bylo v této souvislosti přijetí prohlášení Evropské sítě veřejných ochránců práv. Cílem tohoto prohlášení je zvýšit informovanost o evropském rozměru činnosti veřejných ochránců práv a objasnit služby poskytované členy sítě lidem, kteří si stěžují na záležitosti spadající do působnosti práva EU. Prohlášení je k dispozici na internetové stránce evropského veřejného ochránce práv ve všech úředních jazycích EU a je v plném znění uvedeno v kapitole 5 této zprávy. Členové sítě budou iniciativně šířit povědomí o tomto prohlášení, aby občané věděli, kdo může nejspíše vyřešit jejich stížnosti související s právem EU.

V roce 2008 by měla být dokončena další důležitá iniciativa v této oblasti. V uplynulém roce pracoval můj úřad na přípravě interaktivního průvodce, který bude spuštěn v nadcházejícím roce jako součást nové internetové stránky veřejného ochránce práv. Tato důležitá funkce bude občanům pomáhat s hledáním nejvhodnější cesty k řešení jejich stížností. Průvodce by měl umožnit, aby se větší podíl stěžovatelů obracel přímo na orgán, který je nejlépe připraven řešit jejich stížnost. Doufáme, že se úspěšnost průvodce projeví dalším poklesem počtu nepřípustných stížností, které můj úřad dostává.

Nalezení nejvhodnější cesty k nápravě hned napoprvé je důležité z řady důvodů. Zabránuje vzniku frustrace u občanů, kteří se dozvědí, že jim orgán, na nějž se obrátili, nemůže pomoci. Přináší také rychlejší a účinnější řešení stížností, které zajistí, aby občané mohli plně požívat svých práv v souladu s právem EU. Posledním důležitým aspektem je to, že při snížení podílu nepřípustných stížností bude můj úřad moci lépe plnit svou klíčovou úlohu – pomáhat občanům, kteří jsou nespokojeni s tím, jak s nimi jednají orgány a instituce EU. Výsledky, které můj úřad pro tyto občany dokáže dosáhnout, jsou jednoznačně nejvíce uspokojivou stránkou mé práce. Řada příkladů takovýchto úspěchů z roku 2007 je uvedena v této zprávě. Těším se na to, že v této práci pro evropské občany budu pokračovat i v nadcházejícím roce.

Jak často říkám, výroční zpráva je nejdůležitější publikací evropského veřejného ochránce práv. Umožňuje mu složit účty ze své práce Evropskému parlamentu, kterému odpovídá. Je rovněž

užitečným zdrojem pro orgány a instituce EU, kterým pomáhá zlepšovat jejich správní praxi. Zpřístupňuje práci veřejného ochránce práv širokému spektru lidí, kteří chtějí jeho činnost sledovat, včetně široké veřejnosti, médií, akademické sféry, úředníků a kolegů z úřadů veřejných ochránců práv na celém světě. V posledních letech byly ve zprávě provedeny určité změny s cílem zvýšit její vstřícnost vůči uživatelům. Dodatečným novým aspektem současné zprávy jsou další zlepšení, jež jsou nejpatrnější v kapitolách 5 a 6, kde jsme se rozhodli podat přehled a analýzu činností místo podrobných seznamů akcí a setkání, které jsme uváděli v minulosti. Věříme, že příslušné pasáže tak budou čtivější a budou pravdivě vyjadřovat přidanou hodnotu těchto důležitých iniciativ. Těšíme se na vaše ohlasy.

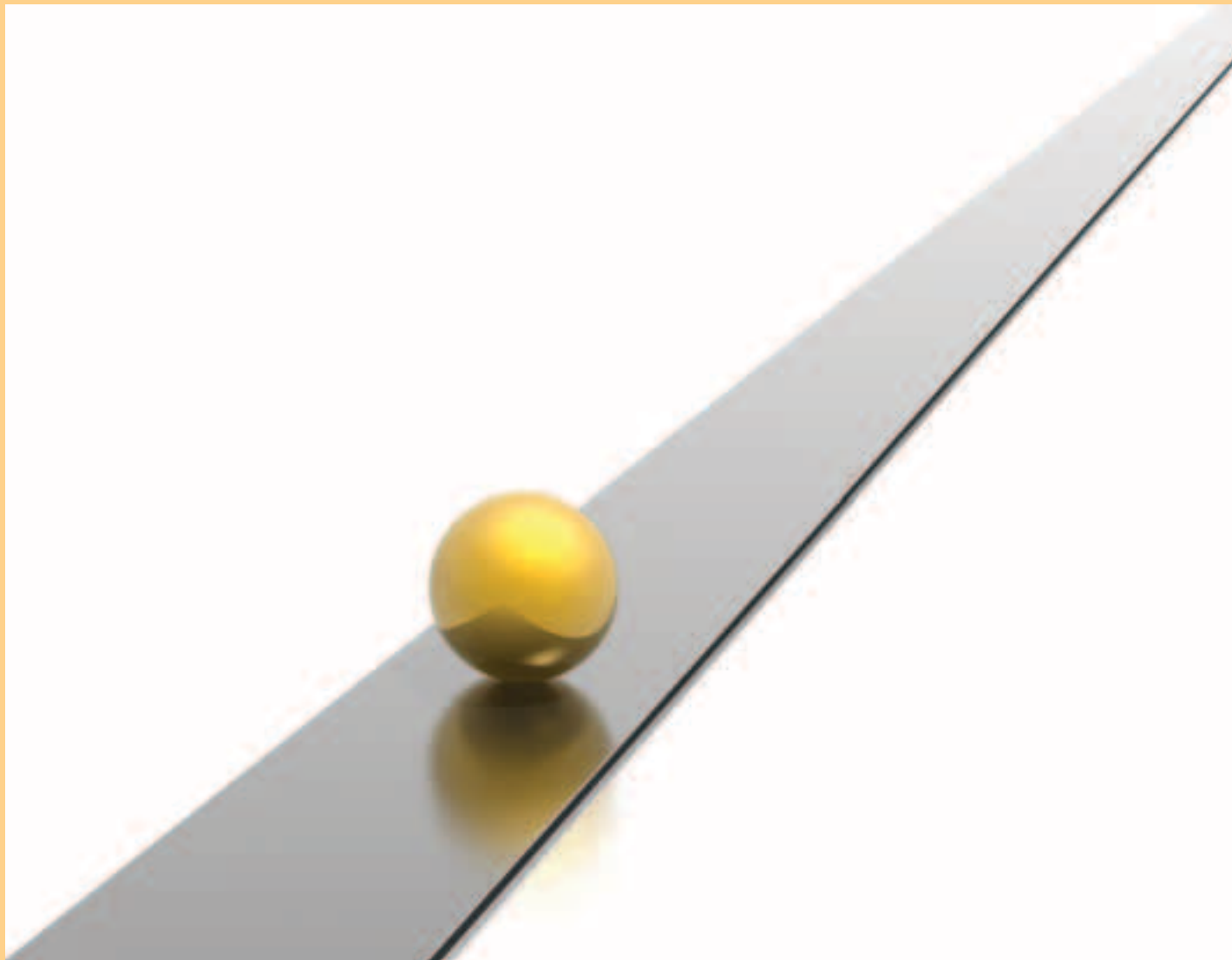
Ve Štrasburku dne 15. února 2008

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

VÝTAH

1

1 V Ý T A H

Třináctá výroční zpráva evropského veřejného ochránce práv předkládaná Evropskému parlamentu je přehledem jeho činností v roce 2007. Jedná se o pátou výroční zprávu ze strany P. Nikiforose DIAMANDOULOSE, který se ujal funkce evropského veřejného ochránce práv dne 1. dubna 2003.

STRUKTURA ZPRÁVY

Zprávu tvoří šest kapitol a čtyři přílohy. Začíná osobní předmluvou veřejného ochránce práv, v níž upozorňuje na nejdůležitější události minulého roku a zabývá se úvahami o nadcházejícím roce. Následuje tento výťah, který tvoří kapitolu 1.

V kapitole 2 jsou popsány postupy evropského veřejného ochránce práv při vyřizování stížností a provádění šetření. Je zde podán přehled stížností, kterými se veřejný ochránce práv během roku zabýval, a to včetně tematického rozboru výsledků případů uzavřených po šetření. Tento rozbor se zabývá nejvýznamnějšími právními a věcnými závěry obsaženými v jeho rozhodnutích v roce 2007.

Kapitola 3 sestává z výběru shrnutí rozhodnutí veřejného ochránce práv z roku 2007 a zahrnuje celé spektrum témat a institucí, kterých se týkaly stížnosti a šetření z vlastního podnětu. Shrnutí jsou uspořádána nejprve podle typu zjištění nebo výsledku a poté podle dotčených orgánů nebo institucí. Na konci kapitoly je uvedeno shrnutí rozhodnutí vydaných po šetření z vlastního podnětu a příklad dotazu podaného národním veřejným ochráncem práv.

Kapitola 4 je věnována vztahům s ostatními orgány a institucemi Evropské unie. Začíná popisem významu konstruktivních pracovních vztahů mezi veřejným ochráncem práv a těmito orgány a poté vypočítává různá setkání a akce, které se v této souvislosti v roce 2007 uskutečnily.

Kapitola 5 pojednává o vztazích mezi evropským veřejným ochráncem práv a společenstvím národních, regionálních a místních veřejných ochránců práv v Evropě i mimo ni. Podrobně jsou popsány činnosti Evropské sítě veřejných ochránců práv a zahrnuta je rovněž účast evropského veřejného ochránce práv na příslušných seminářích, konferencích a setkáních.

Kapitola 6 poskytuje přehled komunikačních činností evropského veřejného ochránce práv. Tato kapitola je rozdělena do šesti oddílů a zabývá se hlavními událostmi roku, informativními cestami veřejného ochránce práv, konferencemi a setkáními evropského veřejného ochránce práv i jeho spolupracovníků, vztahy se sdělovacími prostředky, publikacemi a on-line komunikací.

Příloha A obsahuje statistické údaje o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2007. V příloze B jsou uvedeny podrobnosti o rozpočtu veřejného ochránce práv a v příloze C o jeho zaměstnancích. Příloha D obsahuje rejstřík rozhodnutí obsažených v kapitole 3, která jsou seřazena podle čísla případu, předmětu a typu údajného nesprávného úředního postupu. Uvádí také seznam nejdůležitějších případů a všech případů, které byly v roce 2007 uzavřeny kritickou připomínkou.

SOUHRN

Poslání evropského veřejného ochránce práv

Úřad evropského veřejného ochránce práv byl zřízen Maastrichtskou smlouvou jako součást občanství Evropské unie. Evropský veřejný ochránce práv šetří stížnosti týkající se nesprávného

úředního postupu v činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Se souhlasem Evropského parlamentu definoval veřejný ochránce práv „nesprávný úřední postup“ se zřetelem na lidská práva, právní stát a zásady řádné správy.

Kromě šetření zahájených na základě stížností jednotlivců, podniků a sdružení zahajuje veřejný ochránce práv i šetření z vlastního podnětu, setkává se s členy a úředníky orgánů a institucí EU a oslovuje občany s cílem informovat je o jejich právech a o uplatňování těchto práv.

Stížnosti a šetření v roce 2007

V roce 2007 veřejný ochránce práv obdržel 3 211 nových stížností ve srovnání s 3 830 stížnostmi v roce 2006. Na druhé straně se zvýšil počet přípustných stížností jak v absolutním, tak v relativním vyjádření – ze 449 (12 % ze všech stížností) v roce 2006 na 518 (16 %) v roce 2007. V důsledku toho bylo na základě přijatých stížností v daném roce zahájeno o 17 % více šetření.

Celkem 58 % všech stížností veřejnému ochránci práv bylo v roce 2007 podáno elektronicky, a to buď e-mailem, nebo pomocí formuláře na jeho internetové stránce. Ve 3 056 případech zaslali stížnosti přímo jednotliví občané a 155 stížností přišlo od sdružení nebo společností.

Téměř v 70 % případů byl veřejný ochránce práv stěžovatelům schopen pomoci zahájením šetření jejich případů, předáním případu odpovědnému orgánu nebo podáním doporučení, kam se obrátit za účelem rychlého a účinného řešení daného problému.

V průběhu roku bylo zahájeno celkem 303 nových šetření na základě stížností. Veřejný ochránce práv také zahájil šest šetření z vlastního podnětu. Celkem se evropský veřejný ochránce práv v roce 2007 zabýval 641 šetřeními, z nichž 332 pokračovalo z roku 2006.

Stejně jako v předchozích letech se většina šetření týkala Evropské komise (413, neboli 64 % ze všech šetření). Jelikož Komise je hlavním orgánem Společenství přijímajícím rozhodnutí, která mají přímý dopad na občany, je běžné, že se stává hlavním terčem stížností občanů. Celkem 87 šetření (14 %) se týkalo Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), 59 (9 %) Evropského parlamentu, 22 (3 %) Evropského úřadu pro boj proti podvodům a 8 (1 %) Rady Evropské unie.

Hlavními typy údajného nesprávného úředního postupu byly nedostatek transparentnosti včetně odmítnutí poskytnout informace (28 % případů), nespravedlnost nebo zneužití pravomoci (18 %), neuspokojivý postup (13 %), neodůvodněné průtahy (9 %), diskriminace (8 %), nedbalost (8 %), právní pochybení (4 %) a neschopnost zajistit plnění závazků, tj. neplnění úlohy „strážkyně Smlouvy“ vůči členským státům Evropskou komisí (3 %).

V roce 2007 byla hlavní elektronická adresa veřejného ochránce práv použita k odpovědi na celkem 7 273 žádostí o informace. V 3 127 případech šlo o hromadné e-maily zaslané občany a týkající se stížností, které již evropský veřejný ochránce práv obdržel, a ve 4 146 případech se jednalo o individuální žádosti o informace.

Celkem se tedy veřejný ochránce práv v daném roce zabýval 10 484 stížnostmi a žádostmi o informace od občanů.

Výsledky šetření veřejného ochránce práv

V roce 2007 veřejný ochránce práv uzavřel 348 šetření, což představuje 40 % nárůst oproti roku 2006. Z těchto šetření se 341 týkalo stížností a sedm bylo zahájeno z vlastního podnětu. Přehled zjištění je uveden níže.

Případy, u kterých nebyl zjištěn nesprávný úřední postup

V roce 2007 bylo 95 případů uzavřeno s tím, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. To nutně neznamená negativní výsledek pro stěžovatele, který alespoň od dotčeného orgánu nebo instituce obdrží úplné vysvětlení jeho kroků, jakož i stanovisko veřejného ochránce práv

k případu. Následují příklady případů, u nichž bylo v roce 2007 zjištěno, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu:

- Veřejný ochránce práv obdržel stížnost s tvrzením, že Evropská komise postupovala nesprávně, když nepřijala opatření proti Irsku kvůli možnému porušování směrnice EU o přírodních stanovištích. Stěžovatelka si rovněž stěžovala na rozhodnutí Komise nečinit další kroky na základě argumentů týkajících se možného porušování směrnice o odpadech. Veřejný ochránce práv shledal, že Komise poskytla přiměřené vysvětlení své strategické úlohy ve vztahu k uplatňování těchto směrnic. Poznamenal také, že Komise v tomto případě stěžovatelce poskytla vhodná užitečná doporučení. (3660/2004/PB)
- Stěžovatelka si veřejnému ochránci práv stěžovala mimo jiné na nedostatek transparentnosti a neodůvodněné průtahy, kterých se měla dopustit Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) v reakci na obavy stěžovatelky ohledně bezpečnosti jistého antidepresiva a rizika sebevraždy, s nimiž se na agenturu obrátila. Manžel stěžovatelky spáchal sebevraždu, když tento lék užíval, a stěžovatelka agentuře zaslala několik otázek a žádostí o informace. V průběhu šetření se agentura stěžovatelce omluvila za to, že neodpověděla na některé z jejích otázek, a poskytla příslušné odpovědi. Stěžovatelka sice zůstala nespokojená, ale veřejný ochránce práv dospěl k názoru, že agentura svým jednáním odstranila problémy, na které poukázal, a že již neexistuje žádný nesprávný úřední postup. (2370/2005/OV)
- Hnutí Greenpeace si veřejnému ochránci práv stěžovala na nepřesná, zavádějící a pomlouvačná obvinění, které měla vznést Komise v souvislosti se studií, již tato nevládní organizace vydala k otázce úzkého propojení („otáčecích dveří“) mezi Komisí a lobbujícím chemickým průmyslem. Šetření veřejného ochránce práv vedlo k závěru, že tvrzení Greenpeace nebylo opodstatněné. Veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup, přesto však zdůraznil význam transparentnosti ve vztahu k lobbistickým činnostem vyvíjeným v průběhu legislativního procesu. (2740/2006/TN)

I když veřejný ochránce práv nezjistí nesprávný úřední postup, může určit, jak by orgán nebo instituce mohl v budoucnu zlepšit kvalitu své správní činnosti. V takových případech učiní další poznámku, jak tomu bylo například v tomto případě:

- Polská nevládní organizace zabývající se životním prostředím tvrdila, že Evropská investiční banka (EIB) jednala v rozporu se svým vlastním „prohlášením o životním prostředí“, když spolufinancovala projekt modernizace silnic v Polsku. Veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup. Avšak vzhledem k tomu, že stěžovatel podal souběžnou stížnost polskému veřejnému ochránci práv, vybídl evropský veřejný ochránce práv EIB, aby zvážila možnost vytvořit komunikační kanály s příslušnými národními a regionálními kontrolními orgány, například veřejnými ochránci práv, a žádat je o informace. Tyto orgány by mohly být dalšími zdroji informací o souladu projektů financovaných EIB s vnitrostátními a evropskými právními předpisy. (1779/2006/MHZ)

Případy vyřešené příslušným orgánem a smírným řešením

Kdykoli je to možné, snaží se veřejný ochránce práv dosáhnout oboustranně pozitivního výsledku, který uspokojí jak stěžovatele, tak i orgán, vůči němuž je stížnost vznesena. Spolupráce orgánů a institucí Společenství je nezbytná pro dosažení takových výsledků, které přispějí ke zlepšení vztahů mezi institucemi a občany, a umožní vyhnout se nákladným a časově náročným soudním sporům.

V roce 2007 bylo 129 případů po podání stížnosti veřejnému ochránci práv vyřešeno samotným orgánem nebo institucí. Oproti situaci v roce 2006 jde o dvojnásobný počet, což odráží rostoucí ochotu orgánů a institucí chápat stížnosti podané veřejnému ochránci práv jako příležitost k nápravě chyb, ke kterým došlo, a ke spolupráci s veřejným ochráncem práv ve prospěch občanů. V roce 2007 byly takto vyřešeny například tyto případy:

- Poté, co si německá univerzita stěžovala na spor o platbu s Komisí, který se týkal projektu v rámci programu Erasmus, veřejný ochránce práv se na Komisi obrátil a ta případ vyřešila do

dvou týdnů. Předchozí snahy univerzity přesvědčit Komisi, že došlo k chybě ve výpočtu, byly neúspěšné. Komise chybu uznala a vyplatila požadovanou částku 5 400 EUR a úroky. Veřejný ochránce práv pochválil generální ředitelství pro vzdělávání a kulturu za příkladný způsob, jakým tuto stížnost vyřešilo poté, co jej na ni upozornil. (3495/2005/GG)

- Komise uhradila dlužnou částku 88 000 EUR francouzské poradenské firmě, která tvrdila, že ji Komise neproplatila všechny způsobilé náklady vzniklé její účastí na spolupráci s Čínou v rámci programu Technologie informační společnosti. Komise argumentovala tím, že stěžovatel udělal chybu ve svých výkazech o nákladech. Poté, co do případu zasáhl veřejný ochránce práv, souhlasila se zaplacením dlužné částky. (1471/2007/(CC)RT)

Pokud šetření vede ke zjištění nesprávného úředního postupu, veřejný ochránce práv se vždy snaží, pokud možno dosáhnout smírného řešení. V některých případech lze dospět ke smírnému řešení, pokud dotčený orgán nebo instituce stěžovateli nabídne odškodnění. Tyto nabídky se činí *ex gratia*, to znamená bez přiznání právní odpovědnosti a vytvoření právního precedentu.

V daném roce bylo po dosažení smírného řešení uzavřeno pět případů. Na konci roku 2007 se stále jednalo o 31 návrzích na smírná řešení. V roce 2007 bylo smírného řešení dosaženo například v těchto případech:

- Komise přijala návrh veřejného ochránce práv na smírné řešení a snížila částku, kterou měl vrátit dodavatel podílející se na projektu v Libanonu. Stalo se tak poté, co dodavatel podal stížnost, v níž tvrdil, že s příslušnou zakázkou bylo naloženo nespravedlivě. Přestože veřejný ochránce práv neshledal, že by všechna tvrzení stěžovatele byla opodstatněná, dospěl k závěru, že rozhodnutí Komise získat zpět určité částky představovalo nesprávný úřední postup. V zájmu vyřešení této záležitosti Komise souhlasila s novým posouzením příslušného spisu. (2577/2004/OV)
- Evropská agentura pro bezpečnost letectví (EASA) zrušila napadené rozhodnutí poté, co veřejný ochránce práv předložil návrh na smírné řešení. Případ se týkal jejího rozhodnutí o certifikační předpisové základně některých letadel. Po provedení analýzy příslušných právních předpisů nebyl veřejný ochránce práv přesvědčen, že má rozhodnutí dostatečný právní základ. EASA v odpovědi uvedla, že se jí již podařilo získat informace potřebné pro vydání typového osvědčení, a proto napadené rozhodnutí zrušila. (1103/2006/BU)
- Někdejší Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie (EUMC) přijalo návrh na smírné řešení tím, že neúspěšnému uchazeči poskytlo lepší informace o srovnání jeho nabídky s nabídkou vítězné organizace. Stěžovatel se obrátil na veřejného ochránce práv s tvrzením, že mu EUMC uspokojivě neodpovědělo na otázky a že nepoužilo transparentní kritéria. Po provedení šetření stěžovatel veřejnému ochránci práv vyjádřil vděčnost za jeho práci a za to, že je spolehlivým ochráncem transparentnosti v EU. (1858/2005/BB a 1859/2005/BB)

Kritické připomínky, návrhy doporučení a zvláštní zprávy

Pokud smírného řešení nelze dosáhnout nebo pokud je snaha o takové řešení neúspěšná, veřejný ochránce práv buď případ uzavře kritickou připomínkou pro daný orgán či instituci, nebo podá návrh doporučení.

Kritická připomínka je obvykle použita v případě, že i) dotčená instituce již nemůže případ nesprávného úředního postupu odstranit, ii) tento nesprávný úřední postup zřejmě nemá obecné důsledky a iii) podle všeho není třeba, aby veřejný ochránce práv činil následné kroky. Kritická připomínka se učiní také tehdy, když se veřejný ochránce práv domnívá, že návrh doporučení by byl zbytečný nebo že k případu, v němž dotčený orgán nebo instituce nepřijme návrh doporučení, není vhodné předložit zvláštní zprávu Parlamentu.

Kritická připomínka je potvrzením stěžovateli, že jeho stížnost je oprávněná, a ukazuje dotčenému orgánu nebo instituci, co učinil nesprávně, aby se v budoucnu mohl nesprávných úředních postupů vyvarovat. V roce 2007 uzavřel veřejný ochránce práv kritickou připomínkou 55 šetření. Například:

- Veřejný ochránce práv kritizoval Komisi za to, že nezveřejnila svou výroční zprávu o přístupu k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise za rok 2005 v zákonném termínu, tedy v roce 2006. Kritika následovala po podání stížnosti nevládní organizací Statewatch. Veřejný ochránce práv sice vzal na vědomí, že Komise dotyčnou zprávu nakonec zveřejnila – v září 2007 – ale upozornil, že včasné zveřejňování zpráv je klíčovým mechanismem odpovědnosti vůči evropským občanům. (668/2007/MHZ)
- Veřejný ochránce práv vydal dvě kritické připomínky k Evropskému úřadu pro výběr personálu (EPSO) ve dvou případech týkajících se používání jazyků „nových“ členských států oproti jazykům „starých“ členských států. Stalo se tak na základě stížnosti polského sdružení na náborové testy. EPSO veřejného ochránce práv informoval, že se jazykové požadavky u výběrových řízení mezitím změnily. (3114/2005/MHZ)
- Veřejný ochránce práv kritizoval Komisi za to, že neuvedla platné důvody, proč neumožňuje přístup k ročním účetním výkazům, které dostává od členských států v souvislosti se zemědělskými subwencemi. Komise argumentovala, že výkazy s příslušnými informacemi byly vloženy do databáze a samostatně již neexistují. Podle ní by pro poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem bylo nutné tuto databázi složitě přeprogramovat. Přestože veřejný ochránce práv přístup Komise považoval za neuspokojivý, dále se touto věcí nezabýval, protože příslušné právní otázky mohou z obecného hlediska posoudit zákonodárci Společenství v souvislosti s oznámenou reformou nařízení 1049/2001 o přístupu k dokumentům. (1693/2005/PB)

Pro orgány a instituce je důležité sledovat kritické připomínky veřejného ochránce práv, přijímat opatření pro řešení nevyřešených problémů, a v budoucnosti se tak vyvarovat nesprávných úředních postupů. V roce 2007 veřejný ochránce práv provedl studii o následných opatřeních, která dotčené instituce přijaly v návaznosti na všechny kritické připomínky a další poznámky z roku 2006. Tato studie je k dispozici na internetové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Veřejný ochránce práv počítá s tím, že podobnou práci bude provádět každý rok a o svých zjištěních bude informovat veřejnost.

V případech, kdy se následné kroky veřejného ochránce práv jeví jako nezbytné, tj. pokud je možné, aby dotčený orgán případ nesprávného úředního postupu odstranil, nebo v případech, kdy je nesprávný úřední postup zvláště závažný nebo má obecné důsledky, veřejný ochránce práv obvykle dotčenému orgánu nebo instituci podá návrh doporučení.

V roce 2007 bylo podáno osm návrhů doporučení. Kromě toho sedm návrhů doporučení z roku 2006 vedlo k přijetí rozhodnutí v roce 2007. Tři případy byly v průběhu roku uzavřeny poté, co byl návrh doporučení přijat příslušným orgánem. Jeden případ vyústil ve zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Pět případů bylo uzavřeno z jiných důvodů. Na konci roku 2007 bylo stále posuzováno osm návrhů doporučení, včetně jednoho návrhu z roku 2004 a jednoho z roku 2006.

Jeden z návrhů doporučení podaných v roce 2007 se týkal veřejného přístupu k údajům o platbách, jejichž příjemci jsou poslanci Evropského parlamentu. Návrh navazoval na stížnost maltského novináře, jehož žádost o údaje o příspěvcích vyplácených určitým poslancům Evropského parlamentu, byla Parlamentem zamítnuta z důvodu ochrany osobních údajů. Podrobné stanovisko Parlamentu k návrhu doporučení veřejného ochránce práv k tomuto případu (3643/2005/(GK)WP) má být podáno do konce února 2008. V dalším návrhu doporučení podaném v roce 2007 veřejný ochránce práv vyzval Komisi, aby se v budoucnosti vyvarovala veškerých neopodstatněných omezení ohledně úředních jazyků, v nichž lze předkládat návrhy ve výběrových řízeních (259/2005/(PB)GG). Vzhledem k tomu, že toto šetření ke konci roku 2007 stále nebylo uzavřeno, není uvedeno v kapitole 3 této zprávy.

V roce 2007 byly návrhy doporučení přijaty například v těchto případech:

- Komise přijala návrh doporučení, v němž ji veřejný ochránce práv vyzval, aby opravila nepřesné a zavádějící informace v letáčcích, na plakátech a ve videoprezentaci o právech cestujících v letecké dopravě. Na veřejného ochránce práv se obrátila dvě sdružení leteckých

společností, která kritizovala informace poskytované Komisí o právech cestujících na náhradu a pomoc v případě odepření nástupu na palubu, zrušení letu nebo významných zpoždění. Po zásahu veřejného ochránce práv Komise chybné informační materiály vyměnila. (1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG)

- Komise přijala návrh doporučení, v němž ji veřejný ochránce práv vyzval, aby nepožadovala vrácení platby důchodu chybně vyplacené po smrti bývalého zaměstnance. Návrh následoval po podání stížnosti synem zesnulého zaměstnance. Komise na něm požadovala vrácení částky 1 747 EUR po více než čtyřech letech od smrti jeho otce. Následně Komise souhlasila s tím, že žádost o úhradu stáhne. (1617/2005/(BB)JF)

Pokud orgán nebo instituce Společenství uspokojivě nereaguje na návrh doporučení, může evropský veřejný ochránce práv podat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Je to jeho poslední zbraň a poslední věcný krok, který při řešení případu podniká, neboť přijetí usnesení a výkon pravomocí Parlamentu jsou věci politického úsudku Parlamentu. Příklad z roku 2007:

- Veřejný ochránce práv předložil Evropskému parlamentu zvláštní zprávu, v níž kritizuje Komisi za to, že se nezabývá stížnostmi týkající se evropské směrnice o pracovní době. Před více než šesti lety německý lékař požádal Komisi, aby zahájila řízení proti Německu, o kterém tvrdil, že porušuje uvedenou směrnici. Navzdory tlaku ze strany veřejného ochránce práv Komise nepodnikla žádné kroky v této stížnosti se zdůvodněním, že zákonodárcům Společenství byly předloženy její návrhy na změny této směrnice. Veřejný ochránce práv trval na tom, že se tímto případem otevírá důležitá otázka principu týkající se způsobu, jakým Komise nakládá se stížnostmi občanů na porušování předpisů. Podle něj by Komise měla buď stížnost zamítnout, nebo zahájit řízení pro porušení právních předpisů. Nečinnost v tomto případě není v souladu se zásadami řádné správy. (3453/2005/GG)

Šetření z vlastního podnětu

Veřejný ochránce práv využívá svého oprávnění zahájit šetření z vlastního podnětu především ve dvou případech. Předně může tuto pravomoc využít k šetření možného nesprávného úředního postupu, když stížnost podává neoprávněná osoba (tj. když stěžovatel není občanem nebo obyvatelem Evropské unie ani právnickou osobou se sídlem v členském státě EU). V roce 2007 byla zahájena dvě taková šetření z vlastního podnětu. Veřejný ochránce práv může dále využít práva na šetření z vlastního podnětu rovněž při řešení domnělých systémových problémů orgánů. Například:

- V prosinci 2007 zahájil veřejný ochránce práv šetření z vlastního podnětu týkající se včasnosti plateb prováděných Komisí. Požádal Komisi, aby mu poskytla informace o tom, co bylo podniknuto pro předcházení opožděným platbám, statistické údaje o případech opožděných plateb a informace o politice Komise v oblasti vyplácení úroků. Šetření předcházely stížnosti jednotlivců, podniků a organizací podílejících se na projektech a zakázkách financovaných EU. (OI/5/2007/GG)

K ostatním šetřením z vlastního podnětu zahájeným v roce 2007 patří šetření týkající se testování pomocí počítače v úřadu EPSO (OI/4/2007/ID) a šetření ohledně řízení lidských zdrojů ve Společném výzkumném středisku Evropské komise (OI/6/2007/MHZ).

V daném roce bylo uzavřeno toto šetření z vlastního podnětu:

- Veřejný ochránce práv uzavřel šetření z vlastního podnětu ohledně opatření, které přijala Komise s cílem zajistit, aby nedocházelo k diskriminaci zdravotně postižených osob v jejich vztazích s tímto orgánem. Mezi pozitivními opatřeními, která veřejný ochránce práv zjistil, byla opatření pro usnadnění přístupu k informacím prostřednictvím internetové stránky Komise a pro zlepšení podmínek nábory a služebního postupu. Veřejný ochránce práv nicméně zdůraznil, že je třeba učinit více pro zvýšení vnímavosti zaměstnanců Komise k potřebám zdravotně postižených. Kritizoval také neadekvátní situaci v Evropských školách z hlediska zdravotně postižených žáků. (OI/3/2003/JMA)

Nejdůležitější případy, které jsou příkladem osvědčených postupů

Některé z výše uvedených případů představují názorné příklady osvědčených postupů, které si zaslouží zařazení mezi „nejdůležitější případy“ roku 2007. Slouží jako vzor pro další orgány a instituce EU ohledně toho, jak nejlépe reagovat na problémy, na které upozorní veřejný ochránce práv. Zvláště **Komise** postupovala při řešení řady stížností rychle a konstruktivně. V případě **3495/2006/GG** během dvou týdnů vyřešila spor o platbu s německou univerzitou poté, co ji veřejný ochránce práv na problém upozornil. Obdobně v případě **2577/2004/OV** přijala návrh na smírné řešení a snížila částku, kterou měl vrátit dodavatel podílející se na projektu v Libanonu. V dalším sporu o platbu přijala návrh doporučení, ve kterém ji veřejný ochránce práv vyzval, aby nepožadovala vrácení částky důchodu, která byla chybně vyplacena po smrti bývalého zaměstnance (**1617/2005/(BB)JF**). Komise dále prokázala ochotu konstruktivně spolupracovat s veřejným ochráncem práv, když přijala návrh doporučení opravit nepřesné a zavádějící informace v letáčcích, na plakátech a ve videoprezentaci o právech cestujících v letecké dopravě (**1476/2005/(BB)GG**).

K dalším příkladům osvědčených postupů patří případ **2580/2006/TN**, v němž se **Rada** stěžovateli omluvila a potvrdila svůj závazek vyvarovat se podobných problémů v budoucnosti poté, co ji veřejný ochránce práv upozornil na problém s používáním irského jazyka. **Evropská centrální banka** (ECB) poskytla znepokojené občance velice vstřícnou odpověď, v níž zdůraznila, že vyjasnění vznesených otázek pokládá za velmi důležité, a vyzvala ji, aby se na odborníky banky obrátila s jakýmkoli dalšími dotazy (**630/2007/WP**). Posledním příkladem pozitivní reakce orgánů a institucí v roce 2007 byl případ **1103/2006/BU**, kdy **Evropská agentura pro bezpečnost letectví** (EASA) po podání návrhu veřejného ochránce práv na smírné řešení zrušila napadené rozhodnutí. Jeden z případů týkajících se agentury EASA byl zařazen mezi nejdůležitější případy uvedené ve výroční zprávě již druhý rok po sobě, což svědčí o připravenosti této agentury konstruktivně spolupracovat s veřejným ochráncem práv.

Další analýza

Závěrečný oddíl kapitoly 2 výroční zprávy obsahuje hodnocení výběru z výše uvedených a i dalších případů v rámci pohledu těchto tematických kategorií: i) otevřenost, včetně přístupu k dokumentům a informacím, a ochrana osobních údajů, ii) Komise jako strážkyně Smlouvy, iii) výběrová řízení, smlouvy a granty a iv) personální záležitosti, včetně naboru pracovníků.

Kapitola 3 této zprávy obsahuje shrnutí 50 z celkového počtu 348 rozhodnutí o uzavření případu přijatých v roce 2007. Tato shrnutí odrážejí celou škálu témat a orgánů, které byly předmětem šetření veřejného ochránce práv, a rovněž různé typy zjištění, ke kterým dospěl.

Rozhodnutí o uzavření případu jsou obvykle zveřejňována na internetové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtině a v jazyce stěžovatele, pokud je jiný než angličtina.

Vztahy s orgány a institucemi Evropské unie

Evropský veřejný ochránce práv věnuje mnoho času setkávání se s členy a úředníky orgánů a institucí EU za účelem prosazování vysoké úrovně služeb ve správě EU. Tato setkání mu umožňují vysvětlovat myšlenková východiska jeho práce a zvyšovat vnímavost těchto členů a úředníků k nutnosti konstruktivně reagovat na stížnosti.

K nejdůležitějším schůzkám, které se uskutečnily v roce 2007, patřila tři setkání s úředníky ze všech úrovní Evropské komise. Vzhledem k tomu, že Komise je orgán, na který připadá největší podíl šetření veřejného ochránce práv, je zvláště důležité, aby převzala vedoucí úlohu v rozvoji vysoké úrovně služeb pro občany a kultury dodržování jejich práv. Zpětná vazba, které se veřejnému ochránci práv dostalo během těchto setkání, byla velice povzbudivá. Klíčovou úlohu při zprostředkování těchto tří setkání sehrály místopředsdkyně Komise Margot WALLSTRÖMOVÁ, která je mimo jiné odpovědná za vztahy s veřejným ochráncem práv, a generální tajemnice Komise Catherine DAYOVÁ.

Ve světle výsadního vztahu mezi veřejným ochráncem práv a Evropským parlamentem mají zvláštní význam také setkání s jeho poslanci a úředníky. Evropský parlament veřejného ochránce práv volí a ten je Parlamentu odpovědný. Úplný přehled těchto setkání je podán v kapitole 4 výroční zprávy. Uvedena je zde účast veřejného ochránce práv na zasedáních petičního výboru za účelem představení výroční zprávy a zvláštních zpráv, jeho prezentace před výborem pro ústavní záležitosti k navrhovaným změnám jeho statutu a jeho projev k reformě nařízení 1049/2001 o přístupu k dokumentům ve výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Veřejný ochránce práv v roce 2007 pokračoval v oslovování dalších orgánů a institucí. Setkal se například s klíčovými zástupci Evropského soudního dvora, Evropského hospodářského a sociálního výboru, Evropské investiční banky a Evropské centrální banky.

K informování zaměstnanců svého úřadu o událostech v ostatních orgánech a institucích EU veřejný ochránce práv využívá pravidelné schůze zaměstnanců, které svolává do Štrasburku a zve na ně externí řečníky. V roce 2007 se do Štrasburku vypravili předseda Soudu pro veřejnou službu EU Paul J. MAHONEY a evropský inspektor ochrany údajů Peter HUSTINX, aby zaměstnancům veřejného ochránce práv představili svou práci.

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány

Mnoho stěžovatelů se na evropského veřejného ochránce práv obrací, když mají problémy se státní, regionální nebo místní správou. Evropský veřejný ochránce práv úzce spolupracuje se svými protějšky v členských státech, aby zajistil rychlé a účinné řešení stížností občanů týkajících se práva EU. Tato spolupráce většinou probíhá pod záštitou Evropské sítě veřejných ochránců práv, která se v současnosti skládá z téměř 90 úřadů v 31 zemích s celonárodní a regionální působností v Unii a s celonárodní působností v zemích ucházejících se o členství v EU, jakož i v Norsku a na Islandu.

Účelem této sítě je mimo jiné usnadňovat rychlé předávání stížností příslušným veřejným ochráncům práv nebo obdobným orgánům. Pokud je to možné, evropský veřejný ochránce práv případy přímo předá dále nebo stěžovateli vhodně poradí. V roce 2007 evropský veřejný ochránce práv doporučil 816 stěžovatelům, aby se obrátili na národního nebo regionálního veřejného ochránce práv, a v 51 případech předal stížnost přímo příslušnému veřejnému ochránci práv.

V kapitole 5 výroční zprávy veřejného ochránce práv jsou podrobně popsány činnosti sítě v roce 2007, jejichž vyvrcholením byl šestý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí, který se uskutečnil v říjnu ve Štrasburku. Seminář uspořádali společně evropský veřejný ochránce práv a francouzský národní veřejný ochránce práv Jean-Paul DELEVOYE. Na tomto setkání bylo zastoupeno všech 27 členských států EU, dvě ze tří kandidátských zemí, jakož i Norsko a Island. V souladu s oznámením evropského veřejného ochránce práv na pátém semináři byli poprvé pozváni také zástupci úřadů regionálních veřejných ochránců práv ze zemí EU, kde tyto instituce existují, tj. z Belgie, Německa, Španělska, Itálie, Rakouska a Spojeného království¹. V roce 2007 bylo tématem semináře „nové promyšlení problematiky řádné správy v Evropské unii“.

Během semináře veřejní ochránci práv přijali prohlášení, jehož účelem je informovat občany a ostatní uživatele jejich služeb o tom, jaké výsledky mohou očekávat, pokud se na člena sítě obrátí v záležitosti spadající do působnosti práva EU. Úplné znění tohoto prohlášení je součástí kapitoly 5, která obsahuje rovněž podrobný popis diskuzí, které na semináři proběhly.

Dále jsou v kapitole 5 popsány různé jiné nástroje, které síť používá pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů. Nesmírně cenným nástrojem pro výměnu informací byla v roce 2007 publikace *Evropský veřejný ochránce práv – bulletin*. Vyšla dvě čísla – v dubnu a v říjnu – která přinesla články o nadřazenosti práva EU nad vnitrostátním právem, o diskriminaci a překážkách pro volný pohyb, o problémech v oblasti práva životního prostředí, o ochraně práv dětí a práv starších osob, o problémech ve zdravotnictví a o otázkách ochrany soukromí a osobních údajů. Internetové

¹

Země jsou uvedeny v pořadí podle protokolu EU.

diskusní fórum a fórum pro sdílení dokumentů evropského veřejného ochránce práv se v průběhu roku dále rozvíjely a umožňovaly úřadům sdílet informace prostřednictvím kladení otázek a poskytování odpovědí. Bylo také zahájeno několik významných diskuzí o tak rozmanitých otázkách, jako jsou diskriminace na základě věku, právní rámec pro nedobrovolnou hospitalizaci v psychiatrických zařízeních, kvalita veřejných služeb, postavení právních odborníků v úřadech veřejných ochránců práv či iniciativy Evropské komise ke zlepšení způsobu nakládání se stížnostmi na porušování právních předpisů. Kromě toho vycházel každý pracovní den elektronický zpravodaj *Denní zprávy veřejného ochránce práv*, který obsahoval články, tiskové zprávy a oznámení úřadů z celé sítě.

Vedle pravidelné neformální výměny informací prostřednictvím sítě existuje i zvláštní postup, kterým si národní nebo regionální veřejní ochránci práv mohou vyžádat písemnou odpověď na dotazy týkající se práva EU a jeho výkladu, včetně dotazů, které vyvstávají při řešení konkrétních případů. Evropský veřejný ochránce práv buď na dotaz odpoví přímo, nebo, pokud je to vhodnější, jej předá jinému orgánu či instituci EU. V roce 2007 byly obdrženy tři takové dotazy (po jednom od národního, regionálního a místního veřejného ochránce práv) a tři byly vyřízeny (včetně jednoho z roku 2005 a jednoho z roku 2006). Příklad dotazu je uveden na konci kapitoly 3.

Pokud jde o rozvoj sítě, jako vysoce účinné se ukázaly informativní návštěvy u veřejných ochránců práv v členských státech a kandidátských zemích. Tyto návštěvy též představují výborný prostředek pro zvyšování povědomí o komunikačních nástrojích, které síť poskytuje. Během roku 2007 navštívil evropský veřejný ochránce práv své kolegy veřejné ochránce práv v Německu (březen), Švédsku (květen) a Belgii (listopad).

Úsilí evropského veřejného ochránce práv o spolupráci s jeho protějšky jde nad rámec činnosti Evropské sítě veřejných ochránců práv. S cílem šířit povědomí o veřejných ochráncích práv, diskutovat o vztazích mezi orgány a vyměňovat si osvědčené postupy se pan DIAMANDOUROS v roce 2007 zúčastnil řady akcí veřejných ochránců práv a setkal se s kolegy z EU i jiných částí světa. Přehled těchto aktivit je uveden na konci kapitoly 5.

Komunikační činnosti

Evropský veřejný ochránce práv si je velice dobře vědom, jak důležité je zajistit, aby lidé, kteří mohou mít problémy se správou EU, věděli o svém právu stěžovat si. Každý rok je vyvíjeno velké úsilí k oslovení občanů, podniků, nevládních organizací a dalších relevantních subjektů s informacemi o službách veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci v roce 2007 přednesli přes 130 prezentací na konferencích, seminářích a setkáních. Výše zmíněné informativní návštěvy v Německu, Švédsku a Belgii pro něj znamenaly další příležitost, jak zvýšit povědomí o své úloze v těchto zemích.

Zvláště významnou událostí byla v daném roce účast veřejného ochránce práv na akcích pořádaných v rámci oslav 50. výročí podpisu Římské smlouvy. Důležité byly zejména dny otevřených dveří v Berlíně, Budapešti a Varšavě, které navštívily statisíce lidí se zájmem o činnosti Unie. Úřad se také jako každoročně zúčastnil dnů otevřených dveří, které pořádá Evropský parlament ve Štrasburku a Bruselu. Návštěvníkům byly rozdávány materiály o práci evropského veřejného ochránce práv ve 26 jazycích spolu s řadou propagačních předmětů. Na všech těchto akcích byli přítomni zaměstnanci veřejného ochránce práv, kteří odpovídali na otázky o jeho práci.

Mediální činnost pokračovala výrazným tempem. V roce 2007 veřejný ochránce práv uspořádal šest tiskových konferencí a poskytl přes 40 rozhovorů novinářům z tisku, rozhlasu a televize a dalších elektronických médií. Bylo vydáno 17 tiskových zpráv, které byly rozeslány novinářům a jiným zájemcům po celé Evropě. K probíraným tématům patřilo šetření veřejného ochránce práv o opožděných platbách, problémy v oblasti přístupu k dokumentům a informacím, stížnost týkající se evropské směrnice o pracovní době a problémy s informačními materiály, které připravila Komise, o právech cestujících v letecké dopravě.

S cílem informovat klíčové zainteresované subjekty a širokou veřejnost o službách, které může veřejný ochránce poskytnout občanům a obyvatelům EU, byla v roce 2007 vytvořena a distribuována

řada publikací. V tomto ohledu zvláště zajímavý byl v uvedeném roce nový informační leták pro podniky a organizace, který stručně vysvětluje, co může veřejný ochránce práv pro tyto subjekty udělat. Leták byl spolu s dalšími relevantními materiály rozeslán v rámci poštovní kampaně zaměřené na potenciální stěžovatele. Touto kampaní, během níž bylo odesláno více než 5 000 personalizovaných zásilek, byly osloveny především obchodní komory a právnické kanceláře v celé EU. Kampaň byla velmi úspěšná – během roku 2007 byly obdrženy žádosti o mnoho tisíc dalších výtisků publikací veřejného ochránce práv.

Internetová stránka veřejného ochránce práv byla pravidelně aktualizována doplňováním rozhodnutí, tiskových zpráv a údajů o jeho komunikačních činnostech. Na stránce byla též vytvořena nová rubrika s cílem více upozornit na šetření, která veřejný ochránce práv vede z vlastního podnětu.

Od 1. ledna do 31. prosince 2007 zaznamenala internetová stránka veřejného ochránce práv 449 418 jednotlivých návštěvníků. Nejnavštěvovanější byla anglická jazyková verze, následovaná francouzskou, španělskou, německou a italskou verzí. Pokud jde o geografický původ návštěvníků, nejvíce jich pocházelo z Itálie. Následovalo Španělsko, Švédsko, Spojené království a Německo. Sekce s odkazy na internetové stránky veřejného ochránce práv obsahuje odkazy na stránky národních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě. V roce 2007 tyto stránky s odkazy zaznamenaly přes 82 000 návštěv, což jasně ukazuje, že služby poskytované prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv pro občany mají přidanou hodnotu.

Interní vývoj

V roce 2007 pokračoval evropský veřejný ochránce práv ve svém úsilí zajistit, aby byl jeho úřad vybaven pro vyřizování stížností občanů 27 členských států v 23 jazycích Smlouvy.

Dne 1. července 2007 jmenoval veřejný ochránce práv na základě výsledků otevřeného náborového řízení nového vedoucího právního oddělení. S cílem zlepšit kontrolu kvality a zvýšit produktivitu bylo právní oddělení rozděleno na čtyři týmy, z nichž každý je řízen hlavním právním dohlázejícím. Pro snadnější řízení případů byla zavedena nová IT aplikace. Všechny tyto kroky se v daném roce ukázaly jako neocenitelné z hlediska zvyšování produktivity. Nárůst počtu uzavřených případů o 40 % v roce 2007 potvrzuje, že zlepšení struktury a fungování právního oddělení veřejného ochránce práv provedená v posledních letech začínají přinášet skutečné výsledky. Veřejný ochránce práv na nich bude dále stavět i v roce 2008.

Z organizačního hlediska došlo v roce 2007 též k menší změně u sekretariátu veřejného ochránce práv pro zpracování stížností, který nyní podléhá přímo asistentce vedoucího právního oddělení. Tato změna lépe odpovídá úkolům tohoto sekretariátu, které přímo souvisejí s prací právního oddělení.

Plán pracovních míst veřejného ochránce práv v roce 2007 zahrnoval celkem 57 míst, tedy stejně jako v roce 2006, a ani pro rok 2008 se neplánuje žádné zvýšení. Na rok 2008 se v rozpočtu počítá s celkovými prostředky ve výši 8 505 770 EUR (oproti 8 152 800 EUR v roce 2007).

STÍŽNOSTI A ŠETŘENÍ

2

2 STÍŽNOSTI A ŠETŘENÍ

Jedním z nejdůležitějších způsobů, kterými evropský veřejný ochránce práv prosazuje řádnou správní praxi, je vyšetřování možných případů nesprávného úředního postupu a případné doporučování kroků směřujících k nápravě. O možných případech nesprávného úředního postupu se veřejný ochránce práv dozvídá především prostřednictvím stížností, jejichž vyřizování je nejdůležitějším aspektem jeho činnosti, pokud jde o reakci na podněty.

Právo podat stížnost evropskému veřejnému ochránci práv je jedním z práv spojených s občanstvím Evropské unie (článek 21 Smlouvy o ES) a je obsaženo v Listině základních práv (článek 43).

Veřejný ochránce práv provádí rovněž šetření z vlastního podnětu, čímž se ujímá iniciativní role v boji proti nesprávným úředním postupům a při prosazování řádné správy.

2.1 PRÁVNÍ ZÁKLAD ČINNOSTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Činnost veřejného ochránce práv se řídí článkem 195 Smlouvy o ES, statutem veřejného ochránce práv (který má podobu rozhodnutí Evropského parlamentu¹) a prováděcími předpisy přijatými veřejným ochráncem práv podle článku 14 jeho statutu. Současné prováděcí předpisy vstoupily v platnost dne 1. ledna 2003. Jsou k dispozici na internetové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) nebo je lze získat v tištěné formě v jeho úřadu.

Statut i nadále představuje kvalitní rámec pro činnost veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv nicméně po pečlivém přezkoumání určil některé menší změny, které by mohly zvýšit účinnost jeho práce ve prospěch evropských občanů. Z toho důvodu zaslal dne 11. července 2006 předsedovi Evropského parlamentu žádost o zahájení postupu ke změně statutu. Na konci roku 2007 výbor pro ústavní záležitosti projednával návrh zprávy o navrhovaných změnách (zpravodajka Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVÁ).

2.2 PŮSOBNOST EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Článek 195 Smlouvy o ES zmocňuje veřejného ochránce práv k přijímání stížností od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické osoby s bydlištěm či právnické osoby se statutárním sídlem v jednom z členských států, pokud se tyto stížnosti týkají případů nesprávného úředního postupu orgánu nebo instituce Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudních pravomocí. Stížnost je tedy mimo jeho působnost, jestliže:

1. stěžovatel nespadá do kategorie osob, které mají právo podat stížnost;
2. není namířena proti orgánu nebo instituci Společenství;

¹

Rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262 ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv, Úř. věst. 1994 L 113, s. 15.

3. je namířena proti postupu Soudního dvora nebo Soudu prvního stupně při výkonu soudních pravomocí; nebo
4. netýká se možného případu nesprávného úředního postupu.

Každý z těchto bodů je podrobněji rozebrán níže.

Soud pro veřejnou službu Evropské unie

Úředník podal stížnost na Soud pro veřejnou službu, která se týkala způsobu, jakým tento soud uplatňuje jednací řád a praktické pokyny Soudu prvního stupně v probíhající věci, ve které měl stěžovatel postavení žalobce.

Stěžovatel tvrdil, že požadavky v uvedených předpisech ohledně překladu dokladů a maximální délky žaloby představují nepřijatelné omezení jeho přístupu ke spravedlnosti.

Veřejný ochránce práv měl za to, že se na Soud pro veřejnou službu, který je soudní komorou při Soudu prvního stupně, vztahuje výjimka uvedená v článku 195 Smlouvy o ES pro Soudní dvůr a Soud prvního stupně při výkonu jejich soudních pravomocí. Veřejný ochránce práv byl rovněž toho názoru, že se předmět stížnosti týká soudních pravomocí uvedeného soudu. V důsledku toho usoudil, že není oprávněn zabývat se touto stížností.

920/2007/BU

Stížnosti a šetření z vlastního podnětu

I když je právo stěžovat si evropskému veřejnému ochránci práv omezeno na občany členských států a na osoby s bydlištěm a právnické osoby se sídlem v členském státě, je veřejný ochránce práv rovněž oprávněn zahajovat šetření z vlastního podnětu. Na základě této pravomoci může šetřit i možný případ nesprávného úředního postupu, na který ho upozornila osoba, která nemá právo podat stížnost. Obvyklým postupem veřejného ochránce práv v těchto případech je poskytnout dotčené osobě stejné procesní možnosti během šetření, jako kdyby byla daná věc projednávána jako stížnost. O tom, zda takto použít pravomoc zahájit šetření z vlastního podnětu, rozhoduje veřejný ochránce práv obvykle případ od případu.

V roce 2007 byla zahájena dvě taková šetření z vlastního podnětu.

Ve výroční zprávě za rok 2006 veřejný ochránce práv uvedl, že (s výhradou možného budoucího omezení zdrojů) předpokládá, že svoji pravomoc zahájit šetření z vlastního podnětu využije ve všech případech, v nichž by jediným důvodem, proč nešetřit stížnost na údajný nesprávný úřední postup Evropské investiční banky (EIB) při poskytování úvěrů mimo EU, byla skutečnost, že stěžovatel není občanem Unie ani osobou s bydlištěm v Unii. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 25. října 2007 uvítal toto prohlášení o úmyslu veřejného ochránce práv a vyzval jej, aby zvážil uzavření memoranda o porozumění s EIB. Dne 5. prosince 2007 veřejný ochránce práv napsal prezidentovi EIB dopis, v němž jej vyzval k jednání o vypracování memoranda o porozumění.

Orgány a instituce Společenství

Působnost evropského veřejného ochránce práv se týká orgánů a institucí Společenství. Seznam orgánů je uveden v článku 7 Smlouvy, ale definice ani závazný seznam institucí Společenství neexistuje. Termín zahrnuje instituce vytvořené podle zakládajících smluv, jako jsou Hospodářský a sociální výbor a Evropská centrální banka, stejně jako instituce zřízené v souladu s těmito smlouvami právními předpisy, včetně agentur, jako jsou Evropská agentura pro životní prostředí či Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích (FRONTEX).

Stížnosti na veřejné orgány členských států nespádají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, i když se týkají záležitostí, které spadají do oblasti působnosti práva EU. Mnoho takových

stížností však spadá do působnosti národních a regionálních veřejných ochránců práv v Evropské síti veřejných ochránců práv (viz oddíl 2.5 níže).

Příklad stížnosti, která nebyla namířena proti orgánu nebo instituci Společenství

V lednu 2007 stěžovatel podal veřejnému ochránci práv stížnost ohledně podmínek, za kterých byl propuštěn ze svého místa v Západoevropské unii (ZEU). Stížnost byla namířena proti generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie Javieru SOLANOVI, který je současně generálním tajemníkem ZEU.

Ze znění stížnosti vyplývalo, že napadené rozhodnutí pan SOLANA přijal při výkonu svých pravomocí generálního tajemníka ZEU. Jelikož ZEU není orgánem ani institucí Společenství, veřejný ochránce práv nebyl oprávněn stížností se zabývat.

128/2007/FOR

Nesprávný úřední postup

Evropský veřejný ochránce práv důsledně zastává stanovisko, že nesprávný úřední postup je široký pojem a že řádná správa vyžaduje mimo jiné dodržování právních předpisů a zásad včetně základních práv. Zásady řádné správy však jdou dále a vyžadují, aby orgány a instituce Společenství nejen dodržovaly své povinnosti vyplývající z právních předpisů, ale také chápaly svou činnost jako službu veřejnosti a usilovaly o to, aby se s občany jednalo řádným způsobem a aby občané mohli plně požívat svých práv. Pokud je určitý postup protiprávní, je samozřejmě také nesprávný, ale nesprávný úřední postup neznamená automaticky protiprávní jednání. Pokud veřejný ochránce práv zjistí, že je určitý úřední postup nesprávný, nevyplývá z toho automaticky, že došlo k protiprávnímu jednání, které by mohlo být předmětem soudního stíhání.²

V reakci na výzvu Evropského parlamentu, aby byl nesprávný úřední postup jasně definován, nabídl veřejný ochránce práv ve své *Výroční zprávě 1997* následující definici:

Pokud veřejný orgán nejedná v souladu s pravidlem nebo zásadou, které jsou pro něj závazné, jedná se o nesprávný úřední postup.

V roce 1998 přijal Evropský parlament usnesení, v němž tuto definici uvítal. Z výměny dopisů mezi veřejným ochráncem práv a Komisí v roce 1999 vyplývá, že i Komise s touto definicí souhlasí.

Listina základních práv, původně vyhlášená v prosinci 2000 a podepsaná a znovu vyhlášená dne 12. prosince 2007 před podpisem Lisabonské smlouvy dne 13. prosince 2007³, zahrnuje právo na řádnou správu coby základní právo dané občanstvím Unie (článek 41).

Článek 43 Listiny obsahuje právo podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv, který představuje vnější mechanismus, jehož prostřednictvím lze orgány a instituce Společenství volat k odpovědnosti za nesprávný úřední postup. Je důležité uvědomovat si, že nedílnou součástí řádné správy je kultura služeb občanům. Ta by však neměla být zaměňována za kulturu viny, která podporuje defenzivní postoj. V této souvislosti je třeba poznamenat, že šetření veřejného ochránce práv nepředstavují disciplinární řízení ani kroky k němu vedoucí.

Strategie veřejného ochránce práv na podporu kultury služeb zahrnuje nejen různé iniciativní kroky, ale vztahuje se i na vyřizování stížností. Důležitou součástí kultury služeb je nutnost uznat chyby, jestliže k nim dojde, a pokud možno věci napravit. Rychlá omluva může postačit k uspokojení stěžovatele, nebo alespoň k tomu, aby veřejný ochránce práv nemusel provést formální kritiku dotčené instituce.

² Viz v této souvislosti rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2004 ve spojených věcech T-219/02 a T-337/02, *Herrera v. Komise*, bod 101, a ze dne 4. října 2006 ve věci T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack v. Komise*, bod 128.

³ Úř. věst. 2007 C 303.

Stěžovatele uspokojila omluva Rady

Irský občan si veřejnému ochránci práv stěžoval na to, že mu Rada zaslala odpověď v angličtině. Tvrdil, že by mu Rada měla poskytnout odpověď v irštině a omluvit se jemu a jeho organizaci za porušení článku 21 Smlouvy o ES.

Rada ve svém stanovisku uznala, že její oddělení informací pro veřejnost odpovědělo v angličtině na e-mail stěžovatele napsaný v irštině, omluvila se za způsobené nepříjemnosti a poskytla překlad své odpovědi do irštiny. Uvedla také, že v budoucnosti zajistí, aby se na žádosti o informace v irském jazyce v tomto jazyce také odpovídalo.

Stěžovatel přijal omluvu Rady a uvítal její závazek zajistit, aby se na korespondenci v irštině napříště odpovídalo v irštině.

Veřejný ochránce práv případ uzavřel, protože Rada záležitost vyřešila ke spokojenosti stěžovatele.

2580/2006/TN

Ve složitějších případech, v nichž veřejný ochránce práv předběžně zjistí nesprávný úřední postup, se snaží pokud možno prosadit „smírné řešení“, které bude přijatelné jak pro stěžovatele, tak pro dotčený orgán nebo instituci. Je však třeba poznamenat, že se příslušná ustanovení statutu (čl. 3 odst. 5⁴) a prováděcích předpisů (článek 6.1⁵) použijí pouze v případě, že se zřejmě jedná o nesprávný úřední postup a zřejmě existuje možnost jeho nápravy.

Evropský kodex řádné správní praxe

Dne 6. září 2001 schválil Evropský parlament tzv. Kodex řádné správní praxe, který musí orgány a instituce Evropské unie, jejich správní útvary a úředníci dodržovat při jednání s veřejností. Kodex bere ohled na zásady evropského správního práva obsažené v judikatuře evropských soudů a čerpá inspiraci z vnitrostátních právních řádů. Parlament také vyzval veřejného ochránce práv, aby Kodex řádné správní praxe uplatňoval. Veřejný ochránce práv proto k pravidlům a zásadám kodexu přihlíží při posuzování stížností a při šetřeních z vlastního podnětu.

2.3 PŘÍPUSTNOST STÍŽNOSTÍ A DŮVODY PRO ŠETŘENÍ

Než veřejný ochránce práv zahájí šetření stížnosti oprávněné osoby na případ nesprávného úředního postupu orgánu nebo instituce Společenství, je třeba zjistit, zda tato stížnost splňuje další kritéria přípustnosti. Statut uvádí tato kritéria:

1. Musí být uveden autor a předmět stížnosti (čl. 2 odst. 3 statutu).
2. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat správnost soudního rozhodnutí (čl. 1 odst. 3).
3. Stížnost musí být podána do dvou let od okamžiku, kdy se stěžovatel dozvěděl o skutečnostech, z nichž stížnost vychází (čl. 2 odst. 4).

⁴ „Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotčným orgánem nebo s dotčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídl.“

⁵ „Pokud veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, usiluje ve spolupráci s dotčným orgánem pokud možno o smírné řešení, aby pochybení napravil a uspokojil stěžovatele.“

4. Stížnosti musí předcházet vhodné administrativní kroky vůči danému orgánu nebo instituci (čl. 2 odst. 4).
5. V případě stížností týkajících se pracovněprávních vztahů mezi orgány a institucemi a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci musí být před podáním stížnosti vyčerpány možnosti vnitřních správních žádostí a stížností (čl. 2 odst. 8).

Článek 195 Smlouvy o ES stanoví, že veřejný ochránce práv „provádí šetření, která považuje za opodstatněná“. V některých případech nemusí být pro zahájení šetření dostatečné důvody, i když je stížnost přípustná. Níže jsou uvedeny tři příklady takových případů.

Veřejný ochránce práv je také toho názoru, že pokud se již stížností zabýval jako peticí Petiční výbor Evropského parlamentu, není pro šetření obvykle důvod, nejsou-li předloženy nové důkazy.

V roce 2007 bylo celkem u 42 % přípustných případů shledáno, že chybí důvody k zahájení šetření.

Příklady stížností, u nichž scházely důvody pro zahájení šetření

Rumunský občan se obrátil na Evropskou komisi s tvrzením, že registrační daň vozidla uložená rumunskými orgány porušuje právní předpisy Společenství.

V reakci na to Komise stěžovatele informovala, že zahájila řízení pro porušení právních předpisů proti Rumunsku s cílem zajistit, aby nedocházelo k diskriminaci dovážených ojetých automobilů. Dále Komise uvedla, že nepožádala Rumunsko, aby uvedenou daň zcela zrušilo, protože v právu Společenství neexistuje právní základ pro takový požadavek.

V odpověď na další podání stejného občana Komise uvedla, že v současnosti zkoumá předlohu rumunského zákona, jenž by měl do rumunských předpisů o zdanění automobilů zavést potřebné změny, které by je uvedly v soulad s článkem 90 Smlouvy o ES.

Ve stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv stěžovatel vyjádřil nespokojenost s odpověďmi Komise. Tvrdil, že by Komise měla požadovat, aby rumunské orgány registrační daň vozidla zrušily nebo snížily.

Veřejný ochránce práv byl toho názoru, že vysvětlení poskytnutá Komisí jsou přiměřená a že neexistují důvody pro zahájení šetření.

V duchu dobré spolupráce, který je základem prohlášení přijatého Evropskou sítí veřejných ochránců práv (viz kapitola 5), a s přihlédnutím k tomu, že stěžovatel vyjádřil také nespokojenost s rumunskými orgány, považoval evropský veřejný ochránce práv za užitečné informovat o stížnosti a o probíhajícím řízení pro porušení právních předpisů rumunského veřejného ochránce práv.

Evropský veřejný ochránce práv o výše uvedeném uvědomil rovněž Komisi a doporučil, aby byl rumunský veřejný ochránce práv průběžně informován o dalších krocích v řízení pro porušení právních předpisů.

2543/2007/RT

Stěžovatelka tvrdila, že se Evropská centrální banka (ECB) chystá poškodit budovu historické hodnoty a že s korespondencí stěžovatelky v této záležitosti naložila arogantním a bezohledným způsobem. Stěžovatelka přiložila kopii svého dopisu ECB, ale nikoli odpověď banky. Poté, co si veřejný ochránce práv od stěžovatelky vyžádal kopii odpovědi ECB a obdržel ji, konstatoval, že je v ní vysvětleno, že se ECB nechystá budovu poškodit nebo zničit, nýbrž že ji chce zrekonstruovat, využívat a udržívat. V dopise bylo navíc uvedeno, že ECB přikládá vyjasnění otázek vznesených stěžovatelkou velký význam a stěžovatelka byla vyzvána, aby se na odborníky banky obrátila s libovolnými dalšími dotazy. Veřejný ochránce práv usoudil, že odpověď ECB byla přiměřená a vstřícná, a že tudíž neexistují důvody pro šetření.

630/2007/WP

Italská společnost si veřejnému ochránci práv stěžovala na několik aspektů způsobu, jakým s ní zacházela Komise během šetření údajného kartelu v odvětví fluoridu hlinitého. Společnost si mimo jiné stěžovala na to, že Komise při zasílání sdělení o námitkách nesprávně nezohlednila její žádost o shovívavost, porušila její práva na obhajobu a nutila ji k nerespektování příkazu vnitrostátních soudních orgánů tím, že na ní požadovala vrácení určitých dokumentů.

Veřejný ochránce práv případ předložený stěžovatelem pečlivě přezkoumal. Pokud jde o žádost o shovívavost, veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise přijímá konečné rozhodnutí o shovívavosti teprve po uzavření příslušného šetření. Komise stěžovateli umožnila uplatnit práva na obhajobu tím, že mu poskytla informace o svém názoru na pravděpodobnost shovívavosti a že prodloužila lhůtu pro podání jeho vyjádření ke sdělení o námitkách. Co se týče vrácení dokumentů, veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise stěžovateli omylem zaslala určité důvěrné dokumenty a že v souladu s příslušnými právními předpisy je oprávněna, ba dokonce povinna požadovat jejich navrácení. Komise by sice měla brát v potaz veškeré případné povinnosti, které společnost ve vztahu k uvedeným dokumentům má podle italského trestního práva, ale stěžovatel nepředložil důkazy, že by tak Komise nejednala.

Veřejný ochránce práv proto usoudil, že neexistují důvody k zahájení šetření.

2118/2007/IP

2.4 ANALÝZA STÍŽNOSTÍ ŠETŘENÝCH V ROCE 2007

V roce 2007 veřejný ochránce práv obdržel 3 211 nových stížností ve srovnání s 3 830 stížnostmi v roce 2006. V souladu se zavedenou praxí se všechny stížnosti, které vedly k zahájení šetření, započítávají do statistik, které veřejný ochránce práv sestavuje. Aby však nedocházelo k jejich zkreslení, nepřipustné hromadné stížnosti zasílané elektronickou poštou, kterých je často několik tisíc, se do statistik zvlášť započítávají pouze do jedenácté stížnosti včetně.

Ve 3 056 případech zaslali stížnosti přímo jednotliví občané a 155 stížností přišlo od sdružení nebo společností.

Proces posuzování stížností s cílem zjistit, zda spadají do působnosti veřejného ochránce práv, splňují kritéria přípustnosti a zda existuje důvod pro zahájení šetření, byl v roce 2007 dokončen v 95 % případů. Ze všech zkoumaných stížností spadalo do působnosti veřejného ochránce práv o něco málo více než 26 %. Z těchto stížností splňovalo kritéria přípustnosti 518, avšak u 215 stížností neexistovaly důvody pro šetření.

V průběhu roku bylo zahájeno celkem 303 nových šetření na základě stížností. Veřejný ochránce práv také zahájil šest šetření z vlastního podnětu. Statistická analýza těchto šetření je uvedena v příloze A.

Celkem se evropský veřejný ochránce práv v roce 2007 zabýval 641 šetřeními, z nichž 332 bylo převedeno z roku 2006.

Stejně jako v předchozích letech se většina šetření týkala Komise (413 neboli 64 % ze všech šetření). Jelikož Komise je hlavním orgánem Společenství přijímajícím rozhodnutí, která mají přímý dopad na občany, je normální, že se stává hlavním terčem stížností občanů. Celkem 87 šetření se týkalo Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), 59 Evropského parlamentu, 22 Evropského úřadu pro boj proti podvodům a 8 Rady Evropské unie.

Hlavními typy údajného nesprávného úředního postupu byly nedostatek transparentnosti včetně odmítnutí poskytnout informace (216 případů), nečestné jednání nebo zneužití pravomoci (135 případů), neuspokojivý postup (102 případů), zbytečné průtahy (69 případů), diskriminace (63 případů), nedbalost (62 případů), právní pochybení (35 případů) a nezajištění plnění závazků, tj. neplnění úlohy „strážce Smlouvy“ vůči členským státům Evropskou komisí (24 případů).

2.5 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ

Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti, snaží se veřejný ochránce práv doporučit stěžovateli jiný orgán, který by mohl stížnost vyřídit, zejména pokud se případ týká práva EU. Pokud je to možné, a za předpokladu, že se stížnost jeví jako odůvodněná, veřejný ochránce práv ji se souhlasem stěžovatele přímo postoupí jinému kompetentnímu orgánu.

Jak již bylo uvedeno, evropský veřejný ochránce práv úzce spolupracuje se svými národními a regionálními protějšky v členských státech prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv (viz kapitola 5). Účelem této sítě je mimo jiné usnadňovat rychlé předávání stížností příslušným národním nebo regionálním veřejným ochráncům práv nebo podobným orgánům. Plnoprávným členem této sítě je také Petiční výbor Evropského parlamentu.

Postoupení

V roce 2007 bylo postoupeno 92 stížností. Z toho 51 stížností bylo předáno národnímu nebo regionálnímu veřejnému ochránci práv, 20 Evropskému parlamentu k projednání jako petice, 12 síti SOLVIT⁶, sedm Evropské komisi a dvě jiným orgánům.

⁶

SOLVIT je síť zřízená Evropskou komisí, jejímž úkolem je pomáhat lidem, kteří se setkávají s potížemi při uplatňování svých práv na vnitřním trhu Unie.

Příklady případů, na jejichž řešení se podílela Evropská síť veřejných ochránců práv

Matka stěžovatele, která v minulosti pracovala ve Francii, nyní žije v Brazílii. Francouzský státní důchodový fond CRAM v roce 2002 pozastavil výplatu jejího důchodu kvůli potížím s brazilským bankovním systémem.

Případ byl postoupen francouzskému veřejnému ochránci práv, který evropského veřejného ochránce práv v březnu 2007 informoval, že bylo nalezeno řešení. Matka stěžovatele získala bankovní domicil v brazilské bance, kterou schválil finanční subjekt, jehož prostřednictvím CRAM vyplácí důchody. Dne 5. února 2007 byly matce stěžovatele dlužné částky uhrazeny.

1036/2005/ESB

Španělský občan si stěžoval, že systém „Via Verde“, umožňující platit portugalské dálniční poplatky se slevou, nemohou využívat občané EU, kteří nemají bydliště v Portugalsku. Jelikož se stížnost týkala vnitrostátních orgánů, evropský veřejný ochránce práv ji postoupil portugalskému veřejnému ochránci práv.

Ten provedl šetření a následně informoval, že systém „Via Verde“ zahrnuje automatické strhávání poplatků z bankovního účtu uživatele. Pro využívání systému je nutné mít účet u banky náležející do sítě „Multibanco“, do níž patří i dvě španělské banky. Portugalský veřejný ochránce práv také poznamenal, že omezení současného systému sice mohou být zpochybněna na základě zásad smluvní volnosti a hospodářské soutěže v bankovníctví, ale směrnice 2004/52/ES o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného ve Společenství by měla do roku 2011 vytvořit jednotný systém pro elektronické platby mýtného na celoevropské úrovni. Ve světle výše uvedeného učinil portugalský veřejný ochránce práv závěr, že další šetření stížnosti není nutné, a případ uzavřel.

2681/2006/BM

Finský občan s bydlištěm ve Švédsku si evropskému veřejnému ochránci práv stěžoval, že švédská Státní sociální pojišťovna nesprávně vyměřila jeho nárok na dávky v nemoci.

Stížnost byla namířena proti vnitrostátnímu orgánu, a evropský veřejný ochránce práv proto stěžovateli doporučil obrátit se na švédského veřejného ochránce práv.

Evropský veřejný ochránce práv také písemně informoval švédského veřejného ochránce práv o tom, že ve stížnosti byla vznesena otázka správného používání nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství.

2828/2007/AL

Český občan pracující v Irsku si stěžoval, že irské daňové úřady zadržely jeho automobil, který je registrován v České republice, protože nezaplatil irskou registrační daň vozidla. Podle stěžovatele je tato daň rovnocenná dovozní dani.

Evropský veřejný ochránce práv stěžovateli poradil, aby se obrátil na irského veřejného ochránce práv, jehož úřad potvrdil, že mu stěžovatel může napsat v českém jazyce, pokud by měl problémy s angličtinou.

Dále evropský veřejný ochránce práv stěžovatele informoval, že pokud záležitost nebude možné vyřešit na vnitrostátní úrovni, může zvážit podání stížnosti Komisi. Evropský veřejný ochránce práv rovněž upozornil na příslušnou judikaturu⁷ týkající se zdanění dovážených ojetých automobilů.

2510/2007/BU

⁷

Věc C-47/88, *Komise v. Dánsko*, Sb. rozh. 1990, s. I-4509, body 10, 21 a 22.

Pokračující šetření kroků Komise a portugalských orgánů

Stěžovatel v roce 2001 vybudoval v přístavu Nazaré (ve středním Portugalsku) líheň a chovné zařízení pro mlže. Po několika měsících stěžovatel zaznamenal značný nárůst úmrtnosti chovaných mlžů. Rozborem vody v přístavu byly zjištěny vysoké koncentrace některých sloučenin, zejména tributylcínu, které se používají v protihnilobných nátěrech. Podle stěžovatele se v Portugalsku protihnilobné nátěry stále často používají pro ošetření trupů lodí a rybářských člunů a jsou volně prodávány rybářům v oblasti spadající do pravomoci dané přístavní správou i v jiných přístavech středního Portugalska.

Poté, co se bezvýsledně obrátil na portugalské orgány, podal stěžovatel stížnost na Portugalsko Komisi. Podle stěžovatele Komise stížnost založila, aniž by cokoli dalšího podnikla, na základě vysvětlení portugalských orgánů spočívajících souhrnně vzato v tom, že vody u přístavu Nazaré se nepovažují za vhodné pro chov mlžů.

Stěžovatel uváděl, že povolení, které získal od portugalských orgánů, se týká produkce mladých mlžů pro vysazení a že vody, v nichž produkci zahájil, jsou pro tento účel vhodné.

Ve stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv stěžovatel vyjádřil názor, že je zjevné, že portugalské orgány Komisi poskytly nesprávné informace. Tvrdil také, že mu Komise nesdělila dostatečné důvody, proč vysvětlení portugalských orgánů považuje za uspokojivé.

Evropský veřejný ochránce práv požádal Komisi, aby do 31. ledna 2008 předložila své stanovisko. Současně o stížnosti informoval portugalského veřejného ochránce práv. Ten se na základě informací předaných evropským veřejným ochráncem práv rozhodl zahájit šetření kroků portugalských orgánů a uvědomil o tom portugalského nejvyššího státního zástupce.

Evropský veřejný ochránce práv a portugalský veřejný ochránce práv se hodlají vzájemně průběžně informovat o postupu svých šetření.

1618/2007/JF

Příklady případů postoupených Evropské komisi

Bulharský občan si evropskému veřejnému ochránci práv stěžoval na to, že v Bulharsku nebyl proveden článek 30 směrnice 2002/22/ES, který spotřebitelům dává právo ponechat si stávající číslo mobilního telefonu při změně poskytovatele služby, a že Komise v této věci neučinila žádné kroky. Tvrdil, že by Komise měla zahájit řízení pro porušení právních předpisů.

Stěžovatel byl v kontaktu s několika útvary Komise, které ho informovaly o možnosti podat stížnost na porušení právních předpisů podle článku 226 Smlouvy o ES, ale on to podle všeho neudělal. Veřejný ochránce práv proto stížnost na Komisi považoval za nepřijatelnou, protože jí nepředcházely vhodné administrativní kroky.

Veřejný ochránce práv ovšem poznamenal, že formulář Komise pro podání stížnosti na porušení práva Společenství členskými státy ještě není k dispozici v bulharském jazyce. Proto pokud jde o věcnou stránku záležitosti, veřejný ochránce práv stížnost postoupil Komisi, aby se jí zabývala jako stížností na porušení právních předpisů Bulharskem. Současně požádal Komisi, aby ho informovala, kdy bude bulharská verze formuláře stížnosti k dispozici.

Komise ve své odpovědi vysvětlila, že dne 10. května 2007 byl přijat bulharský zákon o elektronických komunikacích, kterým se provádí regulační rámec EU pro elektronické komunikace. Uvedla, že tento právní předpis prozkoumá a zváží případná vhodná opatření k zajištění správného provedení uvedeného regulačního rámce EU. Poskytla také odkaz na bulharskou verzi formuláře stížnosti, která byla mezitím zpřístupněna.

1466/2007/VIK

V roce 2006 veřejný ochránce práv obdržel několik stížností španělských občanů na výrobce léku Agreal. Stěžovatelé uváděli, že po užívání léku trpěli řadou závažných zdravotních následků, například bolestmi hlavy, depresí a sníženou hybností. Stěžovatelé usilovali o zákaz uvedeného výrobku.

Veřejný ochránce práv tyto případy postoupil Komisi, protože ta je orgánem, který má na úrovni EU nezbytné právní pravomoci pro řešení takovýchto záležitostí. Komise následně veřejného ochránce práv informovala, že požádala Evropskou agenturu pro léčivé přípravky (EMA) o doporučení ohledně toho, zda je nutné přijmout opatření na úrovni Společenství. EMA v červenci 2007 oznámila, že Komisi doporučila, aby byly z evropského trhu staženy všechny léčivé přípravky obsahující látku „veraliprid“, včetně léku Agreal.

Komise následně přijala rozhodnutí, kterým členským státům uložila, aby zrušily registrace léčivých přípravků obsahujících „veraliprid“, protože poměr mezi přínosy a riziky byl vyhodnocen jako nepříznivý.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA;
1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; a 3143/2006/JMA

Příklad případu postoupeného systému SOLVIT

Stěžovatelem byl bulharský občan, který získal lékařský diplom v Bulharsku. Po přistoupení Bulharska k EU se rozhodl vykonávat povolání lékaře ve Francii a od bulharského ministerstva zdravotnictví získal osvědčení o shodě svého diplomu. Francouzská Národní lékařská rada nicméně toto osvědčení neuznala, protože neobsahovalo odkaz na směrnici 93/16. Bulharské orgány přitom trvaly na tom, že osvědčení je platné i bez dotyčného odkazu.

Veřejný ochránce práv stížnost postoupil bulharskému centru SOLVIT, které jej krátce nato informovalo, že byl případ úspěšně vyřešen a že stěžovateli bylo vydáno osvědčení o shodě, jež mu umožňuje vykonávat své povolání ve Francii.

1698/2007/RT

Doporučení

Doporučení bylo poskytnuto v 1 862 případech. V 816 z nich bylo stěžovateli doporučeno, aby se obrátil na národního nebo regionálního veřejného ochránce práv, a 109 stěžovatelům bylo doporučeno, aby podali petici Evropskému parlamentu. Ve 308 případech bylo doporučeno obrátit se na Evropskou komisi. Tento počet zahrnuje několik případů, kdy stížnost vznesená proti Komisi byla shledána nepřípustnou, neboť před jejím podáním nebyly provedeny náležité administrativní kroky vůči tomuto orgánu. V 69 případech doporučení znělo obrátit se na SOLVIT a v 766 případech bylo stěžovatelům doporučeno, aby kontaktovali jiné orgány, většinou specializované veřejné ochránce práv nebo orgány zabývající se stížnostmi v členském státě.

2.6 POSTUPY VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Veškeré stížnosti zaslané veřejnému ochránci práv jsou evidovány a potvrzeny obvykle do týdne po obdržení. Dopis potvrzující přijetí informuje stěžovatele o postupu a obsahuje referenční číslo, jakož i jméno a telefonní číslo pracovníka, který se stížností zabývá. Stížnost je analyzována, aby se zjistilo, zda má být zahájeno šetření, a stěžovatel je obvykle do jednoho měsíce o výsledcích analýzy informován.

Pokud šetření není zahájeno, je stěžovatel informován o důvodech. Kdykoli je to možné, je stížnost postoupena jinému orgánu nebo je stěžovateli doporučeno, na který příslušný orgán by se mohl obrátit.

Zahájení šetření

Prvním krokem v šetření je předání stížnosti dotčenému orgánu nebo instituci se žádostí o zaslání stanoviska veřejnému ochránci práv, obvykle do tří kalendářních měsíců. Evropský parlament a Komise se v roce 2004 rozhodly přistoupit na zkrácení této lhůty na dva měsíce u stížností, které se týkají odmítnutí zpřístupnit dokumenty.

Korektní postup

Podle zásady korektního postupu nesmí rozhodnutí veřejného ochránce práv o určité stížnosti přihlížet k informacím obsaženým v dokumentech, které poskytl buď stěžovatel, nebo orgán či instituce Společenství, pokud druhá strana neměla možnost se s těmito dokumenty seznámit a vyjádřit své stanovisko.

Veřejný ochránce práv proto stanovisko orgánu či instituce Společenství zasílá stěžovateli spolu s výzvou k podání připomínek. Stejně se postupuje i v případě, že je na základě stížnosti třeba vést další šetření.

Ve Smlouvě ani ve statutu není stanovena možnost odvolání ani jiných opravných prostředků, kterými by se bylo možné bránit proti rozhodnutí veřejného ochránce práv, pokud jde o vyřízení stížnosti nebo výsledky šetření. Tak jako na všechny ostatní orgány a instituce Společenství může však být i na veřejného ochránce práv podána žaloba o náhradu škody na základě článku 288 Smlouvy o ES. V zásadě je tedy možné podat takovou žalobu u soudů Společenství, pokud se stěžovatel domnívá, že veřejný ochránce práv postupoval při vyřizování stížnosti nesprávně.

Nahlížení do spisů a slyšení svědků

Ustanovení čl. 3 odst. 2 statutu veřejného ochránce práv vyžadují, aby orgány a instituce Společenství poskytl veřejnému ochránci práv veškeré informace, o které je požádá, a umožnily mu přístup k příslušným spisům. Mohou to odmítnout pouze v opodstatněných případech z důvodu utajení.

Pravomoc veřejného ochránce práv nahlížet do spisů mu umožňuje ověřovat úplnost a přesnost informací, které mu poskytly dotčené orgány nebo instituce Společenství. Proto je pro stěžovatele a veřejnost důležitou zárukou, že veřejný ochránce práv může provádět důkladné a úplné šetření.

Ustanovení čl. 3 odst. 2 statutu dále vyžadují, aby úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství na požádání veřejného ochránce práv svědčili.

V roce 2007 využil veřejný ochránce práv své pravomoci nahlížet do spisů orgánu v 18 případech. Pravomoc vyslyšet svědky byla použita v jednom případě.

Otevřený postup

Stížnosti veřejnému ochránci práv se projednávají veřejně, pokud stěžovatel nepožádá o zachování důvěrnosti.

Článek 13 prováděcích předpisů stanoví, že stěžovatel musí mít přístup ke spisu, který veřejný ochránce práv vede k jeho stížnosti. Článek 14 stanoví přístup veřejnosti k dokumentům v držení veřejného ochránce práv za stejných podmínek a se stejnými omezeními, jaké jsou stanoveny v nařízení 1049/2001⁸. Nicméně pokud veřejný ochránce práv nahlíží do spisu dotčeného orgánu nebo instituce nebo získává důkazy od svědka, stěžovatel ani veřejnost nemůže mít přístup

⁸

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

k důvěrným dokumentům nebo důvěrným informacím získaným tímto nahlížením nebo slyšením (články 13.3 a 14.2). Účelem této výjimky je usnadnit výkon vyšetřovacích pravomocí veřejného ochránce práv.

2.7 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

Během šetření je stěžovatel informován o každém novém kroku. Jakmile veřejný ochránce práv rozhodne o uzavření šetření, informuje stěžovatele o jeho výsledcích a o svých závěrech. Rozhodnutí veřejného ochránce práv nejsou právně závazná a stěžovateli ani dotčenému orgánu nebo instituci nevznikají na jejich základě práva ani závazky, které by byly právně vymahatelné.

V roce 2007 veřejný ochránce práv uzavřel 348 šetření, z nichž 341 souviselo se stížnostmi a v sedmi případech šlo o šetření z vlastního podnětu.

Pokud se šetření týká více než jednoho obvinění nebo tvrzení, může vést k několika zjištěním veřejného ochránce práv.

Případy, kdy nebyl zjištěn nesprávný úřední postup

V roce 2007 bylo 95 případů (včetně tří šetření zahájených z vlastního podnětu) uzavřeno s tím, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. To nutně neznamená negativní výsledek pro stěžovatele, který alespoň od dotčeného orgánu nebo instituce obdrží úplné vysvětlení jeho kroků. Kromě toho i když veřejný ochránce práv nezjistí nesprávný úřední postup, může nalézt možnost, jak by se kvalita správy ze strany orgánu nebo instituce mohla v budoucnosti zvýšit. V takových případech učiní další poznámku.

Případy vyřešené orgánem a smírným řešením

Kdykoli je to možné, snaží se veřejný ochránce práv dosáhnout oboustranně pozitivního výsledku, který uspokojí stěžovatele i instituci, vůči níž je stížnost vznesena. Spolupráce orgánů a institucí Společenství je nezbytná pro dosažení takových výsledků, které přispějí ke zlepšení vztahů mezi institucemi a občany a umožní vyhnout se nákladným a časově náročným soudním sporům.

V roce 2007 bylo 129 případů, včetně jednoho šetření z vlastního podnětu, po podání stížnosti veřejnému ochránci práv vyřešeno samotným orgánem nebo institucí. U 93 z nich se díky zásahu veřejného ochránce práv podařilo získat rychlou odpověď na korespondenci, která do té doby nebyla zodpovězena (podrobnosti o postupu jsou uvedeny v oddíle 2.9 Výroční zprávy 1998). V takovýchto případech je cílem veřejného ochránce práv vyřešit daný problém rychle místo zahajování běžného šetření možného nesprávného úředního postupu. V roce 2007 byl tento postup úspěšně uplatněn také ve třech případech (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA), kdy mohla Komise danou záležitost vyřešit doplněním své předchozí odpovědi.

Vysvětlení oblasti působnosti směrnice

Stěžovatel, který je španělským občanem žijícím ve Španělsku, požádal Komisi, aby podnikla kroky proti orgánům Spojeného království a Estonska, protože tyto orgány po jeho manželce, která má běloruské občanství, požadují, aby si před návštěvou příslušných zemí opatřila vízum. Podle stěžovatele je tento požadavek v rozporu se směrnicí 2004/38/ES⁹ (dále jen „směrnice“). Komise ve své odpovědi vysvětlila, že čl. 5 odst. 2 směrnice, který od vízové povinnosti uložené členskými státy EU osvobozuje státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou držiteli „pobytové karty“, se na jeho manželku nevztahuje.

Stěžovatel Komisi napsal znovu a tvrdil, že směrnice se podle všeho vztahuje na všechny občany ES a jejich rodinné příslušníky a že jeho manželka je držitelkou povolení k pobytu. Ve své druhé odpovědi Komise zdůraznila, že čl. 5 odst. 2 směrnice se na manželku stěžovatele nevztahuje, protože její povolení k pobytu není „pobytovou kartou“ ve smyslu článku 10 směrnice, nýbrž dokladem, který byl vydán podle španělských právních předpisů a řídí se výhradně těmito předpisy.

Ve stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel uvedl, že postoj Komise je se směrnicí v rozporu.

Veřejný ochránce práv byl toho názoru, že odpovědi Komise byly sice právně v pořádku, ale mohly být napsány srozumitelněji. Útvary Komise souhlasily s tím, že stěžovateli zašlou dodatečnou odpověď. V ní se mu dostalo vysvětlení, že se směrnice vztahuje na občany EU, kteří se stěhují do členského státu, jehož nejsou státními příslušníky, nebo v takovém státě pobývají, a na rodinné příslušníky, kteří je doprovázejí nebo následují. Směrnice se tedy nevztahuje na občany, kteří zůstávají ve svém vlastním členském státě ani na jejich rodiny. Odpověď Komise rovněž obsahovala jasné vysvětlení pojmu „pobytová karta“ a jeho vztahu k ostatním ustanovením směrnice. Pro ilustraci v ní byla uvedena také řada příkladů. Na závěr Komise upozornila, že znění čl. 5 odst. 2 směrnice znevýhodňuje rodiny občanů EU, kteří nevyužili právo na volný pohyb, ale že směrnicí lze změnit jediné prostřednictvím legislativního procesu.

Veřejný ochránce práv tuto dodatečnou odpověď považoval za postačující k vyřešení případu. Vzhledem k závěrečnému bodu odpovědi Komise o této záležitosti informoval také Evropský parlament.

2201/2007/JMA

Jak je uvedeno ve výroční zprávě za rok 2006 (viz shrnutí stížností 3297/2006/BU a 3684/2006/BU), veřejný ochránce práv začal též se souhlasem dotčeného orgánu nebo instituce a ve spolupráci s nimi šířejí využívat neformálnějších postupů pro pružné řešení problémů. Níže je uveden příklad takového případu, který se týkal Komise. Také Rada určila jednoho pracovníka svého sekretariátu, na kterého se mohou zaměstnanci veřejného ochránce práv obracet kvůli řešení problémů neformálními postupy.

Chybějící text v Schumanově deklaraci

Francouzský profesor si stěžoval, že v textu Schumanovy deklarace na internetovém portálu Evropa chybí věta o důležitosti rozvoje afrického kontinentu ve všech jazykových verzích kromě francouzské. Dva dny poté, co byly kontaktovány veřejným ochráncem práv, útvary Komise stěžovateli písemně vysvětlily, že neúplné verze deklarace byly přeneseny z původní internetové stránky, která byla více než deset let stará, a že k vypuštění věty zřejmě došlo technickou chybou. Dále se zavázaly, že chybějící větu doplní, jakmile překladatelský útvar provede nezbytné práce.

Veřejný ochránce práv měl za to, že odpovědi Komise je záležitost vyřešena, ale informoval stěžovatele, že pokud nebude s kroky Komise spokojen, může podat novou stížnost. Současně veřejný ochránce práv poděkoval útvarům Komise za rychlé a účinné jednání v zájmu rychlého řešení.

2650/2007/FOR

⁹

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, Úř. věst. 2004 L 158, s. 77.

Pokud šetření vede ke zjištění nesprávného úředního postupu, veřejný ochránce práv se vždy snaží pokud možno dosáhnout smírného řešení. V daném roce bylo po dosažení smírného řešení uzavřeno pět případů. Na konci roku 2007 bylo stále posuzováno 31 návrhů na smírná řešení.

V některých případech lze dospět ke smírnému řešení, pokud dotčený orgán nebo instituce stěžovateli nabídnou odškodnění. Tyto nabídky se činí *ex gratia*, to znamená bez přiznání právní odpovědnosti a vytvoření právního precedentu.

Příklady smírných řešení dosažených veřejným ochráncem práv najdete v oddíle 3.3 této zprávy.

Kritické poznámky a návrhy doporučení

Pokud smírného řešení nelze dosáhnout nebo pokud je snaha o takové řešení neúspěšná, veřejný ochránce práv buď případ uzavře kritickou poznámkou pro daný orgán či instituci, nebo podá návrh doporučení.

Kritická poznámka je obvykle použita v případě, že i) dotčená instituce již nemůže nesprávný úřední postup napravit, ii) tento nesprávný úřední postup zřejmě nemá obecné důsledky a iii) podle všeho není třeba, aby veřejný ochránce práv činil následné kroky. Kritická poznámka se učiní také tehdy, když se veřejný ochránce práv domnívá, že návrh doporučení by byl zbytečný nebo že k případu, v němž dotčený orgán nebo instituce nepřijmou návrh doporučení, není vhodné předložit zvláštní zprávu Parlamentu.

Kritická poznámka je potvrzením stěžovateli, že jeho stížnost je oprávněná, a ukazuje dotčenému orgánu nebo instituci, co učinil nesprávně, aby se v budoucnu mohl nesprávných úředních postupů vyvarovat. V roce 2007 uzavřel veřejný ochránce práv kritickou poznámkou 55 šetření. Úplný seznam těchto případů je uveden v příloze D.

V roce 2007 veřejný ochránce práv provedl studii o následných opatřeních, která dotčené instituce přijaly v návaznosti na všechny kritické poznámky a další poznámky z roku 2006. Tato studie je k dispozici na internetové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Veřejný ochránce práv počítá s tím, že podobnou práci bude provádět každý rok a o svých zjištěních bude informovat veřejnost.

V případech, kdy se následné kroky veřejného ochránce práv jeví jako nezbytné, tj. pokud je možné, aby dotčený orgán nesprávný úřední postup napravit, nebo v případech, kdy je nesprávný úřední postup zvláště závažný nebo má obecné důsledky, obvykle veřejný ochránce práv dotčenému orgánu nebo instituci podá návrh doporučení. Podle čl. 3 odst. 6 statutu veřejného ochránce práv musí orgán nebo instituce do tří měsíců zaslat podrobné stanovisko. V roce 2007 bylo podáno osm návrhů doporučení. Kromě toho sedm návrhů doporučení z roku 2006 vedlo k přijetí rozhodnutí v roce 2007. Tři případy byly v průběhu roku uzavřeny poté, co byl návrh doporučení přijat dotčeným orgánem. Jeden případ vyústil ve zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Pět případů bylo uzavřeno z jiných důvodů. Na konci roku 2007 bylo stále posuzováno osm návrhů doporučení, včetně jednoho návrhu z roku 2004 a jednoho z roku 2006.

Zvláštní zprávy Evropskému parlamentu

Pokud orgán nebo instituce Společenství uspokojivě nereaguje na návrh doporučení, může evropský veřejný ochránce práv podat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Tato zvláštní zpráva může obsahovat doporučení.

Jak bylo zdůrazněno ve *výroční zprávě evropského veřejného ochránce práv za rok 1998*, má možnost předložit zvláštní zprávu Evropskému parlamentu pro práci veřejného ochránce práv nesmírnou cenu.

Zvláštní zpráva Evropskému parlamentu je posledním věcným krokem, který veřejný ochránce práv v souvislosti s případem podniká, protože přijetí usnesení a výkon pravomocí Parlamentu

jsou předmětem politického úsudku Parlamentu. Veřejný ochránce práv samozřejmě poskytuje Parlamentu při projednávání zvláštní zprávy veškeré požadované informace a pomoc.

Podle jednacího řádu Evropského parlamentu je za vztahy Parlamentu s veřejným ochráncem práv odpovědný petiční výbor. Na zasedání petičního výboru konaném dne 12. října 2005 se veřejný ochránce práv zavázal že v souladu s čl. 195 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu ve výboru na vlastní žádost vystoupí vždy, když bude Parlamentu předkládat zvláštní zprávu.

V roce 2007 byla Parlamentu předložena jedna zvláštní zpráva. V této zprávě, která se týká případu 3453/2005/GG, veřejný ochránce práv kritizuje Komisi za to, že se nezabývá stížnostmi ohledně evropské směrnice o pracovní době.

2.8 ROZHODNUTÍ O UZAVŘENÍ PŘÍPADŮ V ROCE 2007

Rozhodnutí o uzavření případu jsou obvykle zveřejňována na internetové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtině a v jazyce stěžovatele, pokud je jiný než angličtina. Kapitola 3 obsahuje shrnutí 50 rozhodnutí, kterými byla uzavřena šetření. Z těchto shrnutí je patrné, jak velkého počtu témat a kolika orgánů a institucí Společenství se týkala rozhodnutí v 348 šetřeních, která byla uzavřena v roce 2007, a jak různé důvody vedly k uzavření šetření. V rejstříku jsou shrnutí seřazena podle čísla případu, podle oblasti působnosti Společenství, které se týká předmět šetření, a podle typu údajného nesprávného úředního postupu, který stěžovatel uvádí.

Zbývající část tohoto oddílu kapitoly 2 analyzuje nejvýznamnější právní a věcné závěry obsažené v rozhodnutích. Je uspořádána na základě tematického rozřídění hlavních předmětů šetření, které vychází z pěti hlavních kategorií:

- otevřenost (včetně přístupu k dokumentům a informacím) a ochrana osobních údajů,
- Evropská komise jako strážce Smlouvy,
- výběrová řízení, zakázky a granty,
- personální záležitosti včetně nábory zaměstnanců,
- jiné.

Je třeba zmínit, že tyto kategorie se do značné míry překrývají. Například otázky otevřenosti a veřejného přístupu k dokumentům a informacím se často vyskytují ve stížnostech týkajících se nábory zaměstnanců či role Komise jako strážce Smlouvy.

Otevřenost, přístup k dokumentům a informacím a ochrana osobních údajů

Vysoký podíl stížností šetřených v roce 2007 (28 %) se týkal nedostatečné otevřenosti. Podle článku 1 Smlouvy o Evropské unii jsou rozhodnutí v Unii přijímána „co nejotevřeněji“ a v článku 255 Smlouvy o ES je stanoveno právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Toto právo je upraveno nařízením 1049/2001¹⁰. Po několika šetřeních veřejného ochránce práv vedených z vlastního podnětu v letech 1996 a 1999 přijala předpisy pro přístup k dokumentům také řada dalších orgánů a institucí Společenství.

¹⁰

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

Přístup k dokumentům a informacím

Podle nařízení 1049/2001 si mohou žadatelé vybrat, jaké opravné prostředky použijí: mohou zamítnutí žádosti buď předložit soudu podle článku 230 Smlouvy o ES, nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv. V roce 2007 uzavřel veřejný ochránce práv šetření jedenácti stížností týkajících se uplatňování nařízení 1049/2001, z nichž osm bylo namířeno proti Komisi, dvě proti úřadu OLAF a jedna proti Radě.

Dále bylo uzavřeno jedno šetření stížnosti na Evropskou investiční banku ohledně přístupu k dokumentům podle jejích vlastních pravidel.

Shrnutí osmi z výše uvedených případů jsou uvedena v kapitole 3.

V případě **3697/2006/PB** veřejný ochránce práv shledal, že požadavek na uvedení „podrobných důvodů“ pro prodloužení lhůty na odpověď na potvrzující žádost podle nařízení 1049/2001 nebyl splněn pouhým odkazem na nutnost konzultace s jinými útvary Komise. Konstatoval také, že Komise by měla své administrativní služby zorganizovat tak, aby bylo zajištěno, že budou žádosti o přístup registrovány nejpozději první pracovní den po jejich obdržení.

V případě **668/2007/MHZ** veřejný ochránce práv kritizoval Komisi za zveřejnění výroční zprávy o používání nařízení 1049/2001 v roce 2005 s více než osmiměsíčním zpožděním. Při tom upozornil, že zveřejňování zpráv je klíčovým mechanismem, pokud jde o odpovědnost vůči evropským občanům a komunikaci s nimi.

Veřejný ochránce práv se zabýval třemi případy, které se týkaly výjimek z povinnosti zpřístupňovat dokumenty.

V případě **1844/2005/GG** vyjádřil veřejný ochránce práv názor, že obecný odkaz na vnímaná rizika zpřístupnění pro vnitřní rozhodovací proces dostatečně neopodstatňuje použití čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení 1049/2001¹¹. Přestože Komise předložila argumenty vztahující se k příslušnému konkrétnímu dokumentu, veřejný ochránce práv po prozkoumání tohoto dokumentu usoudil, že Komise neprokázala, že by jeho zpřístupnění vážně ohrozilo její rozhodovací proces.

V případě **3269/2005/TN** byl veřejný ochránce práv toho názoru, že čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ochrana soukromí a osobnosti jednotlivce) nelze odůvodnit rozhodnutí Komise znečitelnit v dokumentu jména průmyslových lobbistů. K tomuto názoru dospěl na základě podkladového dokumentu o přístupu veřejnosti k dokumentům a ochraně údajů zveřejněného evropským inspektorem ochrany údajů, s nímž veřejný ochránce práv tuto záležitost také konzultoval. Potřebnost transparentnosti lobbistických činností veřejný ochránce práv navíc zdůraznil v případě **2740/2006/TN**.

V případě **948/2006/BU** uznal veřejný ochránce práv skutečnost, že se dvojí úloha Evropské investiční banky jako bankovní instituce a současně instituce Společenství odráží v těch ustanoveních jejích pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům, která se týkají profesní povinnosti zachovávat bankovní tajemství. Veřejný ochránce práv vzal rovněž na vědomí, že EIB je vázána nařízením 1367/2006¹², kterým se na orgány a instituce Společenství vztahuje Aarhuská úmluva. V době, kdy stěžovatel podal žádost o přístup, však toto nařízení nebylo v platnosti.

Článek 11 nařízení 1049/2001 vyžaduje, aby každý orgán zajistil veřejný přístup k rejstříku dokumentů, do nějž se neprodleně zaznamenávají odkazy na dokumenty. V případě **2350/2005/GG** byl veřejný ochránce práv toho názoru, že pokud neexistuje snadno přístupný nebo dostatečně úplný rejstřík, musejí být orgány EU připraveny poskytnout občanům na požádání seznamy ad hoc, a to i v případě, že jejich sestavení představuje značnou zátěž.

¹¹ „Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.“

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství, Úř. věst. 2006 L 264, s. 13.

U elektronických databází je používání nařízení 1049/2001 spojeno současně s technickými a právními problémy. V případě **1693/2005/PB** Komise tvrdila, že účetní informace, které jí poskytly členské státy, nejsou dokumentem ani dokumenty, protože výkazy s těmito informacemi byly vloženy do databáze a samostatně již neexistují. Přístup Komise byl v těchto případech takový, že za dokumenty považovala výstupy z rutinních vyhledávacích operací. Poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem by však podle ní vyžadovalo složité přeprogramování. Přestože veřejný ochránce práv přístup Komise považoval za neuspokojivý, záležitosti se dále nezabýval, protože souvisela se složitými novými právními otázkami, které mohou z obecného hlediska posoudit zákonodárci Společenství v rámci oznámené reformy nařízení 1049/2001.

V případě **2370/2005/OV** Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) souhlasila s poskytnutím informací v odpověď na tři otázky položené stěžovatelem.

Ochrana osobních údajů

Byla přijata dvě rozhodnutí o stížnostech, které se týkaly mimo jiné otázek souvisejících s právem na ochranu osobních údajů stěžovatelů.

Případ **452/2005/BU** se týkal neoprávněného zpřístupnění jmen uchazečů o funkci vedoucího zastoupení Komise. Evropský inspektor ochrany údajů veřejnému ochránci práv poskytl informace o svých vlastních šetřeních v této věci. Ve stanovisku veřejnému ochránci práv Komise uvedla, že není schopna určit zdroj úniku těchto informací, protože nedokáže zjistit, které osoby měly k dotyčným osobním údajům přístup. Veřejný ochránce práv učinil kritickou poznámku, v níž konstatoval, že takový stav je neslučitelný s povinnostmi Komise podle nařízení 45/2001¹³.

Případ **183/2006/MF** se týkal odpovědi Europolu na žádost stěžovatelky, která chtěla vědět, jaké informace o její osobě má Europol v držení. Veřejný ochránce práv ve svém rozhodnutí ponechal otevřenou obecnou otázku vztahu mezi odvolacím výborem zřízeným podle Úmluvy o Europolu a svou vlastní úlohou podle článku 195 Smlouvy o ES. V daném případě stěžovatelka neposkytla konkrétní informace na podporu svého tvrzení, kterým napadala rozhodnutí Europolu. Odvolací výbor se kromě toho omluvil za chybu ve své odpovědi na její odvolání a tuto chybu opravil.

V roce 2007 se veřejný ochránce práv v souladu s memorandem o porozumění podepsaným dne 30. listopadu 2006 obrátil na evropského inspektora ochrany údajů v souvislosti s osmi případy. V šesti případech se jednalo o šetření, které na konci roku 2007 stále probíhalo. Dva případy, které byly v roce 2007 uzavřeny, jsou zmíněny výše (**452/2005/BU** a **3269/2005/TN**).

Komise jako strážce Smlouvy

K principům, na nichž je Evropské unie založena, patří zásada právního státu. Jednou z nejvýznamnějších povinností Komise je plnění úlohy „strážce Smlouvy“¹⁴. V článku 226 Smlouvy o ES je stanoven obecný postup, jímž může Komise vyšetřovat a předávat Soudnímu dvoru možné případy porušení právních předpisů Společenství členskými státy. Komise může zahájit šetření z vlastního podnětu, na základě stížnosti nebo pokud je požádána, aby se zabývala peticemi zaslanými Evropskému parlamentu podle článku 194 Smlouvy o ES. Jiné postupy se použijí v případě zvláštních záležitostí, jako jsou protiprávní státní podpory.

Stížnosti, které nespádají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, se často týkají údajného porušení práva Společenství ze strany členských států. Tyto případy může často nejlépe vyřešit jiný člen Evropské sítě veřejných ochránců práv. V některých případech však veřejný ochránce práv považuje za vhodné předat stížnost Komisi. V oddíle 2.5 jsou uvedeny příklady obou postupů.

¹³

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. 2001 L 8, s. 1.

¹⁴

Článek 211 Smlouvy o ES stanoví, že Komise „dbá na provádění této smlouvy, jakož i aktů přijatých orgány Společenství na jejím základě“.

Veřejný ochránce práv dostává a vyřizuje stížnosti na Komisi v její úloze strážce Smlouvy. Když veřejný ochránce práv zahájí šetření takové stížnosti, stěžovatele v nutných případech vždy jasně upozorní na to, že šetření nebude zkoumat, zda došlo k porušení předpisů, neboť v působnosti evropského veřejného ochránce práv není šetřit kroky orgánů členských států.

Kapitola 3 obsahuje shrnutí šesti rozhodnutí, která dokládají, jak veřejný ochránce práv nakládá se stížnostmi na Komisi jako strážce Smlouvy.

Co se týče procesních povinností Komise vůči stěžovatelům, hlavním referenčním dokumentem pro veřejného ochránce práv je sdělení, které Komise vydala v roce 2002¹⁵ jako odpověď na kritiku od veřejného ochránce práv. Ve sdělení se uvádí, že útvary Komise budou šetřit stížnosti tak, aby k rozhodnutí o vydání formálního oznámení nebo o uzavření případu dospěly nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy generální sekretariát stížnost zaregistroval. Bod 3 sdělení vymezuje okolnosti, za kterých generální sekretariát není povinen zaregistrovat dopis jako stížnost, a vyžaduje, aby byl stěžovatel odpovídajícím způsobem informován prostřednictvím běžné korespondence. V případě 446/2007/WP veřejný ochránce práv zdůraznil význam správného uplatňování druhého ze zmíněných ustanovení.

Případ 3453/2005/GG se týkal způsobu, jakým Komise naložila se stížností na neuplatňování směrnice o pracovní době. Ve zvláštní zprávě Evropskému parlamentu veřejný ochránce práv vyjádřil názor, že nepochybná diskreční pravomoc Komise v záležitostech údajných porušení právních předpisů Společenství členskými státy nedává Komisi právo donekonečna odkládat řešení stížnosti na základě toho, že příslušný předpis může být někdy v budoucnu změněn. Veřejný ochránce práv také zdůraznil v případě 962/2006/OV, že z diskreční pravomoci Komise při vyřizování stížností na porušení právních předpisů neplyne nepoužitelnost obecné zásady, že rozhodnutí musejí být přijímána v přiměřené lhůtě.

Ve stížnosti předané regionálním veřejným ochráncem práv se uvádělo, že Komise náležitě neodpověděla na žádosti týkající se souladu některých ustanovení regionálních právních předpisů s právem Společenství (případ 3386/2005/WP). V rámci šetření evropského veřejného ochránce práv Komise poskytla podrobná vysvětlení, kterými stěžovatele uspokojila.

Ve dvou stížnostech byly vzneseny otázky vztahu mezi úlohou vnitrostátních orgánů a úlohou Komise při zajišťování uplatňování právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí a při vyřizování stížností. V případě 3660/2004/PB veřejný ochránce práv zjistil, že Komise poskytla přiměřené vysvětlení své strategické úlohy ve vztahu k uplatňování směrnice o přírodních stanovištích¹⁶ a směrnice o odpadech¹⁷. V případě 2725/2004/(PB)ID veřejný ochránce práv také vysvětlil svou vlastní úlohu při šetření stížností na Komisi souvisejících s posuzováním vlivu na životní prostředí podle směrnice 85/337¹⁸.

V případě 1166/2006/WP veřejný ochránce práv poznamenal, že o právních předpisech EU týkajících se soudní spolupráce v trestních věcech se stále rozhoduje především mezivládními postupy, takže možnosti Komise přijímat v této oblasti opatření jsou dosti omezené. Jako přiměřený přijal též argument Komise, že není třeba, aby se daným případem dále zabývala, protože italské soudy nyní všeobecně akceptují uplatňování zásady *ne bis in idem*, která zakazuje zahájení soudního řízení dvakrát v téže věci.

V případě 943/2006/MHZ veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup v šetření Komise, které vedlo k přijetí prozatímních antidumpingových opatření pro dovoz některé obuvi.

¹⁵ Sdělení Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovatelem v případech porušení právních předpisů Společenství, Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. 1992 L 206, s. 7.

¹⁷ Směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, Úř. věst. 1975 L 194, s. 39.

¹⁸ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých projektů na životní prostředí, Úř. věst. 1985 L 175, s. 40.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv také poukázal na omezenou povahu svého přezkumu v případech týkajících se složitých hospodářských záležitostí.

Výběrová řízení, zakázky¹⁹ a granty

Veřejný ochránce práv se zabývá stížnostmi na zadávání zakázek (nebo na nezádání zakázky) a na řízení zakázek, jakož i na udělování grantů (nebo na neudělení grantu) a řízení grantů. Nicméně objeví-li se pochybnosti, zda nedošlo k porušení smlouvy, omezuje se veřejný ochránce práv ve svém šetření na zkoumání toho, zda orgány nebo instituce Společenství poskytly logické a přiměřené vysvětlení právního základu pro své kroky a proč se domnívají, že je jejich názor na smluvní pozici opodstatněný.

V kapitole 3 je shrnuto osm rozhodnutí, která ukazují, jak veřejný ochránce práv řeší stížnosti tohoto typu.

Čtyři z těchto případů se týkaly výběrových řízení. V případě **3693/2005/ID** veřejný ochránce práv posuzoval zásadu rovného zacházení s účastníky výběrových řízení a s ní související povinnost transparentnosti těchto řízení. V daném případě Komise dostatečně neodůvodnila, proč odmítla určitou nabídku, ale veřejný ochránce práv nemohl přijmout požadavek stěžovatele na nápravu, protože příslušné zakázky již byly zadány, smlouvy byly podepsány a práce se realizovaly. Ve třech zbývajících případech bylo pro stěžovatele dosaženo uspokojivých výsledků. V případech **1858/2005/BB** a **1859/2005/BB** bývalé Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie přijalo smírné řešení a poskytlo neúspěšnému účastníkovi lepší informace o srovnání jeho nabídky s nabídkou vítězné organizace. V případě **2633/2006/WP** Komise přehodnotila posouzení kvality nabídky překladatelských služeb a nabídla stěžovateli uzavření rámcové smlouvy.

Uspokojivým způsobem byly vyřešeny také tři případy týkající se finančních sporů s Komisí. V případech **3495/2006/GG** a **1471/2007/(CC)/RT** Komise rychle doplatila částky požadované stěžovatelem – v prvním případě německou univerzitou a ve druhém francouzskou poradenskou firmou. V případě **2577/2004/OV** Komise přijala návrh veřejného ochránce práv na smírné řešení a snížila částku, kterou měl vrátit dodavatel. V případě **2468/2004/OV** Komise zablokovala platbu určenou společnosti stěžovatele a zanesla tuto společnost do svého systému včasného varování. Veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup ve vztahu k výši zablokované platby, ale kritizoval Komisi za pokračující zařazení společnosti v systému včasného varování.

Personální záležitosti

Kapitola 3 obsahuje shrnutí osmi rozhodnutí o stížnostech, které se týkají personálních záležitostí. Tato shrnutí ilustrují spektrum stížností, kterými se veřejný ochránce práv v této oblasti zabýval. Pět z nich se týká náborových postupů, dvě pracovníprávních vztahů s orgány a institucemi a jedno žádosti o stáž. Zde uvádíme čtyři z těchto případů.

Případ **3346/2004/ELB** se týkal požadavku Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), aby se u něj uchazeči registrovali a aby s ním komunikovali pomocí internetu. Veřejný ochránce práv přijal obecné odůvodnění tohoto požadavku podané úřadem EPSO, ale doporučil, aby byl EPSO připraven posuzovat řádně odůvodněné žádosti o výjimky. EPSO návrh doporučení odmítl v podstatě kvůli snadnosti své administrativní činnosti. V případě **3114/2005/MHZ** veřejný ochránce práv kritizoval jazykové požadavky v otevřených výběrových řízeních, které EPSO pořádal po rozšíření Unie z roku 2004.

V rozhodnutí o případě **3278/2004/ELB** uvítal závazek Evropského parlamentu přehodnotit podmínky pro účast kojících žen ve výběrových řízeních a požádal Parlament, aby se v příslušných pravidlech odráželo pečlivé a spravedlivé vyvážení vzájemně si konkurujících relevantních zájmů

¹⁹

Stížnostem týkajícím se *zaměstnaneckých smluv* je věnován pododdíl „Personální záležitosti“.

a zásad, včetně zásady rovného zacházení s uchazeči. V případě **2825/2004/OV** veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup Evropského parlamentu v souvislosti s údajným politickým vměšováním do jmenování vedoucího informační kanceláře Parlamentu v členském státě.

Kromě výše uvedených případů bylo vedeno šetření z vlastního podnětu ohledně integrace zdravotně postižených osob ze strany Evropské komise (**OI/3/2003/JMA**), které se také zčásti týkalo otázek zaměstnanosti a při kterém byl zaznamenán pokrok v řadě relevantních oblastí.

Jiné

Kapitola 3 obsahuje rovněž několik shrnutí, která nespádají do kategorií, kterým byly věnovány předchozí pododdíly. Zde zmiňujeme šest z nich.

Veřejný ochránce práv se zabýval třemi stížnostmi na Komisi, které souvisely s přesností informací a z nichž dvě (**1475/2005/(IP)GG** a **1476/2005/(BB)GG**) se týkaly informačního materiálu o právech cestujících v letecké dopravě. Dospěl při tom k závěru, že některá z tvrzení kritizovaných stěžovateli jsou skutečně nesprávná a zavádějící. Komise přijala návrhy doporučení, aby uvedený materiál opravila. V případě **2403/2006/(WP)BEH**, který se týkal údajně nesprávných informací na internetové stránce Komise, nezjistil veřejný ochránce práv žádný nesprávný úřední postup. Zde zdůraznil, že povinnost uvádět správné a přesné informace Komisi nebrání informace zjednodušovat v zájmu co největší srozumitelnosti pro jejich adresáty.

Případ **1103/2006/BU** se týkal rozhodnutí Evropské agentury pro bezpečnost letectví (EASA) souvisejícího s certifikační předpisovou základnou některých letadel. Po provedení analýzy příslušných právních předpisů nebyl veřejný ochránce práv přesvědčen, že má toto rozhodnutí dostatečný právní základ. EASA v odpovědi na návrh smírného řešení uvedla, že se jí již podařilo získat informace potřebné pro vydání typového osvědčení, a proto napadené rozhodnutí zrušila.

Veřejný ochránce práv připojil další poznámky ke dvěma rozhodnutím o stížnostech na Evropskou investiční banku (EIB) podaných polskou nevládní organizací působící v oblasti životního prostředí. V případě **1779/2006/MHZ** v další poznámce vybídl EIB, aby zvažila možnost vytvořit komunikační kanály s příslušnými národními a regionálními kontrolními orgány, například veřejnými ochránci práv, a žádat je o informace. Tyto orgány by mohly být dalšími zdroji informací o souladu projektů financovaných EIB s vnitrostátními a evropskými právními předpisy. V případě **1807/2006/MHZ** veřejný ochránce práv poznamenal, že stěžovatelé sehráli důležitou úlohu tím, že EIB upozornili na důležité informace, o kterých předtím nevěděla. Veřejný ochránce práv EIB vybídl, aby i nadále konstruktivně spolupracovala s nevládními organizacemi.

SHRNUTÍ ROZHODNUTÍ

3

3 SHRNUTÍ ROZHODNUTÍ

Tato kapitola sestává ze shrnutí vybraných rozhodnutí, která veřejný ochránce práv přijal v roce 2007, a ilustruje celé spektrum témat a institucí, kterých se týkaly stížnosti a šetření z vlastního podnětu. Obsahuje shrnutí rozhodnutí uvedených v tematickém rozboru v kapitole 2. Shrnutí rozhodnutí o stížnostech jsou uspořádána nejprve podle typu zjištění nebo výsledku a poté podle zúčastněných orgánů nebo institucí. Na konci kapitoly je uvedeno shrnutí rozhodnutí vydaného po šetření z vlastního podnětu a příklad dotazu podaného národním veřejným ochráncem práv.

V každém pododdíle této kapitoly jsou případy uvedeny v pořadí podle čísla případu. Například v pododdíle Evropská komise oddílu 3.1 je případ 1166/2006/WP uveden před případem 2280/2006/MF. Plná znění rozhodnutí v jednotlivých případech najdete v sekci Rozhodnutí internetové stránky veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Rozhodnutí lze vyhledávat pomocí čísla případu. Úplná znění rozhodnutí jsou na internetové stránce uvedena v angličtině a v jazyce stížnosti, pokud to není angličtina. Výtisk úplného znění rozhodnutí uveřejněného na internetové stránce je možné si vyžádat od úřadu evropského veřejného ochránce práv.

3.1 PŘÍPADY, U NICHŽ NEBYL ZJIŠTĚN NESPRÁVNÝ ÚŘEDNÍ POSTUP

Evropská komise

Údajné nezajištění dodržování směrnic z oblasti životního prostředí ve vztahu k projektu přehrady v Portugalsku.

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2725/2004/(PB)ID na Evropskou komisi

Stěžovatelé vznesli stížnost na Komisi kvůli porušení, jež se týkalo projektu přehrady a nádrže Alqueva v Portugalsku. Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv, souhrnně řečeno, uvedli, že Komise neučinila kroky vedoucí k zajištění dodržování směrnice 85/337¹ a směrnice 92/43² ve vztahu k výše uvedenému projektu.

Veřejný ochránce práv byl toho názoru, že cíle směrnice 85/337 jsou lépe dodržovány, pokud jsou argumenty týkající se přiměřenosti a vhodnosti posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) ve světle článků 3 a 5 této směrnice postoupeny a posouzeny příslušnými národními orgány v kontextu řízení o žádosti o povolení podle článků 6 a 8 této směrnice. Protože musí Komise zajistit dodržování článku 8 této směrnice, měla by se řádně zabývat obviněními vznesenými ve stížnosti

¹ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, Úř. věst. 1985 L 175, s. 40.

² Směrnice Rady č. 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. 1992 L 206, s. 7.

o porušení, že členský stát zaručil žádost o povolení, a tímto způsobem porušil článek 8. Nicméně stěžovatelé ve stávajícím případě nevznесли žádné takovéto konkrétní obvinění.

Veřejný ochránce práv také posuzoval situaci, která nastane, když budou obvinění týkající se nedodržení článků 3 a 5 směrnice 85/337 podána *přímo* Komisi, prostřednictvím stížnosti o porušení. Veřejný ochránce práv shledal, že odmítnutí takovýchto obvinění Komisí vytváří předpoklady pro nesprávný úřední postup ve světle vědecké a technické povahy obsahu EIA, že stížnost o porušení obsahuje obvinění a další důkazy pro prokázání toho, že tento členský stát zjevně nesprávně posoudil vlivy na životní prostředí, když se domníval, že EIA splnil požadavky vyplývající z článků 3 a 5 této směrnice. Ve stávajícím případě stěžovatelé neprokázali, že předložili vhodné argumenty, jež by dostatečně specifickým a průkazným způsobem doložily takovouto zjevně nesprávnou chybu v posouzení.

Ve vztahu k archeologickým nalezištím, která se zdála být nově objevena v době provádění tohoto projektu, veřejný ochránce práv poznamenal, že zde vznikly závažné, objektivně dostatečné pochybnosti týkající se použitelnosti směrnice 85/337. Navíc argumentace stěžovatelů týkající se nezávislosti napadených EIA v podstatě zpochybnila přiměřenost a vhodnost této směrnice. Z tohoto důvodu se tato argumentace nezabývala možným výskytem nesprávného úředního postupu.

Co se týče ochrany iberského rysa a dodržování směrnice 92/43, veřejný ochránce práv učinil rozhodnutí, že stěžovatelé neprokázali, že Komisi předložili dostatečně konkrétní a řádně opodstatněné argumenty prokazující, že portugalský seznam nalezišť, která mohou být stanovena jako významná naleziště pro Společenství nebyl správný, nebo že Portugalsko nesplnilo své závazky vyplývající z článku 12 této směrnice.

Ve světle výše uvedených skutečností a po zvážení informací, jež o studii EIA projektu poskytla Komise, kterou Komise zadala před udělením finančních prostředků Společenství, a dalších kroků, které Komise podnikla pro zajištění dodržování práva životního prostředí ES ve vztahu ke stejnému projektu, ochránce veřejných práv shledal, že obvinění stěžovatelů nebylo opodstatněné.

Nečinnost v případě stížnosti na porušování právních předpisů v oblasti životního prostředí

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3660/2004/PB na Evropskou komisi

Stěžovatelka si Komisi stěžovala, že Irsko porušuje směrnici EU o ochraně přírodních stanovišť³. Podle jejího názoru mělo Irsko zahrnout určitý mokřad na seznam lokalit zaslaný Komisi pro vytvoření sítě NATURA 2000. Komise rozhodla ve věci stížnosti nejednat, protože nebylo zjevné, že dotčený mokřad splňoval vědecký popis stanovišť, na něž se směrnice vztahuje, a byly v tomto ohledu zapotřebí podrobnější ekologické informace. Stěžovatelka veřejnému ochránci práv tvrdila, že Komise byla ve výše uvedené věci protiprávně nečinná. Tvrdila, že Komise nevysvětlila, proč se na daný mokřad směrnice o přírodních stanovištích nevztahuje.

Po přezkoumání příslušných právních předpisů a judikátů veřejný ochránce práv shledal, že Komise může rozumně požadovat příslušné vědecké informace, které by podpořily tvrzení o porušování směrnice o přírodních stanovištích. Tyto informace zahrnují především konkrétní a spolehlivé vědecké údaje o povaze i charakteristikách dotčené lokality, které mají být chráněny podle směrnice, alespoň pokud tyto charakteristiky nejsou bezprostředně zjevné. Ve světle výše uvedeného došel veřejný ochránce práv k závěru, že Komise poskytla dostatečná odůvodnění pro své údajné opomenutí, které nebylo neodůvodněné. Proto v tomto ohledu neshledal žádný nesprávný úřední postup.

3

Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. 1992 L 206, s. 7.

Stěžovatelka si rovněž stěžovala na rozhodnutí Komise nečinit další kroky ohledně argumentů týkajících se možného porušování směrnice o odpadech⁴. Stěžovatelka popsala, jak se v dotčeném mokřadu ukládá odpad. Komise své rozhodnutí vysvětlila souhrnně takto: (i) zajištění souladu s právními předpisy Společenství v oblasti životního prostředí je primárně odpovědnost členského státu; (ii) soudní žaloba vznesená Komisí proti Irsku právě ohledně směrnice o odpadech byla úspěšná (věc C-494/01); (iii) v případně obecných a přetrvávajících porušení právních předpisů Společenství se administrativní zdroje Komise nejlépe využijí při snaze o strukturální reformu a (iv) jednou reformou, již bylo v Irsku dosaženo, bylo v roce 2003 vytvoření úřadu pro dohled nad dodržováním právních předpisů v oblasti životního prostředí (*Office of Environmental Enforcement, OEE*), na který by se nyní mohla stěžovatelka se svými konkrétními stížnostmi obrátit.

Veřejný ochránce práv přijal vysvětlení Komise v tomto případě jako dostatečné a také poznamenal, že Komise poskytla stěžovateli příslušná užitečná doporučení. Proto v této části případu neshledal žádný nesprávný úřední postup.

Neexistence opravného prostředku proti disciplinární sankci v evropské škole

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3323/2005/WP na Evropskou komisi

Žák Evropské školy v Mnichově byl na 38 školních dní vyloučen z vyučování, neboť mu bylo kladeno za vinu, že spolu se svými dvěma spolužáky hodil ve školní jídelně dva napínáčky do mísy s polévkou. Matka dotčeného žáka toto rozhodnutí napadla s tím, že její syn nevěděl, že spolužáci jeho nápad uskuteční. Když školní Rada pro stížnosti prohlásila, že není kompetentní k projednání tohoto případu, obrátila se stěžovatelka na německý správní soud. Soud nicméně uvedl, že tato věc nespadá do působnosti německých soudů. Matka dotčeného žáka se tedy obrátila na veřejného ochránce práv.

Vzhledem k tomu, že evropské školy nejsou orgánem ani institucí Evropských společenství, veřejný ochránce práv požádal o stanovisko Komise, neboť ta má určitou odpovědnost za provoz evropských škol na základě toho, že je zastoupena v Nejvyšší radě evropských škol a značně přispívá na jejich financování.

Komise uvedla, že podle nové verze platných pravidel přísluší projednávání obdobných případů Radě pro stížnosti. Uvedla rovněž, že nevidí žádnou překážku, proč by Rada pro stížnosti na sebe nemohla vzít pravomoc rozhodovat v obdobných případech podle předchozí verze platných pravidel. Komise tedy poradila stěžovateli, aby svůj případ znovu předložila Radě pro stížnosti. Vzhledem k neexistenci výslovného ustanovení o zpětné účinnosti Rada pro stížnosti obnovenou žádost zamítla.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že k tomuto případu došlo na základě toho, že daná evropská škola přijala velmi závažné opatření a že vzniklo riziko, že stěžovatelka zůstane bez odpovídající právní ochrany. Veřejný ochránce práv měl za to, že význam zapojení Komise do systému evropských škol je takový, že Komise musí hrát aktivní úlohu, aby zajistila, že evropské školy budou dodržovat zásady řádné správy. Veřejný ochránce práv proto navrhl, aby Komise předložila nejvyšší radě návrh na změnu příslušných pravidel.

Komise připomněla, že nejvyšší radu na tuto otázku již upozornila, nicméně že byla jediným členem, který byl pro zpětné rozšíření pravomocí Rady pro stížnosti. Komise nicméně doplnila, že je o svém postoji nadále přesvědčena a že tedy trvá na tom, aby generální tajemník evropských škol dal tuto záležitost opět na program jednání. Tato věc byla posléze předložena nejvyšší radě písemným postupem, jehož výsledek nebyl v době, kdy veřejný ochránce práv prováděl konečné hodnocení případu, znám.

⁴

Směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, Úř. věst. 1975 L 194, s. 39.

Veřejný ochránce práv ocenil vytrvalé úsilí Komise a případ uzavřel s tím, že ze strany Komise nezjistil nesprávný úřední postup. Jelikož však problém stěžovatelky zůstal nedořešený, veřejný ochránce práv se rozhodl o dané věci informovat nového generálního tajemníka evropských škol a německou vládu.

Prozatímní antidumpingová opatření

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 943/2006/MHZ na Evropskou komisi

Stěžovatelem byla zúčastněná strana v šetření Komise, které vedlo k přijetí prozatímních antidumpingových opatření proti dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu⁵. Než bylo příslušné nařízení přijato, zveřejnila Komise na svých internetových stránkách informace týkající se předmětných antidumpingových opatření, na základě nichž stěžovatel požádal Komisi o zveřejnění jejich zjištění a o možnost předložit své názory. Jeho žádosti byly zamítnuty.

Ve své stížnosti k veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že Komise: (i) nezajistila stěžovatelovo právo na obhajobu a porušila zásadu řádné správní praxe tím, že nezveřejnila svá zjištění před formálním přijetím prozatímních opatření a že nevyhověla stěžovatelově žádosti ze dne 13. března 2006, aby mohl předložit své připomínky; (ii) porušila zásadu proporcionality (stěžovatel tvrdil, že Komise nedodržela „spravedlivou rovnováhu“ mezi jednotlivými zájmy spotřebitelů a společností, jichž se antidumpingové clo týká, na jedné straně a společností, jichž se antidumpingové clo netýká, na straně druhé); (iii) zakládala své rozhodnutí na mylných informacích (stěžovatel odkazoval na příslušnou publikaci na internetových stránkách Komise) a chybně stanovila jako srovnatelnou zemi Brazílii; a (iv) jednala nepřůhledně, neboť nezveřejnila totožnost stěžujících si výrobců EU a výrobců EU ve vybraném vzorku.

Stěžovatel tvrdil, že by Komise měla zrušit nařízení, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu, a že by prozatímní antidumpingové clo, které již bylo vybráno, mělo být uvolněno. Ve svých připomínkách stěžovatel trval na svých tvrzeních a vznesených nárocích.

Ve svém stanovisku Komise poukázala na to, že v souladu se základním nařízením o antidumpingových opatřeních⁶ není povinná zveřejňovat svá zjištění před přijetím prozatímních opatření. Komise odmítla, že by došlo k jakémukoli porušení práva stěžovatele na obhajobu a k chybám či nedostatečné průhlednosti. Odkázala na důvodovou zprávu v nařízení (ES) 553/2006.

Veřejný ochránce práv neshledal žádný případ nesprávného úředního postupu. Zdůraznil, že se stížnost týkala prozatímních opatření, která jsou zvláštní povahy a je možné je v budoucnu pozměnit. Rovněž poukázal na omezenou povahu přezkumu veřejným ochráncem práv v případech týkajících se složitých hospodářských záležitostí. Při vypracovávání svého rozhodnutí vzal veřejný ochránce práv v potaz zelenou knihu Komise⁷, která byla mezitím předložena k veřejným konzultacím a odráží problém nadnesený stěžovatelem.

⁵ Nařízení Komise (ES) č. 553/2006, Úř. věst 2006 L 98, s. 3.

⁶ Nařízení Rady (ES) 384/96 ve znění nařízení Rady (ES) 461/2004.

⁷ KOM(2006) 763.

Údajná nečinnost v trestněprávní věci

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1166/2006/WP na Evropskou komisi

Stěžovatel, německý občan, byl v roce 1997 odsouzen za nezákonné držení zbraně. Trest byl podmíněný. V roce 1998 byl však stěžovatel v nepřítomnosti italským soudem odsouzen na 16 let odnětí svobody. V roce 2002 byl zatčen na základě mezinárodního zatykače a od té doby je držen ve vězení.

V roce 2003 uvědomil stěžovatelův právník o věci Komisi. Tvrdil, že italský soud porušil zásadu *ne bis in idem*, která zakazuje zahájení soudního řízení dvakrát za tentýž čin. Komise se začala o věc zajímat. Vysvětlila však, že jí nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení a že v trestněprávních věcech není možné zahájit proti členskému státu řízení pro porušování právních předpisů. Jediné, co by možná mohla Komise udělat, by bylo předložit podle čl. 35 odst. 7 Smlouvy o EU k Evropskému soudnímu dvoru spor o výklad dohody, například úmluvy, kterou se provádí Schengenská dohoda, která zavádí zásadu *ne bis in idem* na evropské úrovni. Protože však chyběly některé informace, poradila Komise právníkovi, aby se dál případem zabýval na vnitrostátní úrovni. V roce 2005 a po záporném rozhodnutí italského odvolacího soudu učinila Komise konečný závěr, že nejsou dostatečné důvody, aby jednala.

Ve své stížnosti k veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že Komise měla jednat. Dodal, že se držel rady Komise jen proto, aby jí poskytl základ pro její jednání. Protože však Komise byla nečinná, způsobila mu finanční náklady na právní zastoupení.

Ve svém stanovisku Komise vysvětlila, že se zmínila o čl. 35 odst. 7 Smlouvy o EU, protože italský soud zastával v roce 1998 názor, že se na Itálii zásada *ne bis in idem* nevztahuje. Toto prohlášení však pozdější rozhodnutí italských soudů nepotvrdila. Neexistoval zde tedy náznak neshody mezi Komisí a Itálií. Komise zdůraznila, že neslíbila v případě záporného rozhodnutí italského odvolacího soudu podniknout kroky proti Itálii a že toto záporné rozhodnutí neznamená, že její rada nebyla správná a nebyla v zájmu stěžovatele.

Veřejný ochránce práv připomněl, že oblast právních předpisů EU týkající se soudní spolupráce v trestních věcech se stále rozhoduje především prostřednictvím mezivládních postupů, takže možnost Komise jednat v těchto záležitostech je dosti omezená. Vzal na vědomí, že znění dopisů Komise je velice opatrné. Komise se nezavázala jednat, ale oznámila, že zváží možné další kroky, až získá doplňkové informace. Navíc se argument Komise, proč se věcí dále nezabývá, jmenovitě to, že italské soudy nyní obecně přijaly použití zásady *ne bis in idem*, zdá být rozumný.

Veřejný ochránce práv tedy případ uzavřel s tím, že nezjistil nesprávný úřední postup.

Údajné nezodpovězení žádosti zaslané turecko - kyperskou univerzitou

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2280/2006/MF na Evropskou komisi

Stěžovatel je rektorem Východní středomořské univerzity (Eastern Mediterranean University, EMU), turecko – kyperské vzdělávací instituce se sídlem v severní části Kypru. V říjnu 2004 instituce EMU podala Komisi žádost o Erasmus University Charter (EUC). Předpokladem pro získání EUC bylo potvrzení statutu EMU jako instituce vyššího vzdělávání „národním úřadem pro vzdělávání“. Podle stěžovatele kyperské Ministerstvo školství odmítlo udělit instituci EMU status instituce vyššího vzdělávání.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel popisoval, že Komise údajně neposkytla odpověď na žádost EMU o EUC během přiměřené doby a neposkytla vysvětlení tohoto zpoždění, kterému bylo možné předejít.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že důvodem údajného neposkytnutí okamžité a formální odpovědi na žádost EMU byla nepřítomnost potvrzení od příslušného úřadu o tom, že je EMU

způsobitou institucí. Dne 12. května 2005 Komise zaslala instituci EMU dopis, kterým formálně potvrdila, že její žádost o EUC nebyla úspěšná, protože národním úřadem nebyla uznána způsobilou účastnit se programu Socrates/Erasmus.

Veřejný ochránce práv se domníval, že období, jež uplynulo mezi datem podání přihlášky EMU a odpovědí Komise dne 12. května 2005, nebylo způsobeno zpožděními způsobenými Komisí, ale spíše se zdálo, že je způsobila skutečnost, že EMU odmítla požádat Ministerstvo školství v Nikósii o status instituce vyššího vzdělávání. Kvůli této záležitosti způsobilosti vyvstaly ve vztahu k politické situaci na Kypru citlivé otázky. Komise nemůže být považována za odpovědnou za zpoždění, která byla přímým důsledkem této politické situace. Dále se zdálo, že Komise stěžovatele pravidelně informovala o příslušných krocích učiněných kvůli potvrzení způsobilosti žádosti EMU. Veřejný ochránce práv dále usoudil, že Komise nemusela poskytovat žádná podrobná vysvětlení týkající se chování jiných stran než Komise samé.

Veřejný ochránce práv rovněž přivítal skutečnost, že Komise zřejmě našla náhradní praktické řešení, které by pomohlo studentům a učitelům na severním Kypru a díky němuž byly vytvořeny příležitosti podobné příležitostem vyplývajícím z EUC.

Veřejný ochránce práv tedy neshledal řádný nesprávný úřední postup ze strany Komise, co se týče obvinění stěžovatele.

Údajně nepřesné informace na internetové stránce Komise

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2403/2006/(WP)BEH (důvěrné) na Evropskou komisi

Stížnost se týkala údajně nesprávných informací uvedených na internetové stránce Generálního ředitelství Evropské komise pro podniky a průmysl. Příslušná stránka nesla název „Ochrana vašich nápadů“. Zvláště německá verze stánky uváděla, že by Komise podnikala kroky proti „*Diebstahl von geistigem Eigentum*“, což doslova znamená „krádež duševního vlastnictví“.

V důsledku toho stěžovatel tvrdil, že „nápady“ nemohou být chráněny právy duševního vlastnictví, neboť tato ochrana je vyhrazena vynálezům a pracím *na nápadech založených* a pojem „krádež“ se nemůže vztahovat na práva duševního vlastnictví. Protože by tudíž měly být obě formulace Komise považovány za nesprávné, žádal stěžovatel Komisi o jejich odstranění s cílem zabránit klamání cílového publika.

Ve svém stanovisku Komise poukázala na to, že příslušné informace na její internetové stránce byly součástí informačního balíčku, jehož cílem bylo poskytovat informace o ucelených problémech, jako je ochrana práv duševního vlastnictví novinářům, ale také široké veřejnosti, jasnou a srozumitelnou řečí. Vysvětlila, že použitý jazyk odpovídal slohu a pojetím používaným dalšími mezinárodními organizacemi. Komise také uvedla, že se jí dostalo velmi kladné odezvy od obchodních organizací, které informační balíček zpřístupnily svým členům. Došla k závěru, že informace uvedené na internetové stránce splňují cíl poskytovat informace široké veřejnosti jasnou a srozumitelnou formou.

Veřejný ochránce práv upozornil na to, že v zájmu vyloučení matoucích informací musí být obsah, který Komise na své internetové stránce zveřejňuje, správný a přesný. Zároveň zdůraznil, že to Komisi nebrání zjednodušit obsah své stránky s ohledem na to, aby uváděné informace byly pro cílové publikum co nejprístupnější. Došel k závěru, že ačkoli z akademického hlediska pravděpodobně nejsou plně přijatelné, umožňují laikovi jednoduché a přístupné termíny získat pojem o tom, co s sebou duševní vlastnictví přináší. S ohledem na to, že cílem této internetové stránky nebylo poskytnout ucelený a sofistikovaný výklad o právech duševního vlastnictví, jsou použité výrazy dostatečně jasné. Veřejný ochránce práv zjistil, že zkušenost mezinárodních organizací tento názor potvrdila. Na základě výše uvedeného veřejný ochránce práv nezjistil žádný případ nesprávného úředního postupu, který by odpovídal tvrzení stěžovatele.

Údajná nepřesná a nactiutřačná obvinění Greenpeace

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2740/2006/TN na Evropskou komisi

Zpráva Greenpeace pod názvem *Toxické lobby, jak se chemický průmysl snaží pohrbit REACH*⁸ odkazoval na „škatule hejbejte se“ mezi Komisí a lobbujícím chemickým odvětvím. Zpráva definovala tento termín jako taktiku, v rámci níž úředníci ES a lobbisté z chemického odvětví „mezi sebou obchodovali s pracovními místy“. Dokládalo to údajnou praxi poskytování informací o pracovních vztazích určitých osob s Komisí a s chemickým odvětvím.

Mluvčí Komise následně prohlásil v reakci na příslušné otázky, které mu byly položeny prostřednictvím médií, že „S ohledem na ... vybrané jednotlivce, dva z nich ve skutečnosti nikdy nepracovali na vytvoření REACH. Proto je pro mne záhadou, jak se někdo může snažit použít tvrzení škatule hejbejte se, o nesprávném chování. (...) Tato obvinění shledávám naprosto neopodstatněnými, nespravedlivými a založenými na nedbalém průzkumu“. Greenpeace si veřejnému ochránci práv stěžoval na to, že Komise údajně vznesla nepřesná, zavádějící a nactiutřačná obvinění ve vztahu ke studii vydané organizací Greenpeace.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že toto obvinění nebylo opodstatněné. Zvláště poznamenal, že viděno v kontextu, v jakém byla situace nastíněna v této zprávě⁹, by mohl být termín „škatule hejbejte se“ rozumově považován za termín zpochybňující mravní bezúhonnost dotyčných osob a jejich řádné vykonávání povinností vyplývajících ze služebního řádu. Takováto obvinění nebyla ve zprávě řádně opodstatněná, což mohlo přiměřeně vysvětlit důraznou reakci mluvčího.

Veřejný ochránce práv neshledal žádný výskyt nesprávného úředního postupu odpovídajícího šetřeným obviněním stěžovatele, a rovněž zdůraznil důležitost transparentnosti ve vztahu k aktivitám lobbistů prováděným během legislativních postupů. Veřejný ochránce práv uznal důležitost připisovanou této transparentnosti v neustále probíhajících iniciativách Komise o větší otevřenost¹⁰, která uznává, že se otázka lobbování také vztahuje na chování stávajících a předchozích úředníků a činitelů EU a je záležitostí, kterou se výslovně zabývají ustanovení služebního řádu. Veřejný ochránce práv zdůraznil, že správné a řádné provádění těchto ustanovení je velmi důležité pro zaručení dosažení vysokých standardů transparentnosti, které jsou podle EU součástí jakékoliv legitimní moderní správy.

Evropská investiční banka

Zamítnutí veřejného přístupu ke smlouvě o financování

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 948/2006/BU na Evropskou investiční banku (EIB)

Nezisková organizace požádala EIB o přístup ke smlouvě o financování týkající se projektu modernizace železnic na Slovensku. EIB žádost zamítla s poukazem na výjimku ze svých pravidel pro veřejný přístup k dokumentům, v nichž se uvádí povinnost dodržovat služební tajemství a profesní etiku, pravidla a postupy používané v bankovníctví a finančnictví. EIB stěžovatele nicméně informovala, že nemá námitku, pokud mu přístup ke smlouvě o financování umožní půjčovatel nebo slovenská vláda.

⁸ REACH je novým evropským nařízením týkajícím se chemikálií (nařízení č. 1907/2006, Úř. věst 2006 L 396, s. 1) a znamená „registraci, hodnocení, povolování chemických látek“.

⁹ Například, že část této zprávy popisující „škatule hejbejte se“ byla ilustrována obrázkem panenky na klíček a že na přední straně této zprávy byla vyobrazena loutka vedená osobou, jejíž tvář nebyla viditelná.

¹⁰ Více informací o této „Evropské iniciativě pro transparentnost“ je k dispozici na webové stránce http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že delegováním pravomocí k umožnění přístupu k informacím na orgány členských států diskriminuje EIB občany, kteří nehovoří jazykem dotčeného členského státu. Stěžovatel se rovněž odvolával na Aarhuskou úmluvu, která stanoví práva jednotlivců na přístup k informacím o životním prostředí.

Ve svém stanovisku ke stížnosti EIB uvedla, že jako banka musí zajistit vzájemnou důvěru se svými protějšky, kteří mají legitimní právo očekávat, že bude jednat ve stanoveném právním rámci a nebude předávat informace, které jsou chráněny povinností zachovávat bankovní tajemství. V tomto ohledu se EIB odvolala na svá pravidla veřejného přístupu, která byla od 28. března 2006 aktualizována jako součást její politiky poskytování informací veřejnosti. Jak stará, tak nová pravidla stanoví výjimku v případě informací, na něž se vztahuje povinnost zachovávat bankovní tajemství. Nová pravidla posilují tento stav tím, že výslovně uvádějí, že nelze poskytovat veřejný přístup ke smlouvám o financování. EIB nakonec uvedla, že je odhodlána podporovat přístup k informacím a že co se týče dokumentů, které nejsou k dispozici ve všech úředních jazycích EU, je možno uvažovat o překladu, pokud vznikne široký zájem o určitý dokument.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv uznal dvojí úlohu EIB, která je současně bankovní institucí působící na finančních trzích a orgánem Společenství. Veřejný ochránce práv měl za to, že EIB měla nárok odmítnout přístup na základě svých starých pravidel platných v daném okamžiku. Veřejný ochránce práv rozuměl tomu, že odkazem na svá nová pravidla, která výslovně uvádějí zákaz přístupu ke smlouvám o financování, EIB naznačila, že ve světle důvěrného bankovního vztahu mezi ní a jejím obchodními partnery je zavedenou praxí nepřístupňovat za žádných okolností smlouvy o financování, a nezvažovat proto možnost částečného zpřístupnění. Co se týče Aarhuské úmluvy, veřejný ochránce práv poznamenal, že nařízení 1367/2006¹¹ je pro EIB závazné, nicméně začalo platit až od 28. června 2007. Nebylo tedy v platnosti v době stížnosti stěžovatele.

Co se týče možného jazykového problému, s nímž se občané mohou setkat při zasílání žádostí vnitrostátním orgánům, veřejný ochránce práv učinil další poznámku, v níž EIB vyzval, aby do budoucna zvažila, zda se neobrátit na vnitrostátní orgány a neověřit si, zda existuje možnost zpřístupnit úplně nebo alespoň částečně smlouvy o financování, k nimž občané požadují přístup. EIB by takto mohla přispět ke zmírnění jazykových problémů, s nimiž se někteří občané mohou setkat, když se se svými žádostmi o veřejný přístup obrací na orgány dotčeného členského státu.

Údajné nedostatečné plnění vnitrostátních předpisů týkajících se životního prostředí v projektu dopravy financovaném Evropskou investiční bankou

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1779/2006/MHZ na Evropskou investiční banku (EIB)

Polská nevládní organizace z oblasti životního prostředí si stěžovala, že EIB spolufinancovala projekt „Modernizace polských silnic“, přestože nebylo provedeno žádné strategické posuzování vlivů na životní prostředí tohoto projektu, jak vyžadují polské předpisy z oblasti životního prostředí. Podle stěžovatele EIB tudíž jednala v rozporu se svým vlastním „Prohlášením o životním prostředí“ podle kterého EIB zajišťuje, aby byl projekt, který financuje, v souladu se zásadami a standardy stanovenými jak právními předpisy EU, tak vnitrostátními právními předpisy týkající se životního prostředí. Stěžovatel také tvrdil, že ho EIB neinformovala o odpovědi polských úřadů, na které se EIB obrátila v souvislosti se stížností stěžovatele. Stěžovatel tvrdil, že by EIB měla pozastavit své financování do té doby, než se vyjasní právní status tohoto projektu.

Ve svém stanovisku EIB uvedla, že polské úřady (i) byly plně odpovědné za zajištění plnění příslušných vnitrostátních právních předpisů a že banku poté, co jí byly kontaktovány, (ii) informovaly o tom, že příslušné polské právní předpisy nevyžadují strategické posuzování vlivů na životní prostředí. Dále EIB mezitím stěžovatele informovala o závěrech polských úřadů.

¹¹

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství, Úř. věst. 2006 L 264, s. 13.

Podle názoru veřejného ochránce práv mohla EIB (i) oprávněně posoudit, že polské úřady jednaly v souladu s příslušnými právními ustanoveními a (ii) oprávněně očekávat, že shodné polské úřady jí poskytnou *věrohodné* informace týkající se používání těchto ustanovení z jejich strany. Proto veřejný ochránce práv přijal důvody EIB, proč se při podepisování této půjčky spoléhala na informace, jež jí daly k dispozici tyto úřady. V této záležitosti proto neshledal žádný nesprávný postup. Veřejný ochránce práv také poznamenal, že EIB mezitím stěžovatele informovala o závěrech polských úřadů. Veřejný ochránce práv proto shledal, že v tomto nejsou žádná další šetření opodstatněná. Veřejný ochránce práv došel ke stejnému závěru co se týče tvrzení stěžovatele, s ohledem na to, že se ukázalo, že EIB již provedla příslušnou platbu.

Veřejný ochránce práv také odkazoval na poznatky polského veřejného ochránce práv, kterému stěžovatel podal paralelní stížnost na polské úřady. V tomto ohledu učinil rovněž další poznámku o tom, že by v budoucnosti EIB mohla zvážit vytvoření komunikačních kanálů s informacemi, ze kterých by také informace mohla čerpat, s příslušnými národními a oblastními kontrolními instancemi, jako je veřejný ochránce práv, které by mohly sloužit jako doplňkové zdroje informací týkajících se shody projektů financovaných EIB s vnitrostátními nebo evropskými předpisy.

Evropská agentura pro léčivé přípravky

Údajný nedostatek informací o antidepresivu

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2370/2005/OV na Evropskou agenturu pro léčivé přípravky (EMA)

Manžel stěžovatelky spáchal sebevraždu, zatímco bral antidepresivum Seroxat/Paroxetine. Po smrti svého manžela se stěžovatelka obrátila na Evropskou agenturu pro léčivé přípravky se žádostí o informace ohledně bezpečnosti daného léku a rizika sebevraždy. Stěžovatelka mimo jiné požadovala informace o vědeckém stanovisku agentury k danému léku. Některé její e-maily však zůstaly bez odpovědi. Stěžovatelka měla rovněž za to, že odpovědi, které agentura zaslala, nebyly dostatečné. Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatelka uvedla tato tvrzení: nedostatek transparentnosti a informací ze strany agentury v souvislosti s jejími žádostmi; zbytečné prodlení; že nebyla vyslyšena v souvislosti s bezpečností léku a rizikem sebevraždy; nedostatečná aktivita ze strany agentury vzhledem k jejím obavám.

Ve svém stanovisku agentura uvedla, že neodpověděla na některé e-maily stěžovatelky, protože se stále opakovaly a byly bezpředmětné. Agentura uvedla, že ve zbývajících případech poskytla stěžovatelce veškeré nezbytné informace.

Po pečlivé analýze příslušné korespondence došel veřejný ochránce práv k závěru, že agentura neodpověděla na tři otázky stěžovatelky. Předložil proto návrh na smírné řešení a vyzval agenturu, aby se (i) omluvila za to, že některé e-maily stěžovatelky označila za opakované a bezpředmětné, a aby (ii) odpověděla na dotčené otázky. Agentura přijala návrh veřejného ochránce práv, stěžovatelce se omluvila a odpověděla jí na dotčené tři dotazy.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv přivítal skutečnost, že agentura přijala jeho návrh. Došel nicméně k závěru, že smírného řešení nelze dosáhnout, neboť stěžovatelka byla i nadále nespokojená s omluvným dopisem a odpověďmi na své dotazy. Veřejný ochránce práv nicméně zaujal stanovisko, že agentura svým postupem odstranila problémy, které určil, a tudíž se z její strany nadále nejednalo o nesprávný úřední postup.

Co se týče tvrzení, že stěžovatelka nebyla vyslechnuta a že agentura nepodnikla dostatečné kroky, došel veřejný ochránce práv na základě analýzy postupu při přijímání registrací léčivých přípravků k závěru, že ze strany agentury nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. Případ tedy uzavřel.

3.2 PŘÍPADY VYŘEŠENÉ ORGÁNEM

Evropská komise

Údajné neuspokojivé nakládání s žádostmi týkajícími se chovu koní v Rakousku

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3386/2005/WP na Evropskou komisi

Volksanwalt (veřejný ochránce práv) pro rakouskou oblast Vorarlberg zaslal veřejnému ochránci práv stížnost, kterou obdržel od chovatele koní usazeného v oblasti Vorarlberg. Stěžovatel měl za to, že některá oblastní pravidla plemenné knihy nebyla v souladu s právními předpisy Společenství. Jeho stížnost se dále týkala i formátu a obsahu identifikačních dokumentů pro koně („cestovní pas koně“). Stěžovatel v podstatě tvrdil, že Komise neodpověděla dostatečně na jeho žádost o právní vyjasnění.

Komise ve svém stanovisku tvrdila, že na základě stěžovatelových podání byla v neustálém kontaktu s příslušnými rakouskými orgány a podala jim návod na správný výklad právních předpisů Společenství. Zároveň pozměnila pravidla pro cestovní pasy koní. Co se týče obecné otázky uplatňování právních předpisů Společenství týkajících se organizací, které vedou plemenné knihy, která již byla předmětem žádosti k Evropskému soudnímu dvoru o rozhodnutí v předběžné otázce, obdržela Komise stížnost na porušení právních předpisů, v jejímž rámci rakouské orgány opět kontaktovala. Dále šetřila novou stížnost stěžovatele, v níž vznesl podezření na podvod, co se týče používání cestovních pasů koní v oblasti Vorarlberg.

Po pečlivém zvážení tvrzení Komise a stěžovatele požádal veřejný ochránce práv Komisi o více informací k různým postupům, v rámci nichž řešila nebo dosud řeší otázky vznesené stěžovatelem.

Komise tudíž podala podrobný přehled dvou postupů řešení stížností stěžovatele, které byly obě stále v šetření. Prohlásila, že většina problémů je již vyřešena. Všechny problémy, které nebyly vyřešeny a které se týkaly právních předpisů Společenství, byly stále v šetření.

Ve svých poznámkách a dalších kontaktech s úřadem veřejného ochránce práv stěžovatel uvedl, že bylo dosaženo určitých kladných výsledků, zejména co se týče cestovních pasů koní. Dodal, že je naprosto spokojen s tím, jak byla jeho stížnost řešena na úrovni EU, jak Komisí, tak veřejným ochráncem práv, a prohlásil, že je optimistou, pokud jde o to, že pokračování činnosti Komise povede k řešení zbývajících problémů.

Veřejný ochránce práv uvítal podrobné vysvětlení, které Komise poskytla v rámci jeho šetření, a prohlásil, že věří, že se bude Komise ze všech sil snažit, aby přispěla k řešení zbývajících problémů. Veřejný ochránce práv učinil závěr, že se zdá, že Komise podnikla kroky k řešení záležitosti, a že tudíž stěžovatele uspokojila.

Spor týkající se formulace rozhodčí smlouvy

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1126/2006/SAB (důvěrné) na Evropskou komisi

Stěžovatel pracoval pro delegaci Komise ve třetí zemi na základě smlouvy o ALAT (o administrativním a místním technickém personálu). Stížnost se týkala odmítnutí Komise částečně upravit znění návrhu smlouvy, jež Komise stěžovateli předložila a jež se týkalo mandátu rozhodčího orgánu rozhodujícího o oprávnění stěžovatele na příspěvek na vzdělání pro své děti. Příslušná část navrhované smlouvy odkazovala na příspěvek pro stěžovatelovy „dvě děti navštěvující mateřskou školu“. Podle stěžovatele bylo toto znění zavádějící, neboť jeho děti navštěvovaly „mateřské“ oddělení francouzské školy, což bylo podle jeho názoru plnohodnotné vzdělávací zařízení. Stěžoval

si, že uvedení výrazu jako „mateřská škola“ v rozhodčí smlouvě by zabránilo vzniku této záležitosti v jeho případě.

Veřejný ochránce práv shledal dostatečné množství důkazů pro zahájení šetření v této záležitosti a ve svém úvodním dopise Komisi se výslovně dotázal, zda je ochotna přijmout jeho návrh příslušné náhradní formulace tohoto závažného bodu návrhu rozhodčí smlouvy.

Ve svém stanovisku Komise navrhla znění rozhodčí smlouvy, jež se opírá o návrh veřejného ochránce práv a také řeší obavy Komise týkající se jasného určení této sporné záležitosti. Stěžovatel přijal tento konečný návrh a požádal veřejného ochránce práv o uzavření případu. Veřejný ochránce práv tedy předpokládal, že Komise tuto záležitost vyřešila.

Po uzavření tohoto případu stěžovatel informoval ochránce veřejných práv o tom, že rozhodčí vynesli rozsudek v jeho prospěch. Poděkoval ochránci veřejných práv za jeho účinný zásah a poznamenal, že tento zásah umožnil spravedlivý průběh rozhodčího řízení.

Neopodstatněné odmítnutí nabídky na překlady

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2633/2006/WP na Evropskou komisi

Překladatel žijící v Německu předložil nabídku v rámci nabídkového řízení na překladatelské služby do bulharštiny vyhlášeného Komisí. Nabídka byla odmítnuta, protože podle Komise její lingvistická kvalita nezískala minimální požadovanou známku 5/10. Stěžovatel však byl názoru, že většina slov a frází, které byly v bulharském textu označeny jako chybné, byly ve skutečnosti správné. Ve své stížnosti k veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že Komise jeho nabídku odmítla neprávem. Tvrdil, že by Komise měla zrušit své rozhodnutí odmítnout jeho nabídku a měla by mu povolit dále ve výběrovém řízení pokračovat.

Ve svém stanovisku Komise prohlásila, že se po stěžovatelově stížnosti k veřejnému ochránci práv rozhodla znovu svolat interinstitucionální hodnotící výbor, aby se přezkoumalo nabídkové řízení a předešlo se možnému nespravedlivému zacházení. Hodnotící výbor, kterému napomáhali dva bulharští lingvisté, se rozhodl přijmout dva ze stěžovatelových argumentů. Konečný počet chyb v nabídce se tak snížil na pět a nabídka byla tudíž připuštěna do dalšího kola výběrového řízení. Nabídka byla nakonec přijata se známkou za kvalitu 12/20. Komise se stěžovateli omluvila za způsobené potíže.

Komise dále uvědomila veřejného ochránce práv, že byla stěžovateli nyní nabídnuta rámcová smlouva.

Stěžovatel sdělil úřadu veřejného ochránce práv, že se způsobem, jakým Komise jeho problém vyřešila, je naprosto spokojen. Rovněž prohlásil, že jej ohromilo, v jak krátkém čase se záležitost urovnala, a poděkoval veřejnému ochránci práv za jeho zásah.

Veřejný ochránce práv uvítal, že se Komise problémem, který vznesl stěžovatel, rychle zabývala a rychle jej vyřešila a že se stěžovateli omluvila. Veřejný ochránce práv učinil závěr, že Komise podnikla kroky k řešení záležitosti, a že tudíž stěžovatele uspokojila.

Nesprávné vyřízení dlužné částky podle smlouvy

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3495/2006/GG (důvěrné) na Evropskou komisi

Stěžovatel, německá univerzita, se zúčastnil projektu v rámci programu Erasmus. Evropská komise souhlasila s poskytnutím grantu maximálně ve výši 45 156 EUR. Byla provedena zálohová platba ve výši 40 640 EUR. Na konci činily celkové výdaje stěžovatele 42 833 EUR. Vyřízení projektu bylo svěřeno Úřadu pro technickou pomoc (Technical Assistance Office, dále jen TAO).

V březnu 2002 informoval úřad TAO stěžovatele, že dvě výdajové položky ve výši 5 395 EUR a 4 111 EUR nebyly shledány způsobilými. Úřad TAO poznamenal, že konečný grant činí 33 327 EUR. Stěžovatel akceptoval snížení o 5 395 EUR a tuto částku úřadu TAO vrátil zpět. Po námitce stěžovatele však Komise uznala částku 4 111 EUR jako způsobilou. Komise stěžovatele informovala, že má tedy vrátit zpět pouze 3 202 EUR.

Podle stěžovatele je tento výpočet chybný. Zdá se, že Komise částku 4 111 EUR přičetla k částce 33 327 EUR, která již byla uznána, a poté tuto částku (37 438 EUR) odečetla od zálohové platby 40 640 EUR, která již byla vyplacena. Komise tak zapomněla vzít v potaz skutečnost, že stěžovatel již vrátil zpět částku 5 395 EUR.

V březnu 2004 stěžovatel informoval Komisi, že má zato, že došlo k omylu a že ve skutečnosti dluží Komise jemu částku 2 193 EUR (tj. rozdíl mezi nárokem vzneseným Komisí ve výši 3 202 EUR a částkou 5 395 EUR, která již byla vrácena zpět).

V květnu 2004 však Komise informovala stěžovatele, že vzhledem k tomu, že částka 3 202 EUR nebyla vrácena zpět, bude započítána proti dalším pohledávkám, které stěžovatel za Komisí má.

Další snahy stěžovatele přesvědčit Komisi, že skutečně došlo k omylu, byly neúspěšné.

Ve své stížnosti k veřejnému ochránci práv stěžovatel v zásadě tvrdil, že Komise nevyřídila záležitost řádně. Tvrdil, že by Komise měla vrátit částku 5 395 EUR i s úroky ve výši 44,47 EUR.

Ve svém stanovisku Komise poukázala na to, že po prošetření záležitosti a s ohledem na důkazy předložené stěžovatelem neprodleně vrátila stěžovateli částku 5 395 EUR. Prohlásila, že platba byla z jejího účtu odepsána dne 20. prosince 2006. Komise rovněž podnikla kroky k uhrazení úroků stěžovateli.

Ve svých připomínkách stěžovatel potvrdil, že mu byla příslušná částka vrácena v plné výši a že je s výsledkem případu spokojen. Stěžovatel poděkoval veřejnému ochránci práv za pomoc v tomto případě.

Veřejný ochránce práv s potěšením poznamenal, že se zdá, že Komise podnikla kroky k řešení záležitosti, a že tudíž stěžovatele uspokojila.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv zdůraznil, že útvar Komise odpovědný za tuto záležitost (generální ředitelství Komise pro vzdělávání a kulturu) jednal urychleně. Zdálo se, že hlavní problém byl účinně vyřešen do 20. prosince 2006, tj. méně než dva týdny poté, co byla Komisi stížnost zaslána. Veřejný ochránce práv tudíž Komisi obecně a generální ředitelství pro vzdělávání a kulturu zvlášť pochválil za příkladné vyřešení této stížnosti.

Zamítnutí přihlášky ke stáži kvůli předchozí praxi

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 471/2007/VIK na Evropskou komisi

Stěžovatelka, portugalská státní příslušnice, se hlásila ke stáži v Komisi. Byla informována o tom, že její přihláška byla zamítnuta, neboť nesplňovala kritéria způsobilosti popsaná v bodě 2.3 Pravidel upravujících systém oficiálních stáží Evropské komise („pravidla“). Podle bodu 2.3 pravidel nebyly Komisí přijaty přihlášky osob, které se již zúčastnily jakékoli stáže po dobu delší než šest týdnů. Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatelka tvrdila, že zamítnutí její přihlášky bylo nesprávné, neboť její nesouvislá praxe se uskutečnila během plenárních zasedání Parlamentu a celkem trvala pouze tři týdny. Dále tvrdila, že struktura formuláře elektronické přihlášky žadatelům v její situaci neumožňovala nesouvislou praxi uvést a Komise strukturu formuláře patřičně neupravila. Stěžovatelka prohlásila, že její pokus přihlásit se ke stáži znovu Komise také zamítla. Požadovala, aby jí bylo umožněno přihlášku ke stáži podat a aby byla struktura elektronické přihlášky upravena tak, aby bylo možné nesouvislou praxi uvést.

Komise ve svém stanovisku objasnila, že stěžovatelčina přihláška byla zamítnuta na základě toho, že příprava na plenární zasedání a práce po nich následující musela vyžadovat více než pouhou přítomnost během zasedání. Dále se Komise dozvěděla, že stěžovatelka vlastnila služební průkaz s platností tří měsíců. Komise nicméně zdůraznila, že po opětovném přezkoumání jejích dokumentů, a především po prohlášení poslance Evropského parlamentu, s nímž pracovala, navrhla přijmout stěžovatelčinu přihlášku jako platnou a předložit ji výborům k předběžnému výběru pro období stáží, které začíná v říjnu 2007.

Co se týče struktury formuláře elektronické přihlášky, Komise vysvětlila, že po uchazečích bylo požadováno, aby ve formuláři uvedli pouze relevantní odbornou praxi s minimální délkou trvání jednoho měsíce. Komise prohlásila, že v době, kdy byl formulář přihlášky navrhován, nebyla odborná praxe kratší než jeden měsíc považována za relevantní, a tudíž nebylo nutné ji uvádět.

Stěžovatelka potvrdila, že způsob, jakým Komise tuto záležitost vyřešila, jí vyhovuje. Veřejný ochránce práv případ uzavřel jako případ vyřešený orgánem.

Počáteční nezaplacení dlužné částky

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1471/2007/(CC)/RT na Evropskou komisi

V roce 2004 se francouzská poradenská firma zúčastnila programu Technologie informační společnosti (IST) podporovaného Evropskou komisí. Tento projekt zahrnoval spolupráci mezi EU a Čínou na *Programu digitální olympiády*, jehož cílem je zajistit úspěšné pořádání olympijských her v Pekingu v roce 2008, stejně jako dlouhodobá spolupráce mezi EU a Čínou v oblasti IST. Evropská komise přislíbila uhradit 178 415,10 EUR za účast stěžovatele v soutěži.

V červenci 2005 požádal stěžovatel o úhradu první splátky ve výši 90 379 EUR, kterou Komise provedla. Ve druhém výkazu nákladů požádal stěžovatel o zbývající částku 88 036,10 EUR. O rok později Komise zaslala konečný finanční výkaz, který tuto dlužnou částku neobsahoval. Jelikož Komise uspokojivě nevysvětlila, proč požadovanou částku nezaplatila, obrátil se stěžovatel na veřejného ochránce práv.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že dosáhla dohody se stěžovatelem v přímém kontaktu a uhradila mu zbývající částku 88 036,10 EUR. Stěžovatel uvedl, že byl naprosto spokojen s tím, jakým způsobem se jeho problém vyřešil. Poděkoval pak veřejnému ochránci práv za jeho zákrok.

Veřejný ochránce práv případ uzavřel, jelikož Komise danou věc vyřešila ke spokojenosti stěžovatele.

3.3 SMÍRNÁ ŘEŠENÍ DOSAŽENÁ VEŘEJNÝM OCHRÁNCEM PRÁV

Evropská komise

Údajné neoprávněné vymáhání částky v rámci rozvojového projektu

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2577/2004/OV (důvěrné) na Evropskou komisi

Stěžovatel, společnost patřící do konsorcia, byla dodavatelem při provádění projektu Komise „Pomoc EU při obnově libanonské správy“. V srpnu 1999 stěžovatel podepsal smlouvu o projektu se zadavatelem, konkrétně se Státním ministerstvem pro správní reformu Libanonské republiky

(dále jen OMSAR). Stěžovatel čelil několika problémům ohledně způsobu, jakým delegace Komise s projektem v Libanonu nakládala. Dopisem ze dne 22. ledna 2003 delegace informovala stěžovatele, že bude vymáhána částka 29 306,65 EUR, odpovídající dietám a nákladům na letenky, fakturovaná konsorciem za podpůrný tým (podpora z domovské kanceláře). Podle stěžovatele vedlo nespravedlivé nakládání se smlouvou ze strany Komise k závažným finančním ztrátám pro stěžovatele, přičemž rovněž poškodilo dobré jméno konsorcia.

V srpnu 2004 stěžovatel podal stížnost k veřejnému ochránci práv. Stěžovatel uvedl, že (i) rozhodnutí Komise vymáhat částku 29 306,65 EUR je neoprávněné a že (ii) Komise ukazuje nerozhodnost a pasivní postoj k plánu, který konsorcium předložilo v červnu a prosinci 2002 a znovu v březnu 2003 pro druhou etapu projektu. Ve svém vyjádření stěžovatel dále uvedl, že (iii) návrh na druhou fázi projektu byl jednoduše zamítnut, aniž by OMSAR nebo stěžovatel dostal jakoukoliv příležitost být slyšen.

Ve svém stanovisku Komise ohledně prvního tvrzení uvedla, že měla dostatečné právní důvody nárokovat náhradu uvedené částky. Pokud jde o druhé tvrzení, Komise uvedla, že není možné připsat jí výlučnou odpovědnost za zpoždění a že nezůstávala pasivní. Komise zamítla třetí tvrzení stěžovatele a uvedla, že vůči stěžovateli projevila maximální pružnost.

Po důkladné analýze spisu veřejný ochránce práv dospěl k názoru, že se mělo rozlišovat mezi desetidenní lhůtou před zahájením na samotném počátku projektu (v říjnu 1999) a zbývajícím dobou trvání smlouvy. Pokud jde o lhůtu před zahájením, veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že rozhodnutí Komise o vymáhání nákladů na cestovné a diet podpůrného týmu by se mohlo považovat za příklad nesprávného úředního postupu. Veřejný ochránce práv proto předložil návrh na smírné řešení mezi stěžovatelem a Komisí. V této situaci navrhl, že by Komise mohla přehodnotit své rozhodnutí o vymáhání částky 29 306,65 EUR.

Pokud jde o další dvě tvrzení, veřejný ochránce práv žádný případ nesprávného úředního postupu neshledal.

Ve své odpovědi na návrh smírného řešení Komise uvedla, že v zájmu podniknutí kroků k urovnání záležitosti spis přehodnotila a přijala návrh veřejného ochránce práv. Komise vysvětlila, že výdaje v celkové výši 3 536,23 EUR odpovídající dietám a letenkám jsou nyní považovány za oprávněné a budou odečteny od částky, která má být vymáhána. Proto se částka, která má být vymáhána, snížila na 25 770,42 EUR. Ve svém stanovisku stěžovatel přijal smírné řešení a poděkoval veřejnému ochránci práv za jeho zásah.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv uvedl, že mezi stěžovatelem a Komisí bylo dohodnuto smírné řešení. Veřejný ochránce práv proto spis uzavřel.

Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie

Údajné neposkytnutí odpovídajících informací neúspěšnému uchazeči

Shrnutí rozhodnutí o stížnostech 1858/2005/BB a 1859/2005/BB na Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie (EUMC)¹²

Stěžovatel požádal pana D., vedoucího oddělení Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie (EUMC), aby mu vysvětlil, proč jeho nabídky reagující na dvě otevřené výzvy k podávání nabídek byly neúspěšné. Pan D. odpověděl na první žádost, ale neodpověděl na následující žádosti stěžovatele, jenž chtěl zjistit identitu organizace, jež získala tuto nabídku,

¹²

Veřejný ochránce práv poznamenává, že v souladu s článkem 33 nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 středisko EUMC přestalo existovat s účinností od 1. března 2007 a její úlohu následně vykonává Agentura Evropské unie pro základní práva.

výši její nabídky, aby si mohl srovnat stupeň ratingu a bodové hodnocení svých nabídek a vítězných nabídek. V první stížnosti si stěžovatel rovněž uváděl, že EUMC nepoužívala transparentní kritéria.

Podle EUMC nebyly žádosti adresovány určené kontaktní osobě a měly být poslány obyčejnou nebo doporučenou listovní zásilkou, nikoli e-mailem. EUMC poukázalo na skutečnost, že denně obdrží přibližně 300 e-mailů se „spamy“. Odkazovalo se na oznámení o zadání zakázky s názvem vítězné nabídky a výši její nabídky, poskytl ratingové stupně a vysvětlení a trvalo na tom, že byl postup transparentní.

Veřejný ochránce práv nebyl s vysvětleními EUMC spokojený. V této souvislosti znovu připomněl, že povinností administrativy je poskytovat požadované informace, pokud neexistují platné a odpovídající důvody pro jejich neposkytnutí. Navíc po obdržení žádosti o informace týkajících se záležitostí, za které tento konkrétní úředník není odpovědný, měl tento úředník buď (i) poskytnout kontaktní údaje na odpovědnou osobu nebo (ii) tuto žádost přímo postoupit této odpovědné osobě. Ve stávajícím případě nebyly podniknuty žádné takovéto kroky. Dále veřejný ochránce práv shledal, že účelem závazku transparentnosti je umožnit ověřit si, že byla dodržena zásada rovného zacházení s jednotlivými uchazeči, a usnadnit přezkoumání nestrannosti a mravní bezúhonnosti při postupu zadání veřejné zakázky. V souvislosti s tím se povinnost uvádět důvody týká potřeby zajistit vhodnou úroveň transparentnosti v zadávacím řízení¹³.

Veřejný ochránce práv proto navrhl smírná řešení a požádal EUMC o poskytnutí příslušných informací týkajících se srovnávaných bodových hodnocení a příslušná vysvětlení ohledně transparentnosti prvního nabídkového řízení nebo, v opačném případě, přiměřenou náhradu.

EUMC přijala návrhy veřejného ochránce práv na smírná řešení a stěžovatel vyjádřil veřejnému ochránci práv svůj vděk za odvedenou práci a za poskytnutí spolehlivé ochrany transparentnosti v EU.

3.4 PŘÍPADY UZAVŘENÉ KRITICKOU POZNÁMKOU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Evropský parlament

Nedostatečné zdůvodnění a neposkytnutí informací o známkách obdržených v ústní zkoušce

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1782/2004/OV (důvěrné) na Evropský parlament

Stěžovatel se zúčastnil otevřeného výběrového řízení pořádaného Evropským parlamentem, ale Parlament mu sdělil, že v ústní zkoušce obdržel hodnocení pouze 19/40, a že tudíž nemůže být jeho jméno uvedeno na rezervním seznamu. Dopisem ze dne 11. března 2004 stěžovatel tento výsledek napadl. Uvedl, že mu výsledek připadá nepochopitelně nízký, a požádal, aby jeho ústní zkouška byla přezkoumána a jeho jméno bylo uvedeno na rezervní seznam. Rovněž žádal, aby mu bylo poskytnuto rozčlenění známek a váha známek z jednotlivých částí ústní zkoušky. Podle stěžovatele mu Parlament dne 25. března 2004 zaslal nejasnou a nedostatečně odůvodněnou odpověď, která pouze potvrzovala jeho známky.

¹³

Viz věc C-92/00, *HI*, Recueil [2002] I-5553, odstavec 46.

V červnu 2004 předložil stěžovatel veřejnému ochránci práv stížnost, v níž tvrdil, že mu na jeho dopis ze dne 11. března 2004 oddělení Parlamentu pro výběrové řízení zaslalo nejasnou a nedostatečně odůvodněnou odpověď. Tvrdil, že: (i) jeho výkon při zkoušce by měl být přehodnocen a jeho jméno by mělo být uvedeno na rezervní seznam a (ii) mělo by mu být poskytnuto (a) jasné odůvodnění jeho známek; (b) rozčlenění známek z ústní zkoušky; (c) váha známek za každou část ústní zkoušky; (d) informace o celkovém počtu uchazečů a jejich známky a (e) správné odpovědi na všechny otázky.

Ve svém stanovisku Evropský parlament uvedl, že v dopise ze dne 25. března 2004 opětovně potvrdil známky stěžovatele. Parlament prohlásil, že výběrová komise dodržela oznámení o zahájení výběrového řízení a že nebylo shledáno žádné pochybení. Parlament také poukázal na to, že dotčené otevřené výběrové řízení sestávalo pouze z jediné ústní zkoušky, která měla posoudit výkon uchazeče ve srovnání s ostatními uchazeči. Dále Parlament tvrdil, že vzhledem k tomu, že byla udělena pouze jedna celková známka, nemohl stěžovateli sdělit „správné“ odpovědi na otázky nebo mu poskytnout podrobné rozčlenění jeho známky.

Veřejný ochránce práv provedl další šetření ohledně několika hledisek tvrzení stěžovatele a provedl rovněž inspekci parlamentního spisu týkajícího se výběrového řízení a posouzení stěžovatelovy ústní zkoušky. Při inspekci vyšlo najevo, že ohledně ústních zkoušek uchazečů nejsou k dispozici žádné další dokumenty mimo jednu obecnou větu v konečné zprávě výběrové komise.

Ve svém rozhodnutí učinil veřejný ochránce práv závěr, že jde ze strany Parlamentu o nesprávný úřední postup týkající se nedostatečného zdůvodnění v odpovědi na stěžovatelův dopis ze dne 11. března 2004. V kritické poznámce veřejný ochránce práv poukázal na to, že v případě, kdy šlo pouze o jednu ústní zkoušku s jedinou celkovou známkou, je obzvláště důležité, aby Parlament přiměřeně řešil žádosti o přehodnocení takové známky. Co se týče tvrzení stěžovatele, nebyl shledán žádný případ nesprávného úředního postupu. Veřejný ochránce práv nicméně učinil další poznámku, v níž doporučil, aby v případech, jako je tento, kdy je výběrové řízení tvořeno pouze jednou ústní zkouškou, Parlament mohl vybídnout výběrovou komisi, aby svá hodnocení dokumentovala podrobněji. Dále tvrdil, že by v případech, kdy je počet uchazečů konajících ústní zkoušku nízký, takový postup nevytvářel žádnou neúnosnou dodatečnou pracovní zátěž.

Údajné politické vměšování do jmenování vedoucího informační kanceláře Evropského parlamentu v členském státě

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2825/2004/OV (důvěrné) na Evropský parlament

Stěžovatel se v listopadu 2002 přihlásil na místo vedoucího informační kanceláře Evropského parlamentu v členském státě. Předseda výběrové komise ho v únoru 2003 informoval, že po srovnávacím zkoumání předností uchazečů nebyl vybrán mezi šest nejlepších uchazečů, kteří byli pozváni na pohovor. Doporučeným dopisem ze dne 19. února 2003 si stěžovatel stěžoval na zamítnutí své přihlášky a žádal, aby bylo jeho přijetí na dané pracovní místo znovu zváženo. Na svůj dopis neobdržel žádnou odpověď. Stěžovatel měl podezření, že proti jeho jmenování na dané pracovní místo stojí určitá politická strana.

V září 2004 si tedy stěžoval veřejnému ochránci práv, že: (i) do jmenování vedoucího informační kanceláře Evropského parlamentu se vměšují politické strany a že takové vměšování je proti služebnímu řádu a že (ii) Parlament neodpověděl na jeho stížnost zaslanou doporučeným dopisem dne 19. února 2003.

Ve svém stanovisku Parlament uvedl, že byla ustavena nezávislá výběrová komise a výběrová kritéria přijatá touto komisí a spravedlivě uplatňovaná na všechny uchazeče se zakládají na podrobném profilu pracovního místa popsaném v oznámení o volném pracovním místě. Ve svém stanovisku ke stanovisku Parlamentu stěžovatel prohlásil, že někteří poslanci Evropského parlamentu z dotčeného členského státu se vměšovali do výběrového řízení a zdálo se, že znají totožnost uchazečů a viděli jejich přihlášky a životopisy.

Veřejný ochránce práv provedl tři kola dalších šetření, v nichž Parlament požádal, mimo jiné, aby vysvětlil, jaká opatření učinil, aby zaručil nestrannost výběrového řízení a zároveň anonymity uchazečů a jejich přihlášek vůči osobám, které nebyly členy výběrové komise. Veřejný ochránce práv rovněž požádal Parlament, aby podal komentář k prohlášení stěžovatele, že někteří nejmenovaní poslanci Evropského parlamentu usilovali o přímý kontakt s generálním tajemníkem Evropského parlamentu s cílem ovlivnit výběrové řízení. Ve svých odpovědích Parlament prohlásil, že výběrová komise dodržela důvěrnost řízení a že neexistuje žádný důkaz, že její členové sdělovali informace týkající se uchazečů. Předseda Evropského parlamentu rovněž potvrdil, že může zaručit, že generální tajemník nijak do práce výběrové komise nezasahoval a že se ani nikdo nesnažil ovlivnit generálního tajemníka.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv nejprve poukázal na to, že tvrzení vznesená proti jednotlivým poslancům Evropského parlamentu jsou mimo jeho působnost, protože nejde o krok orgánu nebo instituce Společenství. Veřejný ochránce práv si první tvrzení stěžovatele vyložil tak, že naznačuje, že se úředníci Parlamentu zapojení do výběrového řízení nechali ovlivnit poslanci Evropského parlamentu. V tomto ohledu veřejný ochránce práv poznamenal, že stěžovatel nepředložil žádné hmatatelné důkazy, které by toto tvrzení podporovaly, a že ani další provedená šetření nevedla ke konkrétním důkazům, které by mohly potvrdit stěžovatelovo podezření. Veřejný ochránce práv rovněž vzal na vědomí jasné prohlášení Parlamentu, že se do výběrového řízení nikdo nevměšoval. Co se týče konkrétní žádosti stěžovatele, aby byl vyslechnut asistent určitého poslance Evropského parlamentu, poukázal veřejný ochránce práv na to, že mu jeho statut neumožňuje vyslýchat poslance Evropského parlamentu ani jejich asistenty a že by vzhledem k jasnému prohlášení Parlamentu, jemuž je zapotřebí přikládat váhu, v žádném případě nebylo vhodné vyslýchat dotčené osoby dobrovolně. Na základě těchto úvah učinil veřejný ochránce práv závěr, že nebylo prokázáno, že by výběrové řízení na předmětné pracovní místo bylo otevřeno „vnějšmu“ vměšování nebo jím bylo ovlivněno. Nebyl tedy shledán žádný případ nesprávného úředního postupu.

Veřejný ochránce práv však učinil kritickou poznámku ohledně druhého tvrzení, že Parlament neodpověděl na doporučený dopis stěžovatele ze dne 19. února 2003. Parlament na tento dopis odpověděl až dne 12. října 2005, tj. po více než dvou a půl letech a až rok poté, co jej veřejný ochránce práv upozornil na to, že nebyla odpověď poskytnuta.

Evropská komise

Nespravedlivé zařazení společnosti do systému včasného varování

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2468/2004/OV (důvěrné) na Evropskou komisi

Stěžovatel, v tomto případě podnik, se podílel na několika projektech financovaných Komisí. V rámci obchodního sporu obdržel jeden z jeho subdodavatelů od soudu v Lucemburku příkaz k obstarání majetku. Když byla Komise o tomto příkazu informována, zablokovala stěžovateli veškeré platby a zařadila jej do takzvaného „systému včasného varování“ (*Early Warning System*, dále jen EWS). EWS upozorňuje Komisi na případy, kdy se příjemce nebo potenciální příjemce dopustil nebo se mohl dopustit (závažných) správních chyb, nebo dokonce podvodu. Komise se po informaci, že soudní příkaz byl omezen na částku 50 000 EUR, rozhodla, že tuto sumu z částek splatných stěžovateli nevyplatí. Stěžovatel však byl i nadále veden v EWS až do doby, než byl soudní příkaz o necelý jeden rok později zrušen.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel uvedl, že rozhodnutí Komise i) nevyplatit částku ve výši 50 000 EUR a ii) zařadit jej do EWS bylo nespravedlivé, nezákonné, neopodstatněné a porušovalo Evropský kodex řádné správní praxe. Stěžovatel rovněž požadoval, aby za účelem obnovení jeho dobré pověsti Komise rozeslala všem útvarům Komise vysvětlující dopis. Podle

stěžovatele vedlo jeho zařazení do EWS k závažným problémům při získávání zakázek od Komise, k významným zpožděním v platbách a k nenapravitelnému poškození jeho dobré pověsti.

Komise ve svém stanovisku uvedla, že zablokování částky ve výši 50 000 EUR bylo plně oprávněné a že zařazení společnosti do EWS bylo provedeno v souladu s jejími vnitřními pravidly.

Veřejný ochránce práv provedl další šetření a rovněž kontrolu příslušných dokumentů. Pokud jde o rozhodnutí Komise nevyplatit stěžovateli částku ve výši 50 000 EUR, dospěl veřejný ochránce práv k závěru, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, protože se zdá, že Komise postupovala v souladu s předpisy.

Veřejný ochránce práv zaznamenal, že Komise ponechala stěžovatele na seznamu EWS dokonce i poté, co byla informována, že soudní příkaz byl omezen na částku 50 000 EUR a co uvedenou částku zablokovala. Veřejný ochránce práv vyjádřil názor, že negativní dopady plynoucí ze zařazení do EWS uvedené stěžovatelem se jeví jako přesvědčivé. Za těchto okolností veřejný ochránce práv shledal, že trvající zařazení stěžovatele do EWS je nespravedlivé a zakládá nesprávný úřední postup. Veřejný ochránce práv proto vyjádřil názor, že ostatní tvrzení není zapotřebí zkoumat.

Veřejný ochránce práv kontaktoval stěžovatele s cílem zjistit možnosti smírného řešení. Stěžovatel však upřednostňoval konečné rozhodnutí veřejného ochránce práv. Proto veřejný ochránce práv uzavřel tento případ kritickou poznámkou.

Únik jmen uchazečů o pozici vedoucího zastoupení na Maltě do tisku

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 452/2005/BU na Evropskou komisi

Uchazeč o pozici vedoucího zastoupení na Maltě si stěžoval na Komisi v souvislosti s odhalením a zveřejněním jmen uchazečů o tuto pozici ve třech článcích místního tisku. V těchto třech článcích byla postupně uvedena jména několika uchazečů o pozici, devíti uchazečů předvybraných pro pohovor a tří uchazeček předvybraných pro danou pozici. Stěžovatel měl zato, že tři úniky jmen uchazečů do tisku představovaly porušení důvěry a nařízení 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů¹⁴.

Ve svém stanovisku ke stížnosti Komise informovala veřejného ochránce práv, že ohledně prvního úniku informací již zahájil šetření evropský inspektor ochrany údajů (dále jen EDPS). Na žádost veřejného ochránce práv jej evropský inspektor ochrany údajů informoval o výsledku svého šetření. Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv poukázal na memorandum o porozumění mezi Evropským veřejným ochráncem práv a Evropským inspektorem ochrany údajů ze dne 30. listopadu 2006, které stanoví, že „Ani jeden úřad nepředpokládá, že bude zahájeno řízení, pokud se druhý úřad zabývá nebo zabýval tím, co je v podstatě stejnou stížností, pokud stěžovatel nepředloží významné nové důkazy v případě, kdy druhý úřad šetření již uzavřel.“ Veřejný ochránce práv tedy učinil závěr, že by nebylo vhodné, aby pokračoval ve svém šetření, pokud jde o první únik informací.

Veřejný ochránce práv však požádal Komisi, aby mu poskytla informace o výsledku svých vnitřních šetření týkajících se informací obsažených ve druhém a třetím novinovém článku i seznam svých zaměstnanců nebo třetích stran, které měly povolen přístup k osobním údajům, jež se v každém z těchto tří novinových článků objevily.

Ve své odpovědi Komise uvedla, že nebyl nalezen žádný důkaz, který by jí umožnil stanovit zdroj, z něž údaje unikly. Rovněž uvedla, že úplný seznam osob, které měly přístup k informacím, na nichž se zakládaly novinové články, nelze vytvořit kvůli (i) vysokému počtu osob, které přišly do

¹⁴

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. 2001 L 8, s. 1.

styku se složkami obsahujícími přihlášky na danou pozici, (ii) zapojení početného sekretariátu a personálu a (iii) potenciálnímu počtu osob, které měly přístup k předmětným údajům v elektronické podobě.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv shledal, že Komise tím, že důvěrné osobní údaje poskytla „vysokému počtu osob“ a že „zapojila početný sekretariát a personál“, z čehož vyplývá následná nemožnost sestavení seznamu osob, které měly k těmto osobním údajům přístup, mohla podstatně zvýšit pravděpodobnost úniku těchto osobních údajů k nepovolaným osobám. Veřejný ochránce práv učinil kritickou poznámku, že tato situace není slučitelná s povinnostmi Komise podle nařízení 45/2001 a zakládá případ nesprávného úředního postupu.

Tvrzení o neoprávněném utajování údajů v databázi SZP

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1693/2005/PB na Evropskou komisi

Aby stěžovatel zjistil, kdo jsou příjemci zemědělských dotací EU, požádal Komisi o veřejný přístup k ročním účetním zprávám, které členské státy Komisi zasílají v souvislosti se společnou zemědělskou politikou na základě nařízení 2390/1999.

Komise uvedla, že účetní údaje, které jí členské státy poskytují, jsou podle nařízení 2390/1999 tajné. Uvedla rovněž, že tyto zprávy již neexistují v podobě „dokumentů“, neboť jejich obsah byl zanesen do rozsáhlé databáze (v nařízení 1049/2001¹⁵ se stanoví veřejný přístup k „dokumentům“, nikoli k údajům).

V návrhu na smírné řešení veřejný ochránce práv Komisi navrhl, že by dotčené údaje mohla stěžovateli poskytnout jako výraz řádné správy. Komise tento návrh odmítla.

Ve svém závěrečném rozhodnutí došel veřejný ochránce práv k závěru, že Komise neuvedla opodstatněné důvody k tomu, proč se opírala o ustanovení o důvěrnosti obsažená v nařízení 2390/1999. Komise se pouze obecně zmínila o ochraně zájmů a neposkytla odpovídající vysvětlení o použitelnosti příslušné výjimky. Veřejný ochránce práv v této souvislosti poznamenal, že nové finanční nařízení¹⁶ a nedávná politická dohoda Rady o novém nařízení, které členským státům ukládá povinnost zveřejňovat vnitrostátní seznamy příjemců dotací¹⁷, narušuje argumenty Komise o důvěrnosti.

S ohledem na neexistenci zpráv v podobě „dokumentů“ Komise připustila, že je problém, aby k tak velkému množství údajů ve veřejných databázích nebyl obecně umožněn veřejný přístup. Proto se s „výstupy běžných operací“ začalo nakládat jako s „dokumenty“. Nicméně údaje, které v tomto případě stěžovatel požadoval, nebylo možno získat pomocí „běžné operace“, nýbrž by vyžadovaly složité přeprogramování databáze.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že obecný postoj Komise ohledně veřejného přístupu k údajům v databázích je neuspokojivý. Veřejný ochránce práv se nicméně této záležitosti dále nevěnoval a poukázal zejména na to, že se jedná o složitou obecnou novou právní otázku, kterou by zákonodárci Společenství mohli posoudit v rámci reformy nařízení 1049/2001. Veřejný ochránce práv proto případ uzavřel kritickou poznámkou. Veřejný ochránce práv však rovněž uvedl, že zváží konzultaci se členy Evropské sítě veřejných ochránců práv, aby zjistil, jaké byly odpovědi na tyto problémy na vnitrostátní úrovni, a získal informace o nejlepší praxi. Výsledky těchto konzultací budou poskytnuty Komisi a zveřejněny na internetových stránkách veřejného ochránce práv.

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 45, s. 43.

¹⁶ Čl. 53b odst. 2 písm. d) pozměněného finančního nařízení.

¹⁷ Viz tisková zpráva zasedání Rady ve složení pro zemědělství a rybolov, 22.–23. října 2007 (k dispozici na: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

Odmítnutí poskytnout přístup k internímu poradnímu dokumentu

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1844/2005/GG na Evropskou komisi

Německý novinář požádal Komisi o přístup k dokumentu, který její útvary vypracovaly v roce 1995 při přípravě rozhodnutí o možném porušování právních předpisů proti Řecku ve vztahu k výstavbě nového letiště ve městě Spata. Komise žádost zamítla s tím, že odtajnění dokumentu by závažně narušilo její rozhodovací proces. Novinář byl toho názoru, že by odtajnění dokumentu jen stěží mohlo mít takový dopad, vzhledem k tomu, že je tento dokument starý již téměř deset let. Dále tvrdil, že existuje podstatný veřejný zájem na poskytnutí finančních zdrojů EU předmětnému projektu a že možné nesrovnalosti ohledně projektu již byly tématem článků ve významném tisku.

Komise ve svém stanovisku vysvětlila, že dokument obsahuje posouzení a stanovisko jejích útvarů a odráží debatu mezi nimi. Odkázala na pokyny, podle nichž se dokumenty, které se týkají porušování právních předpisů, zveřejňují po uzavření případu. Výjimky z tohoto pravidla se používají zřídka. Dle názoru Komise by však zveřejnění dotčeného dokumentu vážně narušilo její schopnost účinně vykonávat pravomoci týkající se řízení pro porušení právních předpisů.

Po pečlivém posouzení vypracoval veřejný ochránce práv pro Komisi návrh doporučení, v němž ji žádá, aby poskytla k dokumentu přístup. Podle jeho názoru byl výklad Komise týkající se příslušné výjimky z pravidla veřejného přístupu natolik obecný, že se zdálo, že výjimku zbavuje jejího smyslu.

Komise ve svém podrobném stanovisku trvala na tom, že přístup nelze poskytnout. Dále uvedla, že se její stanovisko zakládá pouze na citlivosti informací obsažených v dokumentu. V citlivých případech, jako byl případ letiště ve městě Spata, je zásadní získat neomezené poradenství útvarů Komise a zachovat si svobodu neřídit se těmito doporučeními. Podle Komise by odtajnění tohoto dokumentu znovu otevřelo diskuse a vrhlo pochybnosti na zákonnost jejího rozhodnutí.

Ve svém vyjádření stěžovatel zdůraznil, že pokud je dokument natolik „výbušné“ povahy, že by jeho odtajnění mohlo zpochybnit zákonnost rozhodnutí Komise, pak zájem na jeho odtajnění jasně převažuje nad jakýmkoli jinými zájmy.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise až ve svém podrobném stanovisku vysvětlila, proč zamítla přístup ke konkrétnímu dotčenému dokumentu, kdežto při vyřizování stěžovatelovy žádosti a ve svém stanovisku pouze odkazovala na ochranu svého rozhodovacího procesu obecně. Veřejný ochránce práv měl tudíž za to, že Komise nevyřídila žádost stěžovatele řádně.

Pokud jde o podstatu dokumentu, přijal veřejný ochránce práv nabídku Komise, že jej může prošetřit. Po tomto šetření prohlásil, že není přesvědčen o tom, že by odtajnění dokumentu mělo nepříznivé dopady, na něž se odvolávala Komise.

Veřejný ochránce práv případ uzavřel kritickou poznámkou.

Nespravedlivé smluvní podmínky

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3008/2005/OV na Evropskou komisi

Čtyři stěžovatelé byli zaměstnáni jako mezinárodní smluvní civilní zaměstnanci u policejní mise Evropské unie s názvem Proxima ve Skopje v Bývalé jugoslávské republice Makedonii. Když vypršely jejich smlouvy Proxima I, byli vyzváni, aby podepsali smlouvy Proxima II, které měly začít platit hned následující den. Stěžovatelé si všimli, že nové smlouvy obsahují podstatné změny týkající se platu, příspěvků na sociální zabezpečení, příspěvků na stěhování a zařazení. Jelikož však alternativou bylo ocitnout se následující den bez práce, smlouvy podepsali.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatelé tvrdili, že byli o podmínkách nových smluv informováni příliš pozdě a že smlouvy museli podepsat pod tlakem. Stěžovatelé rovněž v podstatě

tvrdili, že co se týče platu, příspěvků sociálního zabezpečení, příspěvků na stěhování a zařazení, měli by mít nadále nárok na stejné podmínky jako dříve.

Ve svém stanovisku Komise popřela, že by byl na stěžovatele vyvíjen nátlak. Co se týče tvrzení stěžovatelů, Komise uvedla, že podepsáním nových smluv, které nebyly prodloužením smluv předchozích, souhlasili stěžovatelé s podmínkami, které v nich byly stanoveny.

Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že Komise stěžovatele neinformovala o nových pracovních podmínkách s předstihem, a dopustila se tak nesprávného úředního postupu. Toto prodloužení však samo o sobě neznamenalo, že by se stěžovatelé ocitli pod tlakem.

Co se týče tvrzení stěžovatelů, veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup, neboť sdělení Komise ze srpna 2004 umožňovalo, aby smlouvy Proxima II obsahovaly jiné podmínky než smlouvy Proxima I.

Co se týče tvrzení stěžovatelů v souvislosti s příspěvků sociálního zabezpečení, veřejný ochránce práv zjistil, že při informování stěžovatelů o jejich nárocích na sociální zabezpečení došlo k dalšímu prodloužení, které způsobilo, že stěžovatelé zbytečně dále platili příspěvky na své soukromé pojištění. Úřad veřejného ochránce práv se v červnu 2007 se stěžovateli spojil a navrhl jim smírné řešení této stránky případu. Stěžovatelé však dali najevo, že tuto možnost nechtějí využít. Veřejný ochránce práv tedy případ uzavřel. Závěrečné rozhodnutí obsahovalo dvě kritické poznámky o nesprávném úředním postupu, který byl zjištěn.

Odmítnutí přístupu ke korespondenci mezi Komisí a Dánskem

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3193/2005/TN na Evropskou komisi

Dánský poslanec Evropského parlamentu požadoval přístup k určité korespondenci mezi Komisí a dánskými úřady. Komise jeho žádost zamítla na základě toho, že by zpřístupnění dotčených dokumentů vedlo k porušení ochrany cílů vyšetřování (čl. 4 odst. 2 třetí odrážka nařízení 1049/2001)¹⁸, stejně jako k vážnému ohrožení rozhodovacího procesu orgánu, neboť dotčené dokumenty se vztahovaly k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl (čl. 4 odst. 3 první pododstavec uvedeného nařízení).

Během šetření veřejného ochránce práv Komise posléze přístup k požadovaným dokumentům poskytla. Jelikož se však zdálo, že Komise obhajovala správnost svého původního zamítnutí, měl veřejný ochránce práv za to, že by bylo dobré posoudit, zda měla Komise právo zamítnout původní žádost stěžovatele o přístup k dokumentům.

Komise tvrdila, že výměna dopisů byla součástí jejího monitorovacího procesu, který měl ověřit soulad s právem Společenství, což by mohlo vést k zahájení řízení pro porušení právních předpisů proti Dánsku na základě Smlouvy o Euratomu. Komise zdůraznila politickou citlivost dané věci a poznamenala, že zpřístupnění dopisů by bylo předčasné.

Veřejný ochránce práv Komisi požádal, aby mimo jiné vysvětlila, jakého šetření se dotčené dopisy týkaly, aby bylo možno posoudit oprávněnost použití čl. 4 odst. 2 třetí odrážky uvedeného nařízení.

Komise odpověděla, že hlavní otázkou bylo, zda by jí dánské úřady neměly informovat o výsledcích monitorování radioaktivity v životním prostředí v Grónsku, aby mohla rozhodnout o vhodnosti nápravného opatření. Komise poznamenala, že tyto informace původně požadovala na základě předpokladu, že se na Grónsko vztahuje Smlouva o Euratomu, ale později zjistila, že tomu tak není. Komise argumentovala tím, že ve chvíli, kdy stěžovatel žádal o přístup k dotčeným dopisům,

¹⁸

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

nebylo stále jasné, zda Komise bude pokračovat ve svém úsilí o získání informací od Dánska dobrovolným způsobem.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise při vyřizování žádosti o přístup uvedla, že by dotčené monitorování mohlo případně vést k zahájení řízení pro porušení právních předpisů na základě Smlouvy o Euratomu, přestože ve chvíli obdržení žádosti již měla potvrzené, že se Smlouva o Euratomu na Grónsko nevztahuje. Veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise nevysvětlila, jaké (jiné) šetření by v rámci své pravomoci mohla vést. Došel proto k závěru, že původní zamítnutí Komise umožnit přístup k dopisům se nezakládalo na platném a odpovídajícím základě.

Údajné nespravedlivé zacházení ve výběrovém řízení

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3693/2005/ID (důvěrné) na Evropskou komisi

Tato stížnost se týkala odmítnutí nabídek stěžovatele na základě ustanovení vyhlášení veřejné zakázky, podle něž „fyzická nebo právnická osoba může předložit maximálně šest přihlášek pro všechny položky (včetně právnických osob v rámci téže právní skupiny), ať už v jakékoli formě účasti (...)“. Stěžovatel, evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS), zřízené nařízením 2137/85¹⁹, tvrdilo, že Komise chybně obvinila X, člena EHZS, že podal přihlášky pro sedm položek.

Veřejný ochránce práv nejprve poznamenal, že není jeho úlohou hodnotit přípustnost výběrových řízení a nahrazovat svým úsudkem úsudek dotčené instituce, pokud jde o to, zda dané výběrové řízení splňuje kritéria přípustnosti či způsobilosti. V souladu s tím přezkoumal, zda Komise poskytla platné a odpovídající odůvodnění pro napadené rozhodnutí.

Veřejný ochránce práv dále poznamenal, že podle zásady rovného zacházení s účastníky výběrového řízení a podle související povinnosti transparentnosti ve výběrových řízeních musejí být kritéria přípustnosti a zadání zakázky v oznámení o nabídkovém řízení (nebo v obdobném dokumentu) formulována tak, aby všem rozumně dobře informovaným a běžně příčinným účastníkům výběrového řízení umožňovala stejný výklad. Navíc se výše uvedená kritéria musejí při posuzování účastníků výběrového řízení uplatňovat objektivně a jednotně na všechny účastníky. V tomto kontextu je obzvláště důležitá informace veřejně zpřístupněná zadavatelem potenciálním účastníkům výběrového řízení týkající se výkladu a použití kritérií přípustnosti nebo zadání zakázky nebo právních předpisů Společenství, u nichž lze rozumně předpokládat vliv na uplatňování těchto kritérií. Tyto informace velmi pravděpodobně ovlivní přípravu a formulování výběrového řízení a jsou zásadně důležité pro významný zájem Společenství poskytnout potenciálním účastníkům výběrového řízení příležitost soutěžit na rovném základě. Když tedy zadavatel zkoumá předložené nabídky, musí se řádně zohlednit obsah těchto informací přinejmenším v rozsahu, aby přesnost nebo vhodnost těchto informací nebyla napadena (potenciálním) účastníkem výběrového řízení nebo aby zjevně neporušovaly příslušná ustanovení oznámení o výběrovém řízení (nebo obdobného dokumentu) nebo právních předpisů Společenství.

V tomto případě došel veřejný ochránce práv k závěru, že Komise výše uvedený požadavek nesplnila. Veřejný ochránce práv také došel k závěru, že Komise nepodala dostatečné zdůvodnění svého napadnutého rozhodnutí, přičemž vzal v potaz některé části jejího sdělení o účasti EHZS na veřejných zakázkách a programech financovaných z veřejných zdrojů, na něž by se stěžovatel, alespoň v zásadě, mohl opodstatněně spolehnout při přípravě svých nabídek. Vzhledem k tomu, že příslušné zakázky byly uděleny, podepsány a v současné době probíhalo jejich plnění a že se napadené rozhodnutí týkalo výběrové části výběrového řízení, došel veřejný ochránce práv k závěru, že by nebylo opodstatněné přijmout stěžovatelovo tvrzení, že by napadené rozhodnutí mělo být odvoláno a přihlášky by měly být obnoveny. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nepředložil žádné další tvrzení, uzavřel veřejný ochránce práv případ s kritickou poznámkou.

¹⁹

Nařízení Komise (EHS) č. 2137/85 ze dne 25. července 1985 o evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS), Úř. věst. 1985 L 199, s. 1.

Zbytečné prodlení při vyřizování stížnosti na porušení právních předpisů*Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 962/2006/OV na Evropskou komisi*

V listopadu 2002 a v březnu 2003 předložilo několik nizozemských obyvatel obce Bellingwolde Evropské komisi stížnost na porušení právních předpisů. Tito občané tvrdili, že tím, že německé úřady povolily výstavbu větrného parku v německé obci Rhede ležící v blízkosti hranice s Nizozemskem, porušily směrnici 85/337/ES²⁰. Údajné porušení se týkalo škodlivých důsledků uvedeného projektu pro životní prostředí a neexistence posouzení dopadu na životní prostředí. Komise několikrát slíbila, že ohledně stížností přijme rozhodnutí. Ještě v dubnu 2006 však stěžovatelé neměli od Komise žádnou odpověď. Jeden ze stěžovatelů si tedy jménem všech ostatních stěžoval veřejnému ochránci práv a tvrdil, že Komise s odpovědí zbytečně otálela.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že do roka od přijetí stížností zahájila proti Německu řízení pro porušení právních předpisů v souladu se sdělením Komise Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovateli v souvislosti s porušováním právních předpisů Společenství²¹. Věc pak byla rychle projednávána až do června 2004, kdy Komise obdržela odpověď německých orgánů na své odůvodněné stanovisko. Konečné rozhodnutí v dané věci bylo přijato až v červnu 2006 z důvodu rozsáhlých diskusí s Komisí a obtížnosti dotčené právní otázky.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že až do data zaslání odůvodněného stanoviska německým orgánům dne 1. dubna 2004 se nezdá, že by se Komise dopustila zbytečného prodlení. Veřejný ochránce práv nicméně poznamenal, že rozhodnutí Komise uzavřít danou věc bylo přijato až 28. června 2006, tj. téměř dva roky poté, co Komise obdržela odpověď německých orgánů na své odůvodněné stanovisko. V tomto ohledu měl veřejný ochránce práv za to, že skutečnost, že Komise může při řešení stížností na porušení předpisů postupovat podle volného uvážení, neznamená, že by neměla platit obecná zásada, že rozhodnutí je třeba přijímat v přiměřené lhůtě. Veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise se odvolala pouze na své vnitřní konzultace. Došel tedy k závěru, že při neexistenci konkrétních vysvětlení, která by odůvodnila dané zpoždění, Komise neřešila dotčené stížnosti v přiměřené lhůtě, a proto tento případ uzavřel kritickou poznámkou.

Neschopnost Komise řádně vyšetřit stížnost na údajně nesprávnou transpozici směrnice o zprostředkování pojištění*Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3543/2006/FOR na Evropskou komisi*

Veřejný ochránce práv obdržel stížnost na Evropskou komisi od irského občana, která se týkala údajné neschopnosti Komise řádně vyšetřit údajně nesprávnou transpozici směrnice 2002/92/ES („směrnice o zprostředkování pojištění“) do irského práva. Podle stěžovatele musí prodejci pojistek v Irsku dodržovat právní předpisy, které byly vytvořeny k regulaci prodeje investičních produktů. Navíc banky, které rovněž fungují jako zprostředkovatelé pojištění, byly nesprávně vyňaty z působnosti pravidel pro zprostředkování pojištění.

Komise ve svém stanovisku uvedla, že směrnice o zprostředkování pojištění byla přijata podle zásady „minimální harmonizace“. Členské státy mají tedy právo samy si regulovat podrobnosti. Proto jsou za toto tzv. *gold-plating* odpovědné členské státy, nikoli Komise. Komise rovněž uvedla, že ji irské úřady informovaly o tom, že připravují revizi irských právních předpisů, která by měla danou situaci vyřešit. Podle informací, které Komise obdržela od irského ministerstva financí, budou do rozsahu působnosti přepracovaných pravidel zahrnuty pojišťovací produkty

²⁰

Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, Úř. věst. 1985 L 175, s. 40.

²¹

KOM(2002) 141 v konečném znění, Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

zprostředkované bankami. Komise rovněž uvedla, že tato pravidla by navíc měla vyřešit otázku možné nadměrné regulace zprostředkovatelů v Irsku.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv nejprve uvedl, že Komise neklasifikovala původní dopis stěžovatele jako „stížnost“. V důsledku této procesní chyby učinil kritickou poznámku.

Veřejný ochránce práv rovněž poznamenal, že stěžovatel, Komise i irské úřady se nyní domnívají, že některé aspekty právních předpisů, jimiž se transponuje směrnice o zprostředkování pojištění do irského práva, nejsou s touto směrnicí v souladu. Zdá se, že se stěžovatel a Komise zejména shodli na tom, že Irsko nesprávně vyloučilo banky z pravidel pro zprostředkování pojištění.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že se irské úřady Komisi zavázaly, že napraví chyby zjištěné v irských právních předpisech. Veřejný ochránce práv měl za to, že Komise je povinna ověřit, zda Irsko skutečně přijalo předpisy, k jejichž přijetí se zavázalo, s cílem napravit chyby, které stěžovatel odhalil v irských právních předpisech a s jejichž existencí Komise souhlasí. Pokud by to Komise neučinila, jednalo by se o nesprávný úřední postup. V této souvislosti veřejný ochránce práv v další poznámce uvedl, že by Komise měla nejpozději do 26. ledna 2008 rozhodnout o tom, že Irsku vystaví formální oznámení nebo odůvodněné rozhodnutí, čímž daný případ uzavře.

Veřejný přístup k dokumentům: nedostatečné důvody pro prodloužení lhůty a zpoždění při registraci žadatelů

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3697/2006/PB na Evropskou komisi

Stěžovatel požádal v souladu s nařízením 1049/2001²² o veřejný přístup k dokumentům uchovávaných Skupinou evropských regulačních orgánů. Jeho žádost se zabývala Komise.

Stěžovatel se dotazoval na zjevně značné zpoždění při registraci jeho žádosti. V souladu s nařízením 1049/2001 začíná lhůta pro odpověď na žádost o přístup běžet dnem registrace. Veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že se nezdá, že by stěžovatel chtěl sledovat konkrétně tuto otázku. Učinil však další poznámku, ve které uvedl, že podle jeho názoru zákonná povinnost zabývat se žádostmi okamžitě znamená, že Komise by měla zorganizovat své správní útvary tak, aby zajistila, že se registrace běžně provádí nejpozději první pracovní den po obdržení žádosti.

Stěžovatel dále uvedl, že v případě Komise šlo o nesprávný úřední postup, protože prodloužila lhůtu pro odpověď na jeho žádost. V této záležitosti shledal veřejný ochránce práv nesprávný úřední postup a učinil kritickou poznámku ohledně zpoždění a druhou kritickou poznámku týkající se formy podání důvodů pro postup Komise.

Pokud jde o druhou kritickou poznámku, veřejný ochránce práv konstatoval, že v souladu s nařízením 1049/2001 jsou orgány povinny poskytovat žadatelům „podrobné důvody“ pro prodloužení lhůty pro odpověď na potvrzující žádost. Obsah těchto dostatečně „podrobných“ zdůvodnění se může v rámci jednotlivých případů lišit. Nicméně jednoduchý odkaz (jako v tomto případě) vyjádřený v obecných pojmech na potřebu konzultace s ostatními útvary Komise nemůže tento požadavek uspokojit, protože neobsahuje dostatečné údaje, které by umožnily přezkum toho, zda prodloužení je dostatečně odůvodněné. Tyto informace by mohly obsahovat zejména vysvětlení, proč jsou konzultace s ostatními zvláštními útvary Komise potřebné a proč interní konzultace nemohla být ukončena dříve. V projednávané věci Komise odůvodnila prodloužení lhůty pouze takto: „při vyřizování Vaší žádosti musíme konzultovat s ostatními útvary Komise.“ Tento druh vyjádření neobsahoval „podrobné důvody“ ve smyslu nařízení 1049/2001. Komise tudíž nedodržela náležitost stanovenou právními předpisy. Nedodržení tohoto požadavku tedy zakládá nesprávný úřední postup.

²²

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

Nepoužití sdělení o vztazích se stěžovatelem

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 446/2007/WP na Evropskou komisi

Německý právník tvrdil, že Evropská komise nenakládala správně s dopisem, v němž ji požádal, aby zahájila řízení pro porušení předpisů proti Německu. Podle něj Německo porušilo právní předpisy Společenství, neboť nebylo prakticky možné, aby byli bývalí nebo současní členové německé vlády stíháni pro trestné činy. Komise odpověděla, že v této věci nemá pravomoc zasahovat.

Ve svém dopise Komisi, kterým zahájil šetření, poukázal veřejný ochránce práv na to, že v tomto případě by bylo možno použít „Sdělení Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovatelem v případech porušení právních předpisů Společenství“²³. V tomto sdělení Komise stanovila normy pro své kontakty se stěžovateli, kteří se domnívají, že určitá opatření nebo praxe v některém členském státě porušují právní předpisy Společenství.

Ve svém stanovisku Komise tvrdila, že uvedené sdělení nelze použít, jelikož se stížnost stěžovatele nevztahuje k oblasti, v níž by Komise mohla vést řízení pro porušení předpisů, nýbrž spadá do oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech (hlava VI Smlouvy o EU).

Veřejný ochránce práv poznamenal, že stěžovatel jasně zamýšlel svůj dopis jako stížnost na porušení předpisů. Poukázal na to, že druhý odstavec bodu 3 uvedeného sdělení obsahuje úplný seznam důvodů, na jejichž základě nelze listovní zásilku šetřit jako stížnost na porušení předpisů, například pokud „obsahuje stížnost, která zřetelně nespadá do oblasti působnosti práva Společenství“. Sdělení stanoví, že v případě, že se Komise rozhodne nezaregistrovat listovní zásilku jako stížnost, „musí o tom uvědomit jejího autora obyčejným dopisem, v němž uvede jeden nebo více důvodů vyjmenovaných ve druhém odstavci bodu 3“.

Veřejný ochránce práv měl za to, že skutečnost, že Komise ve své odpovědi stěžovateli nepoužila uvedené sdělení, představovala nesprávný úřední postup a učinil kritickou poznámku. Zaujal nicméně názor, že stížnost stěžovatele se skutečně týkala „stížnosti, která zřetelně nespadá do oblasti působnosti práva Společenství“. Stěžovatel zejména nevysvětlil, proč se domnívá, že odpovědnost politiků v trestních věcech souvisí se závazkem Německa vyplývajícím ze Smlouvy o ES. Z tohoto důvodu měl veřejný ochránce práv za to, že Komise správně došla k závěru, že nemůže šetřit obavy stěžovatele prostřednictvím řízení pro porušení předpisů.

Nevydání výroční zprávy za rok 2005 o přístupu k dokumentům

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 668/2007/MHZ na Evropskou komisi

Organizace *Statewatch* vznesla k veřejnému ochránci práv stížnost, že navzdory své právní povinnosti plynoucí z čl. 17 odst. 1 nařízení 1049/2001²⁴ nevydala Komise v roce 2006 svou výroční zprávu za rok 2005 o přístupu k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Podle stěžovatele je pro občany výroční zpráva jediným způsobem, jak se informovat o odpovědi Komise na žádosti o přístup k dokumentům. Organizace *Statewatch* tvrdila, že nevydání zprávy včas se považuje za jasný případ nesprávného úředního postupu.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že si je dobře vědoma své povinnosti výroční zprávu vydat. Příprava zprávy se ovšem zpozdila kvůli značné fluktuaci zaměstnanců útvaru, který se zabývá

²³ Sdělení Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovatelem v případech porušení právních předpisů Společenství, Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

záležitostmi přístupu k dokumentům. Navíc bylo upřednostněno zahájení veřejné konzultace ohledně přezkumu předpisů týkajících se přístupu k dokumentům.

Podle názoru veřejného ochránce práv nebyly důvody, které Komise poskytla na vysvětlení nevydání zprávy, přesvědčivé. Zjistil, že u nevydání zprávy za rok 2005 Komisi do konce roku 2006 se jednalo o případ nesprávného úředního postupu, a učinil kritickou poznámku. Veřejný ochránce práv zdůraznil, že občané mohou stěžovat institucím, pokud tyto instituce nejsou schopné dodržovat lhůty, které si samy stanoví.

Veřejný ochránce práv také učinil další poznámku, ve které poukázal na to, že vydávání zpráv je zásadním mechanismem odpovědnosti evropským občanům a komunikace s nimi. Veřejný ochránce práv dále vyzval Komisi, aby šla dobrým příkladem mnoha novým agenturám Společenství, které byly v poslední době zřízeny tím, že pro ni v budoucnu včasné vydání zpráv bude představovat významnou prioritu.

Protože Komise v září 2007 zmíněnou zprávu konečně vydala, veřejný ochránce práv případ uzavřel.

Evropský úřad pro výběr personálu

Napadení povinné registrace on-line a informačního systému pro výběrová řízení

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3346/2004/ELB na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Úřad EPSO přijal systém, v němž se po uchazečích otevřených výběrových řízení požaduje, aby se zaregistrovali a komunikovali s EPSO on-line. Stěžovatel tento systém napadl. Jeho hlavním argumentem bylo, že vzhledem k nízkému průniku internetu v některých členských státech a obtížnému získání přístupu k internetu ve venkovských oblastech je tento požadavek diskriminační. Úřad EPSO tvrzení stěžovatele odmítl a odkázal především na důvody přijetí stávajícího systému.

Veřejný ochránce práv nejprve poznamenal, že zásada rovného zacházení s uchazeči či potenciálními uchazeči výběrového řízení je základní zásadou závaznou pro orgány a instituce Společenství. Veřejný ochránce práv shledal, že předmětný požadavek není v zásadě diskriminační a nespravedlivý, a to na základě: (i) některých statistických údajů o využití nebo dostupnosti internetu poskytnutých stranami nebo k dispozici na internetových stránkách Eurostatu; (ii) skutečnosti, že neexistovaly žádné důkazy o tom, že by významný počet osob, které měly zájem podat k EPSO přihlášku a účastnit se výběrových řízení EPSO, nemohl tak učinit kvůli svému omezenému přístupu na internet; (iii) toho, že jak je všeobecně známo a vyzkoušeno, dostupnost internetu stále roste; (iv) zdůvodnění systému ze strany EPSO, především větší transparentnosti a lepší dostupnosti informací.

Veřejný ochránce práv však nevyloučil možnost, že v určitých případech mohou uchazeči a potenciální uchazeči mít značné a objektivně odůvodněné potíže s přihlášením k EPSO nebo s komunikací s EPSO prostřednictvím internetu. V takových případech výše uvedená zásada nediskriminace vyžaduje, aby úřad EPSO udělil výjimku z požadavku na registraci a komunikaci on-line. Veřejný ochránce práv tudíž došel k závěru, že vzhledem k tomu, že tak úřad EPSO neučinil, jde o nesprávný úřední postup, a zaslal EPSO příslušný návrh doporučení. Také na základě příslušné analýzy navrhl, že by úřad EPSO mohl požadovat, aby žádost o výjimku byla podpořena důkazy, které by od dotčené osoby bylo rozumné za daných okolností očekávat.

Úřad EPSO tento návrh doporučení neprovedl. Zdůvodnil to argumenty, které jsou dle veřejného ochránce práv nepřesvědčivé. Veřejný ochránce práv mimo jiné poznamenal, že vzhledem k příslušné analýze uvedené v návrhu jeho doporučení se usnadněním správní činnosti, ve smyslu

předcházet obtížím při spravedlivém a rovném posuzování příslušných žádostí o výjimku, dostatečně neopravňuje postup, který jinak představuje porušení zásady rovného zacházení s uchazeči nebo potenciálními uchazeči. Veřejný ochránce práv tedy trval na výše uvedeném nesprávném úředním postupu a případ uzavřel kritickou poznámkou.

Jazykové požadavky na uchazeče v otevřených výběrových řízeních

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3114/2005/MHZ na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stížnost se týkala jazykového režimu výběrových řízení po rozšíření Evropské unie dne 1. května 2004, kdy k Evropské unii přistoupilo deset nových členských států.

Krátce před rozšířením bylo přijato nařízení, jež se dočasně odchyluje od běžných ustanovení služebního řádu tím, že umožňuje obsazení pracovních míst jmenováním státních příslušníků z nových členských států.²⁵ Nařízení také upravuje výběrová řízení, jež budou pořádána až do roku 2010 pro nábor úředníků, jejichž hlavním jazykem je jeden z 11 jazyků starých členských států.

Úřad EPSO poté uspořádal dvě série výběrových řízení.

První série výběrových řízení byla vyhrazena státním příslušníkům nových členských států. Uchazeči museli mít jako svůj hlavní jazyk jeden z 10 jazyků nových členských států. Museli také prokázat uspokojivou znalost jednoho z 11 jazyků starých členských států. Dále museli podstoupit určitou část testů v angličtině, francouzštině nebo němčině.

Druhá série výběrových řízení byla určena státním příslušníkům všech 25 členských států. Uchazeči museli mít jako svůj hlavní jazyk jeden z 11 jazyků starých členských států a prokázat uspokojivou znalost dalšího z těchto 11 jazyků. Nebylo pro ně ovšem povinné prokazovat znalost angličtiny, francouzštiny nebo němčiny.

Asociace absolventů polské Národní školy veřejné správy si stěžovala, že zorganizováním výběrových řízení takovýmto způsobem úřad EPSO diskriminoval občany nových členských států.

Ve svém stanovisku se úřad EPSO domníval, že každé výběrové řízení má své vlastní cíle, a proto nemůže být vzneseno obvinění z diskriminace nebo nespravedlivého zacházení na základě srovnání jednoho oznámení výběrového řízení s jiným výběrovým řízením. Úřad EPSO také odkázal na nařízení č. 401/2004 („nařízení“) jako na právní základ pro tato výběrová řízení.

Veřejný ochránce práv požádal úřad EPSO o vysvětlení, proč bylo jako druhý jazyk přijatelných pouze 11 „starých“ jazyků a proč pouze uchazeči z nových členských států museli prokazovat znalost angličtiny, francouzštiny nebo němčiny. Úřad EPSO ve své odpovědi uvedl, že znalost jednoho z 11 jazyků „lépe odpovídá realitě administrativní organizace institucí během přechodného období“ a že „neexistuje možná povinnost brát v úvahu obrovskou různorodost jednotlivých možností, které mohou uchazeči zvolit při výběru druhého jazyka“.

Veřejný ochránce práv se v úvodu své analýzy odvolal na článek 12 Smlouvy o ES, který zakazuje diskriminaci na základě národnosti, a na judikaturu soudů Společenství týkající se zásady nediskriminace.

Zdůraznil, že je nutné vykládat legislativu ve světle těchto právních zásad a že jazykové požadavky týkající se zaměstnání mohou představovat nepřímou diskriminaci na základě národnosti, pokud nejsou ospravedlněny.

²⁵

Nařízení Rady (ES) č. 401/2004 ze dne 23. února 2004, kterým se při příležitosti přistoupení Kypru, České republiky, Estonska, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Maltu, Polska, Slovinska a Slovenska zavádějí zvláštní dočasná opatření pro nábor úředníků Evropských společenství, Úř. věst. 2004 L 67, s. 1.

Veřejný ochránce práv se domníval, že požadavky týkající se hlavních jazyků výběrových řízení byly v souladu s nařízením. Nařízení však neupravuje požadavky na druhé jazyky ani nevyžaduje znalost angličtiny, francouzštiny nebo němčiny.

Zatímco v zásadě mohou existovat přesvědčivé důvody nezbytné znalosti určitých jazyků Společenství pro vykonávání budoucích služebních povinností, úřad EPSO nevysvětlil dostatečným způsobem, z jakého důvodu bylo jako druhý jazyk přijatelných pouze 11 starých jazyků.

Veřejný ochránce práv rovněž prohlásil, že požadování znalosti určitých jazyků pro zajištění efektivní vnitřní komunikace může být ospravedlnitelné. Ale úřad EPSO nevysvětlil, z jakého důvodu považoval za nutné, aby uchazeči z nových členských států ovládali angličtinu, francouzštinu nebo němčinu, zatímco uchazeči v druhé sérii výběrových řízení nemuseli prokazovat znalost jednoho z těchto jazyků, přestože tyto obě skupiny uchazečů budou vykonávat v podstatě stejné funkce.

Veřejný ochránce práv proto shledal, že úřad EPSO porušil zásadu nediskriminace a učinil kritickou poznámku.

Evropská investiční banka

Nezajištění shody prací na rekonstrukci řeky s právem EU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1807/2006/MHZ na Evropskou investiční banku (EIB)

Dvě polské nevládní organizace z oblasti životního prostředí si stěžovaly veřejnému ochránci práv, že v rozporu se svým „Prohlášením o životním prostředí“ EIB nezajistila při rekonstrukčních a opravných pracích po povodni v roce 2001 plnění směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí. Stěžovatelé rovněž EIB obvinili z toho, že s náležitou péčí neprováděla svou pozorovatelskou misi v Polsku v říjnu 2004, a tvrdili, že měla zajistit, aby veškeré projekty v nečlenských státech, u nichž souhlasila s jejich financováním, byly v souladu s touto směrnicí. Stěžovatelé si také stěžovali, že EIB odmítla umožnit přístup ke smlouvě o financování projektu a souvisejícím dokumentům.

Ve svém stanovisku EIB zastávala názor, že na základě (i) svého vyhodnocení příslušných zpráv zaslaných polskými úřady a (ii) svých pozorovatelských návštěv Polska, včetně návštěvy v roce 2004, byly příslušné postupy používané polskými úřady přijatelné. EIB odmítla umožnit přístup ke smlouvě o financování a naznačila, že smlouvy o finančních prostředcích jsou ze zásady vázány profesním tajemstvím. V průběhu šetření nicméně tyto související dokumenty odtajnila.

Veřejný ochránce práv shledal, že EIB nereagovala na příslušné polské zprávy, které zřejmě naznačovaly, že polské úřady nepovažovaly příslušné postupy vyplývající ze směrnice za nezbytné pro tyto práce. Tento přístup se zdál být v rozporu s výkladem této směrnice Dvorem.²⁶ Veřejný ochránce práv shledal, že zde vznikl případ nesprávného úředního postupu, a učinil kritickou poznámku. Co se týče obvinění ohledně pozorovací mise v Polsku v roce 2004, domníval se však veřejný ochránce práv, že žádná další šetření nejsou opodstatněná za předpokladu, že EIB bude na stížnosti obdržené od různých nevládních organizací během této mise přiměřeným způsobem reagovat. Veřejný ochránce práv došel ke stejnému závěru, co se týče stížnosti stěžovatele, protože se zdálo, že EIB podnikla nějaké kroky ke zlepšení tohoto postupu a šíření osvědčených postupů EU.

Co se týče přístupu ke smlouvě o financování, veřejný ochránce práv se opíral o předchozí rozhodnutí a shledal, že je rozumné přijmout, že EIB ve své roli bankovní instituce musela jednat v souladu se zachováním profesního tajemství. Dále poznamenal, že EIB odtajnila během šetření

ostatní dokumenty. Z těchto důvodů nebyla žádná další šetření týkající se přístupu k dokumentům opodstatněná.

Veřejný ochránce práv dále poznamenal, že stěžovatelé hráli důležitou roli v tom, že si EIB uvědomila závažné informace, kterých si dříve nebyla vědoma. Dále řekl, že věří, že v budoucnosti bude banka nadále konstruktivně jednat s nevládními organizacemi v různých členských státech a rovněž i mimo EU.

Evropský úřad pro boj proti podvodům

Žádost o přístup k přehledu představuje „nepřiměřenou zátěž“

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2350/2005/GG na Evropský úřad pro boj proti podvodům

Německý novinář požádal Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen OLAF) o přístup k úplnému přehledu jeho korespondence s německou spolkovou vládou a vládami spolkových zemí v letech 2000 až 2004. Svou žádost založil na článku 11 nařízení 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise²⁷. Úřad OLAF odpověděl, že takový přehled neexistuje a že jeho vyhotovení by pro jeho zaměstnance představovalo nepřiměřenou zátěž. Úřad OLAF se nabídl, že je ochoten pomoci, jak to bude možné, pokud stěžovatel svou žádost zúží, což stěžovatel odmítl učinit.

V průběhu šetření veřejného ochránce práv trval OLAF na svém postoji. Obhajoval se tím, že stěžovatelova žádost by vyžadovala přezkum přibližně 8 000 dokumentů. Musela by být zapojena většina vedoucích jednotlivých oddělení, kteří by zkontrolovali korespondenci, za kterou zodpovídají. Navíc by německý právník a úředník pro ochranu údajů musel zajistit, aby byly splněny požadavky na ochranu údajů. Podle úřadu OLAF by to jeho omezené lidské zdroje odvracelo od jejich hlavního úkolu zabráňovat podvodům a odhalovat je. Avšak jako projev své dobré vůle poskytl OLAF stěžovateli přehled zahrnující příslušnou korespondenci, která proběhla v posledních třech měsících roku 2004.

Veřejný ochránce práv konstatoval, že úřad OLAF stěžovateli neodepřel jeho právo obdržet informace požadovaného druhu, ale pouze tvrdil, že shromáždění všech informací by vyžadovalo nepřiměřené úsilí. Připomněl, že podle judikatury soudů Společenství žádost o přístup k dokumentům na tomto základě může být zamítnuta pouze ve výjimečných případech. Podle názoru veřejného ochránce práv se tato judikatura týká i tohoto případu. Veřejný ochránce práv nebyl přesvědčen, že vyhovění stěžovatelově žádosti by vyžadovalo nepřiměřené úsilí ze strany úřadu OLAF. Pouze přibližně pětina dokumentů uvedených v přehledu poskytnutém úřadem OLAF se týkala dané věci. Zdálo se tudíž, že celkový počet příslušných dokumentů je mnohem menší, než uvedl OLAF. Veřejný ochránce práv připustil, že zbývající přehled je stále velmi obsáhlý a že zjištění, zda neobsahuje důvěrné údaje, by proto pravděpodobně vyžadovalo velmi mnoho práce. Avšak i s ohledem na údaje, které přitom bylo třeba ověřit, dospěl k závěru, že OLAF neprokázal, že tato práce je nepřiměřená.

Veřejný ochránce práv upozornil na to, že pokud mají být občané na základě nařízení 1049/2001 schopni využít svých práv, potřebují vědět, které dokumenty jsou v držení dotčené správy. Zaujal stanovisko, že pokud neexistuje snadno přístupný soupis nebo pokud tento soupis není dostatečně úplný, musí být instituce EU připraveny poskytnout občanům *ad hoc* přehledy, i když jejich příprava představuje značnou zátěž.

²⁷

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

Jelikož OLAF u tohoto případu odmítl návrh veřejného ochránce práv na smírné řešení a následně jeho návrh doporučení, veřejný ochránce práv uzavřel případ s kritickými poznámkami vztahujícími se jak na procesní, tak hmotněprávní hlediska.

3.5 NÁVRHY DOPORUČENÍ PŘIJATÉ ORGÁNEM

Evropská komise

Zveřejnění nesprávných a zavádějících informací o právech cestujících v letecké dopravě

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG na Evropskou Komisi

Dne 17. února 2005 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91²⁸. Aby Komise informovala cestující o jejich nových právech podle nařízení 261/2004, připravila a zveřejnila leták, plakát a informační přehled. Rovněž vytvořila krátkou video prezentaci a vydala tiskovou zprávu, aby upozornila na vstup nařízení v platnost. Všechny tyto materiály byly přístupné také na internetových stránkách Komise.

Dvě sdružení leteckých společností – Evropské sdružení regionálních leteckých společností (dále jen ERA) a Mezinárodní sdružení leteckých přepravců (dále jen IACA) – měla za to, že materiály zveřejněné Komisí obsahují nesprávné a zavádějící informace.

Poté, co Komise všechny jejich námitky zamítla, obrátila se tato dvě sdružení na veřejného ochránce práv.

Obě sdružení tvrdila, že informace o právech cestujících v letecké dopravě podle nařízení 261/2004, které Komise zveřejnila na plakátě, v letácích a v informačním přehledu a které zahrнула do své video prezentace, obsahovaly nepřesná a zavádějící prohlášení. Stěžovatelé tvrdili, že by Komise měla tato prohlášení stáhnout.

Stížnost předložená sdružením ERA se týkala i některých dalších otázek (Komise údajně nejednala spravedlivě a rozumně a nesoustředila se na řádné poskytnutí služby, nebyla přístupná a nápomocná; údajně neodpověděla na dopisy v řádné lhůtě; sdružení ERA požadovalo omluvu).

Po důkladném šetření dospěl veřejný ochránce práv k závěru, že několik prohlášení kritizovaných stěžovateli skutečně bylo nepřesných či zavádějících. Veřejný ochránce práv tedy v obou případech adresoval Komisi návrh doporučení, v němž důsledně žádal, aby Komise uvedená prohlášení opravila. V návrhu doporučení ohledně stížnosti předložené sdružením ERA se rovněž požadovalo, aby se Komise stěžovateli omluvila.

Ve svém podrobném stanovisku Komise informovala veřejného ochránce práv, že návrh jeho doporučení vzala na vědomí a že leták, plakát, informační přehled a video prezentace byly z jejích internetových stránek staženy. Komise dále poukázala na to, že dojde k nahrazení novými informačními materiály, které již byly zúčastněným subjektům, včetně stěžovatelů, zaslány k vyjádření připomínek.

Případ 1476/2005/(BB)GG

Ve svých připomínkách vyjádřilo sdružení IACA spokojenost s tím, že díky návrhu doporučení veřejného ochránce práv Komise stáhla svou zavádějící dokumentaci o právech cestujících ze své internetové stránky. Sdružení IACA zdůraznilo, že je spokojeno s postupem, který vedl ke zveřejnění nové verze plakátu Komise dne 4. dubna 2007.

Ve světle výše uvedeného měl veřejný ochránce práv zato, že Komise návrh doporučení, který byl v této věci vypracován, provedla uspokojivě.

Případ 1475/2005/(IP)GG

Ve svých připomínkách sdružení ERA uvítalo kroky podniknuté Komisí a dodalo, že Komise přijala všechny připomínky, které sdružení vyjádřilo k novým informačním materiálům. Sdružení ERA však mělo zato, že bylo ještě zapotřebí dořešit tři otázky: (i) Vzhledem k tomu, že stará verze plakátu stále visela na mnoha letištích v EU, žádalo sdružení veřejného ochránce práv, aby Komisi výslovně doporučil, že by měla dát letištím pokyn k odstranění těchto plakátů. (ii) Veřejný ochránce práv by dále měl od Komise požadovat, aby se zavázala k tomu, že dříve, než plakát vymění za nový nebo než vytvoří nové materiály, bude je konzultovat se sdruženími leteckých společností. (iii) Komise se stěžovateli neomluvila ani se o této části návrhu doporučení ve svém podrobném stanovisku nezmínila. Po veřejném ochránci práv se požadovalo, aby se touto otázkou zabýval.

Co se týče první otázky (o níž se zmínilo rovněž sdružení IACA), poznamenal veřejný ochránce práv, že věří, že Komise v tomto ohledu podnikne potřebné kroky, jakmile bude na věc upozorněna tímto rozhodnutím. Veřejný ochránce práv nicméně Komisi vyzval, aby mu k této otázce předložila zprávu do 31. července 2007.

Co se týče druhé otázky, zastával veřejný ochránce práv názor, že by v této pokročilé fázi jeho šetření nebylo vhodné rozšiřovat šetření o tento další nárok. Stěžovatel může ohledně tohoto problému předložit novou stížnost poté, co učiní předchozí řádné kroky u Komise.

Co se týče třetí otázky, vyjádřil veřejný ochránce práv politování nad tím, jaký postoj Komise v tomto ohledu zaujala. Veřejný ochránce práv zopakoval svůj názor, že se Komise měla v této věci omluvit. Byl však toho názoru, že by v tomto případě nebylo vhodné vypracovávat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Veřejný ochránce práv tedy případ uzavřel kritickou poznámkou.

Zpětné získání částek neoprávněně vyplacených dědici bývalého úředníka*Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1617/2005/(BB)JF na Evropskou komisi*

Stěžovatel byl jediným dědicem bývalého zaměstnance Komise, který zemřel v listopadu 1998. V květnu 2003 požádala Komise stěžovatele, aby vrátil důchod svého otce za prosinec 1998, který mu Komise neoprávněně vyplatila. I když stěžovatel původně souhlasil s tím, že částku uhradí ve splátkách prostřednictvím dvanáctiměsíčního splátkového kalendáře, uvedl, že by od Komise nebylo spravedlivé, aby vymáhala inkasní příkaz. Tvrdil, že jednal v dobré víře a že o částkách na příslušném bankovním účtu nevěděl vzhledem k tragickým okolnostem, kdy ho během krátké doby postihlo několik úmrtí. Stěžovatel se dožadoval, aby Komise uvedený inkasní příkaz zrušila.

Ve svém stanovisku ke stížnosti zaujala Komise názor, že přeplatek byl zjevně takový, že si ho stěžovatel musel být vědom, pokud postupoval s řádnou péčí. Měla rovněž za to, že se stěžovatel nemůže odvolávat na dobrou víru, neboť nedodržel plán splátek stanovený na jeho vlastní žádost.

Ve svém vyjádření stěžovatel uvedl, že změnil svůj názor na vrácení uvedené částky po té, co se dozvěděl, že orgán oprávněný ke jmenování má v souladu s článkem 85 služebního řádu pravomoc pohledávku zrušit. Zdůraznil, že pobírá dávky v nezaměstnanosti a že by byl rád, kdyby Komise zaujala k jeho případu lidštější a méně mechanický přístup.

Ve svém návrhu na smírné řešení veřejný ochránce práv poznamenal, že k dotčenému přeplatku došlo v důsledku chyby Komise. Veřejný ochránce práv uznal, že Komise má povinnost získat zpět neoprávněně vyplacené částky a chránit tak finanční zájmy Společenství. Rovněž však poukázal na skutečnost, že v některých členských státech přijaly veřejné orgány odpovědné za daně a dávky po konzultaci s příslušným národním ochráncem práv postupy k zajištění toho, aby se přeplatky způsobené úřední chybou vracely pouze v tom případě, že je to spravedlivé a přiměřené. V tomto ohledu zdůraznil veřejný ochránce práv, že výjimečné okolnosti, jako je úmrtí, by tyto orgány mohly uznat za přiměřené vysvětlení toho, proč příjemce nezkontroloval správnost plateb připsaných na bankovních účty. Vzhledem k výjimečným okolnostem případu tedy veřejný ochránce práv vyzval Komisi, aby zvážila, zda by nebylo spravedlivé a přiměřené inkasní příkaz zrušit nebo významně omezit.

Ve své odpovědi Komise trvala na tom, že jednala v souladu s příslušnými právními ustanoveními. Přestože Komise souhlasila s tím, že k přeplatku došlo její chybou, vysvětlila tuto chybu skutečností, že prosinec byl měsícem, v němž se prováděla roční úprava důchodů. Komise tak musela zaplatit do pozůstalosti stěžovatelova otce roční „úpravu“ jeho důchodu odpovídající období od července do listopadu 1998.

Veřejný ochránce práv vzal na vědomí skutečnost, že některé z vícenásobných plateb splatných do pozůstalosti stěžovatelova otce v prosinci 1998 byly řádně uhrazeny, zatímco jiné ne. Ve světle této skutečnosti nemohl veřejný ochránce práv podpořit argument, že neoprávněný charakter přeplatku byl „zjevný“ takový, že si ho stěžovatel musel být vědom. Veřejný ochránce práv zdůraznil, že v tomto případě jednala Komise s osobou, která není ani jejím „zaměstnancem“ ani „úředníkem“ a u níž nelze předpokládat zvláštní odpovědnost za vyplacené částky, která se požaduje od úředníků a jiných zaměstnanců. Ve světle výše uvedených skutečností vypracoval veřejný ochránce práv doporučení, aby Komise zvážila, zda by zrušení inkasního příkazu neodpovídalo příslušným předpisům (vedle toho, že by bylo spravedlivé a přiměřené).

Ve své odpovědi Komise uvedla, že se vzhledem k významu, který veřejný ochránce práv přikládal tomuto případu, rozhodla přijmout jeho doporučení a inkasní příkaz výjimečně zrušit.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv přivítal odpověď Komise a zdůraznil, že pozitivní přístup Komise k tomuto případu má význam pro posílení očekávání občanů spojených s lidštější Evropskou unií.

3.6 PŘÍPADY UZAVŘENÉ Z JINÝCH DŮVODŮ

Evropský parlament

Odmítnutí organizovat nové písemné testy pro kandidátku, která porodila jeden den před testy

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3278/2004/ELB na Evropský parlament

Stěžovatelka se účastnila vnitřního výběrového řízení organizovaného Parlamentem s tím, že uvedla, že je těhotná, a oznámila, že pravděpodobným datem porodu je 17. června 2004. Byla pozvána na testy, které se konaly 2. července 2004, přičemž porodila jeden den předtím. V tentýž den, kdy stěžovatelka porodila, informovala Parlament, že se nebude moci testů zúčastnit, a požádala, aby jí bylo povoleno je absolvovat později. Parlament odmítl. Ve své stížnosti stěžovatelka uvedla, že toto odmítnutí je diskriminační.

Po relevantním návrhu na smírné řešení a návrhu doporučení ze strany veřejného ochránce práv tento dospěl k závěru, že napadené odmítnutí neodráží spravedlivou rovnováhu příslušných protichůdných zájmů. Po připomenutí základních zásad nediskriminace na základě pohlaví a účty k soukromému a rodinnému životu veřejný ochránce práv uvedl, že v rámci klasifikace pohlaví nebo klasifikace znamenající břemeno uvalené na základní právo musí obhájce napadené klasifikace prokázat, že klasifikace slouží legitimnímu cíli obecného zájmu a že použité prostředky jsou úměrné dosažení tohoto cíle. Veřejný ochránce práv shledal, že napadené rozhodnutí představovalo *de facto* diskriminaci na základě pohlaví a že takové odmítnutí může způsobit, že uplatňování základní svobody na plození potomků bude pro kandidátky mnohem méně přitažlivé, a tím může uvalit skutečné a hmatatelné břemeno na jejich právo na uznání soukromého života. Proto musel Parlament své napadené rozhodnutí obhajovat.

Pokud jde o odkaz Parlamentu na zásadu rovného zacházení s kandidáty a příslušný požadavek, že písemné testy se budou konat ve stejný den pro všechny kandidáty, veřejný ochránce práv se domníval, že to je legitimní cíl představující obecný zájem, jehož prosazování mohlo ospravedlnit zastávání napadeného rozhodnutí, ale samo o sobě k tomu nedostačovalo. Parlament, který připustil, že může upořádat test k pozdějšímu datu, neprokázal, že dodržuje zásadu přiměřenosti, která vyžaduje spravedlivé vyvážení konkurujících si zásad a dotčených zájmů. Zejména Parlament neprokázal, že při stanovení data testu vzal v úvahu, s ohledem na věc 130/75 *Prais v. Rada*²⁹, informaci o pravděpodobném datu porodu, kterou od stěžovatelky obdržel. V této souvislosti se ukázalo, že Parlament řádně nezvážil přirozenou nejistotu porodních termínů, poporodní fyzický stav ženy ani dobu potřebnou k adekvátnímu zotavení pro účely její účasti ve výběrovém řízení.

Veřejný ochránce práv proto dospěl k závěru, že napadené odmítnutí nebylo dobře odůvodněno. Protože však mezitím stěžovatelka svoji stížnost stáhla, a s ohledem na závazek Parlamentu prověřit podmínky pro účast v budoucích výběrových řízeních u žen, které krátce předtím porodily, a s ohledem na jeho politiku pro určení data testů těhotných kandidátek, se veřejný ochránce práv rozhodl věci dále nezabývat. Rovněž uvítal závazek Parlamentu revidovat podmínky pro účast ve výběrových řízeních u žen, které kojí, a požádal Parlament, aby zajistil, že příslušná pravidla odráží pečlivě a spravedlivě vyvážení protichůdných zájmů a dotčených zásad včetně zásady rovného zacházení s kandidáty.

Evropská komise

Zdravotní pojištění bývalých manželů v rámci společného systému zdravotního pojištění

Shrnutí rozhodnutí o důvěrných stížnostech 368/2005/(MF)(BU)BM a 2776/2005/ID na Evropskou komisi

Bývalému manželovi úřednice Evropské komise byla po rozvodu diagnostikována vážná nemoc. V odpovědi na žádost o úhradu lékařských výloh v rámci společného systému zdravotního pojištění úředníků Evropských společenství byl stěžovatel informován, že jeho zdravotní pojištění bylo platné pouze po dobu jednoho roku po rozvodu. Stěžovatel požadoval, aby Komise toto období prodloužila.

Ze šetření veřejného ochránce práv vyplynulo, že Komise se usnesla na tom, že stěžovateli přizná dodatečné období pojištění, pokud jde o výdaje vztahující se k jeho vážné nemoci. Veřejný ochránce práv rovněž poznamenal, že Komise se chopila iniciativy a vyzvala stěžovatele, aby se spojil s jejími útvary, pokud by v léčbě jeho vážné nemoci bylo nutné pokračovat i po skončení jeho pojištění v rámci společného systému zdravotního pojištění.

²⁹

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-130/75, *Prais v. Rada* [1976] Sb. rozh., s. 1589.

Veřejný ochránce práv zdůraznil, že přístup Komise se jeví být v souladu se stěžovatelskými základními právy jak na zdravotní péči, tak na řádnou správu³⁰. Veřejný ochránce práv tedy dospěl k názoru, že v souvislosti se stěžovatelským požadavkem nejsou nutná žádná další šetření.

Co se týče této otázky obecně, Komise v průběhu šetření připustila, že si je nyní vědoma mezery v oblasti zdravotního pojištění pro bývalé manžele a manželky úředníků. Informovala veřejného ochránce práv o tom, že zavedla nové obecné prováděcí ustanovení s účinkem od 1. července 2007, které za určitých podmínek umožní pokračování pojištění v rámci společného systému zdravotního pojištění u bývalých manželů a manželek úředníků, kteří trpí vážnou nemocí.

Veřejný ochránce práv se následně zabýval podobným tématem v rámci případu 2776/2005/ID. Z daného šetření veřejného ochránce práv vyplynulo, že Komise se rozhodla prodloužit platnost pojištění stěžovatele v rámci společného systému zdravotního pojištění o téměř dva roky, jelikož stěžovatel trpěl velmi závažným onemocněním, jehož léčba podle všeho vyžadovala značné výdaje. Veřejný ochránce práv Komisi pochválil za její rozhodnutí prodloužit platnost pojištění v rámci společného systému zdravotního pojištění a poznamenal, že toto rozhodnutí je výsledkem citlivého a pragmatického zvážení zdravotního stavu stěžovatele.

Skrývání jmen průmyslových lobbistů

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3269/2005/TN na Evropskou komisi

Stížnost podaná jménem neziskové organizace se týkala skrývání jmen průmyslových lobbistů v dokumentech, k nimž byl poskytnut přístup podle nařízení 1049/2001³¹. Stěžovatel tvrdil, že Komise nedostala své povinnosti zajistit řádný přístup k dokumentům. Stěžovatel argumentoval tím, že Komise neobjasnila, jakým způsobem by zveřejnění příslušných jmen „vedlo k porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce“, jak uvádí čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001, a při skrývání těchto jmen se nesprávně řídila čl. 8 písm. b) nařízení 45/2001³².

Komise tvrdila, že by zveřejnění jmen dotyčných jednotlivců mohlo narušit jejich právo na soukromí, které je chráněno právními předpisy Společenství, pokud jde o ochranu osobních údajů. Komise se domnívala, že její rozhodnutí tato jména skrýt je v souladu s pojetím evropského inspektora ochrany údajů (EDPS), jak jej vyjádřil ve svém podkladovém dokumentu o veřejném přístupu k dokumentům a o ochraně údajů.

Veřejný ochránce práv evropskému inspektorovi ochrany údajů napsal a požádal jej o vyjádření k postoji Komise, především pokud jde o použitelnost nařízení 45/2001 v projednávaném případě. V reakci na žádost veřejného ochránce práv evropský inspektor ochrany údajů uvedl, že před přezkoumáním projednávaného případu chtěl vyčkat na rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-194/04 *Bavarian Lager v. Komise*. Evropský inspektor ochrany údajů objasnil, že v dotčeném případě intervenoval na podporu navrhovatele, neboť postoj Komise dle jeho názoru nevedl k uspokojivému závěru.

Jelikož nebylo jasné, kdy bude rozsudek ve věci T-194/04 vyneseno, veřejný ochránce práv rozhodl přezkoumat projednávaný případ, aniž by čekal na rozsudek Soudu či stanovisko evropského inspektora ochrany údajů.

Veřejný ochránce práv poté provedl analýzu případu na základě pokynů evropského inspektora ochrany údajů, podle nichž pro to, aby mohl být přístup zamítnut na základě čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení 1049/2001, musejí být splněny tři podmínky. Veřejný ochránce práv se domníval, že Komise

³⁰ Články 35 a 41 Listiny základních práv Evropské unie.

³¹ Nařízení (ES) č. 1049/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 3.

³² Nařízení (ES) č. 45/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. 2001 L 8, s. 1.

neprokázala splnění kterékoli z těchto tří podmínek. Veřejný ochránce práv tedy zjistil, že tvrzení stěžovatele bylo opodstatněné.

V takové situaci veřejný ochránce práv v souladu s čl. 3 odst. 5 statutu veřejného ochránce práv obvykle usiluje o dosažení smírného řešení. S ohledem na to, že záležitost skrývání jmen osob v dokumentech, k nimž byl poskytnut přístup podle nařízení 1049/2001, byla přezkoumávána Soudem prvního stupně v rámci věci T-194/04, však veřejný ochránce práv zastával názor, že navrhnout smírné řešení by nebylo užitečné, neboť Komise by v této věci pravděpodobně nejednala před vynesením rozsudku Soudem. Veřejný ochránce práv proto usoudil, že pominuly důvody pro pokračování v šetření, a případ uzavřel. Zdůraznil, že stěžovatel by mohl zvážit předložení nové stížnosti veřejnému ochránci práv po vynesení rozsudku ve věci T-194/04 Soudem a následné reakci ze strany Komise.

Poznámka: Soud prvního stupně vynesl rozsudek ve věci T-194/04 dne 8. listopadu 2007. Soud zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zamítá přístup k seznamu jmen všech účastníků zasedání konaného v rámci řízení o nesplnění povinností.

Europol

Údajné zneužití pravomoci týkající se přístupu k údajům

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 183/2006/MF na Europol

Stěžovatelka požádala francouzskou komisi pro ochranu údajů (dále jen CNIL), aby ověřila, zda o ní Europol uchovává nějaké údaje. Komise CNIL zaslala dopis Europolu, který stěžovatelku informoval, že o ní neuchovává žádné osobní údaje, k nimž by měla nárok na přístup podle čl. 19 odst. 1 Úmluvy o Europolu nebo podle příslušných francouzských právních předpisů. Odvolací výbor potvrdil rozhodnutí Europolu.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatelka tvrdila, že jí Europol neoprávněně odmítl poskytnout informace o údajích o ní a poskytnout jí přístup k těmto údajům. Dle jejího názoru toto představovalo zneužití pravomoci. Stěžovatelka dále tvrdila, že Europol nenakládal s jejím odvoláním k odvolacímu výboru pečlivě, protože francouzský překlad jeho odpovědi byl adresován jinému stěžovateli.

Ředitel Europolu informoval veřejného ochránce práv, že dopis, v němž veřejný ochránce práv žádal o stanovisko Europolu ke stížnosti, byl zaslán společnému kontrolnímu orgánu Europolu (dále jen JSB).

V dopise veřejnému ochránci práv JSB prohlásil, že rozhodnutí odvolacího výboru je závazné pro všechny dotčené strany. Čl. 195 odst. 1 Smlouvy o ES stanoví, že veřejný ochránce práv provádí šetření možných případů nesprávného úředního postupu, pokud tvrzené skutečnosti nejsou nebo nebyly předmětem soudního řízení. Protože se odvolací výbor považuje za nezávislý výbor, který jednotlivcům poskytuje opravný prostředek proti rozhodnutím Europolu, měl JSB za to, že se na daný případ vztahuje tato výjimka. Co se týče údajného nepečlivého nakládání s odvoláním stěžovatelky, JSB uvedl, že odvolací výbor přijal dvě rozhodnutí ve dvou různých případech a že první strana francouzského překladu rozhodnutí o odvolání stěžovatelky byla omylem nahrazena první stranou francouzského překladu druhého rozhodnutí. JSB zdůraznil, že by k takovým chybám nemělo docházet, a dodal, že stěžovatelce zašle za tento omyl omluvu.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv poukázal na skutečnost, že příslušná výjimka podle čl. 195 odst. 1 se použije pouze v případě, který byl nebo je projednáván před soudem, a že tento výklad potvrzuje i čl. 1 odst. 3 statutu veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv poznamenal, že není přesvědčen o tom, že by se na odvolací výbor mělo pro účely článku 195 Smlouvy o ES nahlížet jako na soudní orgán, a že by mu tudíž skutečnost, že odvolací výbor řeší daný případ, měla bránit v provedení šetření. Měl však za to, že není nutné, aby v daném případě k této otázce

zaujímal konečné stanovisko. Veřejný ochránce práv vzal v tomto kontextu na vědomí, že stěžovatelka neposkytla žádné konkrétní informace, kterými by podpořila své tvrzení, že rozhodnutí Europolu bylo neoprávněné a představovalo zneužití pravomoci. Rovněž pečlivé prozkoumání rozhodnutí odvolacího výboru nepřineslo žádné informace, které by zpochybnilly rozhodnutí Europolu. S ohledem na tyto okolnosti měl veřejný ochránce práv za to, že se zdá, že není žádný důvod, aby pokračoval v šetření ohledně prvního tvrzení stěžovatelky.

Co se týče údajného nepečlivého nakládání s odvoláním stěžovatelky, vzal veřejný ochránce práv na vědomí, že se JSB stěžovatelce za chybu, k níž došlo, omluvil. Veřejný ochránce práv byl tedy toho názoru, že ani u tohoto hlediska případu není důvod pokračovat v šetření.

Evropská agentura pro bezpečnost letectví

Údajně chybějící právní základ rozhodnutí o certifikaci letové způsobilosti letadel

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1103/2006/BU (důvěrné) na Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví (EASA)

Stěžovatel předložil veřejnému ochránci práv stížnost na způsob, jakým EASA provádí čl. 2 odst. 3 písm. a) bod i) nařízení 1702/2003³³, kterým se stanoví prováděcí pravidla mimo jiné pro certifikaci letové způsobilosti letadel a certifikaci ochrany životního prostředí. Toto ustanovení v podstatě stanoví, že:

- výrobek, který nebyl certifikován na základě postupů Sdružených leteckých úřadů, ale typové osvědčení (TC) mu bylo vydáno členským státem před dnem 28. září 2003, se považuje za výrobek s TC vydaným v souladu s nařízením 1702/2003 (EASA-TC), ledaže
- EASA usoudí, že certifikační předpisová základna tohoto výrobku nezajišťuje dostatečnou úroveň bezpečnosti.

Podle stěžovatele z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že se výrobky (letadla) s vnitrostátním TC vydaným členským státem *automaticky* považují za výrobky s osvědčením EASA-TC a že každá výjimka z této zásady automatického uznávání by měla být náležitě specifikována a odůvodněna, včetně prohlášení o konkrétních technických důvodech pro dotčené letadlo.

V této souvislosti stěžovatel napadl rozhodnutí agentury EASA č. 2004/01/CF³⁴, kterým agentura provedla výše uvedený čl. 2 odst. 3 písm. a) bod i) nařízení 1702/2003. V tomto rozhodnutí agentura EASA stanovila, že certifikační předpisová základna výrobků uvedených v příloze tohoto rozhodnutí nemusí zajišťovat dostatečnou úroveň bezpečnosti, a to z těchto důvodů:

- výrobky projektované v členském státě mohou být považovány za výrobky s osvědčením EASA-TC, pouze pokud certifikační předpisová základna zajišťuje dostatečnou úroveň bezpečnosti;
- předpisy letové způsobilosti používané v některých členských státech nejsou agentuře EASA dostatečně známy na to, aby bylo možné zaručit, že zajišťují dostatečnou úroveň bezpečnosti; a
- v současné době nemá EASA dostatečně podrobné informace o certifikační předpisové základně použité některými členskými státy při certifikaci výrobků.

³³

Nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací, Úř. věst. 2003 L 243, s. 6.

³⁴

Rozhodnutí výkonného ředitele agentury EASA č. 2004/01/CF ze dne 28. dubna 2004 o provedení čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení 1702/2003.

Stěžovatel upozornil, že z přístupu, který agentura EASA v rozhodnutí 2004/01/CF zvolila, vyplývá, že výrobek se nebude považovat za výrobek s osvědčením EASA-TC, pokud EASA neusoudí, že jeho certifikační předpisová základna zajišťuje dostatečnou úroveň bezpečnosti, což odporuje zásadě automatického uznávání stanovené v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodu i) nařízení 1702/2003. Dále tvrdil, že skutečnost, že se agentura EASA nedokázala seznámit s některými předpisy letové způsobilosti, není platným důvodem pro závěr, že vnitrostátní certifikační předpisová základna výrobků uvedených v příloze rozhodnutí 2004/01/CF nemusí zajišťovat dostatečnou úroveň bezpečnosti.

Stěžovatel proto uvedl, že agentura EASA neměla právo své rozhodnutí 2004/01/CF založit na čl. 2 odst. 3 písm. a) bodu i) nařízení 1702/2003. Tvrdil také, že agentura EASA v rozporu s čl. 2 odst. 3 písm. a) bodem i) téhož nařízení nestanovila EASA-TC pro některé typy letadel.

Po provedení pečlivé analýzy příslušných právních předpisů a argumentů stěžovatele i agentury EASA nebyl veřejný ochránce práv přesvědčen, že rozhodnutí agentury EASA 2004/01/CF i) má dostatečný právní základ v nařízení 1702/2003 a ii) obsahuje přesné a dostatečné odůvodnění. Proto veřejný ochránce práv agentuře EASA předložil návrh na smírné řešení, v němž uvedl, že by EASA mohla zvážit změnu rozhodnutí 2004/01/CF, která by je uvedla do souladu s nařízením 1702/2003 a zásadami řádné správy.

V odpovědi na návrh smírného řešení agentura EASA uvedla, že již byla schopna stanovit schválené projekty pro všechna letadla, na která se vztahuje rozhodnutí 2004/01/CF a která spadají do její pravomoci, včetně typů letadel, jež zmiňuje stěžovatel, s tím, že pro tato letadla bude vydáno EASA-TC. Závěrem agentura EASA konstatovala, že v důsledku toho bylo rozhodnutí 2004/01/CF zrušeno novým rozhodnutím³⁵.

Veřejný ochránce práv uvítal rychlou a pozitivní odpověď agentury EASA na jeho návrh smírného řešení stížnosti. Zejména veřejný ochránce práv i stěžovatel přivítali skutečnost, že agentura EASA napadené rozhodnutí 2004/01/CF zrušila v celém rozsahu. Veřejný ochránce práv také poznamenal, že agentura EASA vydala osvědčení EASA-TC pro typy letadel uvedené stěžovatelem. Stěžovatel však veřejného ochránce práv informoval, že s tímto osvědčením je jen částečně spokojen a že v souvislosti s ním zvažuje další správní kroky vůči agentuře EASA. Na základě těchto výsledků šetření veřejný ochránce práv usoudil, že další šetření případu není opodstatněné, a případ proto uzavřel.

3.7 PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PŘEDLOŽENÍ ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY

Evropská komise

Nepodniknutí žádných kroků ohledně stížnosti týkající se směrnice o pracovní době

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3453/2005/GG na Evropskou komisi

V roce 2001 si německý lékař stěžoval Evropské komisi na to, že Německo údajně nedodržuje právní předpisy EU o pracovní době, a zejména pokud jde o dobu, kterou lékaři v nemocnicích stráví v pohotovosti. Příslušná pravidla byla stanovena ve směrnici 93/104/ES a zůstala v platnosti až do té doby, než byla nahrazena směrnicí 2003/88. Ve dvou rozsudcích vynesených v roce 2000 a

³⁵

Rozhodnutí výkonného ředitele agentury EASA č. 2007/002/C ze dne 23. března 2007, kterým se zrušuje rozhodnutí výkonného ředitele agentury EASA 2004/01/CF ze dne 28. dubna 2004 o provedení čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 1702/2003.

v roce 2003 Evropský soudní dvůr rozhodl, že čas strávený jako pohotovost má být ve smyslu těchto pravidel považován za pracovní dobu.

Ve stížnosti podané veřejnému ochránci práv v prosinci 2003 (stížnost 2333/2003/GG) stěžovatel tvrdil, že Komise neřešila jeho stížnost na Německo ohledně porušení právních předpisů v přiměřené lhůtě. Po prozkoumání případu veřejný ochránce práv uznal opodstatněnost tvrzení stěžovatele. Poznamenal však, že Německo nedávno zavedlo nové právní předpisy v této oblasti, které Komise tehdy ještě musela přezkoumat, a že Komise, jak se zdá uznala, že rozhodnutí Soudního dvora související otázky právní povahy objasnilo. Veřejný ochránce práv předpokládal, že Komise nebude mít další zpoždění při vyřizování stížnosti stěžovatele na porušení právních předpisů, a své šetření tedy uzavřel.

V listopadu 2005 se stěžovatel na veřejného ochránce práv obrátil znovu. Ve své nové stížnosti (3453/2005/GG) v podstatě zopakoval tvrzení, která již předložil ve své předchozí stížnosti, podle které Komise nevyřídila jeho stížnost na porušení právních předpisů v přiměřené lhůtě. Veřejný ochránce práv se rozhodl zahájit nové šetření.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že v září 2004 předložila zákonodárnému orgánu Společenství návrh na změnu směrnice 2003/88. Komise zdůraznila, že přezkoumá stížnost stěžovatele na porušení právních předpisů na základě tohoto návrhu a její průběžné diskuse s ostatními orgány Společenství.

Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že předložení návrhu na změnu směrnice nedovoluje Komisi zanedbávat její povinnosti spočívající v zajišťování toho, aby členské státy dodržovaly stávající směrnici. Dále vyjádřil názor, že nepochybné právo Komise na volnost uvážení v záležitostech týkajících se údajných porušení práva Společenství členskými státy ji neopravňuje nekonečně odkládat řešení stížnosti na základě toho, že příslušný předpis bude možná někdy v budoucnu změněn.

Proto dne 12. září 2006 veřejný ochránce práv odeslal návrh doporučení, ve kterém na Komisi naléhal, aby řešila stížnost stěžovatele na porušení právních předpisů co nejpečlivěji a co nejdříve.

Ve svém podrobném stanovisku Komise svůj názor nezměnila.

Proto dne 10. září 2007 veřejný ochránce práv předložil Parlamentu zvláštní zprávu týkající se tohoto případu.

3.8 ŠETŘENÍ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU

Integrace osob se zdravotním postižením Evropskou komisí

Shrnutí rozhodnutí po šetření z vlastního podnětu OI/3/2003/JMA

Osoby se zdravotním postižením čelí široké škále překážek, které jim brání dosahovat stejných příležitostí, nezávislosti a úplné ekonomické a sociální integrace. I když Evropská unie reagovala na tuto výzvu přijetím mnoha právních a politických iniciativ za odstranění těchto překážek, je veřejný ochránce práv toho názoru, že závažnost situace, již jsou osoby se zdravotním postižením vystaveny, vyžaduje, aby byly prohlašované závazky prostřednictvím účinných akcí uvedeny do praxe. Vzhledem k ústřední úloze Komise v institucionálním rámci Evropské unie a vzhledem k jejím specifickým závazkům vůči osobám se zdravotním postižením považoval veřejný ochránce práv za užitečné přezkoumat akce, jež tato instituce v uvedené oblasti podnikla, a zhodnotit, zda byly nebo nebyly v souladu s jejími právními povinnostmi a proklamovanými závazky. Veřejný

ochránce práv se proto rozhodl zahájit z vlastního podnětu šetření ve věci integrace osob se zdravotním postižením Komisi, aby zajistil, že tito občané nebudou ve vztahu k uvedené instituci diskriminováni. Požádal Komisi, aby podala zprávu o i) akcích, které podnikla nebo hodlá podniknout s cílem zajistit, aby osoby se zdravotním postižením nebyly ve vztahu k této instituci diskriminovány, a rovněž ii) časový harmonogram přijetí těchto akcí.

Šetření veřejného ochránce práv bylo provedeno prostřednictvím otevřeného a transparentního dialogu, k příspěví do tohoto dialogu byly vyzvány osoby se zdravotním postižením, zastupitelské skupiny, jiní veřejní ochránci práv na národní a regionálních úrovních a občané.

Na základě tohoto přezkumu je veřejný ochránce práv toho názoru, že Komise vyvinula skutečné úsilí o integraci osob se zdravotním postižením, i když některé aspekty její politiky patrně nesplňují očekávání veřejnosti. Veřejný ochránce práv uznává, že bylo dosaženo pokroku v mnoha oblastech, včetně těchto:

- zajištění toho, že ve všech institucích EU probíhá zaměstnávání osob se zdravotním postižením se zřetelem k základním zásadám obsaženým v novém služebním řádu, jako například nediskriminace na základě zdravotního postižení (čl. 1 písm. d odst. 1) nebo potřeba poskytnout úředníkům se zdravotním postižením přiměřené ubytování, aby mohli vykonávat svěřené úkoly (čl. 1 písm. d odst. 4),
- kandidáti se zdravotním postižením ve výběrových řízeních EU mohou nyní těžit z mnoha opatření, která usnadní jejich účast; Komise dále provedla průzkum různých prostředků, kterými lze nábor osob se zdravotním postižením propagovat v rámci instituce,
- přijetí nových požadavků týkajících se přístupnosti budov Komise, jež jsou plně v souladu s normami stanovenými právem EU a Belgie a které se zvláště zabývají potřebami osob se zdravotním postižením,
- zvýšení dostupnosti informací pro osoby se zdravotním postižením, zejména pokud jde o údaje zveřejněné na internetových stránkách Komise; uvedená instituce vyvinula v tomto směru chválné úsilí,
- Komise se snaží své služby lépe přizpůsobit obtížím, jimž čelí osoby se zdravotním postižením, aby mohly v případě potřeby reagovat odpovídajícím způsobem. V tomto světle by měl být Kodex osvědčených postupů Komise užitečným nástrojem při zvyšování vnímavosti jejích zaměstnanců, je však třeba rovněž zajistit, že se v plné míře dodržují standardy chování a jsou pravidelně aktualizovány.

Veřejný ochránce práv si je vědom toho, že, jak během konzultací zdůraznila veřejnost, je stále zapotřebí akcí v dalších oblastech, včetně následujících:

- finanční podpora přidělovaná Komisi úředníkům se zdravotním postižením nebo s rodinnými příslušníky se zdravotním postižením je stále vnímána jako nedostatečná; veřejnost je rovněž toho názoru, že část rozpočtu přidělená na náklady související se zdravotním postižením by měla být navýšena,
- opatření přijatá na podporu náboru osob se zdravotním postižením se zdají málo transparentní a je požadováno spolehlivější hodnocení situace,
- objevuje se rovněž nespokojenost s nedostatečným přístupem některých osob se zdravotním postižením k informacím Komise,
- situace žáků se zdravotním postižením v evropských školách se jeví jako nepřiměřená a nezdá se, že by politika škol zaměřená na integraci uvedené kategorie dětí účinně přispívala k jejich integraci,
- použití Kodexu osvědčených postupů Komise odhalilo množství nedostatků, zejména nedostatečný počet akcí přijatých za účelem zvýšení vnímavosti zaměstnanců instituce prostřednictvím školení či seminářů.

Veřejný ochránce práv si je vědom toho, že Komise přijala mnoho závazků, aby vyřešila výše uvedená znepokojení veřejnosti. Veřejný ochránce práv bere na vědomí, že se Komise zavázala:

- poskytnout plnou náhradu nákladů spojených se zdravotním postižením; podmínkou je uvolnění dostatečných rozpočtových prostředků rozpočtovým orgánem a dosažení interinstitucionální dohody,
- zvážit zveřejnění všeobecnějších zpráv o náboru osob se zdravotním postižením, v nichž budou obsaženy stávající a budoucí statistiky,
- přijmout nové standardy přístupnosti svých budov pro osoby se zdravotním postižením a zvýšit počet parkovacích míst pro zdravotně postižené osoby buď přímo v každé ze svých budov, nebo v jejich blízkosti,
- organizovat v budoucnosti konkrétní akce na zvýšení vnímavosti zaměstnanců prostřednictvím školení a konferencí nebo seminářů.

S ohledem na závazky Komise je veřejný ochránce práv toho názoru, že se v současnosti nezdá být dalších akcí k výše uvedeným aspektům zapotřebí.

Veřejný ochránce práv však zjišťuje, že pokud jde o žáky se zdravotním postižením v Evropských školách, jeví se situace stále jako neuspokojivá. S cílem sledovat podrobně vývoj situace v blízké budoucnosti považuje veřejný ochránce práv za nezbytné, aby Komise do konce roku 2007 podala zprávu o pokroku dosaženém evropskými školami v integraci dětí se zdravotním postižením. Tato zpráva veřejnému ochránci práv umožní rozhodnout, zda je z jeho strany zapotřebí další akce týkající se uvedeného problému.

Veřejný ochránce práv vyjádřil naději, že výsledek jeho iniciativy pomůže Komisi přehodnotit některé její akce v této oblasti s cílem podle potřeby je opravit, a tím lépe sloužit evropským občanům.

3.9 DOTAZY, KTERÝMI SE VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV ZABÝVAL

Údajná diskriminace na základě státní příslušnosti

Shrnutí dotazu Q1/2007/ELB předloženého lucemburským veřejným ochráncem práv

Lucemburský veřejný ochránce práv zaslal evropskému veřejnému ochránci práv dotaz ohledně sporu s francouzským ministerstvem obrany poté, co jej kontaktoval lucemburský občan (dále jen „stěžovatel“).

Stěžovatel se narodil ve Francii a později se přestěhoval do Lucemburska. Ve věku 20 let sloužil stěžovatel po dobu 29 měsíců ve francouzské armádě. Později získal občanství Lucemburska. Jelikož mu byl udělen titul válečného veterána, požadoval penzi jako válečný veterán. Francouzské ministerstvo obrany jeho požadavek odmítlo, protože se po své službě ve francouzské armádě vzdal francouzského občanství. Lucemburský veřejný ochránce práv věc předal francouzskému veřejnému ochránci práv. Podle francouzského veřejného ochránce práv byl nárok stěžovatele posouzen v souladu s platnými právními předpisy.

Evropský veřejný ochránce práv u předmětného případu po zohlednění informací obsažených v dopise a složce stěžovatele usoudil, že je vyzván, aby zaujal stanovisko k této otázce: došlo za daných okolností k porušení zásady nediskriminace na základě státní příslušnosti?

Evropský veřejný ochránce práv poznamenal, že podle článku 12 Smlouvy o ES „v rámci použití této smlouvy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti“. Tento zákaz vyjadřuje obecnou zásadu rovnosti, základní zásadu práva Společenství. Tato zásada však hraje roli u situací, které spadají do oblasti působnosti práva Společenství; sama o sobě nemůže mít vliv na rozšíření oblasti působnosti práva Společenství. Z toho vyplývá, že vnitrostátní právní předpisy, které stanovují různé zacházení s občany Evropské unie z důvodu státní příslušnosti, nelze pokládat za předpisy, které nejsou v souladu s výše uvedenou obecnou zásadou práva Společenství (a nebudou zkoumány z hlediska souladu se zásadou nediskriminace), jestliže se tyto právní předpisy týkají situace, která nespadá do oblasti působnosti práva Společenství.

V daném případě situace stěžovatele zdá se nevykazovala dostatečnou souvislost s uplatňováním práva Společenství a tudíž nespadala do oblasti jeho působnosti. K záležitosti se v tomto ohledu nevztahovaly ani sekundární právní předpisy Společenství. Z těchto okolností vyplývá, že k porušení obecné zásady práva Společenství, kterou se zakazuje diskriminace na základě státní příslušnosti, zřejmě nedošlo.

VZTAHY S ORGÁNY A INSTITUCEMI EVROPSKÉ UNIE

4

4 VZTAHY S ORGÁNY A INSTITUCEMI EVROPSKÉ UNIE

Evropský veřejný ochránce práv věnuje mnoho času setkáním s členy a úředníky orgánů a institucí EU za účelem prosazování kultury služeb ve správě EU. V daném roce se uskutečnilo více než 60 takovýchto setkání, která veřejnému ochránci práv umožňují vysvětlovat myšlenková východiska jeho práce a zvyšovat vnímavost těchto členů a úředníků k nutnosti konstruktivně reagovat na stížnosti. Tato kapitola obsahuje přehled takových setkání.

Třikrát se veřejný ochránce práv sešel s úředníky ze všech úrovní Evropské komise. Vzhledem k tomu, že Komise je orgán, na který připadá největší podíl šetření veřejného ochránce práv, je zvláště důležité, aby převzala vedoucí úlohu v rozvoji kultury služeb pro občany a kultury dodržování jejich práv. Zpětná vazba, které se veřejnému ochránci práv dostalo během těchto setkání, byla velice povzbudivá. Klíčovou úlohu při zprostředkování uvedených tří setkání sehrály místopředsedkyně Komise Margot WALLSTRÖMOVÁ, která je mimo jiné odpovědná za vztahy s veřejným ochráncem práv, a generální tajemnice Komise Catherine DAYOVÁ.

Ve světle výsadního vztahu, který má veřejný ochránce práv s Evropským parlamentem, jsou zvláště významná také setkání s jeho poslanci a úředníky. Evropský parlament veřejného ochránce práv volí a ten je Parlamentu odpovědný. Pokud jde o jeho vztahy s Parlamentem, je nejvýznamnějším dnem v kalendáři veřejného ochránce práv den konání rozpravy o jeho výroční zprávě na plenárním zasedání Parlamentu. Toto zasedání, které proběhlo 25. října, je podrobněji popsáno v oddíle 6.1 této zprávy.

Veřejný ochránce práv má výborné pracovní vztahy s petičním výborem Parlamentu, který je odpovědný za vztahy s veřejným ochráncem práv a sestavuje zprávu k jeho výroční zprávě. V roce 2007 se pan DIAMANDOUROS zúčastnil tří zasedání petičního výboru, na nichž představil svou výroční zprávu a dvě zvláštní zprávy. Zvláštní zprávy se zabývaly používáním jazyků na internetových stránkách předsednictví Rady a problémy s uplatňováním evropské směrnice o pracovní době. Na žádost uvedeného výboru byl v roce 2007 veřejný ochránce práv zastoupen zaměstnancem svého úřadu na všech jeho zasedáních. Veřejný ochránce práv se osobně zúčastnil zasedání petičního výboru a výboru pro ústavní záležitosti, aby vysvětlil navrhované změny svého statutu (viz kapitola 2). Konečně byl veřejný ochránce práv pozván výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, aby popsal své zkušenosti s vyřizováním stížností týkajících se odmítnutí přístupu k dokumentům ve světle probíhajícího procesu reformy nařízení 1049/2001.

Veřejný ochránce práv v roce 2007 pokračoval v oslovování ostatních orgánů a institucí. V únoru se setkal s předsedou Evropského hospodářského a sociálního výboru Dimitrisem DIMITRIADISEM. V červenci odcestoval do Frankfurtu, aby se sešel s prezidentem Evropské centrální banky Jean-Claudem TRICHETEM, jejím viceprezidentem Lucasem D. PAPADEMPOSEM a členkou její výkonné rady Gertrude TUMPEL-GUGERELLOVOU. Po těchto setkáních následovala prezentace pro výše postavené zaměstnance banky. V roce 2007 se uskutečnilo také setkání s předsedou Evropského soudního dvora Vassiliosem SKOURISEM.

K průběžnému informování zaměstnanců svého úřadu o událostech v ostatních orgánech a institucích EU veřejný ochránce práv využívá pravidelné schůze zaměstnanců, které svolává do Štrasburku a zve na ně externí řečníky. V březnu 2007 k zaměstnancům úřadu veřejného ochránce práv promluvil předseda Soudu pro veřejnou službu EU Paul J. MAHONEY, který podal přehled zkušeností svého nedávno založeného soudu a věnoval se otázkám, jež mají bezprostřední význam pro zaměstnance úřadu zabývající se vyřizováním stížností. V prosinci do Štrasburku přicestoval evropský inspektor

ochrany údajů Peter HUSTINX, aby popsal nejnovější vývoj v oblasti ochrany osobních údajů a zodpověděl dotazy zaměstnanců úřadu veřejného ochránce práv týkající se jak vyřizování stížností, tak vnitřních administrativních záležitostí úřadu. O významu obou prezentací pro zaměstnance úřadu práv svědčily živé diskuse se zodpovídáním dotazů, které po nich následovaly.

Výše uvedená setkání a akce a všechny další činnosti veřejného ochránce práv v této oblasti jsou uvedeny v bezprostředně následujících oddílech této kapitoly¹.

4.1 EVROPSKÝ PARLAMENT

16. ledna: setkání s Christianem PENNEROU, právním znalcem Evropského parlamentu.

17. ledna: setkání s poslancem EP Andrewem DUFFEM.

12. února: setkání s poslancem EP Herbertem BÖSCHEM.

12. února: setkání s Julianem PRIESTLEYM, generálním tajemníkem EP.

12. února: setkání s Nicolas-Pierrem RIEFFELEM, generálním ředitelem pro infrastrukturu EP.

13. února: účast na prezentaci pracovního programu předsedy Parlamentu Hans-Gerta PÖTTERINGA.

13. února: setkání s poslankyní EP Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVOU a s poslancem EP Paolem CASACOU.

13. března: prezentace Výroční zprávy 2006 veřejného ochránce práv pro poslance EP Hans-Gerta PÖTTERINGA.

14. března: setkání s poslankyní EP Dianou WALLISOVOU.

27. března: prezentace zvláštní zprávy veřejného ochránce práv o používání jazyků na internetových stránkách předsednictví Rady na zasedání petičního výboru.

24. dubna: setkání s poslankyní EP Sylvii-Yvonne KAUFMANNOVOU.

24. dubna: setkání s Davidem HARLEYM, náměstkem generálního tajemníka EP.

25. dubna: setkání s poslancem EP Íñigem MÉNDEZEM DE VIGEM.

26. dubna: setkání s poslancem EP Richardem CORBETTEM.

26. dubna: setkání s Haraldem RØMEREM, generálním tajemníkem EP.

26. dubna: setkání s Christianem PENNEROU.

2. května: prezentace pana DIAMANDOUROSE o navrhovaných změnách statutu veřejného ochránce práv ve výboru pro ústavní záležitosti.

2. května: setkání s poslancem EP Marcinem LIBICKIM, předsedou petičního výboru, a poslankyní EP Lucianou SBARBATIOVOU, zpravodajkou pro výroční zprávu veřejného ochránce práv za rok 2006. Tohoto setkání se zúčastnil také vedoucí sekretariátu petičního výboru David LOWE.

2. května: prezentace Výroční zprávy 2006 evropského veřejného ochránce práv v petičním výboru. Během tohoto setkání pan DIAMANDOUROS představil také navrhované změny statutu veřejného ochránce práv.

¹

Pokud není uvedeno jinak, konala se tato setkání a akce v Bruselu, v Lucemburku nebo ve Štrasburku.

9. května: účast veřejného ochránce práv na oslavách Dne Evropy pořádaných informační kanceláří Evropského parlamentu ve Štrasburku.

22. května: setkání s poslankyní EP Charlotte CEDERSCHIÖLDOVOU a s poslancem EP Jackym HÉNINEM.

20. června: setkání s poslankyní EP Lucianou SBARBATIOVOU a s poslancem EP Ville ITÄLÄM.

21. června: setkání s poslancem EP Metinem KAZAKEM.

4. října: setkání s poslankyní EP Dianou WALLISOVOU a s poslancem EP Costasem BOTOPOULOSEM.

4. října: prezentace zvláštní zprávy veřejného ochránce práv o problémech s uplatňováním evropské směrnice o pracovní době na zasedání petičního výboru.

24. října: setkání s poslancem EP sirem Robertem ATKINSEM a s poslancem EP Andrewem DUFFEM.

25. října: prezentace Výroční zprávy 2006 veřejného ochránce práv na plenárním zasedání Evropského parlamentu (viz oddíl 6.1).

15. listopadu: setkání s poslancem EP Martinem SCHULZEM a s poslancem EP Paulem VAN BUITENENEM.

22. listopadu: setkání s poslankyní EP Dianou WALLISOVOU a s poslancem EP Ioannisem VARVITSIOTISEM.

29. listopadu: prezentace o zkušenostech veřejného ochránce práv s vyřizováním stížností na odmítnutí přístupu k dokumentům na zasedání výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci k probíhajícímu procesu reformy nařízení 1049/2001².

10. prosince: setkání s poslankyní EP Marií Eleni KOPPOVOU.

11. prosince: setkání s poslankyněmi EP Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVOU a Marií DA ASSUNÇÃO ESTEVESOVOU a poslancem EP Costasem BOTOPOULOSEM, s poslancem EP Ingem FRIEDRICHEM, s poslancem EP Michaellem CASHMANEM, s poslancem EP Marcem CAPPATEM a s Emiliem DE CAPITANIM, vedoucím sekretariátu výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

12. prosince: setkání s poslankyní EP Charlotte CEDERSCHIÖLDOVOU, s poslankyní EP Dianou WALLISOVOU, s poslancem EP Brianem CROWLEYM, s poslancem EP Jens-Peterem BONDEM, s poslancem EP sirem Robertem ATKINSEM, s poslankyní EP Margrete AUKENOVOU, s poslancem EP Davidem HAMMERSTEINEM a s Christianem PENNEROU.

12. prosince: účast na ceremoniálu k oficiálnímu vyhlášení Listiny základních práv Evropské unie.

13. prosince: setkání s poslankyní EP Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOVOU a s poslancem EP Josephem DAULEM.

4.2 EVROPSKÁ KOMISE

12. ledna: setkání s Themisem THEMISTOCLEOUSEM, vedoucím zastoupení Evropské komise v Nikósii na Kypru.

15. března: setkání s Fernandem FRUTUOSEM DE MELEM, ředitelem, který je v generálním sekretariátu Komise odpovědný mimo jiné za vztahy s evropským veřejným ochráncem práv.

²

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001, L 145, s. 43.

24. dubna: setkání se Siimem KALLASEM, místopředsedou Komise odpovědným za administrativní záležitosti, audit a boj proti podvodům.

22. května: setkání s Michele PETITEM, vedoucím právní služby.

28. června: setkání s generální tajemnicí Catherine DAYOVOU.

12. září: prezentace na setkání vedoucích zahraničních delegací Komise.

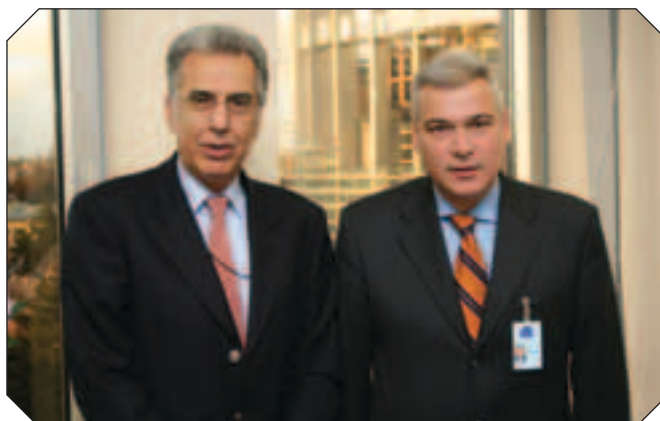
6. listopadu: setkání s Jean-Claudem EECKHOUTEM, čestným generálním ředitelem a zvláštním poradcem.

7. listopadu: setkání s Catherine DAYOVOU, po němž následovala prezentace pro zaměstnance Komise, kteří mají odpovědnost za koordinaci prací souvisejících s šetřeními veřejného ochránce práv. Tohoto setkání se kromě paní DAYOVÉ zúčastnila místopředsedkyně Komise odpovědná za vztahy s institucemi a komunikační strategii Margot WALLSTRÖMOVÁ.

29. listopadu: setkání s generálními řediteli Komise.

4.3 DALŠÍ ORGÁNY A INSTITUCE

12. února: setkání s Dimitrisem DIMITRIADISEM, předsedou Evropského hospodářského a sociálního výboru.

Pan DIAMANDOUROS s Dimitrisem DIMITRIADISEM, předsedou Evropského hospodářského a sociálního výboru. Štrasburk, 12. února 2007.

15. března: setkání s Réym JACOBEM, generálním ředitelem Evropské investiční banky pro strategii a ústředí, a s Felisminem ALCARPEM, zástupcem vedoucího divize v EIB.

30. března: prezentace Paula J. MAHONEYHO, předsedy Soudu pro veřejnou službu EU, pro zaměstnance úřadu evropského veřejného ochránce práv.

2. července: setkání s prezidentem Evropské centrální banky Jean-Claudem TRICHETEM, viceprezidentem Lucasem D. PAPADEMOSEM a členkou výkonné rady Gertrude TUMPEL-GUGERELLOVOU. Po těchto setkáních následovala prezentace pro vyšší manažery banky ve Frankfurtu v Německu.

16. července: setkání s předsedou Evropského soudního dvora Vassiliosem SKOURISEM.

6. listopadu: setkání s velvyslancem Vassilisem KASKARELISEM, stálým zástupcem Řecka při Evropské unii.

7. prosince: prezentace evropského inspektora ochrany údajů Petera HUSTINXE pro zaměstnance úřadu evropského veřejného ochránce práv.

VZTAHY S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A OBDOBNÝMI ORGÁNY

5

5 VZTAHY S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A OBDOBNÝMI ORGÁNY

Veřejní ochránci práv na národní, regionální a místní úrovni v celé EU hrají klíčovou úlohu při zajišťování plného dodržování práv, která občanům náleží podle práva EU. Evropský veřejný ochránce práv se svými protějšky těsně spolupracuje, aby zajistil rychlé a účinné vyřizování stížností občanů týkajících se práva EU. Tato spolupráce většinou probíhá pod záštitou Evropské sítě veřejných ochránců práv. V této kapitole jsou podrobně popsány činnosti sítě v roce 2007, jejichž vyvrcholením byl šestý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí. Podrobnější informace o této akci jsou uvedeny níže. Během semináře veřejní ochránci práv přijali prohlášení, jehož účelem je informovat občany a ostatní uživatele jejich služeb o tom, jaké výsledky mohou očekávat, když se na člena sítě obrátí v záležitosti spadající do působnosti práva EU. Tento krok je považován za klíčový z hlediska vytvoření zřetelnějšího obrazu sítě pro veřejnost. Prohlášení je v této kapitole uvedeno v plném znění.

K dalším aktivitám, jimž se věnuje tato kapitola, patří semináře a konference, kterých se veřejný ochránce práv a jeho spolupracovníci v roce 2007 zúčastnili, jakož i dvoustranné kontakty pana DIAMANDOUROSE s jeho kolegy veřejnými ochránci práv z členských států EU i jiných částí světa.

5.1 EVROPSKÁ SÍŤ VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV

Evropská síť veřejných ochránců práv se skládá z téměř 90 úřadů v 31 evropských zemích. Zahrnuje veřejné ochránce práv a obdobné orgány s evropskou, celonárodní a regionální působností v rámci Evropské unie a s celonárodní působností v Norsku, na Islandu a v zemích ucházejících se o členství v EU. Všichni národní veřejní ochránci práv a podobné orgány v členských státech EU i v Norsku a na Islandu jmenovali svého styčného úředníka, který je kontaktní osobou pro ostatní členy sítě.

Síť vznikla v roce 1996 a postupně se vyvinula v účinný kooperační nástroj pro veřejné ochránce práv a jejich pracovníky, který slouží jako efektivní mechanismus spolupráce při vyřizování případů. Pro evropského veřejného ochránce práv je zvláště důležitá, neboť mu umožňuje rychle a účinně řešit stížnosti, které nespadají do jeho působnosti. Zkušenosti a osvědčené postupy se sdílejí prostřednictvím seminářů a setkání, pravidelného bulletinu, elektronického diskusního fóra a denního elektronického zpravodaje. Návštěvy evropského veřejného ochránce práv pořádané veřejnými ochránci práv v členských státech a v přístupových zemích se rovněž ukazují jako vysoce efektivní pro budování sítě. Oddíl 5.1 proto končí stručnou zmínkou o informačních návštěvách veřejného ochránce práv uskutečněných v roce 2007, kterými se podrobněji zabývá oddíl 6.2.

Všechny níže uvedené činnosti mají zásadní význam pro úspěšné plnění úlohy veřejných ochránců práv při zajišťování správného uplatňování právních předpisů EU v celé Unii. To je nesmírně důležité, mají-li občané plně užívat svých práv vyplývajících z právních předpisů EU. Evropský veřejný ochránce práv to považuje za zvláštní prioritu a na rozvoj sítě věnuje značné zdroje.

Semináře pro národní veřejné ochránce práv

Semináře pro národní veřejné ochránce práv pořádá každý druhý rok evropský veřejný ochránce práv spolu se svými národními protějšky. Šestý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí pořádal francouzský veřejný ochránce práv Jean-Paul DELEVOYE a evropský veřejný ochránce práv. Konal se ve Štrasburku ve dnech 14. až 16. října 2007. Byl to druhý seminář národních veřejných ochránců práv, který se konal ve Štrasburku, po více než jedenácti letech po historicky prvním takovémto semináři pořádaném v září 1996.

Na setkání bylo zastoupeno všech 27 členských států EU, stejně jako dvě ze tří kandidátských zemí, plus Norsko a Island. Jak bylo dohodnuto na pátém semináři, byli poprvé rovněž pozváni zástupci regionálních veřejných ochránců práv z těch zemí EU, kde tato funkce existuje, tj. z Belgie, Německa, Španělska, Itálie, Rakouska a Spojeného království¹.

Tématem semináře 2007 bylo „Přehodnocení řádné správy v Evropské unii“. Toto téma bylo zvoleno s vědomím, že řada veřejných ochránců práv na regionální, národní nebo evropské úrovni, kteří zastupují různé správní kultury a tradice, přemýšlí o tom, jakým způsobem vylepšit, přehodnotit a prohloubit své chápání řádné správy, které by vedlo ke zlepšení kvality služeb poskytovaných občanům a obecněji uživatelům veřejných správ, na něž dohlíží. Ukázalo se, že zvolené téma je populární.

Diskuse na semináři

Seminář zahájili spoluorganizátoři pan DELEVOYE a pan DIAMANDOUROS, uvítací řeč pronesla senátorka Fabienne KELLEROVÁ, starostka Štrasburku, a francouzský předseda vlády François FILLON zaslal delegátům uvítací pozdrav. Podtrhl v něm úlohu Evropy při šíření hodnot tolerance, dialogu a demokracie v celém světě. Uvedl, že veřejní ochránci práv v Evropě jsou nejzřetelnějším projevem těchto hodnot. Při dohlížení na provádění souboru práva EU, který je stále důležitější, jsou veřejní ochránci práv v přední linii těch, kteří každodenně skutečně budují Evropu.

Starostka Štrasburku senátorka Fabienne KELLEROVÁ, pan DIAMANDOUROS a francouzský národní veřejný ochránce práv Jean-Paul DELEVOYE zahajují šestý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí. Štrasburk, 15. října 2007.

Hlavní projev

Diskuse na semináři zahájil svým hlavním projevem s názvem „Zajištění jednotného uplatňování právních předpisů EU v Unii se 27 členskými státy: úloha vnitrostátních soudů a orgánů“ soudce Allan ROSAS, předseda třetího senátu Evropského soudního dvora (ESD). Podle soudce ROSASE je jedním z nejzákladnějších rysů práva EU to, že ho musí přímo provádět všechny dotčené strany včetně vnitrostátních správních orgánů. Soudce ROSAS zdůraznil, že národní veřejní ochránci práv

¹

Tyto země jsou uvedeny v pořadí podle protokolu EU.

hrají zvláště důležitou úlohu při sledování správních rozhodnutí a postupů týkajících se uplatňování a provádění nejen právních předpisů, které jsou výhradně vnitrostátní, ale i právních předpisů EU. Uvedl, že by byla chyba spoléhat se při zajištění správného uplatňování právních předpisů EU výhradně na soudní systém. Podle jeho názoru dávají občané přednost tomu, aby zásady zákonnosti a řádné správy stanovené v Listině základních práv Evropské unie byly dodržovány přímo, bez nutnosti uchýlovat se k soudním řízením, která mohou být zdlouhavá a nákladná. Podle jeho názoru je důležité si připomenout, že jedním ze základních kamenů právní konstrukce EU je její přímá platnost pro jednotlivé občany, kteří se na ní mohou přímo odvolávat u soudů a správních orgánů. Potvrdil, že práce veřejných ochránců práv přispívá k posilování úlohy občanů. K tomuto důrazu na „Evropu občanů“ přispívá i judikatura ESD týkající se občanství Unie.

Soudce Allan ROSAS, předseda třetího senátu Evropského soudního dvora, přednáší hlavní projev na šestém semináři národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí. Štrasburk, 15. října 2007.

Co se týče *jednotného* uplatňování uvedeného v názvu jeho projevu, soudce ROSAS potvrdil, že decentralizované uplatňování práva představuje problém. Tento problém se nijak nezmenšil rozšířením EU, která nyní zahrnuje 27 členských států. Podle jeho názoru je třeba decentralizaci doplnit o koordinaci a spolupráci, odpovědnost a transparentnost. Klíčový význam mají vnitrostátní instituce zabývající se monitorováním a kontrolou a koordinace mezi nimi a institucemi na úrovni EU. V tomto ohledu soudce ROSAS uvítal pořádání pravidelných seminářů národních veřejných ochránců práv.

Jens NYMAND-CHRISTENSEN, ředitel odpovědný za zlepšení právní úpravy a institucionální otázky v generálním sekretariátu Evropské komise, hovoří na šestém semináři národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí. Štrasburk, 15. října 2007.

První tematické zasedání: Zákonnost a řádná správa: je mezi tím rozdíl?

Pan DIAMANDOUROS pronesl úvodní projev na prvním tematickém zasedání, jemuž předsedala irská veřejná ochránkyně práv Emily O'REILLYOVÁ. Ve svém projevu se zaměřil zejména na pojem „život za zákoností“. Podle jeho názoru je pokračující existence koncepčního prostoru pro život za zákoností pro evropské občany pozitivní. Za prvé jsou právo a zákonost úzce spojovány s proviněním a sankcemi. Kultura služeb, kterou by veřejní ochránci práv měli horlivě prosazovat, však není podle jeho slov kulturou provinění. Jakýkoli pokus o prosazování kultury služeb prostřednictvím práva navíc může pouze posílit úzký přístup slepě zachovávající zákony. Současně může rovněž podpořit tendenci některých stěžovatelů považovat vlastní stížnost za udání, spíše než za nástroj hledání praktické nápravy nebo za konstruktivní řešení určitého problému.

Druhý významný faktor, který je třeba vzít v úvahu, se týká vztahu mezi činnostmi veřejných ochránců práv a činnostmi soudů. Logika soudních řízení vede k soudním rozhodnutím, v nichž soud směrodatně určuje zákonná práva stran řízení. Na druhé straně postupy veřejného ochránce práv mají jinou logiku, která zahrnuje pružnost mezi dvěma způsoby fungování. Na jedné straně je to řešení sporů, které se zaměřuje na řešení problémů, zmírňování konfliktů, hledání kompromisů a výsledků, z nichž mají prospěch všichni zúčastnění. Druhým způsobem je rozhodování, kdy veřejný ochránce práv dojde buď k závěru, že se jedná o nesprávný úřední postup, nebo ne. Tento způsob vychází z podobné logiky jako způsob fungování soudů, kdy jedna strana obvykle sama sebe považuje za vítěze a druhou stranu za poraženého. Správná rovnováha těchto dvou způsobů závisí na dotčeném případě a v některých případech je třeba vícekrát přecházet z jednoho způsobu do druhého. Podle pana DIAMANDOUROSE jsou evropské instituce povzbuzeny s ním spolupracovat na řešení sporů díky tomu, že vědí, že se jeho šetření nezaměřuje výhradně na otázku „Jaká jsou zákonná práva stran sporu?“.

V další diskusi zazněly názory nizozemského veřejného ochránce práv Alexe BRENNINKMEIJERA a maltského veřejného ochránce práv Josepha SAIDA PULLICINA. Podle pana BRENNINKMEIJERA požadují občané mnohem více než zákonost. Požadují rovněž řádnou správu a správné chování, které napomáhá přijímání, legitimitě a konečně veřejné důvěře ve vládu. Správné chování a spravedlivé zacházení s občany jsou zásadním doplňkem zákonosti. Pan SAID PULLICINO souhlasil s tím, že zkouška řádné správy zahrnuje mnohem širší spektrum činnosti než striktně zákonost. Ve chvíli, kdy nesprávný úřední postup není nezákonný, je možno ho přesto podrobit přísnějšímu testu zásad řádné správy, která je stále uznávanější jako neformální právní pramen. Stejně jako zákonost předpokládá řádná správa vždy úctu k právnímu řádu a nikdy nedává oprávnění jednat mimo zákon nebo v rozporu s ním. Řádná správa, stejně jako zákonost, rovněž znamená takové fungování, aby občan, tj. její zákazník, dostal služby na takové úrovni, na jakou má nárok.

Evropa přinášející výsledky – prevence, partnerství a transparentnost

Dalším řečníkem byl Jens NYMAND-CHRISTENSEN, ředitel odpovědný za zlepšení právní úpravy a institucionální záležitosti na Generálním sekretariátu Evropské komise. Jeho příspěvek nesl název „Evropa přinášející výsledky – prevence, partnerství a transparentnost“. Pan NYMAND-CHRISTENSEN se zaměřil na sdělení, které Komise přijala v září 2007 a které má název *Evropa přinášející výsledky – uplatňování práva Společenství*². Toto sdělení předkládá sérii návrhů na zlepšení uplatňování práva Společenství ze strany členských států. Cílem těchto návrhů je zajistit účinnější provádění práva Společenství a rychlejší řešení stížností, které předkládají občané i podniky. Toto sdělení uvádí kroky, které Komise v tomto směru podnikne, stejně jako příspěvky, které se očekávají mimo jiné od členských států. Stanoví čtyři hlavní oblasti činnosti: cílenější preventivní opatření; lepší poskytování informací a řešení problémů; účinnější správa případů porušení právních předpisů, aby se zajistil co největší přínos pro co nejvíce subjektů; a větší transparentnost.

Jeden z nejdůležitějších návrhů sdělení se týká pokusu, kdy orgány členských států budou v určitých případech požádány, aby v krátké lhůtě (8 týdnů) našly řešení problémů týkajících se práva Společenství a odpověděly *přímo* osobám, které daný dotaz Komisi zaslaly. Cílem je najít

2

KOM(2007) 502. k dispozici na: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_en.pdf

rychlejší řešení dotazů a stížností od občanů a společností. Ve svém klíčovém projevu pan NYMAND-CHRISTENSEN uvedl další podrobnosti o tomto návrhu, který je pro veřejné ochránce práv v členských státech zvláště významný. Informoval je o tom, že členské státy projeví velký zájem o účast na tomto pilotním projektu, který by měl trvat jeden rok. Komise pak vypracuje zprávu o zkušenostech z projektu.

Druhé tematické zasedání: Vztah mezi veřejnými ochránci práv a soudy

Diskusi v rámci tohoto zasedání zahájil hlavní parlamentní ochránce práv Švédska Mats MELIN. Na úvod se zabýval pravomocí veřejných ochránců práv vykonávat dohled nad soudy, což je něco, co se v jednotlivých zemích velmi liší. Pan MELIN uznal, že úloha soudů má v právním státě zvláštní význam, nicméně tvrdil, že je třeba, aby nad nimi existoval určitý dohled. Zkoumal, jak členové soudcovských sborů pohlíží na veřejného ochránce práv v takovém systému, jaký existuje ve Švédsku, kde veřejní ochránci práv *skutečně* vykonávají dohled na soudy. Zabýval se různými úlohami soudů a veřejných ochránců práv a hovořil o možnosti konfliktů mezi nimi ohledně konkrétních právních otázek. Své vystoupení ukončil otázkou, jak veřejní ochránci práv řeší situace, kdy se jejich výklad práva liší od výkladu soudů, zejména soudu poslední instance.

Na tomto zasedání, jemuž předsedal estonský soudní kancléř Allar JÕKS, diskutovali lucemburský veřejný ochránce práv Marc FISCHBACH a polský komisař pro ochranu občanských práv Janusz KOCHANOWSKI. Pan FISCHBACH své kolegy na úvod informoval o tom, že občané často postupují své problémy, které mají se soudy, veřejnému ochránci práv Lucemburska. Podstatné je, uvedl, jasně rozpoznat hranice jakéhokoli zásahu veřejného ochránce práv, neboť zatímco veřejní ochránci práv musí prosazovat legitimní zásadu nezávislosti soudů, musí rovněž zaručit práva stran na soudní řízení nebo projednání. Podle jeho názoru jsou veřejní ochránci práv povinni rozlišovat mezi spravedlností na jedné straně – jinými slovy svrchovaným výkonem povinnosti šířit spravedlnost – a soudní správou na straně druhé, kdy se soudní správou rozumí jakýkoli správní mechanismus, který funguje před soudním rozhodnutím nebo po něm. I když veřejný ochránce práv nemůže zasahovat do výkonu svrchované funkce soudu, má pravomoc řešit veškerá správní selhání soudní správy. Pan FISCHBACH na závěr uvedl, že by bylo přesnější hovořit o vztahu mezi veřejným ochráncem práv a soudní správou, spíše než o vztahu mezi veřejným ochráncem práv a soudy. Co se týče pana KOCHANOWSKÉHO, ten za sebe uvedl, že jeho funkce je založena na dvojím přístupu. Na jedné straně se polský komisař zapojuje do případů jednotlivých občanů, pokud vydaná soudní rozhodnutí porušují podle jeho názoru práva jednotlivce. Na druhé straně řeší případy obecnější povahy, často ve snaze zlepšit fungování výkonu spravedlnosti, například tím, že navrhuje změny v zákonech nebo se snaží vyjasňovat kontroverzní otázky v soudních rozhodnutích. Z tohoto důvodu komisař využívá své právo předkládat věci soudu s velkou opatrností, neboť plně respektuje nezávislost soudů a sporný charakter občanskoprávních řízení. Podporuje jednu stranu pouze v případě, když vidí, že osoba žádající o pomoc není schopna sama hájit svá práva nebo že by dotčený případ mohl znamenat průlom, který by pomohl řešit další podobné případy, kdy jsou ohrožena práva jednotlivců.

Třetí tematické zasedání: Náprava, vyrovnaní a řešení: co mohou veřejní ochránci práv nabídnout?

Tomuto zasedání předsedal pan Peter KOSTELKA z rakouského Úřadu pro ochranu práv.

Hlavním řečníkem na tomto zasedání byla paní Ann ABRAHAMOVÁ, veřejná ochránkyně práv pro státní správu a zdravotnictví Spojeného království. Zaměřila se na otázku nápravy tak, že na veřejného ochránce práv nejprve pohlížela jako na součást soudního systému – zdroj přímého přínosu pro poškozené občany. Dále se pak zabývala tím, jakým způsobem náprava, pojmáná jako něco více než jen finanční vyrovnaní nebo řešení sporu, poukazuje na širší úlohu veřejného ochránce práv jakožto zdroje širšího přínosu pro veřejnost – přínosu, který pramení z podpory řádné správy a řádného vyřizování stížností a ze zlepšení poskytování veřejných služeb, ale jenž v sobě rovněž obsahuje ambici formovat veřejnou politiku. Paní ABRAHAMOVÁ vycházela ze šetření správy systému daňových úvěrů ve Spojeném království, které provedl její úřad. Své vystoupení zakončila odkazem na rámcové zásady, které začala vypracovávat se zveřejněním souboru Zásad řádné správy a Zásad pro nápravu.

Diskusi na tomto zasedání pomohli zahájit slovinská veřejná ochránkyně lidských práv Zdenka ČEBAŠEKOVA-TRAVNIKOVA a norský parlamentní ochránce práv Arne FLIFLET. Paní ČEBAŠEKOVA-TRAVNIKOVA nastínila různé vlivy na způsob činnosti veřejného ochránce práv, jimiž se zabývala v rámci těchto témat: společnost a kultura; politický systém; mezinárodní souvislosti; současné problémy v zemi a osobní charakteristika veřejného ochránce práv. Svoji tezi doložila konkrétním příkladem citlivého problému jedné romské rodiny ve Slovinsku, který její úřad řešil. Pan FLIFLET poukázal na skutečnost, že veřejní ochránci práv pocházejí z velmi rozdílného prostředí, mají různý charakter a pravomoci a to samozřejmě ovlivňuje jejich práci. Podtrhl doplňkovou úlohu veřejných ochránců práv vzhledem k soudům, která spočívá v tom, že veřejní ochránci práv nabízejí mnohem širší škálu nápravných prostředků, vyrovnání a řešení.

Čtvrté tematické zasedání: Volný pohyb osob: jaké problémy přináší a jak je veřejní ochránci práv řeší?

Cílem tohoto závěrečného zasedání, jemuž předsedal španělský veřejný ochránce práv Enrique MÚGICA HERZOG, bylo konkrétně ukázat, jak mohou veřejní ochránci práv přispět k řešení právních stížností občanů EU. Úvodní projev na tomto zasedání pronesl pan Jean-Paul DELEVOYE. Začal tím, že sledoval vývoj práva na svobodu pohybu od 50. let 20. století do současnosti. Pak pokračoval tím, že nastínil některé překážky mobility, což je skutečnost, kterou podle jeho slov potvrzuje velmi malý poměr stížností na toto téma, který jeho úřad dostává. Poukázal na to, že tento druh stížností se však v příštích letech nejspíše zvýší, a zdůraznil, že veřejní ochránci práv v tomto mohou hrát důležitou úlohu. Své vystoupení uzavřel tím, že zdůraznil, že je třeba, aby veřejní ochránci práv spolupracovali na účinném řešení stížností v oblasti svobody pohybu.

Jako první vystoupila v diskusi komisařka pro veřejnou správu Kypru Eliana NICOLAOUOVA. Podle jejího názoru je plné provádění a uskutečňování práva na svobodný pohyb jedním z největších úkolů pro veřejné ochránce práv v jejich snaze vytvořit skutečnou kulturu mobility v EU za plného dodržování lidských práv. Komisařka uvedla příklady problematických oblastí na Kypru, konkrétně v oblasti vzájemného uznávání diplomů. Řecký veřejný ochránce práv Yorgos KAMINIS pokračoval celou řadou příkladů z vlastní země. Tvrdil, že tlak uplatňovaný v některých povoláních a politický tlak, zejména na obecní úrovni, ztěžuje občanům EU výkon jejich povolání v Řecku. Veřejný ochránce práv může hrát důležitou roli při pomoci těmto občanům, aby mohli využívat svá práva vyplývající z právních předpisů EU o svobodě pohybu.

Prohlášení Evropské sítě veřejných ochránců práv

Kromě těchto čtyř tematických zasedání proběhla v rámci semináře i hloubková diskuse o otázce, která má pro síť veřejných ochránců práv zásadní význam, a to o prohlášení Evropské sítě veřejných ochránců práv. Evropští veřejní ochránci práv nabídli na pátém semináři národních ochránců práv, který se konal v září 2005 v Haagu, že vypracují prohlášení, v němž budou občany a další uživatele svých služeb informovat o tom, jaké služby mohou očekávat, pokud se obrátí na některého člena této sítě ve věci, která spadá do působnosti práva EU. Návrh tohoto prohlášení byl rozeslán členům sítě před začátkem semináře.

Diskuse o prohlášení vycházely z klíčového projevu, který pronesl nejdéle sloužící veřejný ochránce práv na světě, dánský parlamentní veřejný ochránce práv Hans GAMMELTOFT-HANSEN. Ve svém projevu zdůraznil, že cílem diskusí bylo přijmout prohlášení zaměřené na občany, které by co nejstručnějším, nejjednodušším a přiměřeným způsobem informovalo o základních rysech, které spojují veřejné ochránce práv v Evropě a které jsou jim všem společné. Pan GAMMELTOFT-HANSEN své kolegy vyzval, aby návrh prohlášení přijali.

Pan DIAMANDOUROS předává dar dánskému veřejnému ochránci práv Hansi GAMMELTOFT-HANSENOVI u příležitosti dvacátého výročí jeho nástupu do funkce. Štrasburk, 15. října 2007.

Po živé diskusi bylo prohlášení přijato na základě konsenzu. Evropský veřejný ochránce práv oznámil, že se zasadí o zvýšení povědomí o prohlášení a vyzval své kolegy, aby učinili totéž. Prohlášení, které je v plném znění uvedeno níže, se bude pravidelně přezkoumávat.

Vynikající seminář

Kromě podnětných formálních zasedání umožnil seminář více neformálních diskusí a kontaktů. K celkovému příjemnému pocitu z celé akce přispěla i prohlídka Štrasburku, stejně jako slavnostní večere pořádaná v impozantním *Palais Rohan*, během níž byla vzdána pocta dánskému veřejnému ochránci práv jako připomínka jeho dvacetiletého působení ve funkci. Veřejní ochránci práv vyjádřili svou vděčnost starostce Štrasburku za vřelé přivítání ve městě a za pohostinnost, kterou jim poskytla.

Na konci semináře bylo oznámeno, že Sedmý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí se bude konat v roce 2009 na Kypru.

Účastníci šestého semináře národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí. Štrasburk, 15. října 2007.

Evropská síť veřejných ochránců práv

Prohlášení

Prohlášení přijaté na šestém semináři vnitrostátních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí, který se konal ve Štrasburku ve dnech 14.–16. října 2007

Evropská síť veřejných ochránců práv připravila toto prohlášení, aby zajistila lepší informovanost o tom rozměru činnosti veřejných ochránců práv, jenž je spojen s Evropskou unií, a aby objasnila, jaké služby veřejní ochránci práv poskytují lidem, kteří podávají stížnosti na záležitosti spadající do působnosti práva EU.

Vnitrostátní a regionální veřejní ochránci práv se významným způsobem podílejí na zajišťování toho, aby občané a rezidenti EU znali svá práva a využívali jich. Společně s evropským veřejným ochráncem práv tvoří *Evropskou síť veřejných ochránců práv*.

Evropská síť veřejných ochránců práv sdružuje na bázi dobrovolnosti vnitrostátní a regionální veřejné ochránce práv a podobné orgány členských států Evropské unie, vnitrostátní veřejné ochránce práv kandidátských zemí, Islandu a Norska a rovněž evropského veřejného ochránce práv a Petiční výbor Evropského parlamentu. V Německu plní petiční výbory na vnitrostátní a regionální úrovni podobnou úlohu jako veřejný ochránce práv. Tyto petiční výbory jsou součástí sítě.

Právo a politika EU mají stále větší vliv na každodenní život občanů a rezidentů členských států. Ve většině případů je uplatňují veřejné orgány členských států. Vnitrostátní a regionální veřejní ochránci práv se zabývají stížnostmi na veřejné orgány členských států, včetně stížností, které se týkají činností spadajících do rozsahu působnosti práva EU. Evropský veřejný ochránce práv vykonává dohled nad orgány EU, jako je např. Evropská komise.

Příslušný vnitrostátní či regionální veřejný ochránce práv je odpovědný za vyřizování stížností podaných na veřejné orgány členského státu, včetně stížností týkajících se záležitostí, které spadají do rozsahu působnosti práva EU. Evropský veřejný ochránce práv zkoumá stížnosti na orgány a instituce Evropské unie.

Ačkoli se pravomoci a úkoly jednotlivých veřejných ochránců práv sdružených v síti do značné míry liší, všichni jsou povinni poskytovat veřejnosti nestranné, efektivní a spravedlivé služby. V rámci svých mandátů podporují zásady, na nichž je založena Evropská unie.

„Unie je založena na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, zásadách, které jsou společné členským státům“ (čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii).

Jednou z nejdůležitějších činností sítě je sdílení informací o právu EU a osvědčených postupech, aby mohla veřejnosti poskytovat co nejkvalitnější služby. Vnitrostátní a regionální veřejní ochránci práv sdružení v síti mohou evropského veřejného ochránce práv požádat o poskytnutí písemných odpovědí na dotazy týkající se práva EU a jeho výkladu, včetně dotazů, které mohou vyvstat při řešení konkrétních případů těmito veřejnými ochránci práv.

Úloha veřejných ochránců práv a účel jejich funkce

Veřejní ochránci práv sdružení v síti jsou nezávislé a nestranné osoby, které byly jmenovány do funkce na základě ústavy či právního přepisu a které se zabývají stížnostmi na veřejné orgány.

Veřejní ochránci práv se snaží odpovídajícím způsobem vyřešit každou stížnost. Pokud veřejný ochránce práv po přezkoumání stížnosti zjistí, že je odůvodněná, může se kriticky vyjádřit k situaci, která nastala, a může uvést, jakým způsobem by se podle jeho názoru mělo při vyřizování případu postupovat. V mnoha zemích může veřejný ochránce práv rovněž navrhnout opravné prostředky, např. přezkoumání rozhodnutí, omluvu nebo finanční odškodnění. Někteří veřejní ochránci práv se někdy pokouší o vyřízení stížnosti smírem.

V některých případech má stěžovatel možnost se rozhodnout, zda se se svou stížností obrátí na veřejného ochránce práv či na soud. Obvykle platí, že veřejný ochránce práv se nemůže stížností zabývat v případě, že se záležitostí

zabývá či zabýval soud. Na rozdíl od soudu veřejný ochránce práv nepřijímá závazná rozhodnutí, veřejné orgány se však obvykle řídí jeho doporučeními. Pokud tak neučiní, veřejný ochránce práv může například o této skutečnosti uvědomit parlament, a upozornit tak na případ politiky a veřejnost.

Kromě vyřizování stížností se veřejní ochránci práv rovněž aktivně podílejí na zvyšování kvality veřejné správy a veřejných služeb. Podporují řádnou správu a dodržování práv, navrhuji vhodná řešení systémových problémů, šíří osvědčené postupy a prosazují kulturu uvědomělého poskytování služeb.

Veřejní ochránci práv podporují veřejné orgány v tom, aby na stížnosti nahlížely jako na příležitost účinně komunikovat se stěžovatelem a napravit veškeré nedostatky svých služeb. Proto většina veřejných ochránců práv prošetřuje stížnost až poté, co orgán, na nějž je stížnost podána, dostal příležitost vyřešit záležitost sám.

Oblasti, v nichž může veřejný ochránce práv působit, se v rámci sítě liší, avšak obvykle zahrnují: porušování práv včetně lidských a základních práv, jiné protiprávní jednání včetně nedodržování obecných zásad práva, jednání v rozporu se zásadami dobré správy. Jako příklady nesprávného úředního postupu, který může veřejný ochránce práv pomoci napravit, lze uvést neodůvodněné průtahy, neprovádění stanovené politiky či postupů, nedostatek nestrannosti, nespravedlnost, poskytování nepřesných informací či rad, nedůslednost a nezdvořilost.

Služba veřejnosti

Veřejní ochránci práv sdružení v síti jsou povinni jednat s každým zdvořile a s úctou. Mají být přístupní a ochotní poskytovat služby, spravedliví, nestranní, důslední a efektivní.

V rámci stanoveném na základě práva a na základě nutnosti respektovat soukromí a legitimní důvody pro důvěrnost usilují veřejní ochránci práv sdružení v síti o transparentnost svých činů a rozhodnutí. Uveřejňují kritéria, která uplatňují při vyřizování stížností, odůvodňují svá rozhodnutí a zveřejňují zprávy o svých činnostech.

Veřejní ochránci práv sdružení v síti usilují o zachování odpovídající rovnováhy mezi důkladností a rychlostí vyřizování stížností, přičemž zohledňují zájmy stěžovatele a potřebu efektivního využití zdrojů.

Přístupnost

Veřejní ochránci práv sdružení v síti usilují o zajištění svobodného a rovného přístupu pro každého, kdo má právo využívat jejich služeb.

Stížnosti mohou být obvykle zasílány veřejnému ochránci práv přímo.

Služby veřejného ochránce práv jsou obvykle stěžovateli poskytovány bezplatně.

V případech, kdy jsou zákonem stanoveny výjimky z výše uvedených zásad, se veřejný ochránce práv snaží co nejvíce zmírnit jejich negativní dopad na stěžovatele.

Vyřizování stížností

Veřejní ochránci práv sdružení v síti se snaží vyřizovat stížnosti rychle a efektivně. Zohledňují přitom příslušná ustanovení práva EU, včetně obecných zásad práva, jako je dodržování základních práv. Charta základních práv Evropské unie může v tomto ohledu sloužit jako užitečný referenční dokument.

Každá stížnost je pečlivě zkoumána, aby se zajistilo dosažení odpovídajícího výsledku.

Pokud je stížnost nepřijatelná, veřejný ochránce práv o této skutečnosti neprodleně informuje stěžovatele, přičemž jasně uvede důvod či důvody. Veřejný ochránce práv pokud možno doporučí stěžovateli jiný orgán, který by mu mohl být nápomocný.

V případech, kdy z předběžné analýzy vyplývá, že by problém stěžovatele mohl být rychle vyřešen, využívají někteří veřejní ochránci práv zjednodušeného postupu (např. telefonní hovor).

Pokud je stížnost předmětem důkladného šetření, veřejný ochránce práv poskytuje stěžovateli o tomto šetření informace nebo zajistí, aby stěžovatel mohl takové informace snadno získat. Relevantní informace se mohou týkat například:

- použitého postupu;
- rozsahu šetření, včetně informací o tom, jaká záležitost či záležitosti jsou šetřeny;
- vývoje vyšetřování.

Po ukončení vyšetřování veřejný ochránce práv vyhotoví písemnou zprávu či vydá písemné rozhodnutí v němž se uvádí:

- zjištění veřejného ochránce práv;
- zda má veřejný ochránce práv za to, že je stížnost odůvodněná zcela či pouze zčásti a odůvodnění tohoto názoru; a
- případná doporučení veřejného ochránce práv určená dotčenému veřejnému orgánu.

Zveřejňování informací

Veřejní ochránci práv sdružení v síti zveřejňují srozumitelné informace ve snadno dostupné podobě. Mezi tyto informace patří např.:

- kdo má právo podat stížnost;
- proti jakým veřejným orgánům lze stížnost podat;
- jaké druhy činností mohou být předmětem stížnosti, včetně činností spadajících do působnosti práva EU;
- jaké jsou podmínky přípustnosti stížností;
- jakým způsobem lze podat stížnost;
- jaký jazyk či jaké jazyky mohou být použity při podání stížnosti;
- (v relevantním případě) za jakých podmínek veřejný ochránce práv používá zjednodušený postup;
- jak lze získat individuální radu týkající se možnosti podat stížnost (např. prostřednictvím pohotovostní telefonní linky);
- jaké jsou možné výsledky a opravné prostředky v případě, že je stížnost uznána za odůvodněnou.

Evropský veřejný ochránce práv se zasazuje o usnadnění přístupu široké veřejnosti k informacím uveřejněným vnitrostátními a regionálními členy sítě.

Internetové stránky evropského veřejného ochránce práv –<http://www.ombudsman.europa.eu> – obsahují informace o síti a odkazy na domovské stránky jejích členů. Informace jsou rovněž k dispozici na požádání na Úřadu evropského veřejného ochránce práv (tel.: +33 3 88 17 23 13).

Neustále se zlepšující kvalita služeb poskytovaných veřejnosti

Veřejní ochránci práv usilují o neustálé zlepšování kvality služeb, jež poskytují veřejnosti. Toto prohlášení bude proto pravidelně (alespoň každé dva roky) přezkoumáváno, aby odraželo vyvíjející se osvědčené postupy.

Spolupráce při vyřizování případů

Národní a regionální veřejní ochránci práv v členských státech jsou oprávněni vyřizovat mnoho stížností, které nespádají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, neboť se netýkají orgánu nebo instituce Společenství. V roce 2007 evropský veřejný ochránce práv doporučil 816 stěžovatelům, aby se obrátili na národního nebo regionálního veřejného ochránce práv a v 51 případech stížnost přímo předal příslušnému veřejnému ochránci práv. Příklady těchto stížností jsou uvedeny v oddíle 2.5 této zprávy.

Vedle pravidelné neformální výměny informací prostřednictvím sítě existuje i zvláštní postup, kterým si národní nebo regionální veřejní ochránci práv mohou vyžádat písemnou odpověď na dotazy ohledně práva EU a jeho výkladu, včetně dotazů, které vyvstávají při řešení konkrétních případů. Evropský veřejný ochránce práv buď na dotaz odpoví přímo, nebo jej ve vhodných případech předá jinému orgánu či instituci EU. Tento postup je nyní zakotven v prohlášení Evropské sítě veřejných ochránců práv. V roce 2007 byly obdrženy tři takové dotazy (po jednom od národního, regionálního a místního veřejného ochránce práv) a tři byly vyřízeny (včetně jednoho z roku 2005 a jednoho z roku 2006). Příklad dotazu je uveden na konci kapitoly 3.

Evropští veřejní ochránci práv – bulletin

Evropští veřejní ochránci práv – bulletin se zabývá prací členů Evropské sítě veřejných ochránců práv a dalších členů evropského regionu Mezinárodního institutu veřejných ochránců práv (IOI). Bulletin je vydáván v anglické, francouzské, německé, italské a španělské jazykové verzi a je rozesílán do více než 400 úřadů na evropské, národní, regionální i místní úrovni. Vychází dvakrát ročně – v dubnu a v říjnu.

Bulletin prokázal, že je velmi užitečným fórem pro výměnu informací o právních předpisech EU a osvědčených postupech. Dvě čísla vydaná v roce 2007 obsahovala články o širokém spektru témat, včetně nadřazenosti práva EU nad vnitrostátním právem, diskriminace a překážek pro volný pohyb, problémů v oblasti práva životního prostředí, ochrany práv dětí a práv starších osob, problémů ve zdravotnictví a otázek ochrany soukromí a osobních údajů.

Nástroje elektronické komunikace

V listopadu 2000 zahájil veřejný ochránce práv provoz internetového diskusního fóra a fóra pro sdílení dokumentů pro veřejné ochránce práv, kteří jsou členy sítě, a jejich pracovníky. K fóru, které nabízí možnost každodenní spolupráce mezi dvěma nebo více úřady, má přístup více než 230 osob.

Nejpopulárnější součástí fóra je zpravodaj *Denní zprávy veřejného ochránce práv*, který vychází každý pracovní den a obsahuje zprávy z úřadů veřejných ochránců práv a z Evropské unie. Do *Denních zpráv* pravidelně přispívají nebo v nich hledají informace téměř všechny úřady národních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě.

Diskusní fórum bylo v roce 2007 pro úřady veřejných ochránců práv i nadále velmi užitečným prostředkem k výměně informací formou otázek a odpovědí. Tímto způsobem bylo zahájeno několik významných diskusí, které se týkaly tak rozmanitých otázek, jako jsou diskriminace na základě věku, právní rámec pro nedobrovolnou hospitalizaci v psychiatrických zařízeních, kvalita veřejných služeb, postavení právních odborníků v úřadech veřejných ochránců práv či iniciativy Evropské komise pro zlepšení způsobu nakládání se stížnostmi na porušení právních předpisů.

Obsah diskusního fóra zahrnuje schválený seznam národních a regionálních veřejných ochránců práv v členských státech EU, v Norsku, na Islandu a v zemích žádajících o členství v EU. Seznam je aktualizován při každé změně kontaktních údajů některého úřadu veřejného ochránce práv, a proto je nezbytným zdrojem informací pro veřejné ochránce práv v celé Evropě.

Informační návštěvy

Během roku 2007 navštívil evropský veřejný ochránce práv své kolegy v Německu (březen), Švédsku (květen) a Belgii (listopad). Tyto návštěvy představovaly výbornou příležitost k posílení

pracovních vztahů v rámci Evropské sítě veřejných ochránců práv a ke zvýšení povědomí o mimosoudním opravném prostředku, který nabízejí veřejní ochránci práv a petiční výbory. Návštěvy jsou podrobně popsány v oddíle 6.2.

5.2 DALŠÍ SEMINÁŘE A KONFERENCE VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV

Úsilí evropského veřejného ochránce práv o spolupráci s jeho protějšky z řad veřejných ochránců práv jde nad rámec činností Evropské sítě veřejných ochránců práv. Evropský veřejný ochránce práv je aktivním členem několika organizací veřejných ochránců práv a pravidelně se účastní konferencí a seminářů, které organizují.

K akcím, kterých se pan DIAMANDOUROS v roce 2007 zúčastnil, patřily kulatý stůl veřejných ochránců práv Rady Evropy, který se konal v dubnu v řeckých Athénách, a seminář programu Eunomia řeckého veřejného ochránce práv a komisaře pro lidská práva Rady Evropy, který v září v Sofii uspořádal bulharský veřejný ochránce práv.

Evropský veřejný ochránce práv byl také zván na akce organizované na oslavu různých výročí úřadů veřejných ochránců práv. Dne 27. března se v Londýně setkal s Ann ABRAHAMOVOU, veřejnou ochránkyní práv pro státní správu a zdravotnictví Spojeného království, u příležitosti 40. výročí založení jejího úřadu. Pan DIAMANDOUROS, který byl prvním veřejným ochráncem práv v Řecku, byl pozván Yorgosem KAMINISEM, aby se zúčastnil akce konané v dubnu v Athénách na oslavu deseti let trvání této instituce. Dne 22. června přicestoval do Madridu, aby si spolu s Enriquem MÚGICOU HERZOGEM připomněl 25. výročí úřadu *Defensor del Pueblo*. Začátkem roku se pan DIAMANDOUROS zúčastnil spolu s kyperskou komisařkou pro správu Elianou NICOLAOUOVOU slavnostního otevření nových prostor jejího úřadu.

© Defensor del Pueblo

Pan DIAMANDOUROS a národní veřejný ochránce práv Enrique MÚGICA HERZOG během setkání s Jeho královskou Výsostí princem asturským. Madrid, 22. června 2007.

Úřad evropského veřejného ochránce práv byl na akcích veřejných ochránců práv během celého roku zastupován také svými zaměstnanci. V září se asistent veřejného ochránce práv Nicholas CATEPHORES zúčastnil 28. výroční konference Asociace veřejných ochránců práv Spojených států v Anchorage v USA a právnička Ida PALUMBOVÁ se v říjnu zúčastnila konference pořádané regionálním veřejným ochráncem práv italské oblasti Benátsko. Konečně hlavní právní poradce Olivier VERHEECKE se zúčastnil prvního setkání veřejných ochránců práv Středomoří, které proběhlo v marockém Rabatu v listopadu. Akci společně zorganizovali španělský *Defensor del*

Pueblo, francouzský *Médiateur de la République* a marocký *Diwan Al Madhalim* (veřejný ochránce práv).

5.3 DALŠÍ AKCE S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A JEJICH ZAMĚSTNANCI

V roce 2007 se uskutečnilo mnoho dvoustranných kontaktů mezi evropským veřejným ochráncem práv a veřejnými ochránci práv z Evropy i mimoevropských zemí. Tato setkání byla organizována s cílem propagovat institut veřejného ochránce práv, diskutovat o vztazích mezi institucemi a vyměňovat si osvědčené postupy.

V daném roce se pan DIAMANDOUROS sešel se svou kyperskou kolegyní komisařkou pro správu Elianou NICOLAOUOVOU, s veřejným ochráncem práv německé spolkové země Porýní-Falcko Ulrichem GALLEM, zástupcem islandského veřejného ochránce práv Kjartanem BJÖRGVINSSONEM, portugalským veřejným ochráncem práv Henriquem NASCIMENTEM RODRIGUESEM a s francouzským národním veřejným ochráncem práv Jean-Paulem DELEVOYEM.

Pan DIAMANDOUROS věnoval svůj čas také setkáním a výměně názorů s veřejnými ochránci práv ze zemí mimo EU, včetně veřejného ochránce práv Východního Timoru Sebastião DIASE XIMENESE, marockého veřejného ochránce práv Moulaye M'hameda IRAKIHO a veřejného ochránce práv kanadské provincie Ontario Andrého MARINA.

KOMUNIKACE

6

6 KOMUNIKACE

Evropský veřejný ochránce práv si je velice dobře vědom, jak důležité je zajistit, aby lidé, kteří mohou mít problémy se správou EU, věděli o svém právu stěžovat si. Každý rok je vyvíjeno velké úsilí o oslovení občanů, podniků, nevládních organizací a dalších relevantních subjektů s informacemi o službách veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci v roce 2007 přednesli přes 130 prezentací na konferencích, seminářích a setkáních. Mediální činnost pokračovala výrazným tempem. Veřejný ochránce práv uspořádal šest tiskových konferencí a poskytl přes 40 rozhovorů novinářům z tisku, rozhlasu a televize a dalších elektronických médií. Informační návštěvy veřejného ochránce práv v Německu, Švédsku a Belgii pro něj znamenaly další příležitost, jak v těchto zemích zvýšit povědomí o své úloze.

V této kapitole jsou podrobně popsány činnosti, které veřejný ochránce práv v oblasti komunikace vykonal v roce 2007. Začíná přehledem nejvýznamnějších událostí roku a pokračuje informačními návštěvami veřejného ochránce práv, účastí na akcích a konferencích, vztahy se sdělovacími prostředky, publikacemi a elektronickou komunikací.

6.1 NEJVÝZNAMNĚJŠÍ UDÁLOSTI ROKU

50. VÝROČÍ ŘÍMSKÉ SMLOUVY

Evropská unie v roce 2007 oslavila 50. výročí uzavření Římské smlouvy a v celé Unii byly organizovány různé akce pro připomenutí této významné události. Evropský veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci se několika z nich aktivně zúčastnili. Důležité byly zejména dny otevřených dveří v Berlíně, Budapešti a Varšavě, které navštívily statisíce lidí se zájmem o činnosti Unie.

Občané u stánku veřejného ochránce práv během dne otevřených dveří v Berlíně 25. března 2007.

Úřad se také jako každoročně zúčastnil dnů otevřených dveří, které pořádá Evropský parlament ve Štrasburku a Bruselu. Návštěvníkům byly rozdávány materiály o práci evropského veřejného ochránce práv ve 26 jazycích spolu s řadou propagačních předmětů. Na všech těchto akcích byli přítomni zaměstnanci veřejného ochránce práv, kteří odpovídali na otázky o jeho práci.

Stánek veřejného ochránce práv během dní otevřených dveří ve Štrasburku a Bruselu (1. a 5. května 2007) navštívilo několik tisíc lidí, z nichž řada podrobně diskutovala se zaměstnanci veřejného ochránce práv.

Evropský kvíz pro děti byl hlavní součástí stánku veřejného ochránce práv na dnech otevřených dveří ve Štrasburku a Bruselu (1. a 5. května 2007).

V květnu veřejný ochránce práv osobně přicestoval do Varšavy, aby se zúčastnil kulatého stolu pro zainteresované subjekty pořádaného zastoupením Evropské komise v Polsku. Byl také pozván, aby promluvil na akci ke Dni Evropy v Evropském parlamentu ve Štrasburku, které se zúčastnilo asi 500 studentů.

Díky všem uvedeným akcím měli veřejný ochránce práv a zaměstnanci jeho úřadu příležitost setkávat se se zájemci z řad občanů a informovat je o tom, jak mohou využít jeho služeb. Během všech akcí byly zaznamenány velmi příznivé ohlasy.

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2006

Výroční zpráva je nejdůležitější publikací veřejného ochránce práv. Podává přehled jeho činností spojených s vyřizováním stížností v daném roce, popisuje jeho úsilí o zviditelnění vlastní práce a vysvětluje, jak byly použity zdroje, které měl k dispozici. Tato zpráva je zajímavá pro širokou řadu skupin a jednotlivců na mnoha úrovních – pro ostatní veřejné ochránce práv, politiky, státní úředníky, odborníky, vědce, zájmové skupiny, nevládní organizace, novináře i občany na evropské, národní, regionální a místní úrovni.

Dne 13. března 2007 pan DIAMANDOUROS svou zprávu představil předsedovi Evropského parlamentu Hans-Gertu PÖTTERINGOVI a 2. května pak petičnímu výboru Parlamentu. Druhé z uvedených setkání poskytlo veřejnému ochránci práv příležitost vysvětlit výsledky dosažené během dotčeného roku a vyměnit si názory s členy výboru ohledně nápadů a iniciativ do budoucna.

Zprávu výboru o činnosti veřejného ochránce práv v roce 2006 sepsala poslankyně EP Luciana SBARBATIOVÁ. Plenární zasedání Parlamentu ji projednalo dne 25. října za účasti pana DIAMANDOUROSE a místopředsedkyně Evropské komise Margot WALLSTRÖMOVÉ. Na základě zprávy paní SBARBATIOVÉ pak Parlament na plenárním zasedání přijal usnesení, v němž deklaroval spokojenost s činností veřejného ochránce práv, s konstruktivní spoluprací mezi ním a dotčenými orgány a s jeho veřejným obrazem.

Sdělovacím prostředkům veřejný ochránce práv svou zprávu představil na tiskové konferenci 3. května. Více než 50 novinářů, kteří se této konferenci zúčastnili, mu dalo příležitost upozornit na nejdůležitější výsledky svých šetření v roce 2006.

ŘÁDNÁ SPRÁVA A EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV: SEMINÁŘ

Ve dnech 8. a 9. listopadu uspořádal veřejný ochránce práv v Bruselu seminář, který měl být zdrojem užitečných myšlenek a strategií ohledně toho, jak může evropský veřejný ochránce práv prosazovat zásady řádné správy v orgánech a institucích EU. Zúčastnili se jej mimo jiné bývalí veřejní ochránci práv, penzionovaní vysocí úředníci hlavních orgánů EU a členové akademické obce.

Účastníci se nejprve soustředili na pojem řádné správy v kontextu EU a poté přešli ke zkoumání úlohy evropského veřejného ochránce práv při prosazování kultury služeb pro občany. Diskutovalo se například o otázkách, jak nejlépe určit základní prvky kultury služeb v kontextu EU, jak vymezit hranice řádné správy či jak motivovat orgány a instituce EU, aby začaly používat metody pro omezování či zmírňování konfliktů a na podporu konstruktivního dialogu s občany. Dále se účastníci zabývali vztahem mezi prací veřejného ochránce práv a prací soudů. Posuzovali alternativní postupy, pomocí nichž by se měl veřejný ochránce práv snažit vytvořit si pozitivní identitu jasně odlišnou od role soudů, a uvažovali o tom, do jaké míry by měl veřejný ochránce práv iniciativně definovat a předávat jasná sdělení, například o právech a povinnostech spojených s evropským občanstvím.

Seminář, během něž došlo k živé výměně názorů na to, jak může evropský veřejný ochránce práv přispět k praktickému uplatňování práva na řádnou správu, přinesl mnoho podnětných a inovačních myšlenek pro nadcházející roky.

6.2 INFORMAČNÍ NÁVŠTĚVY

S cílem zvýšit informovanost občanů o jejich právu podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv a dále posílit pracovní vztahy se svými národními a regionálními protějšky zahájil evropský veřejný ochránce práv v roce 2003 intenzivní program informačních návštěv v členských státech a přístupových zemích. Tyto návštěvy pokračují rychlým tempem, a veřejný ochránce práv tak již navštívil všechny členské státy EU, a to zdaleka ne pouze jednou. Pro každou z návštěv připravují veřejní ochránci práv v členských státech a přístupových zemích podrobný program činností a setkání a často evropského veřejného ochránce práv během jeho cesty doprovázejí. Přítomnost obou veřejných ochránců práv na těchto akcích je pro občany velmi přínosná, neboť jim umožňuje lépe pochopit a ocenit příslušné úlohy a pravomoci národního a evropského veřejného ochránce práv a dozvědět se o svých vlastních právech vyplývajících z občanství nejen ve vlastní zemi, nýbrž v celé EU.

V roce 2007 veřejný ochránce práv navštívil Německo, Švédsko a Belgie, kde se setkal s členy parlamentů, soudci, vysokými státními úředníky, členy akademické obce, potenciálními stěžovateli a dalšími občany. Následující část podává přehled široké škály setkání, která se během těchto návštěv uskutečnila, vypočítává klíčové účastníky setkání a zmiňuje četné prezentace, které byly předneseny.

NĚMECKO

Od 19. do 21. března byl evropský veřejný ochránce práv na návštěvě v Berlíně, kterou zorganizovalo německé ministerstvo zahraničí spolu s berlínskými kanceláři Evropské komise a Evropského parlamentu.

Návštěva panu DIAMANDOUROSOVI umožnila oslovit klíčové publikum a hovořit o své práci na setkáních s nevyššími vládními představiteli a státními úředníky, sdělovacími prostředky i občany a zástupci cílových skupin. Kvůli výměně názorů na to, jak zvýšit informovanost německé veřejnosti o službách evropského veřejného ochránce práv, se pan DIAMANDOUROS setkal se spolkovou kancléřkou Angelou MERKELOVOU, německým prezidentem Horstem KÖHLEREM a předsedou

Bundestagu (Spolkového sněmu) Norbertem LAMMERTEM. Dále se sešel s ministryní spravedlnosti Brigitte ZYPRIESOVOU, státním ministrem pro evropské záležitosti Günterem GLOSEREM, parlamentním státním tajemníkem na ministerstvu vnitra Peterem ALTMAIEREM, parlamentním státním tajemníkem na ministerstvu hospodářství a technologií Peterem HINTZEM a s vedoucí Spolkového antidiskriminačního úřadu Martinou KÖPPENOVOU.

Pan DIAMANDOUROS a spolková kancléřka Angela MERKELOVÁ. Berlín, 20. března 2007.

Pan DIAMANDOUROS a předseda *Bundestagu* Norbert LAMMERT. Berlín, 20. března 2007.

Důležitou součástí návštěvy byl další rozvoj vztahů s petičním výborem *Bundestagu* a jeho předsedkyní Kersten NAUMANNOVOU. Pan DIAMANDOUROS dostal příležitost představit svou práci na zasedání petičního výboru. Plodné výměny názorů se odehrály také během večere uspořádané Kersten NAUMANNOVOU, které se zúčastnili zástupci petičních výborů *landtagů* (zemských sněmů) Berlína a Braniborska.

Pan DIAMANDOUROS svou práci představil rovněž při přednášce na berlínské Humboldtově univerzitě (*Humboldt-Universität Berlin*) a během akce pro potenciální stěhovatele, občany a další zájemce, kterou společně uspořádaly kanceláře Evropského parlamentu a Komise a Institut pro evropskou politiku (*Institut für Europäische Politik*) v Berlíně. Po ní následovala tisková konference a několik individuálních rozhovorů, které byly poskytnuty novinářům z rozhlasu a tisku.

V zájmu dalšího rozvoje vztahů se svými kolegy německými veřejnými ochránci práv pan DIAMANDOUROS dne 22. března navštívil Mohuč, kde se zúčastnil „Konference o přeshraniční spolupráci veřejných ochránců práv ve velkém regionu“, kterou uspořádal veřejný ochránce práv Porýní-Falcka Ullrich GALLE. Setkal se také s předsedou *Landtagu* Porýní-Falcka Joachimem MERTESEM, aby se zapsal do pamětní knihy tohoto sněmu.

© Bundestag

Pan DIAMANDOUROS se členy a zaměstnanci petičního výboru *Bundestagu*. Berlín, 21. března 2007.

Dne 25. dubna navštívil pan DIAMANDOUROS německé nejvyšší soudy v Karlsruhe. Vyměnil si názory s předsedou Spolkového ústavního soudu Hans-Jürgenem PAPIEREM a předsedou Spolkového soudního dvora Günterem HIRSCEM.

Konečně evropský veřejný ochránce práv 27. června navštívil obchodní komoru ve Frankfurtu, aby o své práci pohovořil s Hans-Joachimem OTTEM, zástupcem výkonného ředitele a mluvčím této komory. Poté svou práci představil při přednášce na frankfurtské Univerzitě Johanna Wolfganga Goetheho (*Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt*), kde byl hostem profesora Hans-Jürgena PUHLEHO.

ŠVÉDSKO

Ve dnech 14. až 16. května navštívil evropský veřejný ochránce práv Švédsko. Návštěvu zorganizoval úřad parlamentních veřejných ochránců práv, který sestavil obsáhlý program setkání, přednášek a rozhovorů, aby evropskému veřejnému ochránci práv umožnil zvýšit informovanost o své úloze.

Švédští parlamentní veřejní ochránci práv představují nejstarší instituci tohoto typu na světě, která v roce 2009 oslaví 200. výročí své existence. Během své návštěvy pan DIAMANDOUROS ocenil možnost vyměnit si zkušenosti a diskutovat o pracovních metodách s vrchním parlamentním veřejným ochráncem práv Matsem MELINEM, se třemi dalšími parlamentními veřejnými ochránci práv Kerstin ANDREOVOU, Nils-Olofem BERGGRENEM a Cecilíí NORDENFELTOVOU a se zástupcem parlamentního veřejného ochránce práv Hansem RAGNEMALMEM. Využil také příležitosti přednést prezentaci pro zaměstnance jejich úřadu, během níž se hovořilo o mnoha zajímavých tématech.

O své práci pan DIAMANDOUROS během návštěvy hovořil s ministryní pro záležitosti EU Cecilíí MALMSTRÖMOVOU, státním tajemníkem Håkanem JONSSONEM, předsedou Nejvyššího soudu Johanem MUNCKEM a předsedou Nejvyššího správního soudu Runem LAVINEM. Setkal se také s předsedkyní stálého výboru pro ústavu Berit ANDNOROVOU, místopředsedkyní výboru pro záležitosti Evropské unie Susanne EBERSTEINOVOU a členem společného výboru pro Ústavní smlouvu Evropské unie Björnem HAMILTONEM.

Návštěva veřejnému ochránci práv poskytla několik výborných příležitostí, jak se svou prací lépe seznámit různé cílové skupiny. Švédská advokátní komora uspořádala seminář pro právníky specializující se na záležitosti EU, během něž měl pan DIAMANDOUROS prezentaci nazvanou „Evropský veřejný ochránce práv má stále otevřeno“. Role hostitelky semináře se ujala generální tajemnice advokátní komory Anne RAMBERGOVÁ a v bulletinu komory následně vyšel článek o evropském veřejném ochránci práv. Pan DIAMANDOUROS rovněž poskytl rozhovor publikaci *Riksdag & Departement* a nejprodávanějším švédským novinám *Aftonbladet*, které o práci veřejného

ochránce práv přinesly celostránkový článek. Během setkání s vedoucím zastoupení Evropské komise Andersem HENRIKSSONEM a ředitelem informační kanceláře Evropského parlamentu Björnem KJELLSTRÖMEM se mluvilo o tom, jak ve Švédsku co nejlépe zvýšit informovanost o evropském veřejném ochránci práv.

Pan DIAMANDOUROS se státním tajemníkem Håkanem JONSSONEM, ministryní pro záležitosti EU Cecilíí MALMSTRÖMOVOU a vrchním parlamentním veřejným ochráncem práv Matsem MELINEM (zleva doprava). Stockholm, 16. května 2007.

V projevu nazvaném „Transparentnost, odpovědnost a demokracie v EU“ pan DIAMANDOUROS svou práci představil učitelům katedry práva a katedry politologie Uppsalské univerzity. Zde vystoupil jako host docenta veřejného práva Thomase BULLA. Kromě toho měl užitečné setkání s vysokými úředníky z ministerstva spravedlnosti a z úřadu předsedy vlády, během kterého bylo představeno a prodiskutováno téma „posílení řádné správy v EU – budoucí výzvy“.

Pan DIAMANDOUROS představuje svou práci Švédské advokátní komoře. Stockholm, 15. května 2007.

BELGIE

Ve dnech 26. až 28. listopadu navštívil evropský veřejný ochránce práv Belgie. Návštěvu zorganizoval úřad federálního veřejného ochránce práv, který připravil celou řadu setkání, jež evropskému veřejnému ochránci práv umožnila zvýšit informovanost o své úloze mezi nejvyššími vládními představiteli a státními úředníky, potenciálními stěžovateli a zájemci z řad občanů.

Návštěva pro něj znamenala vynikající příležitost pro další rozvoj vztahů s belgickými federálními veřejnými ochránci práv Catherine DE BRUECKEROVOU a Guidem SCHUERMANSEM. Kromě oficiálních setkání, během nichž veřejní ochránci práv hovořili o svých funkcích, měli i řadu příležitostí k neformálnější výměně názorů, například během večere, kterou uspořádali

s regionálním veřejným ochráncem práv Flander Bernardem HUBEAUEM a veřejnou ochránkyní práv Francouzského společenství Marianne DE BOECKOVOU. Panu DIAMANDOUROSOVI se dostalo také příležitosti hovořit s dalšími belgickými veřejnými ochránci práv, kteří působí na místní úrovni nebo v soukromém sektoru, a to na valném shromáždění organizace *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*, kde vystoupil s prezentací o transparentnosti. Tomuto setkání předsedali regionální veřejný ochránce práv Valonska Frédéric BOVESSE a veřejný ochránce práv pro důchody Jean Marie HANNESSE. Po něm následovala recepce, kterou uspořádal guvernér provincie Namur Denis MATHEN.

© Belgický federální veřejný ochránce práv

Pan DIAMANDOUROS s belgickými federálními, regionálními a místními veřejnými ochránci práv a ochránci práv ze soukromého sektoru na valném shromáždění *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*.
Namur, Belgie, 27. listopadu 2007.

Během návštěvy pan DIAMANDOUROS diskutoval o své práci s ministrem zahraničí Karlem DE GUCHTEM, ministryní spravedlnosti Laurette ONKELINXOVOU a ministrem pro veřejnou správu Christianem DUPONTEM. Po setkání s předsedou Sněmovny zastupitelů Hermanem VAN ROMPUYEM a jejím místopředsedou Hermanem DECROOEM představil veřejný ochránce práv svou práci poradnímu výboru pro evropské záležitosti a petičnímu výboru. Během své návštěvy měl také příležitost setkat se se zástupci belgického soudnictví, jmenovitě s prvním předsedou Kasačního soudu Ghislainem LONDERSEM a předsedy téhož soudu Ivanem VEROUGSTRAETEM a Christianem STORCKEM, předsedy Ústavního soudu Marcem BOSSUYTEM a Michelelem MELCHIOREM a předsedkyní Státní rady Marie-Rose BRACKEOVOU.

© Belgický federální veřejný ochránce práv

Catherine DE BRUECKEROVÁ, belgická federální veřejná ochránkyně práv, Herman VAN ROMPUY, předseda Sněmovny zastupitelů, pan DIAMANDOUROS, Herman DECROO, místopředseda Sněmovny zastupitelů, a Guido SCHUERMANS, belgický federální veřejný ochránce práv, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv v Belgii ve dnech 26.–28. listopadu 2007.

Informační návštěva zahrnovala i dvě prezentace na vysokých školách – Svobodné univerzitě v Bruselu (*Université Libre de Bruxelles*) a Katolické univerzitě v Lovani – jichž se zúčastnilo více než 250 studentů, kteří projevili velký zájem o práci evropského veřejného ochránce práv. Návštěvu zakončila prezentace pro zaměstnance belgického federálního veřejného ochránce práv, během níž se diskutovalo o řadě velmi významných otázek.

6.3 KONFERENCE A SETKÁNÍ

Konference, semináře a setkání poskytují evropskému veřejnému ochránci práv vynikající příležitost zvýšit informovanost o své práci u klíčového cílového publika, jako jsou nevládní organizace, zájmové skupiny a akademické instituce. Rovněž mu pomáhají v jeho úsilí o obecnější propagaci institutu veřejného ochránce práv. Konference a setkání veřejnému ochránci práv a jeho spolupracovníkům také umožňují držet krok s událostmi na evropské scéně, které mají pro jeho úřad zvláštní význam.

V tomto oddíle je uvedeno celé spektrum činností zaměřených na propagaci institutu veřejného ochránce práv obecně a práce evropského veřejného ochránce práv zvláště. Pokud se evropský veřejný ochránce práv nemůže nějaké akce zúčastnit osobně, pověřil zastupováním instituce příslušného pracovníka svého úřadu. Mnoho skupin se o práci veřejného ochránce práv dozvídá také v rámci studijních cest do Štrasburku. Tento oddíl proto obsahuje i přehled skupinových prezentací uskutečněných v roce 2007.

ZA ÚČASTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Pan DIAMANDOUROS v roce 2007 věnoval hodně času seznamování potenciálních stěžovatelů se svou prací. Důležité pro komunikaci s podnikateli byly jeho projevy na akcích, které pořádaly Britská obchodní komora v Belgii, Obchodní a průmyslová komora v Soluni (Řecko) a rada Federace řeckých podnikatelů a průmyslníků. Prezentace o transparentnosti v Centru pro evropskou politiku v Bruselu veřejnému ochránci práv umožnila sdělit své hlavní myšlenky o tématu, které má centrální význam pro jeho práci v oblasti vyřizování stížností. Veřejný ochránce práv měl také příležitost diskutovat o své práci s Radou evropských advokátních komor (CCBE) na semináři v belgických Bruggách. K dalším významným akcím patřil projev k Evropskému fóru zdravotně postižených, Řecké společnosti pro ochranu životního prostředí a kulturního dědictví, účastníkům programu Euroculture a k organizaci *Cercle Européen* ve Štrasburku.

Univerzitní prostředí veřejnému ochránci práv nabízí výbornou příležitost k oslovení studentů práv, veřejné správy a politologie. V roce 2007 pan DIAMANDOUROS svou práci představil studentům na *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) ve Štrasburku, na Oxfordské univerzitě (řecká společnost), v *London School of Economics*, v Evropské koleji v Bruggách a v Řecké politologické společnosti v Athénách.

Ve snaze vysvětlovat svou práci vysokým politickým představitelům se pan DIAMANDOUROS scházel s prezidenty, předsedy vlád, ministry, členy parlamentů a velvyslanci z členských států EU, například České republiky, Kypru, Řecka a Spojeného království. Setkal se ale též s vysokými politickými činiteli ze zemí mimo EU, včetně Japonska, Moldavska, Ruska, Turecka a Ukrajiny. Prezentace veřejného ochránce práv na 4. ministerské konferenci o elektronické veřejné správě, která byla uspořádána v Lisabonu v rámci portugalského předsednictví EU, byla neocenitelná v tom, že mu dovolila oslovit klíčové činitele s rozhodovacími pravomocemi, odborníky ze soukromého sektoru a občany se zájmem o tuto problematiku ze všech členských států. Vystoupení veřejného ochránce práv na této akci si vyslechlo přibližně 500 lidí.

Pan DIAMANDOUROS přednáší prezentaci na 4. ministerské konferenci o elektronické veřejné správě. Lisabon, 21. září 2007.

ZA ÚČASTI PRACOVNÍKŮ ÚŘADU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Na propagaci úřadu veřejného ochránce práv se stejně aktivně podílejí i jeho zaměstnanci. V roce 2007 se uskutečnilo přes 80 prezentací pro asi 3 000 občanů z celé EU. Největší počet skupin návštěvníků pocházel z Německa a dále z Polska a Maďarska. Mezi účastníky prezentací byli studenti a stážisté, právníci a soudci, podnikatelé a lobbisté, vládní představitelé a státní úředníci i zaměstnanci úřadů veřejných ochránců práv. Tyto prezentace jsou sice velmi náročné na práci zaměstnanců úřadu veřejného ochránce práv, ale jsou nesmírně důležité z hlediska oslovování potenciálních stěžovatelů a dalších občanů a proto, že pomáhají správě EU ukazovat „lidskou tvář“. Z tohoto důvodu se úřad snaží pokud možno vyhovořit žádostem příslušných skupin návštěvníků, kteří se chtějí seznámit s prací veřejného ochránce práv.

6.4 VZTAHY SE SDĚLOVACÍMI PROSTŘEDKY

Evropský veřejný ochránce práv je odhodlán zajišťovat, aby občané, nevládní organizace, sdružení a podniky věděli o svém právu stěžovat si na nesprávné úřední postupy institucí EU. Veřejný ochránce práv si uvědomuje, jak důležitou úlohu média hrají při utváření veřejného mínění, obohacování diskuse a zvyšování viditelnosti jeho služeb ve všech členských státech EU. Iniciativní mediální politika je jednou z ústředních složek jeho činnosti a jeho snahy prosazovat dodržování práv vyplývajících z právních předpisů EU a zvyšovat kvalitu správní praxe.

Mediální politika veřejného ochránce práv je založena na dvojím přístupu. Na jedné straně se snaží o své práci informovat širší evropskou veřejnost prostřednictvím všeobecně zaměřených médií (např. televize, noviny, rozhlasu). Na druhé straně oslovuje konkrétní skupiny potenciálních stěžovatelů pomocí specializovanějších médií (např. ekonomických či spotřebitelských časopisů a interních bulletinů sdružení, nevládních organizací a zájmových skupin).

Aby mohla veřejnost sledovat jeho práci, snaží se veřejný ochránce práv být co nejtransparentnější a nejprístupnější pro novináře. Sdělovacím prostředkům poskytuje informace o zahajovaných šetřeních, smírných řešeních přijatých institucemi pro uspokojení stěžovatelů, důležitých návrzích doporučení určených institucím a o rozhodnutích uzavírajících šetření. Dále veřejný ochránce práv média informuje o své výroční zprávě, o nejnovějších statistických údajích, o svých příspěvcích do probíhajících veřejných diskusí a iniciativ a o dalších tématech souvisejících s jeho funkcí, která

mají pro veřejnost význam. Veřejný ochránce práv sice usiluje o co největší otevřenost své práce, ale respektuje oprávněné požadavky stěžovatelů, kteří chtějí, aby se s jejich případy nakládalo důvěrně.

Veřejný ochránce práv se snaží komunikovat s evropskými korespondenty v Bruselu i s novináři působícími na celonárodní a regionální úrovni ve všech členských státech EU. Sdělovací prostředky informuje především formou tiskových zpráv, tiskových konferencí, rozhovorů a diskusí o širších souvislostech. Aby novinářům co nejvíce pomohl, snaží se při tom svá sdělení podávat jednoduše a formou srozumitelnou pro čtenáře.

Pan DIAMANDOUROS poskytuje rozhovor Leně MELLINOVÉ, reportérce pro záležitosti EU největšího švédského deníku *Aftonbladet*. Stockholm, 14. května 2007.

V roce 2007 hlavní mediální činnosti veřejného ochránce práv zahrnovaly tiskové konference v Bruselu a Štrasburku, které pořádal kvůli představení své výroční zprávy, a tiskové konference v Berlíně, Karlsruhe a Varšavě uskutečněné v rámci návštěv těchto měst. Pan DIAMANDOUROS a jeho francouzský kolega Jean-Paul DELEVOYE také společně představili svou práci francouzským žurnalistům ve Štrasburku před šestým seminářem národních veřejných ochránců práv. Příležitost vysvětlit svou práci pro občany evropskému veřejnému ochránci práv poskytovaly také tiskové brífinky pro novináře z řady novinových titulů a tiskových agentur, kteří o jeho práci projevíli zájem. Konečně pan DIAMANDOUROS v roce 2007 poskytl přes 40 rozhovorů novinářům z tisku, rozhlasu a televize a dalších elektronických médií ve Štrasburku, Bruselu i na jiných místech.

Zpravodajka pro výroční zprávu veřejného ochránce práv za rok 2006 poslankyně EP Luciana SBARBATIOVÁ a pan DIAMANDOUROS na tiskové konferenci. Štrasburk, 24. října 2007.

V roce 2007 bylo vydáno 17 tiskových zpráv, které byly rozeslány novinářům a jiným zájemcům po celé Evropě. K jejich tématům patřily šetření veřejného ochránce práv o opožděných platbách, problémy v oblasti přístupu k dokumentům a informacím, stížnost týkající se evropské směrnice o

pracovní době a problémy s informačními materiály o právech cestujících v letecké dopravě, které připravila Komise.

6.5 PUBLIKACE

Veřejný ochránce práv chce oslovovat co nejširší veřejnost s cílem prohlubovat povědomí o své práci, při níž volá správu EU k odpovědnosti. Za účelem informování klíčových zainteresovaných subjektů a široké veřejnosti o činnosti evropského veřejného ochránce práv a o službách, které nabízí občanům a obyvatelům EU, byla v roce 2007 vytvořena řada publikací, které byly distribuovány zainteresovaným stranám. Všechny publikace veřejného ochránce práv jsou k dispozici na jeho internetové stránce na adrese <http://www.ombudsman.europa.eu> a lze je získat zdarma v knihkupectví EU na adrese <http://bookshop.europa.eu>

V roce 2007 byl zvláště zajímavý nový informační leták pro podniky a organizace, který stručně vysvětluje, co může veřejný ochránce práv pro tyto subjekty udělat. Leták byl spolu s dalšími relevantními materiály rozeslán v rámci poštovní kampaně zaměřené na potenciální stěžovatele. Touto kampaní, během níž bylo odesláno více než 5 000 personalizovaných zásilek, byly osloveny především obchodní komory a právnícké kanceláře v celé EU. Kampaň byla velmi úspěšná – během roku 2007 byly obdrženy žádosti o mnoho tisíc dalších výtisků publikací veřejného ochránce práv.

6.6 INTERNETOVÁ KOMUNIKAČNÍ ČINNOST

Elektronická pošta

V dubnu 2001 byla internetová stránka doplněna o elektronickou verzi formuláře pro podání stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv ve 12 jazycích. Po rozšíření Evropské unie dne 1. května 2004 byl formulář zpřístupněn v dalších devíti jazycích. V prosinci 2006 byly v rámci příprav na další rozšíření Evropské unie ke dni 1. ledna 2007 na internetovou stránku přidány bulharská a rumunské verze tohoto formuláře. Více než 58 % všech stížností, které veřejný ochránce práv obdržel v roce 2007, bylo podáno prostřednictvím internetu. Velká část z nich byla podána na elektronickém formuláři stížnosti.

V roce 2007 byla hlavní elektronická adresa veřejného ochránce práv použita k odpovědi na celkem 7 273 žádostí o informace. V 3 127 případech šlo o hromadné e-maily zaslané občany a týkající se stížností, které evropský veřejný ochránce práv obdržel, a ve 4 146 případech se jednalo o individuální žádosti o informace. Hromadné e-maily se týkaly mimo jiné výstavby vysokonapěťového kabelu propojujícího španělskou a francouzskou elektrorozvodnou síť a údajného rozhodnutí orgánů španělského regionu Valencie přerušit vysílání katalánské televizní stanice. Na všechny tyto e-maily byla odeslána odpověď s vysvětlením, jaký je stav vyřizování dotčené stížnosti evropským veřejným ochráncem práv.

Na každou z 4 146 individuálních žádostí o informace byla odeslána individuální odpověď od příslušného zaměstnance úřadu veřejného ochránce práv. V roce 2006 bylo individuálních žádostí zhruba 3 500 a v roce 2005 jich bylo 3 200.

Změny na internetové stránce

Internetová stránka veřejného ochránce práv byla vytvořena v roce 1998. Během celého roku 2007 pokračoval správce internetových stránek evropského veřejného ochránce práv v těsné spolupráci s vedoucími odboru komunikací a s technickými útvary Evropského parlamentu v přípravách na

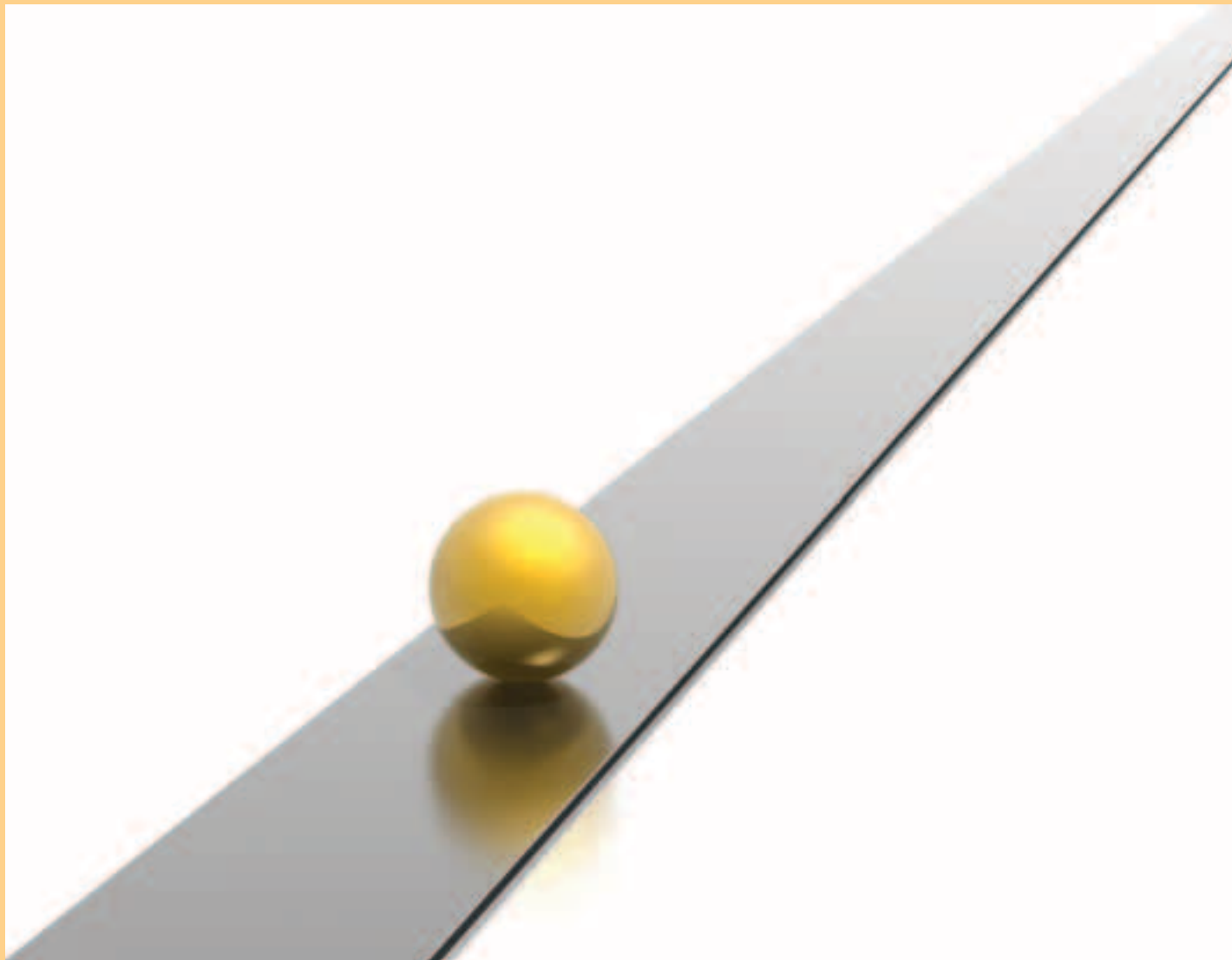
přeměnu internetové stránky veřejného ochránce práv v moderní, dynamickou, informativní, interaktivní a neustále se vyvíjející službu občanům. Spuštění nové internetové stránky je naplánováno na první pololetí roku 2008.

Od 1. ledna do 31. prosince 2007 zaznamenala internetová stránka veřejného ochránce práv 449 418 jednotlivých návštěvníků. Nejnavštěvovanější byla anglická jazyková verze, následovaná francouzskou, španělskou, německou a italskou verzí. Pokud jde o geografický původ návštěvníků, nejvíce jich pocházelo z Itálie. Následovalo Španělsko, Švédsko, Spojené království a Německo. Sekce s odkazy na internetové stránce veřejného ochránce práv obsahuje odkazy na stránky národních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě. V roce 2007 tyto stránky s odkazy zaznamenaly přes 82 000 návštěv, což jasně ukazuje, že služby poskytované prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv pro občany mají přidanou hodnotu.

Aby internetová stránka veřejného ochránce práv zůstala na předním místě mezi internetovými stránkami EU, účastnil se úřad veřejného ochránce práv po celý rok 2007 práce interinstitucionálního edičního výboru pro internet EU (CEiii).

PŘÍLOHY

7

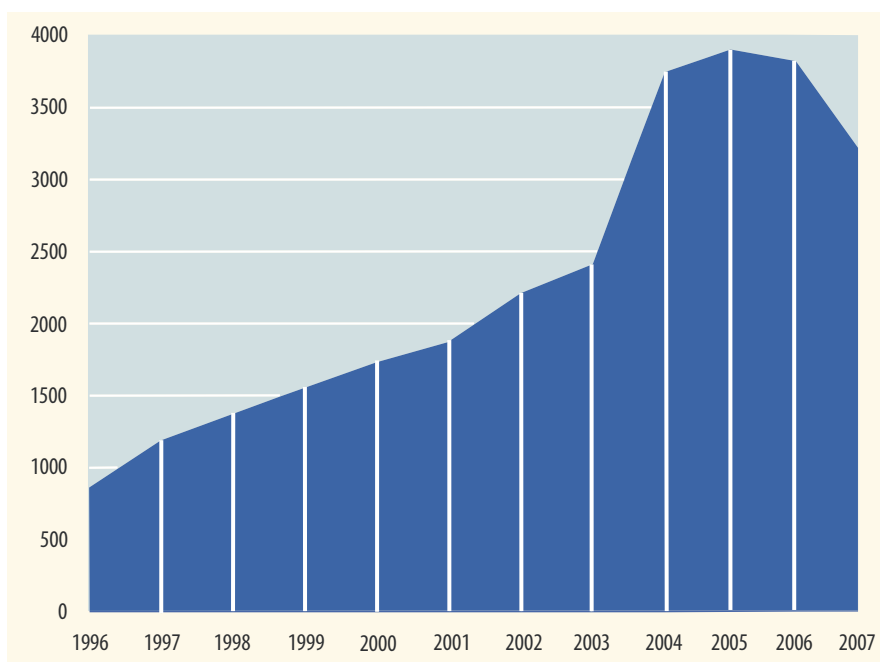

A STATISTIKY

1 PŘÍPADY ŘEŠENÉ V ROCE 2007

1.1 CELKOVÝ POČET PŘÍPADŮ V ROCE 2007.....	3 760
– Šetření neuzavřená k 31. prosinci 2006.....	332 ¹
– Stížnosti čekající na rozhodnutí o přípustnosti k 31. prosinci 2006.....	211
– Stížnosti přijaté v roce 2007	3 211
– Šetření z vlastního podnětu evropského veřejného ochránce práv.....	6

počet stížností v letech 1996–2007

1.2 DOKONČENÁ POSOUZENÍ PŘÍPUSTNOSTI/NEPŘÍPUSTNOSTI.....	95 %
---	-------------

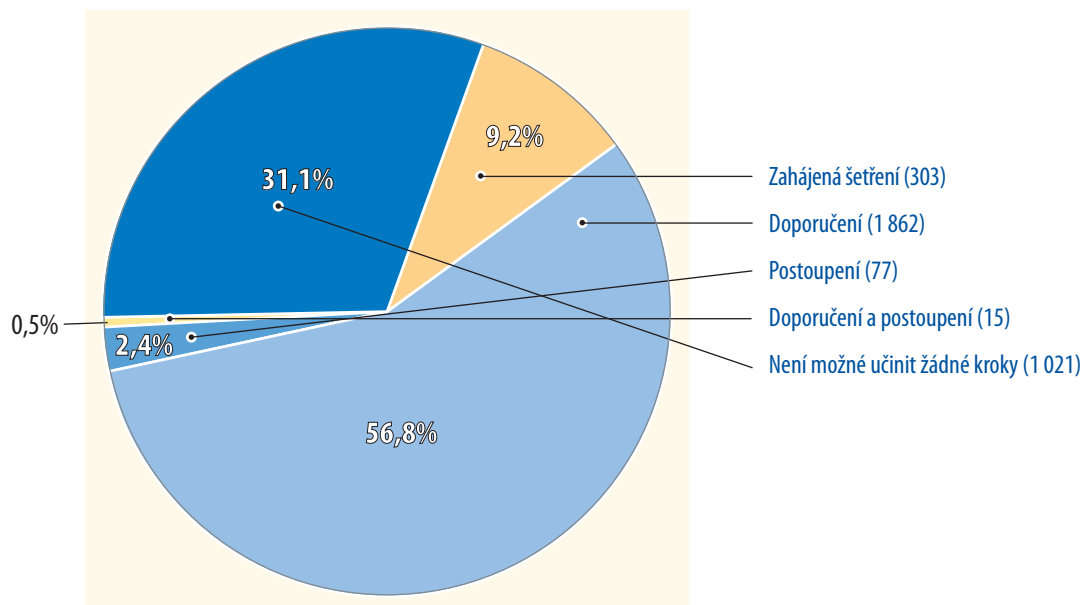
¹

Z toho devět šetření z vlastního podnětu evropského veřejného ochránce práv a 323 šetření na základě stížností.

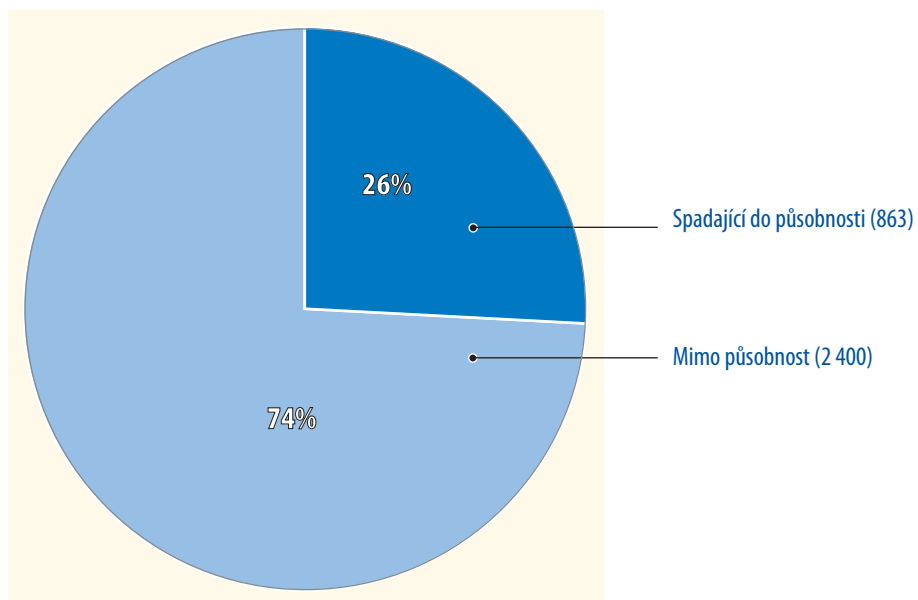

1.3 KLASIFIKACE STÍŽNOSTÍ

Podle typů kroků učiněných evropským veřejným ochráncem práv ve prospěch stěžovatelů

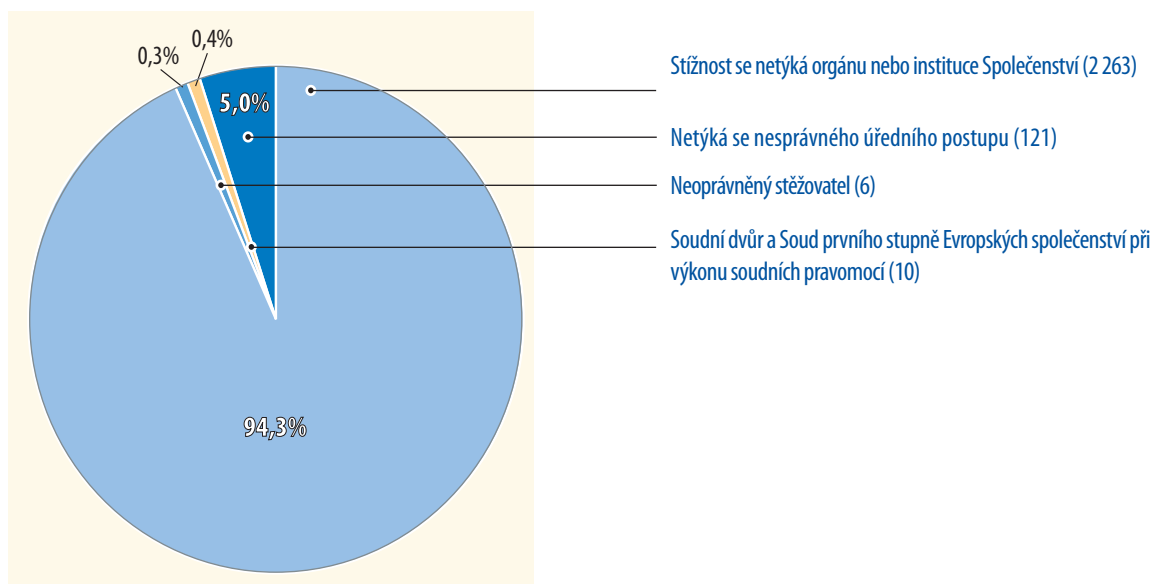

Podle působnosti evropského veřejného ochránce práv

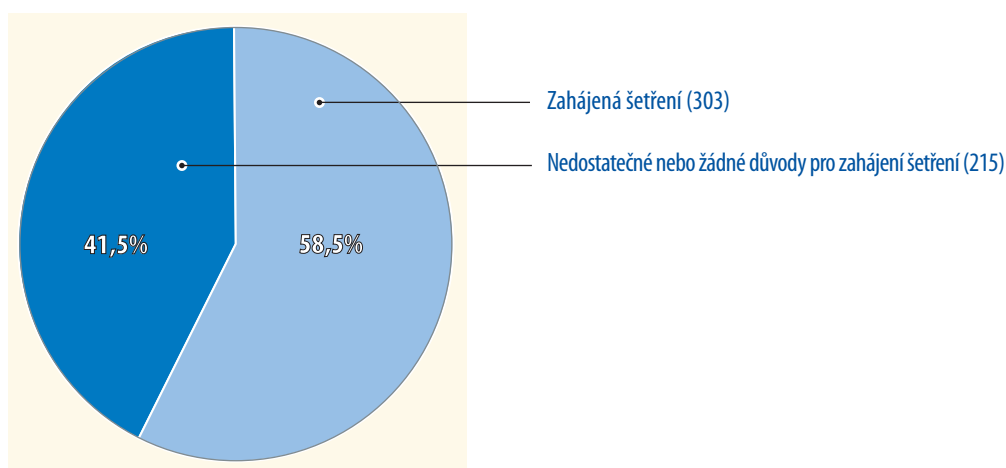

Mimo působnost

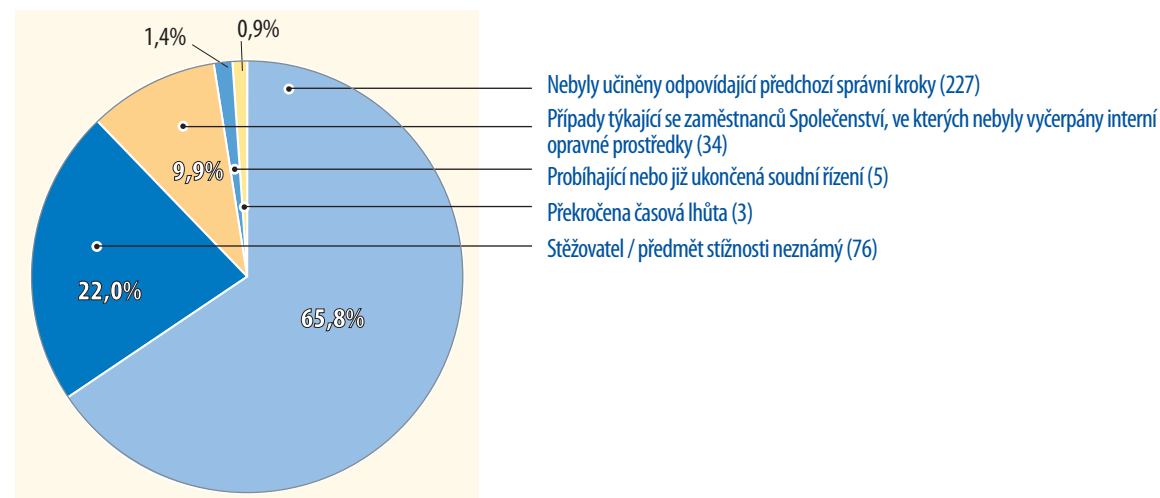

Spadající do působnosti

Přípustné stížnosti

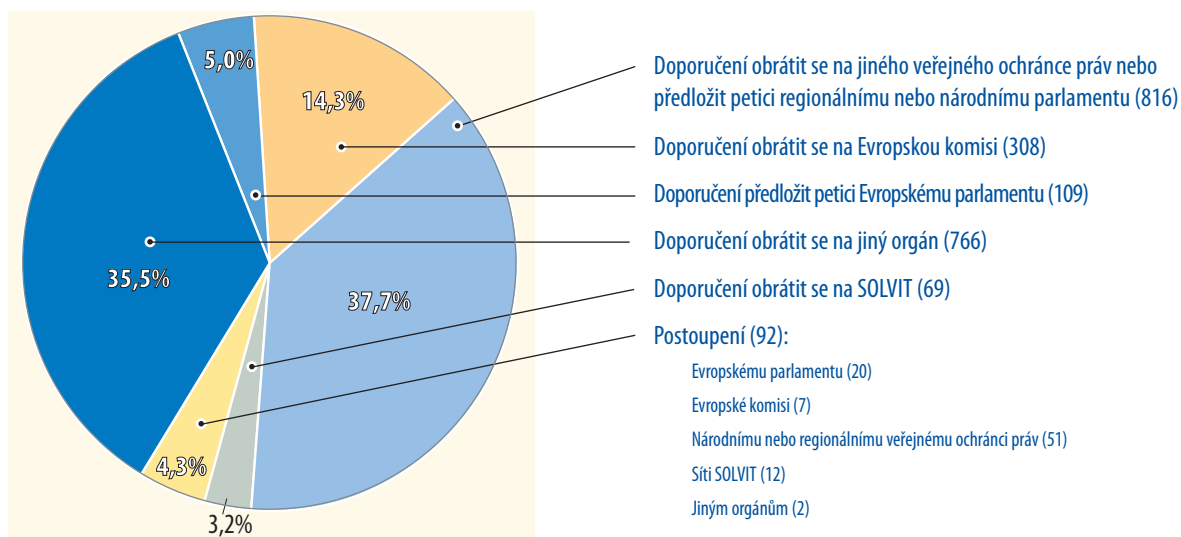
Nepřípustné stížnosti

2 DOPORUČENÍ A POSTOUPENÍ

(V některých případech bylo poskytnuto více než jedno doporučení.)

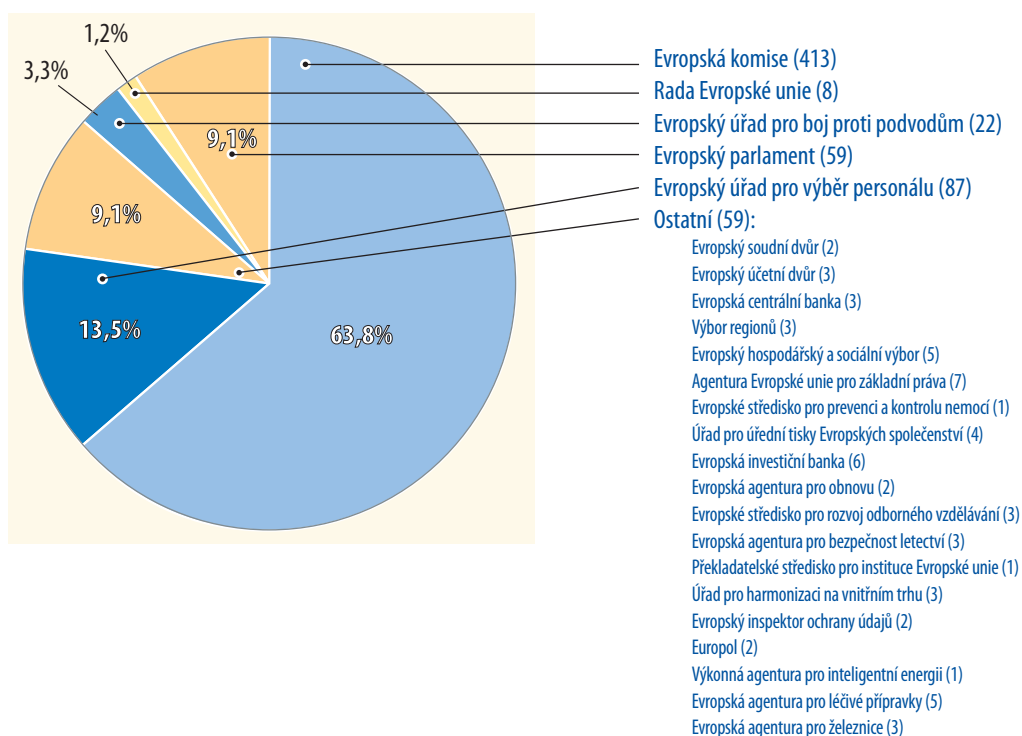

3 ŠETŘENÍ VEDENÁ V ROCE 2007 641

V roce 2007 se evropský veřejný ochránce práv zabýval 641 šetřeními, z nichž 309 bylo zahájeno v roce 2007 (z toho šest z vlastního podnětu) a ve 332 případech šlo o šetření neuzavřená k 31. 12. 2006 (z toho devět z vlastního podnětu).

3.1 ORGÁNY A INSTITUTE, KTERÝCH SE ŠETŘENÍ TÝKALO

(V některých případech se šetření týkalo dvou i více institucí nebo orgánů.)

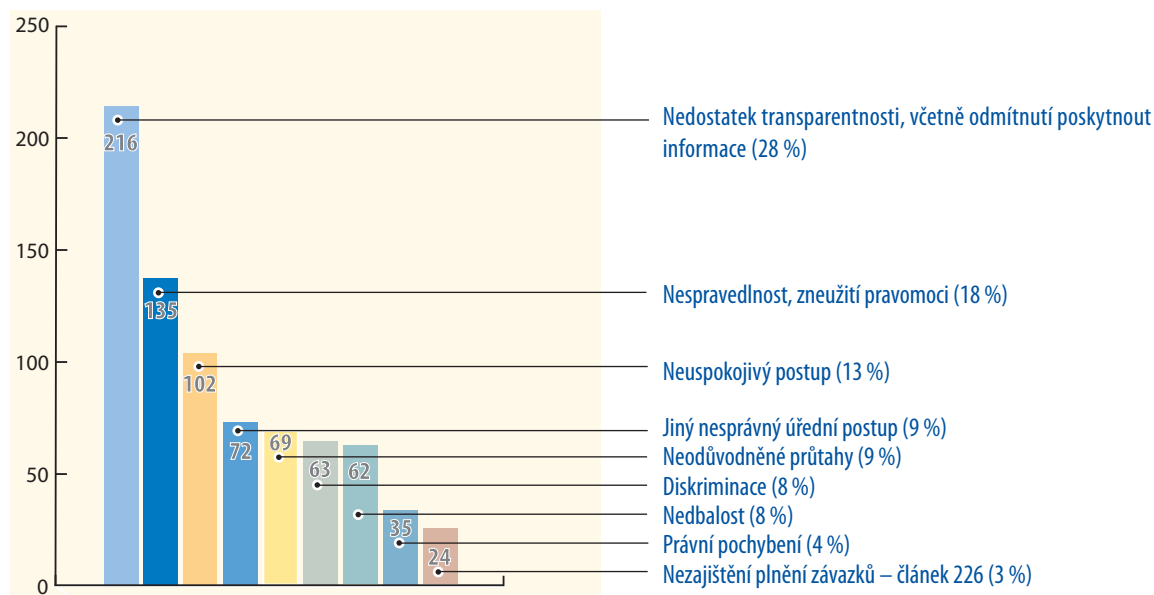

3.2 TYP ÚDAJNÉHO NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU

(V některých případech se jedná o dva či více typů údajného nesprávného úředního postupu.)

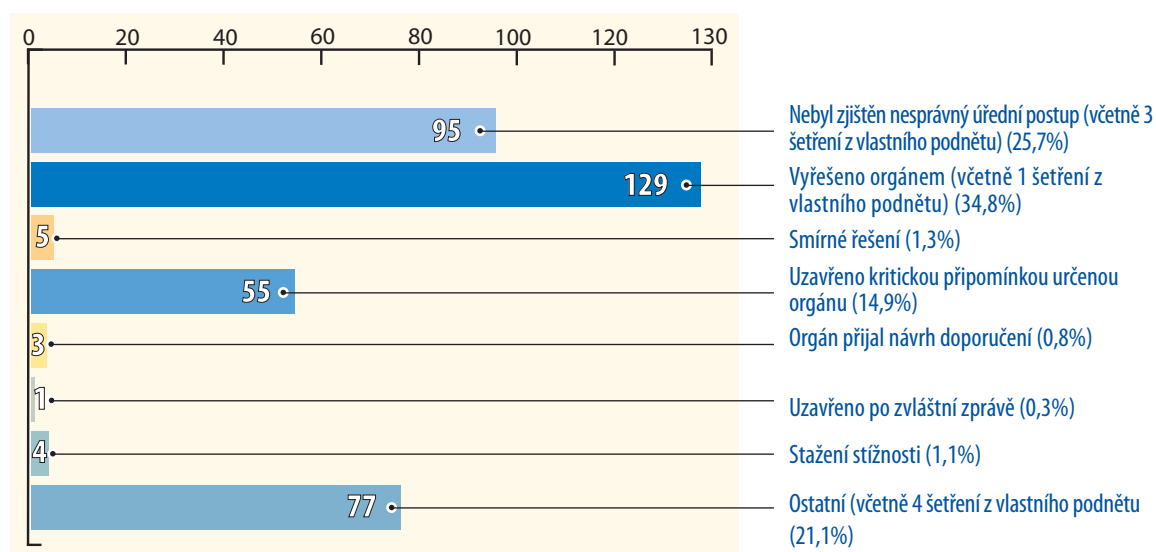

3.3 NÁVRHY NA SMÍRNÁ ŘEŠENÍ, NÁVRHY DOPORUČENÍ A ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY PŘEDLOŽENÉ V ROCE 2007

– Návrhy na smírná řešení	30
– Návrhy doporučení	8
– Zvláštní zpráva	1

3.4 UZAVŘENÁ ŠETŘENÍ 348¹

(Šetření byla uzavřena na základě jednoho nebo několika z těchto důvodů:)

¹ Sedm z nich byla šetření z vlastního podnětu veřejného ochránce práv.

4 PŮVOD STÍŽNOSTÍ EVIDOVANÝCH V ROCE 2007

4.1 STĚŽOVATELÉ

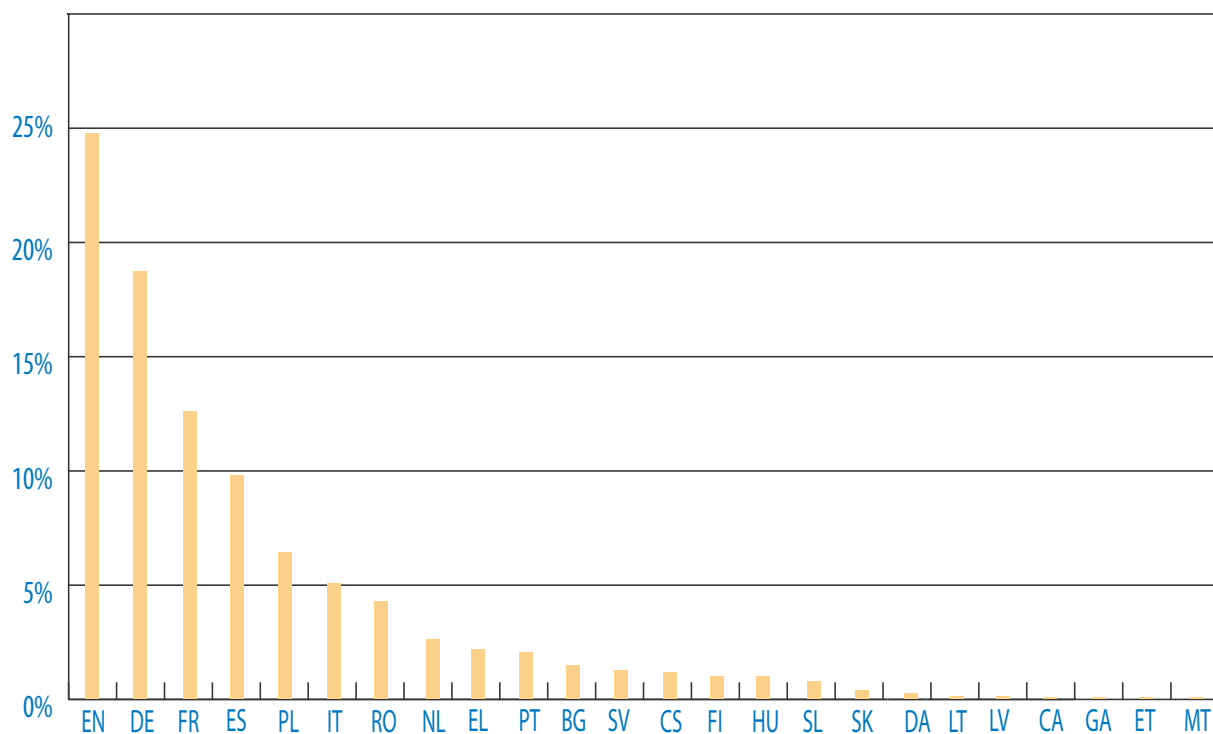

Společnosti a sdružení
4,8 % (155)

Jednotliví občané
95,2 % (3 056)

4.2 ROZDĚLENÍ STÍŽNOSTÍ PODLE JAZYKA

4.3

ZEMĚPISNÝ PŮVOD STÍŽNOSTÍ

Země	Počet stížností	% stížností	% z populace EU	Poměr ¹
Lucembursko	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Kypr	46	1,4	0,2	8,9
Slovinsko	39	1,2	0,4	3,0
Belgie	182	5,7	2,1	2,6
Bulharsko	91	2,8	1,6	1,8
Finsko	62	1,9	1,1	1,8
Irsko	43	1,3	0,9	1,5
Řecko	106	3,3	2,3	1,5
Rakousko	75	2,3	1,7	1,4
Portugalsko	91	2,8	2,1	1,3
Španělsko	351	10,9	9,0	1,2
Rumunsko	162	5,0	4,4	1,2
Švédsko	61	1,9	1,8	1,0
Maďarsko	67	2,1	2,0	1,0
Německo	507	15,8	16,6	1,0
Česká republika	59	1,8	2,1	0,9
Polsko	214	6,7	7,7	0,9
Slovensko	27	0,8	1,1	0,8
Nizozemsko	74	2,3	3,3	0,7
Francie	251	7,8	12,8	0,6
Litva	12	0,4	0,7	0,5
Lotyšsko	8	0,2	0,5	0,5
Dánsko	18	0,6	1,1	0,5
Itálie	182	5,7	11,9	0,5
Estonsko	4	0,1	0,3	0,5
Spojené království	156	4,9	12,3	0,4
Jiná	200	6,2		
Neznámá	53	1,7		

¹ Tato hodnota byla získána vydělením procentního podílu dané země na celkovém počtu stížností jejím procentním podílem na obyvatelstvu EU. Hodnota vyšší než 1 ukazuje, že z příslušné země pochází více stížností veřejnému ochránci práv, než by se dalo očekávat vzhledem k počtu jejích obyvatel. Všechny procentuální údaje ve výše uvedené tabulce byly zaokrouhleny na jedno desetinné místo.

B ROZPOČET VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Samostatný rozpočet

Od 1. ledna 2000 je rozpočet veřejného ochránce práv samostatným oddílem rozpočtu Evropské unie (v současnosti oddíl VIII)¹.

Struktura rozpočtu

Rozpočet veřejného ochránce práv je rozdělen do tří hlav. Hlava 1 obsahuje platy, příspěvky a další výdaje spojené se zaměstnanci. Hlava 2 obsahuje výdaje na budovy, nábytek a zařízení a různé provozní výdaje. Hlava 3 obsahuje výdaje spojené s obecnými činnostmi, které úřad vykonává.

Spolupráce s Evropským parlamentem

Aby se zabránilo zbytečné duplicitě úředníků a technických pracovníků, jsou některé technické služby, které veřejný ochránce práv potřebuje k výkonu své funkce, zajišťovány Evropským parlamentem nebo jeho prostřednictvím. Spolupráce mezi evropským veřejným ochráncem práv a Evropským parlamentem umožnila značné zvýšení účinnosti a následné úspory pro rozpočet Společenství. Současná dohoda o spolupráci byla podepsána předsedou Parlamentu a evropským veřejným ochráncem práv dne 15. března 2006 a v platnost vstoupila v dubnu 2006. Jejím cílem je zachovat spolupráci s Parlamentem ve všech oblastech, kde lze dosáhnout významných rozpočtových úspor. Evropský parlament bude tedy nadále poskytovat veřejnému ochránci práv služby v celé řadě oblastí, včetně budov, informačních technologií, komunikace, lékařských služeb, školení, překladů a tlumočení. Platná dohoda stanoví jasnou cenovou politiku Parlamentu. Za služby se platí na základě spravedlivého, transparentního a přiměřeného odhadu nákladů, s výjimkou nákladů na audity a účetnictví, které se hradí paušální částkou. Tento stav také odpovídá autonomii veřejného ochránce práv v oblasti řízení lidských zdrojů a ve finančních záležitostech.

Rozpočet v roce 2007 a v roce 2008

V následující tabulce je uveden rozpočet veřejného ochránce práv rozdělený do tří okruhů. Tabulka rovněž ukazuje, jak byly v roce 2007 rozpočtované prostředky použity, a vývoj rozpočtu mezi lety 2007 a 2008. Dále je v ní uveden počet míst v plánu pracovních míst veřejného ochránce práv.

(v eurech)

Hlava	Okruh	2007		2008
		Rozpočtované prostředky	Přidělené prostředky	Rozpočtované prostředky
1	Výdaje v souvislosti s osobami pracujícími v instituci	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Budovy, nábytek, zařízení a různé provozní výdaje	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Výdaje spojené s obecnými činnostmi instituce	751 000	729 586	724 770
Celkové výdaje		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Počet pracovních míst		57		57

¹ Nařízení Rady (ES, ESUO, Euratom) č. 2673/1999 ze dne 13. prosince 1999, kterým se mění finanční nařízení ze dne 21. prosince 1977 o souhrnném rozpočtu Evropských společenství; Úř. věst. 1999 L 326, s. 1.

C ZAMĚSTNANCI

Aby evropský veřejný ochránce práv zajistil, že jeho úřad bude řádně plnit úkoly spojené s řešením stížností na nesprávný úřední postup ve 23 jazycích Smlouvy a oslovováním občanů a obyvatel EU s cílem zvýšit jejich povědomí o jejich právu podávat stížnosti, opírá se o vysoce kvalifikované zaměstnance hovořící mnoha jazyky. Tato příloha obsahuje úplný seznam zaměstnanců v roce 2007, jejich pracovní zařazení a kontaktní údaje, jakož i popis pracovních úkolů, které plní jednotlivá oddělení a odbory úřadu. Nakonec je uveden krátký přehled schůzí zaměstnanců, které se v daném roce uskutečnily.

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Evropský veřejný ochránce práv

P. Nikiforos DIAMANDOUROS se narodil dne 25. června 1942 v Athénách v Řecku. Dne 15. ledna 2003 byl zvolen evropským veřejným ochráncem práv a své funkce se ujal dne 1. dubna 2003. Dne 11. ledna 2005 byl opětovně zvolen na pětileté funkční období.

V letech 1998 až 2003 byl prvním národním veřejným ochráncem práv v Řecku. Od roku 1993 je také profesorem srovnávací politiky na katedře politologie a veřejné správy Athénské univerzity (v současné době uvolněn). V letech 1995 až 1998 byl ředitelem a předsedou Řeckého národního střediska pro sociální výzkum (EKKE).

Bakalářský titul z politologie získal na Univerzitě v Indianě (1963) a magisterský titul (1965) i tituly M.Phil. (1969) a Ph.D (1972) ve stejném oboru na Kolumbijské univerzitě. Před tím, než se stal vyučujícím na Athénské univerzitě v roce 1988, vyučoval a prováděl výzkum na Státní univerzitě v New Yorku a na Kolumbijské univerzitě (1973–1978). V letech 1980 až 1983 byl ředitelem vývoje na Athénské akademii v Řecku. V letech 1983 až 1988 byl programovým ředitelem pro západní Evropu a pro Blízký východ a severní Afriku Rady pro výzkum ve společenských vědách v New Yorku. V letech 1988 až 1991 byl ředitelem řeckého Institutu pro mezinárodní a strategická studia v Aténách, politicky orientované výzkumné organizace zřízené za společné finanční podpory Fordovy a MacArthurovy nadace. V roce 1997 byl jmenován hostujícím profesorem politologie v Centru Juana Marche pro vyšší studia společenských věd (Madrid).

Byl předsedou řecké Asociace pro politologii (1992–98) a Asociace moderních řeckých studií ve Spojených státech (1985–88). Mezi lety 1999 a 2003 působil jako člen řecké Národní komise pro lidská práva, od roku 2000 do roku 2003 byl zároveň členem řecké Národní rady pro správní reformu. V letech 1988 až 1995 byl spolupředsedou podvýboru pro jižní Evropu Rady pro výzkum ve společenských vědách v New Yorku, jehož činnost je financována z grantu Nadace Volkswagenu. Je také jedním z hlavních editorů řady o nové jižní Evropě a příjemcem výzkumných grantů Fulbrightovy nadace a Národní nadace pro společenské vědy.

Často publikuje na téma politika a dějiny Řecka, jižní Evropy a jihovýchodní Evropy, a zejména na téma demokratizace, budování státu a národa a vztah mezi kulturou a politikou.

SEKRETARIÁT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Sekretariát evropského veřejného ochránce práv odpovídá za provoz osobní kanceláře veřejného ochránce práv. Organizuje pracovní program veřejného ochránce práv, koordinuje příchozí i odchozí korespondenci, poskytuje rady o vztazích s dalšími orgány a institucemi EU, zabývá se protokolárními aspekty činnosti úřadu a provádí pro veřejného ochránce práv všeobecné sekretářské práce.

Nicholas CATEPHORES

Asistent evropského veřejného ochránce práv

Tel.: +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURIOVÁ

Sekretářka evropského veřejného ochránce práv

Tel.: +33 3 88 17 25 28

GENERÁLNÍ TAJEMNÍK

Generální tajemník veřejnému ochránci práv pomáhá a radí při vyřizování stížností a vedení šetření. Koordinuje vztahy mezi úřadem veřejného ochránce práv a ostatními evropskými institucemi a klíčovou roli hraje při rozvíjení vztahů s úřady veřejných ochránců práv v celé Evropě a při komunikaci s evropskými občany. Veřejnému ochránci práv radí ohledně struktury a řízení úřadu, plánování činností úřadu a monitorování jeho práce a výkonnosti. Zajišťuje také jeho celkovou koordinaci.

Ian HARDEN pokračoval v plnění úkolů vedoucího právního oddělení až do 30. června 2007, tedy v období po svém jmenování do funkce generálního tajemníka dne 1. srpna 2006 a před ukončením náborového řízení na nového vedoucího právního oddělení.

Ian HARDEN

Generální tajemník

Tel.: +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN se narodil dne 22. března 1954 v Norwichi v Anglii. Vystudoval práva na Churchill College v Cambridgi, kde v roce 1975 získal titul BA s vyznamenáním a v roce 1976 titul LLB. Po absolutoriu nastoupil na právnickou fakultu Univerzity v Sheffieldu, kde od roku 1976 do roku 1990 působil jako asistent, od roku 1990 do roku 1993 jako odborný asistent, od roku 1993 do roku 1995 jako docent a v roce 1995 se stal profesorem v oboru veřejné právo. Do úřadu evropského veřejného ochránce práv nastoupil v roce 1996 jako hlavní právní poradce, následně byl vedoucím sekretariátu (1997–1999) a v roce 2000 se stal vedoucím právního oddělení. Dne 1. srpna 2006 byl jmenován generálním tajemníkem kanceláře veřejného ochránce práv. Je autorem nebo spoluautorem řady publikací o právu EU a veřejném právu včetně *Stát a veřejné zakázky* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexibilní integrace: k efektivnější a demokratičtější Evropě* (London CEPR, 1995) a *Evropská hospodářská a měnová unie: institucionální rámec* (Kluwer Law International, 1997). Je členem *Association française de droit constitutionnel* a „Skupiny pro parlamentní studia“ ve Spojeném království a čestným profesorem univerzity v Sheffieldu.

Murielle RICHARDSONOVÁ

Asistentka vedoucího právního oddělení (do 30. 6. 2007)

Asistentka generálního tajemníka (od 1. 7. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 23 88

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Právní oddělení se skládá především z právníků, jejichž hlavním úkolem je analyzovat stížnosti zaslané evropskému veřejnému ochránci práv a provádět šetření pod dohledem vedoucího právního oddělení a čtyř vedoucích právních týmů. Kromě toho, že řídí oddělení, je vedoucí právního oddělení také poradcem veřejného ochránce práv v oblasti právní strategie a směřování instituce. Asistentka vedoucího právního oddělení zajišťuje fungování vnitřní kontroly kvality a manažerských informačních systémů a koordinuje příspěvek oddělení do výroční zprávy. Dohlíží rovněž na práci sekretariátu pro zpracování stížností.

V roce 2007 tvořilo právní oddělení celkem 23 zaměstnanců, tj. vedoucí právního oddělení, sedm hlavních právních poradců, z nichž čtyři jsou současně vedoucími právních týmů, 12 právníků, právník-lingvista, právní asistentka a asistentka vedoucího právního oddělení. Během daného roku pracovalo v právním oddělení 16 stážistů.

Dne 1. července 2007 byl po ukončení otevřeného náborového řízení vedoucím právního oddělení jmenován João SANT'ANNA. Pan SANT'ANNA do úřadu evropského veřejného ochránce práv nastoupil v roce 2000 jako vedoucí administrativního a finančního oddělení a tuto funkci na přechodnou dobu nadále zastává.

João SANT'ANNA

Vedoucí právního oddělení (od 1. 7. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA se narodil dne 3. května 1957 v Setúbalu v Portugalsku. V letech 1975 až 1980 studoval práva na Univerzitě v Lisabonu a v roce 1981 se stal členem advokátní komory v Lisabonu. Mezi lety 1980 a 1982 působil jako právník právního a administrativního odboru portugalského ministerstva vnitra pro lisabonský region. V letech 1982 až 1984 pokračoval ve studiu práva na Univerzitě Ludwiga-Maximiliana a v Institutu Maxe Plancka v Mnichově, přičemž se zaměřil na oblast duševního vlastnictví. Po svém návratu do Portugalska v roce 1984 byl jmenován vedoucím právního a administrativního odboru portugalského ministerstva vnitra pro lisabonský region. V roce 1986 se stal úředníkem Evropského parlamentu, kde pracoval v generálních ředitelstvích pro informace a vztahy s veřejností, pro výzkum, pro personál a finance a nakonec v právním oddělení Evropského parlamentu. Do úřadu evropského veřejného ochránce práv nastoupil v roce 2000 ve funkci vedoucího administrativního a finančního oddělení. Vedoucím právního oddělení byl jmenován dne 1. července 2007.

Nelius CAREY

Právník-lingvista

Tel.: +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUDOVÁ

*Asistentka vedoucího právního oddělení
(od 1. 7. 2007)*

Tel.: +33 3 88 17 23 91

PRÁVNÍCI

Právníci se zabývají stížnostmi, které mohou být veřejnému ochránci práv předloženy v kterémkoli z 23 jazyků Evropské unie, tj. jazyků Smlouvy. Navrhují také a provádějí šetření z vlastního podnětu, odpovídají na žádosti občanů o informace, poskytují veřejnému ochránci práv pomoc v právních záležitostech, jsou poradci v oblasti právních postupů, vývoje a tradic svých příslušných členských států a zastupují veřejného ochránce práv na některých veřejných akcích.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Vedoucí právního týmu

Hlavní právní poradce

Tel.: +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČOVÁ

Právníčka (do 30. 9. 2007)

Peter BONNOR

Právník

Tel.: +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Právník

Tel.: +32 2 284 38 31

Tina NILSSONOVÁ

Právníčka

Tel.: +32 2 284 14 17

Tea SEVÓNOVÁ

Právníčka (od 1. 10. 2007)

Tel.: +32 2 284 21 80

Gerhard GRILL

Vedoucí právního týmu

Hlavní právní poradce

Tel.: +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVOVÁ

Právníčka (od 1. 2. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 25 63

Wiebke PANKAUKEOVÁ

Právníčka

Tel.: +33 3 88 17 24 02

Bernhard HOFSTÖTTER

Právník (od 1. 9. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 81 05

Olivier VERHEECKE

Hlavní právní poradce

Tel.: +32 2 284 20 03

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Vedoucí právního týmu

Hlavní právní poradkyně

Tel.: +33 3 88 17 27 46

Benita BROMSOVÁ

Vedoucí bruselské kanceláře

Hlavní právní poradkyně

Tel.: +32 2 284 25 43

Raluca TRASCOVÁ

Právníčka (od 16. 4. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 31 08

Juliano FRANCO

Právník

Tel.: +33 3 88 17 21 51

Branislav URBANIČ

Právník

Tel.: +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

Vedoucí právního týmu

Hlavní právní poradce

Tel.: +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFYOVÁ

Právní asistentka

Tel.: +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHSOVÁ

Právníčka

Tel.: +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Hlavní právní poradce

Tel.: +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZOVÁ ALLEROVÁ

Právníčka (do 15. 11. 2007)

Ida PALUMBOVÁ

Právníčka

Tel.: +33 3 88 17 23 85

STÁŽISTÉ

Marta ARIASOVÁ DIAZOVÁ

(do 31. 8. 2007)

Elsa BERNARDOVÁ

(do 30. 4. 2007)

Clelia CASALINOVÁ

(od 15. 2. 2007)

Caroline DIETZELOVÁ

(od 1. 9. 2007)

Ramin FARINPOUR

(do 31. 8. 2007)

Tobias JAMES

(od 1. 9. 2007)

Farah JERAJ

(do 31. 7. 2007)

Tomasz KODRZYCKI

(od 1. 9. 2007)

Beata KULPACZYNSKA

(do 31. 8. 2007)

Angela LINDBERGOVÁ

(od 1. 9. 2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(od 1. 9. 2007)

Christopher MILNES

(od 1. 9. 2007)

Zvi RAMAN

(do 31. 8. 2007)

Louise RICHARDOVÁ

(od 1. 9. 2007)

Giorgio RIZZELLO

(do 9. 2. 2007)

Brigita SABALIAUSKAITEOVÁ

(do 31. 8. 2007)

Axel SCHNEIDER

(do 31. 7. 2007)

Elena TZOULIA

(od 1. 3. 2007)

ADMINISTRATIVNÍ A FINANČNÍ ODDĚLENÍ

Administrativní a finanční oddělení je odpovědné za veškerou činnost úřadu veřejného ochránce práv, která přímo nesouvisí s posuzováním stížností a vedením šetření. Skládá se ze tří odborů: administrativního odboru, finančního odboru a odboru komunikací. Vedoucí administrativního a finančního oddělení celkově koordinuje práci oddělení. V této funkci odpovídá za celkovou organizaci a provoz úřadu a za personální politiku v úřadu, navrhuje a provádí jeho rozpočtovou a finanční strategii a zastupuje veřejného ochránce práv na celé řadě interinstitucionálních fór. V roce 2007 mělo toto oddělení celkem 34 zaměstnanců.

João SANT'ANNA

Vedoucí administrativního a finančního oddělení (na přechodnou dobu)

Tel.: +33 3 88 17 53 46

SEKRETARIÁT PRO ZPRACOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ

Sekretariát pro zpracování stížností odpovídá za registraci, rozdělování a sledování stížností podaných evropskému veřejnému ochránci práv. Sekretariát se stará o to, aby všechny stížnosti byly zaneseny do databáze, potvrzeny a předány právnímu oddělení. Odpovídá za zpracování veškeré příchozí i odchozí pošty související se stížnostmi, zajišťuje aktualizaci záznamů o stížnostech v databázi během celého postupu vyřizování stížnosti, monitoruje dodržování lhůt, zpracovává statistiky o stížnostech a archivuje dokumentaci týkající se stížností. Na jeho práci dohlíží asistentka vedoucího právního oddělení.

Séverine BEYEROVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTREOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Asistent

Tel.: +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Asistentka

Tel.: +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROYOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIŠOVÁ GASPAROVÁ

Asistentka (od 1. 10. 2007)

Tel.: +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSEOVÁ

Asistentka (od 16. 7. 2007)

Tel.: +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAUOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCKOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 40 51

ADMINISTRATIVNÍ ODBOR

Administrativního odboru má široké úkoly. Zajišťuje nábor a personální řízení, zabývá se příchozí a odchozí korespondencí, je odpovědný za telefonní ústřednu a kancelářskou infrastrukturu, koordinuje překlady dokumentů, organizuje a spravuje právní referenční knihovnu a odpovídá za koncepci dokumentace a archivů úřadu. Tento odbor má rovněž odpovědnost za koncepci informačních technologií úřadu a zajišťuje potřeby úřadu v oblasti IT, přičemž tuto úlohu plní v úzké spolupráci s Evropským parlamentem.

Alessandro DEL BON

Vedoucí odboru

Tel.: +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Administrativní pracovník, řidič

Tel.: +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKISOVÁ

Administrativní pracovnice

Tel.: +32 2 284 63 93

Rachel DOELLOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Referent pro informační technologie

Tel.: + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANEOVÁ

Asistentka (od 17. 9. 2007)

Tel.: +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIANOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Referent pro informační technologie

Tel.: +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Asistent

Tel.: +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Asistent

Tel.: +33 3 88 17 70 93

Ana MORAISOVÁ GASPAROVÁ

Asistentka (do 30. 5. 2007)

Emese WALTZOVÁ

Asistentka (do 16. 9. 2007)

Félicia VOLTZENLOGELOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 23 94

FINANČNÍ ODBOR

Finanční odbor zajišťuje, aby úřad veřejného ochránce práv splňoval platná finanční pravidla EU, která mají zaručovat hospodárné, účinné a náležité používání rozpočtových prostředků. Tyto povinnosti vyplývají ze skutečnosti, že evropský veřejný ochránce práv má samostatný rozpočet. Rozpočet připravují a plní čtyři finanční referenti pod vedením pověřené schvalující osoby.

Loïc JULIEN

Vedoucí odboru

Tel.: +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Referent pro oblast financí

Tel.: +32 2 284 38 97

Christophe WALRAVENS

Referent pro oblast financí

Tel.: +33 3 88 17 24 03

Giovanna FRAGAPANEOVÁ

Referentka pro oblast financí (do 16. 9. 2007)

Emese WALTZOVÁ

Referentka pro oblast financí (od 17. 9. 2007)

Tel.: + 33 3 88 16 40 95

Véronique VANDAELEOVÁ

Referentka pro oblast financí

Tel.: +32 2 284 23 00

ODBOR KOMUNIKACÍ

Odbor komunikací pomáhá veřejnému ochránci práv komunikovat s občany a informovat je o jejich právech vyplývajících z právních předpisů Společenství. Hraje proto jednu z hlavních úloh při posilování vztahů a důvěry mezi občany a Evropou s jejími institucemi.

Odbor udržuje a rozvíjí vztahy se sdělovacími prostředky, tvoří a produkuje publikace veřejného ochránce práv, spravuje jeho internetové stránky, organizuje jeho informační návštěvy a akce a koordinuje styky v rámci Evropské sítě veřejných ochránců práv.

Rosita AGNEWOVÁ

Vedoucí odboru

Tel.: +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Vedoucí odboru

Tel.: +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Správce internetových stránek

Tel.: +33 3 88 17 44 10

Annika ÖSTERBERGOVÁ

Referentka pro publikace

Tel.: +33 3 88 17 49 36

Raffaella DALLATANA

Asistentka (od 18. 6. 2007 do 17. 11. 2007)

Dace PICOT-STIEBRINA

Referentka pro komunikaci

Tel.: +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANNOVÁ

Referentka pro tisk

Tel.: +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDANOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 24 08

Evropský veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci.

SCHŮZE ZAMĚSTNANCŮ

Ve snaze zajistit maximální účinnost a efektivitu postupů v rámci úřadu, zaručit řádný tok informací mezi zaměstnanci a podporovat jejich profesní rozvoj svolává veřejný ochránce práv pravidelné schůze zaměstnanců. Pořad jednání těchto schůzí zpravidla zahrnuje přehled nedávných a budoucích aktivit, který podává veřejný ochránce práv, jakož i prezentaci vývoje ve správní, právní a politické oblasti, který má na tuto instituci vliv.

V souladu se strategií veřejného ochránce práv týkající se profesního rozvoje jeho zaměstnanců jsou na tyto schůze často zváni externí řečníci. V roce 2007 svou práci zaměstnancům veřejného ochránce práv ve Štrasburku představili předseda Soudu pro veřejnou službu EU Paul J. MAHONEY a evropský inspektor ochrany údajů Peter HUSTINX.

Předseda Soudu pro veřejnou službu EU Paul J. MAHONEY během své prezentace pro zaměstnance veřejného ochránce práv. Štrasburk, 30. března 2007.

Evropský inspektor ochrany údajů Peter HUSTINX během své prezentace pro zaměstnance veřejného ochránce práv. Štrasburk, 7. prosince 2007.

D REJSTŘÍK ROZHODNUTÍ

1 PODLE ČÍSLA PŘÍPADU

2003

OI/3/2003/JMA.....	88
--------------------	----

2004

1782/2004/OV	65
2468/2004/OV	67
2577/2004/OV	63
2725/2004/(PB)ID	51
2825/2004/OV	66
3278/2004/ELB	82
3346/2004/ELB	76
3660/2004/PB.....	52

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM	83
0452/2005/BU	68
1475/2005/(IP)GG	80
1476/2005/(BB)GG.....	80
1617/2005/(BB)JF	81
1693/2005/PB.....	69
1844/2005/GG	70
1858/2005/BB.....	64
1859/2005/BB.....	64
2350/2005/GG	79
2370/2005/OV	59
2776/2005/ID	83
3008/2005/OV	70
3114/2005/MHZ.....	77
3193/2005/TN.....	71
3269/2005/TN.....	84
3323/2005/WP	53
3386/2005/WP	60
3453/2005/GG	87
3693/2005/ID	72

2006

0183/2006/MF	85
0943/2006/MHZ.....	54
0948/2006/BU	57
0962/2006/OV	73
1103/2006/BU	86
1126/2006/SAB.....	60
1166/2006/WP	55
1779/2006/MHZ.....	58
1807/2006/MHZ.....	78
2280/2006/MF	55
2403/2006/(WP)BEH	56
2633/2006/WP	61
2740/2006/TN.....	57
3495/2006/GG	61
3543/2006/FOR	73
3697/2006/PB.....	74

2007

0446/2007/WP	75
0471/2007/VIK	62
0668/2007/MHZ.....	75
1471/2007/(CC)RT	63
Q1/2007/ELB	90

2

PODLE PŘEDMĚTU

Čísla stránek, na kterých jsou uvedeny následující případy, najdete v části 1 přílohy D.

Občanská práva

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Politika hospodářské soutěže

0943/2006/MHZ

Zakázky

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Vzdělávání, odborná příprava a mládež

2280/2006/MF

Životní prostředí

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Volný pohyb osob a služeb

3543/2006/FOR

Interní pravidla institucí

2468/2004/OV

Různé

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Policejní a soudní spolupráce

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Veřejný přístup k dokumentům

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Veřejné zdraví

2370/2005/OV

Sociální politika

Q1/2007/ELB

Zaměstnanci**Přijímání**

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Jiné otázky

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Doprava

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3

PODLE TYPU ÚDAJNÉHO NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU

Čísla stránek, na kterých jsou uvedeny následující případy, najdete v části 1 přílohy D.

Zbytečné průtahy

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Obhajoba

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Diskriminace

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Chyba v postupu podle článku 226

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Nedostatek informací nebo jejich neposkytnutí

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Právní pochybení

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Postupy

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Odůvodnění

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Transparentnost

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Nečestné jednání

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Jiné typy nesprávného úředního postupu

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 NEJDŮLEŽITĚJŠÍ PŘÍPADY

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

U tučně vyznačených případů je shrnutí příslušného rozhodnutí součástí kapitoly 3 této zprávy. Čísla stránek, na kterých jsou tyto případy uvedeny, najdete v části 1 přílohy D. Shrnutí případu 2580/2006/TN je obsaženo v oddíle 2.2 této zprávy a shrnutí případu 630/2007/WP v oddíle 2.3.

SEZNAM VŠECH PŘÍPADŮ UZAVŘENÝCH V ROCE 2007 KRITICKOU POZNÁMKOU

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

U tučně vyznačených případů je shrnutí příslušného rozhodnutí součástí oddílu 3.4 této zprávy. Číslo stránek, na kterých jsou tyto případy uvedeny, najdete v části 1 přílohy D. Plná znění rozhodnutí ve všech výše uvedených případech jsou k dispozici na internetové stránce veřejného ochránce práv na adrese <http://www.ombudsman.europa.eu>

JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

POŠTOU

Evropský veřejný ochránce práv
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Francie

TELEFONICKY

+33 3 88 17 23 13

FAXEM

+33 3 88 17 90 62

E-MAILEM

eo@ombudsman.europa.eu

NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV ŠETŘÍ STÍŽNOSTI TÝKAJÍCÍ SE NESPRÁVNÉHO
ÚŘEDNÍHO POSTUPU ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE**

www.ombudsman.europa.eu